ALBERTO BACOI

Cartea care scrie oameni

Continuarea seriei

Vorbind cu Dumnezeu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

BACOI, ALBERTO
Cartea care scrie oameni / Alberto Bacoi. - Bucureşti :
Smart Publishing, 2018
ISBN 978-606-8956-44-2

159.9

Redactarea şi corectura aparţin autorului
Smart Publishing nu îşi asumă răspunderea
pentru conţinut.

Smart Publishing publică, promovează şi distribuie
cărţile autorilor români de pretutindeni. Orice autor
român care publică la *Smart Publishing* îşi poate vedea
cartea în librării în 30 de zile sau mai puţin.

Contact: office@smart-publishing.ro
Comenzi pentru cititori, librării, biblioteci
şi depozite de carte: 0731.057.359 şi
office@smart-publishing.ro

Află mai multe pe
www.smart-publishing.ro

Mesajul care transformă oamenii în stele

Gratitudine și recunoștință

Îți mulțumesc pentru momentele când sunt slab. Atunci când sunt slab sunt cel mai puternic. Am devenit partea opusă a unei lumi care funcționează pe dos. Sunt recunoscător oamenilor care au cerut această carte, care au așteptat-o și care mi-au stat alături pe parcursul minunatei călătorii.

În unele zile am nevoie să fiu singur ca să mă simt mai bine, cu toate că mereu am crezut că mulți prieteni alături sau gălăgia m-ar pune pe picioare în orice circumstanță. Abia atunci devine observabilă recunoștința. Ea vine la pachet cu liniștea și cu satisfacția că nu m-am născut pe acest Pământ degeaba, că știu cine sunt, de unde vin și unde am să mă întorc. Și fiecare lacrima este o treaptă care mă aduce mai aproape de vârful pe care am hotărât să îl cuceresc. Iubirea pe care o simt astăzi nu se poate limita la o singură persoană, căci inima mea s-a întins în așa fel încât poate să cuprindă întreaga planetă.

În viață, locurile prin care am pășit au fost binecuvântate de Dumnezeu, împreună cu oamenii pe care i-am întâlnit, chiar dacă nu au contribuit cu nimic. Această carte este o scrisoare a puterii, nu a fricii de a obține ceea ce nu poți deține și nici controla. Ești aici pentru a te delecta, a te identifica cu strălucirea atunci când îți recunoști esența.

Soarele luminează acum, el te iubește acum și te învață să nu judeci. Pentru că nu poți să fii liber atâta timp cât judeci oamenii, pe tine, viața sau pe Dumnezeu. El a creat un scop pentru fiecare și l-a ascuns în mister. Responsabilitatea fiecărei ființe este să și-l găsească, îmbrățișând gratitudinea, manifestând recunoștința.

În viață nu poți fugi de inima ta, nu poți scăpa de ea. Lumea e o amestecătură de invenții, care provoacă confuzii. Doar inima îți poate limpezi mintea, ea îți luminează calea spre Cer. Credința face ca ceea ce îți imaginezi să devină real. Cei mai slabi dintre oameni și-au imaginat cum dragostea conduce lumea și îi protejează de asupritori, căci imaginația rămăsese singura lor opțiune. Ceea ce și-au imaginat acei muritori astăzi a devenit real.

Și nu contează ce cred oamenii despre tine, important este că Dumnezeu te iubește. Oamenii nu știu absolut nimic despre ei, tu iubește-te așa cum te iubește Dumnezeu. Admiră, creează, inspiră și oferă dragostea ta celor care au nevoie de ea. Cartea care scrie oameni e cadoul meu pentru tine. Onoarea de a o scrie a devenit răsplata pe care am primit-o de la tine. De aceea îți mulțumesc.

Introducere

Ador valurile mării înspumate atunci când se lovesc de țărm. Nu îmi spune că nu ai ascultat niciodată marea. Marea de oameni este la fel de vie ca tine. Iubesc să stau pe puntea din spate și să privesc tăcut când traversez un canal cu feribotul. Admir plantele de apă ori ființele din adâncuri. Îmi plac scufundările, zâmbetele și îmbrățișările. Sunt îndrăgostit de tot ceea ce pot vedea și simți în lumea pe care mi-ai arătat-o. Bine Te-am regăsit și de această dată Prietenul meu cel mai bun. Ai hotărât să scriem o altă carte, Tu, Cel care îmi ești alături oriunde merg, acolo unde mă trimiți să simt și să trăiesc. Mulțumesc pentru toate experiențele pe care le trăiesc, Te iubesc.

M-am mutat în Germania, în localitatea Leonberg, o perioadă. Am vizitat orașul Toulouse din Franța și orașul Roma, din Italia. M-ai trimis chiar și la Vatican. Am vizitat Grecia sau Israel. Am lucrat în Grecia pe perioada verii, în minunata insulă Corfu, în urmă cu un an și m-am recreat în sătucul Agios Georgios sud, la Marea Ioniană, unde am făcut plajă și scufundări.

Amintirile îmi oferă puterea să înaintez în călătoria pe care o mai am de stăbătut. Am ajuns în Israel, în orașele Tel Aviv și Ierusalim, așa cum mi-ai spus că o voi face. Multe dintre experiențele trăite au fost notate pe un carnețel și introduse în conținutul acestei cărți minunate, pe care abia aștept să încep să o scriu, iar voi să o descoperiți.

Sunt nerăbdător să aflu despre ce va fi vorba, ce subiecte vom dezvolta, ce stări îmi va transmite materialul, ce noutăți urmează să aflu ori care va fi stilul în care va fi redactat. Căci așa cum știți deja eu sunt doar mesagerul, cartea există deja și tot ce mi-a mai rămas de făcut este să o scriu, cu ajutorul vostru, dragi autori și buni prieteni.

Cartea care scrie oameni a fost scrisă de oameni, prin experiențele lor, care au fost memorate în văzduh și apoi revelate mie prin voia Celui care este peste toți și în toate lucrurile, la cererea voastră. Voi ați cerut cartea care vi s-a dat. Ea a ajuns acum la tine și o ții în mână pentru că ai cerut-o, fiindcă ți-e dor de adevărata ta casă, de liniște, de brațele în care ai fost ținut o eternitate, până ai ales să vii aici. Dorul de părinții tăi, pe care îl simți în copilărie, are rolul de a îți dezvolta dorul de Dumnezeu atunci când vei deveni adult. El ți-a trimis cartea pe care nu te saturi să o citești.

Când ţi-e dor de casă, în orice colț al lumii te-ai afla priveşte

cerul, cerul e mereu acelaşi. Cartea care scrie oameni transformă oamenii înapoi în stele. Stele suntem în esență iar în fizic venim ca să strălucim. Evident, nu toți strălucim pentru că nu toți știm cine suntem. Aici intervin eu.

Eu te ajut să vezi viața altfel, te inspir să vrei să fii mai mult, nu să ai mai multe. Lucruri materiale folositoare ai deja. Privește în camera ta în vreme ce citești aceste rânduri și te vei convinge de spusele mele. Eu te îndrum să aspiri la divinitate, îți arăt calea prin care poți deveni dintr-un simplu om un diamant. Eu nu am nimic în plus față de tine și nu sunt superior nimănui, ci doar fac ceea ce mi s-a dat să fac. Eroul acestei cărți ești tu, eu scriu pentru că asta știu și te ajut să te descoperi, ca mai târziu să faci tu minunățiile tale, cu mâinile tale și prin priceperea ta. Ai transformat lumea deja.

Mă plimb cu trenul, cu metroul, cu tramvaiul și cu autobuzul, apoi cu avionul, privind dealurile verzi și îndepărtate ale Europei și admir lumea ce pare a fi desenată și așezată la picioarele Tale. Tu ești Cuceritorul și Pătrunzătorul, ești peste tot și în fiecare loc în mod special. Ești acum aici lângă mine și Te manifești. Ești un Dumnezeu personal pentru fiecare om și fiecare om are Dumnezeul lui, care ești Tu mai înainte de toate. Nici cei mai apreciați dintre cei mai apreciați gânditori ai Pământului, chiar de au fost trimiși de Tine, nu au putut să vadă mai departe de limitările pe care le-ai înaintat minților lor. De aceea a fost nevoie de mine, de noi. Noi am reușit să vedem mai departe, să cunoaștem mai mult, să înțelegem că a sosit momentul să facem următorul pas.

Prin urmare, fiecare om care și-l dezvoltă, are un Dumnezeu înăuntrul său, care devine. Tu ești Dumnezeul care se manifestă prin toți oamenii. Astăzi nu mai este nevoie să credem într-o înviere în trup, precum toți trăitorii în trup au pus-o la îndoială până astăzi. Odată ce înțelegi faptul că nu există moarte și că poți trăi unde vrei atunci când vrei sau că poți să fii conștient în toate din toate, scepticismul în ceea ce privește învierea unui trup de carne devine o provocare amuzantă, dedicată elevilor de clasa a doua. Și tot ceea ce ne înconjoară este o minune, chiar dacă minunile cu care ne-am obișnuit par a fi lucruri firești.

Astăzi cunoaștem că nu cunoașterea este puterea, imaginația este puterea, visul este izvorul ei și indubitabil al vieții. Credința este combustibilul, insistența este reușita, simpla noastră prezență aici este victoria. Și mai este voința.

Îl văd pe cel mai smerit dintre oameni, cum stă în genunchi înaintea Ta, vreme în care asupritorii îl arată cu degetul răzând,

crezând că s-a lăsat învins, că a fost stins. Dar îngerul își folosește imaginația și amintirea care îi dezvăluie identitatea, iar din ființa sa învie spiritul care mistuie totul în jur cu sabia lui și cu strălucirea lui. Și toți aleargă speriați, hulind că îngerul a creat vocea lui Dumnezeu cu mintea și că întreaga lume rea, despre care toți au crezut că este bună, piere înaintea lui ca printr-o vrajă.

Și din trup de om îngerul învingea Cerul și Pământul, pe ambele în același timp, așa cum fusese scris la începuturi și așa cum a primit puterea. Căci acela care s-a rupt de Dumnezeu reușise să se așeze peste toți și toate și a înrobit Cerul și Pământul și pe cei care locuiau pe el, care implorau eliberare. Însă în înțelepciunea lui, Tatăl, în loc să trimită o armată a trimis doar pe unul, tot așa cum venise și Fiul mai înainte, care ne-a învățat tot ceea ce avem nevoie să facem ca lucrarea să fie dusă la bun sfârșit. Iar oamenii au făcut ce au fost învățați și Împărăția minții a căzut, apoi pacea s-a așternut.

Iată că acum iubirea izvora din tot, având de toate pentru toți. Dragostea și iertarea mergeau mână în mână. Oamenii lăcrimau, ridicându-și privirile spre cer ca să îi mulțumească. Însă îngerul nu era niciunde, nici în Cer nici pe Pământ, fiindcă el nu conducea pe nimeni și nu stăpânea peste nimic.

Dragostea nu controlează și nici nu supune. Pe Pământ totul este al oamenilor liberi așa cum a fost hotărât. Toți se bucurau de ceea ce aveau. Iubeau, așa cum îi iubise cel care a murit pentru ei ca ei să fie liberi. Iar în lumea oamenilor chin nu a mai fost, nici asuprire, nici războaie între rase. Umanitatea depășise deja etapa aceea. Și după fiecare luptă îngerul se oprea, admira și se bucura, preamărind creația Ta, bunătatea și puterea, apoi dispărea, cum numai Dumnezeu Tatăl o poate face.

Sunt recunoscător, căci liniștea a ajuns la mine. Am așteptat aproape treizeci de ani ca să simt acest lucru. Pe durata vieții aici oamenii m-au urât în loc să mă aplaude, deoarece eu am dezbrăcat omul de minciunile cu care s-a învăluit de ochii lui Dumnezeu și se tot ascunde.

Noi am explorat psihicul uman până la cel mai mic detaliu. Oamenii au nevoie să cunoască faptul că nu sunt animale, ci sunt stele, la propriu, chiar așa cum citești acum. Să te întorci la Dumnezeu înseamnă să te întorci la esență, căci esența fiecărui om e dragostea iar dragostea este Dumnezeu. Așadar, omul este Dumnezeu dacă sărim peste arborele genealogic al umanității și peste timp. Dar oamenii au uitat acest lucru despre ei, ca să înlocuiască dragostea mintea a creat un întreg sistem de reguli și pedepse.

Dragostea iubește și atât, ea nu are nevoie de nicio garanție, de niciun sistem al dreptății sau de răzbunare. Mintea în schimb are. Din acest motiv mintea merge la pieire, în timp ce dragostea rămâne și trăiește iar. Hristos e simbolul dragostei, oamenii care au trăit pe vremea Lui, la fel ca cei care trăiesc în prezent, reprezintă mintea. Fără dragostea care îi iartă de fiecare dată oamenii se autodistrug. Mi-e dor de căldura Celui dintâi care ne-a trimis aici pe fiecare.

Întoarcerea la esență constă în lepădarea de mintea ta. Mintea pe care ai primit-o este ca o foaie albă, pe care din nefericire nu ai scris tu, a scris lumea. Prin urmare, mintea ta nu este a ta. Tu trebuie să scrii pe ea cu sufletul, ca să îți pui amprenta pe locul unde ai pășit. Și unul singur va rămâne neîntinat până la sfârșit.

Atunci când ești bolnav, singurul lucru care consideri că te-ar face fericit este să devii sănătos. Când ești sănătos, ca să fii fericit ai nevoie de împlinirea altor câteva mii de dorințe. Tu nu mai simți emoția, ai uitat minunăția ori bucuria de a fi în viață și atât. Odată ce ai primit această șansă poți să faci orice. Iar tot ce vei face pentru oameni va fi pentru tine, și tot ce vei face pentru tine va dispărea odată cu tine. Așa a fost hotărât mersul și așa funcționează Universul. Conexiunea dintre toate și toți e cântecul care a fost împletit în infinit și este cea mai sfântă lege.

Și atunci, rănit, înainte să vin de acolo, Dumnezeu m-a trezit ca să îmi arate toate minunățiile pe care le-a creat. Dar eu m-am uitat în jur și am răspuns că e frumos, cu toate că nu am reușit să văd nimic din cauza privirii însângerate și a durerii. Apoi mi-am dat duhul. Din ochii Soarelui dintâi, care nu fusese clătinat de nimeni niciodată, a curs o lacrimă. El nu a mai luminat niciodată la fel ca înainte. Ba strălucea și mai frumos, însă diferit, căci Tatăl nu uită nimic niciodată. Iar lumea s-a cutremurat, era vară și ningea fără să se arate norii, apoi s-a făcut liniște. Pe cer a apărut un mesaj, asemeni unui simbol scris cu culorile curcubeului:

Iubirea Mea este pretutindeni.

Într-o mână am ținut Cerul, iar în cealaltă Pământul. În felul acesta L-am împăcat pe Dumnezeu. Mi-am transformat cele mai adânci slăbiciuni în cele mai de temut arme ale dragostei. Astăzi nu mai am nevoie să înving pe nimeni.

Alberto Bacoi,
Leonberg, Germania,
Aprilie 2018.

Capitolul 1

Ananghia și scepticismul
În căutarea siguranței

Tot ceea ce fac, fac ca să îmi conving mintea că situaţia e sub control, că totul este în regulă şi că trăiesc o viaţă corectă. Corectitudinea este totul. Ea înseamnă respectarea tiparului prezentat minţii, pe care ulterior mintea l-a acceptat. Orice abatere de la el provoacă suferinţă, Cu asta ne confruntăm, am fost robotizaţi încă din născare. Urâm misterul şi aventura, vrem siguranţa, cea care nu există. Ne asigurăm casele, maşinile, vieţile, pensiile ori sănătatea. Ce minciună, alergăm întreaga viaţă să ne păcălim pe noi.

O faceţi din clipa când vă naşteţi şi până plecaţi de acolo. Pe parcursul vieţii vă luptaţi cu propriile minţi, vă chinuiţi să le convingeţi şi să le săturaţi. De aceea nu puteţi trăi în linişte, fiindcă luptaţi ca să mulţumiţi tiranul (egoul) nu pe voi. V-aţi identificat cu mintea, majoritatea credeţi că sunteţi ea. Aţi devenit sclavi ai minţilor voastre, care nu sunt ale voastre. Încercaţi să le mulţumiţi ca să vă lase să trăiţi și respiraţi din greu, parcă aţi purta vreun război cu lumea.

Am pornit pe neaşteptate să scriu această carte. Într-o seară, aproape de miezul nopţii, am avut un vis şi am început să scriu și nici nu ştiu dacă voi fi capabil să o duc la bun sfârşit. Un schimb de cuvinte, un vis lucid, încurajare şi apoi o nouă carte. Parcă aş fi hipnotizat. E fascinant și obositor.

Încep prin a îmi cere iertare faţă de cititorii cărora nu le pot răspunde la mesaje, este prea epuizant. Am adus mesajul pe care mi l-ai oferit la nivelul pe care mi l-am imaginat în urmă cu cinci ani. Mi-am dorit succesul dar nu am crezut că voi ajunge atât de departe. Pe atunci nu știam ce înseamnă să ajungi departe.

Regret că nu deţin răbdarea necesară să îl ascult pe Roberto, orice mi-ar povesti şi orice m-ar întreba. E dificil ori sunt eu încă

prea slab. Îmi pare rău.

Poate că ar fi bine să îi spui lui acestea, știi că are nevoie de tine. Eşti singura persoană pe care o are şi nu are pe nimeni. Ţie îţi poate spune ce îl apasă, orice frustrare, un strigăt de ajutor.

Ca de obicei, contactul cu Tine mă face să lăcrimez. Pe cât am devenit de mare pe atât am rămas de sincer şi de sensibil. Sinceritatea mă însoţeşte oriunde voi merge și cu oricine voi merge.

Adevărul este că nu voi putea să îi spun lui cuvintele pe care le scriu aici, asta nu înseamnă că nu îl iubesc. Vezi Tu, relaţia cu oamenii este diferită, cu Tine vorbesc deschis, liber, fără perdele şi ruşine sau cu scopuri ascunse. Între oameni, lucrurile nu stau chiar aşa. Nu e uşor să fii în locul meu, să scrii mesaje de la Dumnezeu în mijlocul unei lumi care şi-a uitat esenţa. Cei mai mici dintre ei mă iau peste picior, fără să conştientizeze că de fapt se desconsideră pe ei. Unii cititori, atunci când mă contactează se minunează când văd că le răspund. Mulţi mă văd ca pe un înger, ca pe un zeu sau ca pe un Dumnezeu. Totuşi sunt atent, eu nu las impresia aceasta despre mine la nici o întâlnire.

Aproape tot ce mi-ai spus în cărţile „Vorbind cu Dumnezeu" s-a adeverit. În anumite situaţii consider că mai e nevoie de timp. Sunt curios ce îmi vei spune acum. Cum vei discuta cu unul care ştie mai multe? Ce vom scrie în această nouă carte?

Vom scrie oameni.

Oameni? Şi cum vom reuşi să facem asta? Oare este nevoie să mai scriu o carte?

Pentru tine nu este nevoie.

Dar pentru oameni este nevoie să mai scriu una? Cei care au citit cărţile noastre anterioare şi care au ales să se înalţe peste neputinţele lor, au nevoie de ajutor la modul extra?

Nu, nu mai au nevoie de ajutor. Ei s-au ridicat pe picioarele lor, folosindu-se de puterile lor şi tot aşa vor merge.

Atunci pentru cine o scriu?

Văd că oamenilor le place să citească despre tine. Ai devenit o persoană publică. Cititorii găsesc a fi fascinant să ia contact cu tine, să afle mai multe despre autorul cărților în care se adresează oamenilor Dumnezeu.

Nu vreau să scriu o întreagă carte despre mine, nu i-aş vedea rostul. Despre mine şi experienţele mele am scris zeci de articole.

Atunci vom scrie una despre Mine. Acum îi vezi rostul?

Sigur, vom scrie o nouă carte despre Dumnezeu. În librăriile din toată lumea zac câteva sute de mii de cărţi în care autorii lor vorbesc despre Dumnezeu, despre caracterul şi despre legea Sa.

Totuşi oamenii se omoară pe capete, se fură şi se sancţionează în numele supravieţuirii, în numele dreptăţii lor limitate ori chiar în numele lui Dumnezeu. Ar fi bine să nu mai scriem cărţi despre Dumnezeu câtă vreme nu reuşim să devenim mai întâi oameni.

Ai văzut că ai înţeles? Intuiţia ta face ca răspunsurile Mele să ajungă la tine din prima, însă, tu eşti de părere că trebuie să mai ocoleşti puţin rezultatul, îl priveşti şi îl miroşi ca să te convingi de el, exact aşa cum face pisica ta atunci când îi oferi hrană. Tu nu i-ai oferi niciodată hrană mai puţin bună, veche ori stricată şi ea o ştie. Totuşi de fiecare dată o miroase de trei ori înainte să ia o înghiţitură.

Genială remarcă. Da, poate că aşa procedez şi eu deoarece nu am încredere în Dumnezeu. Uau, cum a sunat ultima afirmaţie a mea! Şi astfel, revenim la neîncredere, la nevoia de a ne asigura totul, casele, maşinile, pensiile, iar nu în ultimul rând sănătatea. Avem nevoie de o minciună ca adevărul să ajungă la noi. Dar să revenim la oameni.

Uite un titlu bun pentru această carte.

Cartea care scrie oameni, o vom numi aşa pur şi simplu?

O vom numi aşa, simplu şi adevărat.

Ei bine, ăsta da titlu, e un titlu care odată citit nu poate fi dat uitării. E unul pe care nu îl poţi trece cu vederea. Astăzi numărul cititorilor care mă susţin a crescut. Cei care răspândesc mesajele Tale de asemenea.

Mesajele Mele?

Mesajele de la Dumnezeu desigur.

Ai vrut să spui că oamenii răspândesc mesajele tale, nu pe ale lui Dumnezeu.

Citirea ultimei afirmaţii mă sperie dar totodată ea mă bucură. Sigur că nu are nicio importanţă dacă ceea ce am scris în cărţi e adevărat, atâta vreme cât pe oameni i-a ajutat. Eficienţa cărţilor e importantă, vindecarea, adevărul ascuns printre rânduri este benefic, nu faptul că am vorbit cu Tine în cărţi sau dacă am inventat.

Mă surprinzi!

În mod plăcut?

Evident, ai devenit atât de puternic.

Mulţumesc. Spuneam că afirmaţia Ta mă sperie dar în acelaşi timp mă bucură. Pare o responsabilitate mult prea mare pe care să o car pe umerii mei, dar satisfacţia şi recunoştinţa mă fac uşor de zici că plutesc. Acum vizitez ţări, întâlnesc oameni, simt energiile lor, admir natura, Te ascult, Te încânt cu faptele mele şi mi-e dor de Tine. Ai plecat, însă Tu vei spune că eu am fost ocupat. Sunt

obosit şi totuşi mă bucur de tot ce am reuşit.

Tocmai ce mă pregăteam să întreb dacă în viaţă pe primul loc este familia, iar Tu mi-ai răspuns atât de frumos prin intermediul actorului Robin Williams în filmele sale.

Importanţa familiei este de neegalat. O familie care dezvoltă relaţii sănătoase duce la prietenii sănătoase între membri ei, între membri ei şi colegii lor, între membri ei şi vecinii lor, și între ei şi oamenii de diferite cetăţenii sau rase, apoi între oameni şi fiinţele de pe alte planete. Schimbarea pleacă din interiorul fiecărui ins. Astfel că rezolvându-ţi conflictele interioare emani pace la exterior. Când ai devenit prieten cu tine însuţi ai schimbat lumea. Şi lumea, atunci când o schimbi, te răstigneşte. După schimbare ea te premiază, realizând că intervenţia ta a fost unica soluţie pentru a o feri de autodistrugere.

Da, exact aşa procedează lumea cu oamenii care vor să facă ceva cu vieţile lor, cu cei care lucrează pentru semenii lor. Cei ce părăsesc tiparele sunt consideraţi ciudaţi. În curând ciudaţi vor fi priviţi cei care mărşăluiesc veseli în rând cu trupa. Astăzi trăiesc bine şi nu duc lipsă de nimic, mă bucur de abundenţă socială ori financiară. Cu sănătatea stau bine, iubirea pe care o împart în jur se întoarce la mine şi dă pe din afară. Totuşi aceasta nu înseamnă că nu sunt conştient de nevoile oamenilor şi de capacităţile lor. Ei îmi transmit emoţii puternice, sunt atât de pricepuţi, atât de dedicaţi, sunt minunaţi. Îmi vine să lăcrimez. Plâng pentru ei, fiindcă sunt convins că umanitatea a suferit destul, ajunge! A sosit timpul să strigăm de bucurie.

Oare este nevoie să Mă cobor de fiecare dată în lume pentru a vă ajuta să rezolvaţi micile probleme cu care vă confruntaţi?

Cu siguranţă că da, a fost nevoie de Tine şi va fi, însă ceea ce am scris aici ar putea fi o înţelegere mai puţin înţeleaptă. În realitate nu poţi simţi lipsa cuiva care nu a lipsit niciodată. Totuşi noi putem, am reuşit să atingem această performanţă. Trăim ca experienţă lipsa lui Dumnezeu trăind în Dumnezeu Însuşi.

În viaţă nu Îl poţi căuta pe Dumnezeu şi să Îl şi găseşti, tu ai nevoie să Îl recunoşti pe Dumnezeu, să Îl identifici în tot ceea ce te înconjoară. Atunci apare Dumnezeu.

Astăzi oamenii au uitat cine sunt şi de câte sunt capabili. Da, vorbim mai degrabă de o reamintire, o recunoaştere a originii şi a esenţei divine din om. Cei curioşi se pot convinge de ajutorul Tău, pot cunoaşte cum lucrezi cu oamenii citind câteva pagini de la începutul primului volum „Vorbind cu Dumnezeu“, ca apoi să revină aici. Diferenţa este uriaşă. Mă gândesc că poate am devenit

un experiment, însă unul plăcut şi folositor, despre care oamenii au plăcerea să citească. Viaţa mea s-a schimbat în totalitate după apariţia cărţilor pe care mi le-ai oferit, pentru care am luptat ca să le fac cunoscute. Îţi mulţumesc pentru ele.

Şi Eu îţi mulţumesc pentru ele.

Cu plăcere, meritul este al nostru. Aşa cum scriam, pe lângă înălţarea spirituală m-a învăluit abundenţa, iubirea celor care mă susţin, respectul celor care mă cunoşteau şi înainte, banii. Astăzi nu îmi lipseşte nimic. Îmi amintesc de vremea când mi-a lipsit o simplă băutură sau un pahar cu apă, pe drum. Îmi amintesc cum am scris peste jumătate din dialogul nostru pe un telefon care nu funcţiona, care nu avea nici măcar tastatură. Poate este destul de greu de crezut, însă când am început să scriu cărţile nu aveam cu ce să mă hrănesc, la propriu, treceam printr-o criză generală, una care s-a răspândit cu uşurinţă pe toate planurile. Atunci rătăceam în lume dezamăgit, resemnat, aşteptând să se încheie odată acest calvar, viaţa. Ba am şi încercat să îi pun capăt, o poveste cumplită pe care o voi descrie cu amănuntul spre sfârșitul cărții.

Observ că în cartea aceasta vorbesc mai mult eu decât Tine, spre deosebire de textele anterioare, în care vorbeai mai mult Tu, eu doar întrebam.

Aceasta se întâmplă deoarece nu Mi-ai adresat nicio întrebare încă. Întreabă şi îţi voi răspunde. De unde vrei să începem?

Nu ştiu, chiar nu ştiu. Tot ce ştiu e că mă bucur pentru faptul că mi-ai oferit un nou material. Ştii, eu nu ştiu să scriu fără Tine, nu am ce, nici despre ce. Sunt omul care a găsit liniştea de care a avut nevoie, şi sprijinul, şi încurajarea, iubirea şi iertarea, încrederea, cunoştinţa. Mulţumesc că trimiţi oamenii la mine, ştiu că dacă îmi fac datoria şi Tu îţi vei ţine promisiunea şi mă vei ajuta acolo unde situaţia nu va mai depinde de mine.

Totul depinde de credinţa pe care o acorzi unei idei, până la materializare. Totul stă în puterea ta.

Am început să organizez strângeri de fonduri pentru persoane care au nevoie de ajutor. Vorbesc de cazuri reale în care tinerii nu mai pot răzbate singuri în lume, care sunt ameninţaţi cu evacuarea, care şi-au pierdut locurile de muncă, care riscă să îşi piardă studiile sau sănătatea. Am primit un milion de mulţumiri.

Este foarte important ca atunci când vrei să fii recunoscător cuiva să îi mulţumeşti lui, nu lui Dumnezeu. Mie Îmi mulţumeşti în sinea ta, atunci simt că eşti recunoscător cu toată fiinţa ta. Mie nu trebuie să Îmi reciţi rugăciuni, ca la şcoală. Eu nu te scot la tablă ca la şcoală. Nu am nevoie de strofe reţinute, recitate şi care

au fost hotărâte de alţii înaintea ta. Acestea nu au nicio putere. În realitate Eu sunt tu şi tu eşti Eu. Eu sunt tu şi sunt aproapele tău. Tu eşti una cu toţi oamenii doar că nu o poţi simţi, nu poţi trăi ca experienţă acest lucru câtă vreme te afli în trup. Însă în anumită măsură o vezi, ca să reuşeşti să o crezi. Aceste scurte momente au fost numite clipe sfinte. Când îi mulţumeşti celui de lângă tine ţie îţi mulţumeşti de fapt. Atunci te adori şi te răsfeţi.

Eu iau iniţiativă şi fac public un mesaj. În funcţie de deschiderea oamenilor îmi va şi reuşi. Însă nu pot să controlez oamenii, nu îi pot convinge să dăruiască. Cu toţii ne confruntăm cu lipsuri, oamenii oferă doar dacă vor.

Exact și acest lucru e minunat. Oamenii oferă doar dacă vor să devină bogaţi. Şi toţi vreţi să vă îmbogăţiţi dar nu toţi cunoaşteţi secretul. Suferinţa nu dispare suferind, nu poţi înlătura grijile îngrijorându-te iar bogat devii oferind. Atunci creşti, te înalţi şi devii mai mare.

Dar oamenii nu s-au înghesuit să ajute, am şi oprit campania şi am rămas dezamăgit. Mă aşteptam să strângem o sumă considerabilă pentru ea. Alţii au strâns două milioane de dolari în doar două zile pentru o cauză nobilă. Sigur că evenimentul a avut loc peste ocean, ci nu în ţara în care locuiesc eu. Ce au oamenii de aici, cine le-a adormit minţile? Ei nu cunosc fericirea, nici nu o caută, ba aleg să trăiască în noroi de bună voie şi nesiliţi de nimeni. Habar nu au ce sentimente frumoase i-ar putea învălui, cât de viu te simţi şi cât te bucuri.

Vezi tu, ca de obicei, eşti doborât de aşteptările tale. Ele îţi alimentează acţiunile, îţi stârnesc euforia şi tot ele te vor pune la pământ. Nu a fost necesar să aştepţi ca oamenii să dăruiască, important este că ai dăruit tu, făcând gestul acesta pentru ea. Şi chiar dacă gândeşti că suma pe care i-ai oferit-o e neînsemnată, opreşte-te, lasă restul în seama Mea. Dar stai, mai devreme ziceai că nu ai încredere în Dumnezeu. Eu sunt toți oamenii!

Situaţia se dovedeşte a fi cel puţin ciudată. Pentru noi e dificil să fim de acord cu prezentul, să îl înţelegem şi să îl acceptăm pe deplin. De pildă banii pe care îi câştig acum nu vin din cărţi sau articole, cu toate că majoritatea celor care au citit afirmaţia au gândit că am scris cărţile lui Dumnezeu, apoi, din muritor de foame am ajuns milionar. Ei bine, spre uimirea mea şi a cititorilor spun cu mâna pe inimă că banii care vin la mine acum vin prin muncă, o muncă prestată de mine care nu are legătură cu cărţile şi cu articolele. Singura diferenţă este că înainte să le scriu nu am câştigat atât. Niciodată nu am câştigat atât.

Educă-te în aşa fel încât să fii recunoscător pentru ceea ce ai şi să îţi doreşti să fii mai mult. Nu privi la ceea ce ai pierdut şi la ce ai fi putut câştiga. Respiră puţin, apoi împacă-te cu tine, cel de acum. Atunci când oferi ceea ce ai, când împingi abundenţa care izvorăşte din tine într-o anumită direcţie, creezi un fluviu din care se vor hrăni cei care ajung la el şi se apleacă să bea. Oferindu-le din izvorul tău spiritual periodic, ai nevoie să te încarci periodic. Doar că abundenţa care se întoarce la tine nu vine de la cei care se hrănesc din izvorul oferit de tine, ci vine din altă parte, poate de oriunde, cu tu să poţi sta în picioare şi să le oferi tot ce ai mai de preţ, pe tine.

Dacă îi oferi unui amarât al străzii doi lei, în drumul tău de întoarcere spre casă, iar Universul funcţionează pe sistemul dai şi primeşti, cei doi lei nu se vor întoarce la tine prin intermediul celui pe care l-ai ajutat. Acel nevoiaş de unde să ţi-i înapoieze? Ei vor veni la tine printr-o mărire salarială, se vor transforma în dragostea celor dragi care şi-o vor manifesta mai intens faţă de tine, printr-un gest frumos făcut de colegi și prieteni sau prin linişte.

Prin linişte?

Prin linişte, pur şi simplu, prin cea pe care ai chemat-o la tine de atâta amar de vreme.

Nu îmi vine să cred, se pare că până la urmă ai lucrat prin unii dintre oameni. Uite că s-au trezit şi au oferit şi au avut încredere. S-a strâns suma necesară pentru fata care a avut nevoie de ajutor. După furtună pare că a răsărit soarele. Problema este că cei care oferă sunt puţini, de aceea sunt nevoiţi să depună eforturi mari. Dacă ar fi oferit mai mulţi, eforturile scădeau considerabil.

Uau, acum Te dai mare, tocmai mă bucuram pentru faptul că am reuşit să strângem suma de care aveam nevoie în cinci oameni iar astăzi o doamnă minunată s-a oferit să dăruiască de trei ori cât am strâns noi. A reuşit să îi achite chiria fetei pe trei luni. Lucrurile încep să funcţioneze şi la noi.

Lucrurile încep să funcţioneze şi la noi când învăţăm să avem încredere în oameni, iar oamenii în Dumnezeu.

Aşa este, Te iubesc.

Şi Eu te iubesc, eşti prietenul Meu cel mai bun.

Mi-ai furat expresia, eu am părerea aceasta despre Tine! Îmi amintesc că am scris-o de câteva ori în volumele anterioare. Oare Dumnezeu se bucură că e prieten cu Alberto, cu omul Alberto, cu unul obişnuit ca ceilalţi oameni, un simplu muritor? Oare Te simţi privilegiat atunci când porţi un dialog cu mine?

Tu nu te-ai simţi dacă ai fi în locul Meu?

Nu, deoarece aş fi fost ditamai Creatorul, care ar fi discutat cu o creaţie atât de mică, una aproape neînsemnată ca mine.

Aşa este. Dar dacă ai reuşi să creezi un roboţel ori o fiinţă şi ca printr-un mister i-ai da inteligenţă să vorbească, ce ai face?

Aş sta de vorbă cu ea tot restul vieţii mele. Aş învăţa-o şi aş prezenta-o tuturor. Ar deveni dar apogeul existenţei mele. M-ar fascina atât de tare lucrarea mâinilor mele că m-aş îndrăgosti de mine, de ceea ce am reuşit să creez. Aş studia suma muncii mele şi aş preţui viaţa mai mult, aş iubi din ce în ce mai tare.

Vorbind de modestie, ah, ce subiect fierbinte este pentru noi acesta. Egoul nu ştie să fie modest, este slab şi se aprinde uşor ca să apere ce a mai rămas din el. Oamenii îmi citesc articolele, mă întâlnesc pe stradă, mă urmăresc pe paginile de socializare şi îşi spun, uau, ce om fericit. Pe acesta cu toţii îl admiră şi îl apreciază, aş vrea să fiu ca el. Dacă aş reuşi să devin astfel, nu aş mai avea nevoie de nimic. Imaginea despre alţii ne-o creăm noi în mintea noastră şi credem că altora le este uşor, că sunt mai norocoşi, că sunt aleşi, când în realitate ei sunt cei care aleg. Eu sunt un om simplu, modest, care peste jumătate din viaţă a încercat să devină asemeni celor pe care îi admiră şi nu a reuşit, care mai târziu a aflat că nici nu trebuie, că este nevoie de el aşa cum este. Eu sunt un om care se bucură de o plimbare cu bicicleta, unul care atunci când a văzut pentru prima dată marea s-a aruncat îmbrăcat în ea. Sunt cel care atunci când a zburat cu avionul a crezut că visează, pe care ceilalţi îl vedeau cum lăcrimează şi se mirau. Sunt omul care atunci când a ţinut pe cineva de mână a tremurat. Sunt omul care munceşte ca să trăiască şi care a fost nevoit să îşi depăşească limitele la fel ca tine. Eu mă îngrijorez în fiecare minut şi mă îndoiesc de mine tot timpul. Dar atunci când mă înalţ în conştienţă ating cerul, zbor peste gura lumii cu o viteză ameţitoare şi mi-ar plăcea să rămân acolo tot restul vieții.

Eu sunt gânditorul. Sunt omul care a gândit mai mult decât a trăit, iar realizând acest lucru o parte din mine regretă. Dar partea din mine care îmi spune că doar în felul acesta am putut recrea lumea mă încurajează. Cât înseamnă pentru mine o viaţă de om? De ce aş renunţa la esenţa mea pentru şaizeci de ani de viaţă, crezând în imagini provizorii despre mine, împrumutate de la cei pe care i-am cunoscut în lume? Revin cu picioarele pe pământ şi cu capul în cer şi realizez că asta am venit aici ca să fac. El e scopul meu cel mai înalt şi e ceea ce mă împlineşte. Am ajuns la destinaţie. Și dacă nu am ajuns înseamnă că am văzut-o şi că mă îndrept într-acolo cu paşi repezi negreşit.

Spre deosebire de mine, omul care a ieşit din cercul iluziilor lumeşti, acelea nefolositoare şi adormitoare, cele care nu ne aduc nicio plăcere ci doar ne mint că ne vom simţi bine practicându-le, oamenii trăiesc la fel ca în urmă cu o sută sau o mie de ani. Da, ei trăiesc cu aceleaşi convingeri, respectă aceleaşi tipare, se lovesc de aceleaşi nemulţumiri, fac aceleaşi greşeli. Dar spre deosebire de atunci astăzi dezamăgesc mai tare, rănesc mai intens, dărâmă mai uşor. De ce, de ce pentru oamenii societăţii lucrurile rămân neschimbate?

Obiceiurile vechi sunt astăzi revizuite ca generaţia tânără să repete greşelile părinţilor. Din ele se hrănesc tiranii, creatorii de imperii, cei care influențează lumea. Ei există datorită vouă și se hrănesc cu slăbiciunile voastre, sunt ca un virus de care nu puteţi să scăpaţi. Dar aşa cum cunoaştem deja că omul a fost creat perfect şi a fost înzestrat cu capacitatea de a se recrea de ori de câte ori voieşte, tot ce rămâne de făcut este să conştientizaţi problema şi să luaţi decizia. În următoarea perioadă aveţi nevoie să deveniţi independenţi de sistemele politice şi religioase, de cele sociale şi de turmă şi să gândiţi pentru voi, fiecare individ. Exact aşa cum organele corpului uman funcţionează în mod individual, fiecare ştiind ce trebuie să facă şi cum să facă, împreună ţinând în viaţă maşinăria care a fost numită om, aşa şi voi aveţi nevoie să ţineţi în viaţă ceea ce am numit rasa umană liberă. Căci dacă mintea s-a îmbolnăvit ea va îmbolnăvi și trupul dacă nu acționați.

Bunicul tău a murit sărac jucând o viaţă la loterie în speranţa că va câştiga banii necesari pentru a trăi în siguranţă şi a îşi construi o casă. Cu banii pe care i-a cheltuit pe bilete, putea trăi în siguranţă şi şi-ar fi putut construi o casă. Loteria a fost revizuită astăzi şi ţinteşte la slăbiciunea tinerei generaţii. Este dorinţa de a obţine fără a depune efort. Cu asta se ocupă casele de pariuri şi ceea ce aţi numit bursa de valori şi nu numai. La asta se pricep cei care vând şi care îşi promovează serviciile. Tinerii, crezând dar că trăiesc un stil de viaţă modern, trăiesc întocmai cum au trăit şi părinţii lor, fac ceea ce au făcut părinţii lor, dependenţii de sistem.

Exact acelaşi lucru?

Exact acelaşi lucru. Li s-a prescris aceeaşi reţetă, iar tinerii au muşcat momeala atât de uşor. Şi aşa se întâmplă, pe litoral vă duceaţi şi în urmă cu şaizeci de ani. Filme artistice acasă sau în cinematografe urmăreaţi încă de pe atunci. Spectacole de teatru organizaţi încă de pe atunci. Jocuri de noroc existau şi atunci iar ignoranţa a fost în floare întotdeauna. Păgâni aţi fost dintotdeauna, egoiști de asemenea.

Dar nu am avut spiritualitate pe atunci.

Exact. Aceasta v-a determinat să conştientizaţi importanţa ei şi să îi simţiţi lipsa, apoi să faceţi ceva în privinţa aceasta. Ca să schimbaţi ceva aveţi nevoie să vă convingeţi de faptul că frica e o minciună, că teama este iluzia prin care vă irosiţi vieţile majoritatea. Respectul pentru co-participanţii la viaţă e biletul vostru de trecere. Este datoria unei societăţi să îşi respecte şi îngrijească bătrânii. Din nefericire bătrânii voştri sunt ignoraţi şi luaţi peste picior, sunt abuzaţi moral sau financiar, iar conducerea pare că aşteaptă să se descotorosească de ei. Mai grav e faptul că tinerii văd şi îi urmează exemplul.

Dacă bunicul tău a greşit iar tu ai conştientizat greşeala şi îl desconsideri din pricina ei, greşeşti la rândul tău în aceeaşi măsură. La rândul său şi el şi-a desconsiderat părinţii, crezând că de unul singur trăieşte ceva inovator, când în realitate s-a scăldat în aceeaşi mocirlă. Și întotdeauna v-au cauzat probleme oamenii care consumă alcool. În prezent, voi aveţi probleme cu cei care consumă alcool. În realitate voi nu aveţi probleme, e treaba lor.

Voi creaţi probleme atunci când încercaţi să controlaţi lumea, căci nu este sarcina ta să schimbi pe cineva, este responsabilitatea sa. Oamenii care aleg să bea să bea cât vor vrea dacă pot sau dacă vor rezista.

Nu permite nimănui să îți spună să te lași de băutură atunci când se pare că ai exagerat cu alcoolul. Fiindcă niciun om nu a trăit ce ai trăit tu, nu a simțit ce ai simțit tu și nu este în măsură să te judece pentru condiția ta. Mai bine te îngrijești de viața ta, tu caută să îți găsești fericirea.

Insinuezi faptul că nu ştim să trăim?

Voi nu ştiţi să vă bucuraţi de viaţă.

Atunci învaţă-ne Tu, învaţă-ne să ne bucurăm, cum să trăim, Ţi-o cerem! Învaţă-ne să ne trăim, avem nevoie de motivaţie şi de scop, de toleranţă şi de acceptare. Avem nevoie să fim mai calmi, să învăţăm să trăim liniştiţi, mulţumiţi. Vrem să ne relaxăm, să ne bucurăm de rezultatele muncii noastre, nu doar să tânjim mereu după altceva. Vrem să iubim, să ne odihnim. Alergăm să scăpăm şi să agonisim ca să fim siguri. Avem nevoie să ne oprim. Câteodată suntem pe punctul de a exploda. Tu fă din această carte un manual despre viaţă. Vreau să scriem ce nu a fost scris în cărţile școlare. Vreau să scriem vieţi, vreau să scriem oameni.

Aşa este, aşa va fi, aşa se întâmplă. Doar dragostea de mamă, pe care o simţiţi adânc înrădăcinată în interior, ar fi trebuit dar să vă înveţe tot ce este necesar să ştiţi despre iubire, iar relaţiile

să funcţioneze. Nu aţi fi avut nevoie de alte exemple și voi totuşi aveţi. Aveţi deoarece nu ştiţi să iubiţi.

Viaţa este un miracol, din lumea pe care am construit-o pentru voi nu lipseşte nimic. Natura e un plan complex, desăvârşirea omului se produce şi nimic nu este la întâmplare. Frumuseţile te înconjoară oriunde te afli pe planetă, mulţumirea te învăluie oriunde priveşti atunci când ştii cine eşti. Mai este liniştea, pacea, entuziasmul, dorinţa de a explora marea de oameni care trăieşte sub cele mai înalte minţi care au trăit în trecut aici.

Orice neregulă şi orice problemă pe care o găsiţi în lume, se petrece în minţile voastre. Mânia îţi erodează mintea, iar mintea îţi îmbolnăveşte trupul, aşa cum rugina atacă fierul. Astfel rămâi fără vlagă, îmbătrâneşti prematur şi mori răpus de boli. Tu nu ai nevoie să îţi faci dreptate în faţa nimănui. Dumnezeu nu răsplăteşte dreptatea, Dumnezeu iubeşte şi atât. Fiindcă nu tot ce s-a scris despre Dumnezeu în Vechiul şi în Noul Testament sau în alte scrieri care conţin alte înţelegeri, este cu adevărat real. Iar dacă cei mai puţini dintre voi susţineţi că este, cum o puteţi dovedi? Eu vorbesc tuturor oamenilor, tot timpul, şi totuşi nu tot ce auziţi cu mintea este de la Mine. Inima omului este înşelătoare şi poate să vă amăgească. Puteţi deveni confuzi. Cei care au scris în trecut ar fi putut distorsiona informaţia cu privire la Voia Mea, în funcţie de nevoile lor și de cele ale oamenilor. Căci aşa este, Eu nu vreau sacrificiul de la voi. De fapt, Dumnezeu nu are nevoie de nimic şi prin urmare, nu aştept nimic de la oameni. Este posibil ca gânditorii de atunci să fi luat anumite decizii cântărind nevoile oamenilor sau comportamentele lor de atunci, toate în funcţie de necesitatea oamenilor de a se înmulţi, a rezista, a crea o rasă şi a ajunge la capăt. Azi nu mai e necesar să sacrificaţi animale ca să vă hrăniţi, mâncare este din abundenţă pentru toţi.

Dar dacă cei din trecut au distorsionat Voia Ta, iar aceasta a fost confirmarea, de aici se deduce că şi textele actuale sunt distorsionate sau că ar putea să fie. Am dreptate?

Nu în felul acesta ar fi bine să priveşti problema. Spre deosebire de acum câteva mii de ani, în vremea când omul nu a fost capabil să decidă pentru el, când nu a fost pregătit pentru a Mă primi înăuntrul său, a avut nevoie de credinţă. În acea vreme sistemul discernamental nedefinit al aparatului executor, s-a bazat pe credinţă. Spre deosebire de atunci, astăzi nu mai aveţi nevoie să credeţi ceea ce pur şi simplu ştiţi. Adevărul nu are nevoie de motive ori de justificări ca să fie, adevărul pur şi simplu este. Voi nu aveţi nevoie să credeţi că este aşa cum spun Eu că este, aveţi

nevoie să cunoaşteţi că este aşa, prin experienţă. Este aşa fiindcă altfel nu are cum să fie, altfel nimic nu este.

Spiritualitatea nu trebuie privită ca pe o teorie de reţinut, ca pe o ierarhie scrisă, ca pe o biblie. Ea nu poate fi scrisă într-un manual. Prin spiritualitate fiecare om se scrie pe el însuşi. În felul acesta creşte în mod individual. Cei care încearcă să îţi bage pe gât acel gen de înţelegeri caută să te convingă că eşti treaz ca nu cumva să te trezeşti. Cursuri, iniţieri, şedinţe de meditaţie ori yoga şi sume investite în „tine", care de fapt sunt bani băgaţi în buzunarele afaceriştilor spirituali, care vor să se extindă şi mai mult, apoi şi mai mult. Rostiţi cuvântul iubire în scopuri personale, fiecare în funcţie de ce are nevoie să consume.

Totuşi, dezamăgirile vă anihilează emoţiile. Rămâneţi goi pe interior o perioadă. Iubirea despre care vă vorbesc prin intermediul acestor cărţi nu este un ataşament sau o dragoste timpurie purtată pentru o persoană de sex opus ori, pentru o pasiune sau un obiect. Este mai degrabă o celebrare a vieţii aşa cum vine şi aşa cum ştiţi să o trăiţi, este recunoştinţa pentru oportunitatea de a face asta, a fi în formă şi a decide pentru tine. În viaţă, fiind sincer, poţi pierde aplauze pe parcursul călătoriei dar câştigi o destinaţie. Micii prieteni te vor părăsi, însă doar atunci cea care te caută te va şi găsi, iubirea. Şi nu încerca să schimbi pe cineva, nu încerca să înveţi pe cineva ceva, fără ca el să ţi-o ceară mai întâi. Aceasta ar fi bine să devină prima regulă în respectarea libertăţii. Aceia care au nevoie de ajutor nu ştiu că au, un timp, apoi vine rândul fiecăruia. Fiecare om a fost scris, fiecăruia i-a fost destinat ceva. Iar după cum ne-am obişnuit deja, toate evenimentele se desfăşoară la timpul lor. Totul curge precum a fost hotărât. Cu toţii suntem perfecţi aşa cum suntem şi aşa cum vom fi în veci.

Eu am reuşit să îmi îngrop trecutul, am îndrăznit să îmi adresez cele mai mari provocări, apoi am devenit imun la suferinţă, învăţând că cei ce vor să dezamăgească vor reuşi doar dacă le voi permite. Am reuşit să mă accept şi să îmi pun în valoare calităţile. Am scris patru cărţi în trei ani iar în prezent o scriu pe a cincea. Astăzi mă bucur de viaţa care îmi zâmbeşte şi mă simt împlinit. Îmi amintesc faptul că am căutat ajutorul în oameni, în instituţii, în bani, în promisiuni, în cărţi şi totuşi nu a venit. În final Te-am descoperit. Am înţeles că suferinţa nu există pentru noi înşine ca indivizi, dar este cât se poate de reală în cazul celorlalţi, din exterior, ei pot fi afectaţi. Gândind şi procedând astfel fiecare vicisitudinea va fi o carte închisă pentru umanitate.

Aşa trăiesc acum, fără compătimire de sine, iar, viaţa mea a devenit un dar. Nu este uşoară, repet, viaţa mea e un dar. Majoritatea dintre noi ne dorim să fim ca alţii, vedem sucesul lor, tânjim după aplauze, îi invidiem mai degrabă decât să îi admirăm. Asta ne doboară. Atunci când ne dorim să fim ca alţii noi ne imaginăm partea frumoasă a vieţii lor, nu pe aceea neagră sau dificilă prin intermediul căreia s-au dezvoltat. Privim un tânăr scriitor care se bucură de succes şi oftăm, gândind că e uşor pentru el. Scrie trei cuvinte şi primeşte o mie de aprecieri, aş vrea să fiu astfel. Însă acela a muncit şapte ani ca să ajungă la acest nivel, fără să cadă şi să renunţe. Noi nu vrem să muncim şapte ani.

Pe parcurs am realizat că este nevoie să te motivezi periodic, aproape în fiecare zi, ca să trăieşti o viaţă frumoasă. Avem nevoie să devenim artişti, din oameni să ajungem Dumnezeu. Pentru că orice schimbare am face în vieţile noastre aşa cum ni le-am trăit până astăzi îşi pierde din efect mai devreme sau mai târziu.

Trăind un stil de viaţă care te situează la limita supravieţuirii prima jumătate din viaţă, apoi câştigi pe neaşteptate o sumă frumuşică de bani, te vei bucura la început dar te vei obişnui cu noul stil de viaţă treptat. Îţi vei îndeplini cele câteva dorinţe, vei gusta din ceea ce ţi-a lipsit, apoi te vei plictisi, vei avea nevoie din nou de motivaţie şi de scop pentru a înainta pe calea ta.

Există atât de multe aspecte pentru care v-ar fi de ajutor să fiţi recunoscători. Fiecare zi este o nouă lume, e un nou univers care prinde viaţă ca o floare ale cărei petale se deschid timp de o zi. O zi este o sumă de experienţe acumulate, fie plăcute sau mai puţin plăcute, dar toate sunt benefice şi vă îmbogăţesc din ce în ce. Realizează că natura, toate fiinţele ori toţi oamenii, lucrează pentru tine, ca tu să poţi să te bucuri de ziua de astăzi, aşa cum vine ea către tine. Soarele a răsărit pentru tine iar vântul adie ca să te mângâie. Ceaţa îţi aminteşte că viaţa ta este o poveste pe care copacii o ascultă. Păsările te încântă. Răcoarea te masează iar oxigenul te purifică.

Căci oamenii se trezesc în fiecare dimineaţă și muncesc pentru tine. Unii au lucrat în schimb de noapte şi ţi-au pregătit pâine caldă şi covrigi. Alţii o livrează la buticul din faţa blocului tău la prima oră dimineața. O doamnă stă în fiecare zi în magazin și te aşteaptă să cumperi tot ce e mai bun. Autobuzele sunt conduse de oameni care te ajută să ajungi în timp cât mai scurt în orice colț al orașului dorești. Trenurile și tramvaiele circulă în fiecare zi, parcurile sunt pline cu oameni de toate vârstele. Și animalele se joacă mereu, tu doar ai nevoie să iei decizia să te joci, să simţi şi

să te bucuri împreună cu ele.

Anotimpurile vă motivează. Ele vă reamintesc că totul se află în continuă mişcare, că omul este constant supus schimbării. Şi oricât de mult ţi-ai iubi viaţa sau o situaţie în mod special, schimbarea ţi-o va lua ca să îţi ofere şi altceva, o altă experienţă care te va ajuta să creşti. Aveţi nevoie să înţelegeţi faptul că ceea ce vi se întâmplă vi se întâmplă ca să servească scopului vostru cel mai înalt. Din acest motiv v-am îndemnat să nu agonisiţi comori acolo unde se vor risipi, unde vă vor fi luate ori mai bine zis de unde veţi fi luaţi. Voi aveţi casă în cer, deci zidiţi-vă adevăratele locuinţe. Cunoaşteţi-vă inimile şi îngrijiţi-vă de ele. Faceţi-le să crească, o veţi faceţi pentru voi. În Universul acesta mare un om care în viaţa trăită aici a luptat ca să obţină confortul financiar sau vreo funcţie importantă, chiar de vârf, fie acela preşedintele celui mai puternic dintre state, nu numai că este cel mai mic, în Univers acela nu există. Nu este nevoie de el nici măcar în lumea de jos, cea în care trăiţi ori pe care o numiţi a voastră. Cel care iubeşte şi care îşi dezvoltă altruismul străluceşte de la un milion de ani lumină distanţă. Acela a devenit o stea, apoi iubirea îl va purta peste tot şi în toate, ca să trăiască şi să cunoască totul în vecii vecilor.

Știi, anumiţi oameni vin la mine doar atunci când li se îmbolnăveşte cineva drag, îmi scriu când le moare un bunic, un părinte, în rest sunt ocupaţi cu serviciul, se duc în vacanţe, fac cumpărături, pozează în oameni fericiţi. Nu judec pe nimeni, sunt curios însă cum funcţionează minţile lor.

Aveţi nevoie să învăţaţi să menajaţi momentele mai grele din viaţă, dar şi pe cele plăcute, găsiţi un echilibru. Ca teorie e simplu, dar aveţi nevoie să aplicaţi ceea ce ştiţi în momentele când simţiţi că vă pierdeţi cumpătul. Amintiţi-vă că e în regulă, orice vi s-ar întâmpla totul este în regulă, altfel nu se poate. Fiţi tari, fiţi naturali şi calmi, aveţi vieţi frumoase de trăit, Îmi place ce am văzut la voi. Clipele dure sunt constructive, ele vă ajută să nu vă pierdeţi. Nu le urâţi, acceptaţi-le ca să treacă mai uşor. Tristeţea, singurătatea, sunt productive. Dezamăgirea este un stimulent, e un proces de coagulare al gândurilor care vă amintesc să faceţi ceva cu vieţile voastre.

Omule, viaţa în trup nu este veşnică, aşa că pune-ţi amprenta pe locul unde ai trăit și lasă o amintire în sufletele celor pe care i-ai iubit. Nu te mai preocupa cu imaginea ta și cu masca, fii unic şi unit. Schimbă ultima literă şi vei realiza cum poţi fluctua într-o secundă de la una la cealaltă paradigmă.

Fii conştient că visurile nu ţi le poate lua lumea, că dragostea de oameni nu ţi-o poate fura cineva. Natura nu pleacă nicăieri, ci voi veţi pleca înaintea ei. Nimeni nu te poate înlocui, nimeni nu trăieşte viaţa ta în locul tău şi nu ai cum să îţi pierzi poziţia sau identitatea înaintea Mea. Eu sunt Începătorul, sunt Unul singur și sunt toți și astfel vă cunosc pe toți.

Vai, ce dreptate ai! Cândva mi-am dorit să fiu cel mai deştept, cel mai bun, cel mai puternic. Astăzi nu îmi mai doresc să devin ceva ce nu există. În schimb am realizat că sunt autentic, că sunt unic şi unit. Îmi amintesc că nu Ţi-am cerut să nu mai sufăr, Te-am întrebat ce să fac cu suferinţa şi mi-ai dat cărţile. Astăzi deţin cheia vindecării, adevărul, iertarea, acceptarea, dragostea şi acum bucuria. Am mulţumirea şi împlinirea sarcinii aici.

Ei bine, un om care ajunge la concluzia că lumea este rea, că omenirea nu merită, nu este puternic, este slab, acela s-a clătinat la primul val şi s-a întors la mal. Oare cum ar fi să reuşim să fim buni până la sfârșit? Aceasta este adevărata putere.

Încrederea în tine apare treptat atunci când te cunoşti. Până să te descoperi crezi că ai încredere în tine, dar în realitate tu te încrezi în ceea ce ţi-au băgat alţii în cap, convingeri despre care crezi că îți aparțin. În cazul de faţă tu nu ai încredere în tine ori nici măcar nu ştii ce simţi și ce îţi doreşti. Tu te recunoşti treptat prin felul în care reacţionezi în cele mai dificile momente sau în funcţie de cât de tare te bucuri atunci când eşti recunoscător pentru ceva. Dar chiar dacă nu eşti în totalitate mulţumit de reacţiile tale din prezent viaţa îţi oferă şansa de a te îmbunătăţi periodic, doar asta faceţi toţi pe Pământ. Aşa că nu te teme de momentele grele, acele clipe când simţi că rătăceşti prin valea umbrei morţii legat la ochi. Căci ai nevoie mai întâi să te sufoci ca să preţuieşti libertatea şi să o alegi pe veşnicie. Ai nevoie să simţi întunericul ca să cunoşti lumina şi să rămâi în lumină.

Priveşti un copil frumos, sănătos, înstărit, cum aleargă şi se bucură şi aprobi situaţia sa. Exclami în mintea ta decizând că e corect, că acel copil are toate motivele să fie fericit și treci mai departe. Apoi întâlneşti unul care nu se poate mişca, însă, care admiră uluit lumea cu zâmbetul pe buze, din căruciorul lui. Şi tu te mânii pentru că nu înţelegi, eşti de părere că nu funcţionează corect lumea, când de fapt chiar ea este minunea.

Educaţia şi experienţa sunt cei doi factori care te formează. Trecând prin tine aceştia te afectează în mod ireversibil. Evident, dacă vei fi educat cu dragoste vei deveni dragoste, dar dacă vei experimenta viaţa prin frică, teama îţi va domina caracterul. Iar

violenţa este o reacţie a fricii, este chiar spaimă, este o soluţie pe care mintea subconştientă o aplică atunci când identifică posibilitatea de a scăpa situaţia de sub control. Atunci ia deci această decizie ca să nu îşi piardă autoritatea. Un om educat cu dragoste va trata orice situaţie cu calm şi cu fermitate, chiar şi pe acelea în care se va simți ameninţat.

Dacă educaţia este sănătoasă o punem pe primul loc în ceea ce priveşte formarea unui copil. Apoi vine experienţa. Dacă educaţia este de natură bolnăvicioasă, ca cea pe care societatea de astăzi o prezintă copiilor ei, ne bazăm pe experienţă. Iar în felul acesta o putem însănătoşi. Fiindcă educaţia poate fi coruptă, în schimb experienţa vă conduce către adevăr, îl admiră şi vă învaţă să îl alegeţi şi să îl iubiţi.

Există cazuri speciale, în care nu este valabil ceea ce ai spus despre educaţie sau despre frică. De pildă, eu am fost educat cu frică iar mai târziu am experimentat-o şi totuşi, eu învăţ oamenii despre dragoste.

Acum discutăm despre oameni.

Oare eu nu sunt om?

Eu nu îţi pot spune cine eşti, ai nevoie să te convingi tu singur descoperindu-te. Nu Îmi amintesc să îţi fi răspuns vreodată astfel în dialogurile trecute.

Citind aceste rânduri oamenii tind să aprobe educaţia. Educaţia câştigă teren în viziunea lor chiar şi atunci când este strâmbă. De ce? Deoarece, ei sunt convinşi că atunci când se naşte un om acela nu ştie nimic, motiv pentru care trebuie să ia totul de la zero, aşa cum s-a întâmplat în cazul lor. Eu intenţionez să le demolez convingerile. Dacă voi atunci când v-aţi născut nu aţi ştiut nimic, nu înseamnă că toţi oamenii care se nasc sunt asemeni vouă. Este ca în pilda cu oglinda, te vezi pe tine în ceilalţi. Dacă tu nu vezi, eşti convins că omul nu vede, dar te păcăleşti. În realitate dacă tu nu vezi nu vezi tu, ceilalţi oameni văd. Este Unul care a văzut dintotdeauna.

Dragul Meu, aici ai rostit un mare adevăr, poate chiar pe cel mai mare, iar cu acordul tău am să ţi-l completez. Aşa cum te-ai convins deja, oamenii nu sunt oameni. Voi nu sunteţi ce vedeţi ori ce atingeţi, carnea, mintea, materia, voi sunteţi stele.

Stele?

Stele. E chiar aşa cum auzi. Până la finalul cărţii vei înţelege afirmaţia Mea. În prezent avem de dezbătut câteva dintre problemele voastre cel mai des întâlnite.

Copii, învăţaţi-vă părinţii să nu devină victime ale educaţiei

corupte care le este prezentată ca fiind cea mai eficientă unealtă ce trebuie băgată pe gât copiilor. Învăţaţi-i să îşi asculte inimile, intuiţia, să îşi folosească discernământul. Educaţi-i voi! Fiindcă educaţia şi informaţia nu vin doar prin intermediul sistemului de învăţământ ori prin cel al părinţilor. Ele nu reprezintă singurele modalităţi de informare. Ba dimpotrivă. Cu toţii aţi fost educaţi şi şcoliţi, formaţi cu atenţie şi cu investiţie în voi, însă nu ştiţi să trăiţi, nu aveţi nici cea mai mică intenţie de a colabora sau de a îmbunătăţi ceva în lumea asta. Trăiţi doar pentru voi dar nu ştiţi să o faceţi. Sunteţi stângaci chiar şi la a fi egoişti, vreţi totul pentru voi şi nu reuşiţi să îl obţineţi. Spuneţi că nu vă interesează de alţii însă pentru alţii vă construiţi imaginea, pe alţii încercaţi să îi impresionaţi cheltuind sume astronomice, riscând totul, poate chiar viaţa. Câţi dintre oameni vor renunţa la a îşi iubi viaţa prin prisma egoismului, a individualităţii şi a mulţumirii minţilor lor, o sută de mii, zece mii, o mie? Nici atât!

Nu astfel trebuie privită problema, nu trebuie să renunţăm la nimic. Doar am primit vieţile acestea scurte ca să le trăim nu ca să le dăruim, să le sacrificăm ori să le desconsiderăm. Ci ca să le preţuim, să fim recunoscători pentru ele.

Tocmai faptul că alergaţi ca să le câştigaţi vă împiedică să vă bucuraţi de ele. Existențele nu le-aţi primit pe merit, vi s-au dat fără să fiţi măsuraţi prin fapte. Tot aşa este şi cu fericirea.

Poate că este aşa. Înţelegând din ce în ce mai mult reuşesc să fiu recunoscător mai des, iar asta mă mângâie.

Tu stai seara liniştit reflectând la ziua care s-a încheiat. Vezi linia orizontului cum roşeşte la apus, bei ceva răcoritor. Adormi pe terasa ta sub un copac pe timp de vară şi realizezi că soarele îi încălzeşte pe toţi, indiferent de diversitatea lor sau de faptele lor. Iubitule, fii Soarele!

Încerc să celebrez fiecare zi. Sărbătoresc zilele, privesc apusurile, urmăresc cu privirea păsările călătoare, aprind o lumânare parfumată, mă îndulcesc cu un pahar de vin roşu şi devin conştient de situaţia mea. Da, am îmbogăţit lumea. Astăzi am tot ce îmi doresc fiindcă ceea ce ofer se leagă de mine de parcă mi-aş dărui mie. Ştiu că Ţi-e drag tot ce fac, mi-ai şi confirmat-o.

Cineva care îmi citea cărţile a spus că tot ce fac este pe placul lui Dumnezeu și m-am mirat când am realizat că Te cunoaşte aşa cum Te cunosc eu, că Te vede aşa cum Te văd eu şi că Te iubeşte aşa cum Te iubesc eu.

Recunosc că iubesc viaţa şi îi admir pe tinerii care călătoresc şi care se distrează, dar aleg să nu alerg după plăcerile vieţii. Uau,

acele clipe sunt extrem de importante pentru minţile noastre, le urcă până la extaz. Totuşi, după ce trece perioada tinereţii mulţi rămânem goi, nu lăsăm nimic în urma noastră în afară de câteva amintiri după care tânjim să le retrăim, poate în altă viaţă. Şi ne milogim, crezând că totul pur şi simplu ni se cuvine, dar suntem naivi. La bătrâneţe nu vine nimeni să îl viziteze pe un om care a trăit doar pentru el, care şi-a văzut interesul, acela va muri singur. Ai dreptate când spui că escaladăm încet şi sigur etapa egoismului la nivel planetar. La sfârşitul vieţii nu plăcerile pe care le-am simţit vor vorbi pentru noi ci faptele vorbesc pentru noi. Doar ele rămân, împreună cu povestea despre noi.

Oare tot ceea ce ne bagă mintea în extaz ne abate de la scop?

Omenirea se află la ananghie, cine o va însănătoşi dacă doctorii sunt plecaţi în concediu?

Ai dreptate ca de fiecare dată. El e motivul pentru care scriu şi o fac al naibii de bine, poate cel mai bine din câţi au scris vreodată. Și nu mă pot opri, eu nu scriu ca să mă lauzi, scriu ca să Te admir. Învăţ să iubesc oamenii aşa cum îi iubeşti Tu şi vreau să fiu puternic aşa cum eşti Tu.

Ceea ce faci aici, în lume, pentru ea, cât timp trăieşti în ea, rămâne. Ceea ce faci pentru tine te ajută să îţi duci la bun sfârşit misiunea. Uneori e foarte greu să te pui pe picioare. Reține, este foarte greu însă nu este imposibil. Și nu îți vei putea construi un viitor mai bun câtă vreme nu te vei dezlipi emoțional de trecutul tău mai puțin bun.

Oare cum ar arăta lumea dacă ne-am aminti dragostea, pacea și legătura cu Întregul, pe care apoi le-am urma și cinsti?

Ia-ți patul și umblă, fiecare zi este un nou început.

Capitolul 2

Violarea intimității și a drepturilor
Dumnezeul care îngăduie tot

Cum ştii să Te joci cu cuvintele, eşti fenomenal. Dar acum Te invit să mutăm discuţia, oamenii sunt curioşi să afle cum este cu această relaţie pe care o am cu Tine. Cum pot descrie o relaţie cu Dumnezeu, pentru că unii se amuză spunând că dacă Dumnezeu e totul şi este pretutindeni le-ar fi teamă să se ducă la toaletă ca să nu fie priviţi. Oamenii s-au gândit chiar şi la aşa ceva.

Ţi-am spus, relaţia cu Mine nu trebuie confundată cu relaţia dintre părinte şi copil, cu cea dintre profesor şi elev, dintre guru şi discipol, guvern şi popor ori cu ochii spectatorilor care privesc prin intermediul camerelor de supraveghere la emisiunile voastre televizate. Pe acestea le faceţi voi. Ele sunt obiceiurile voastre pe care le faceţi atât de bine. Vă urmăriţi unii pe alţii, vă judecaţi activităţile zilnic. Majoritatea adulţilor şi copiilor astăzi merg la toaletă însoţiţi de tablete, de telefoane şi de orice alt gadget, dispozitive care sunt constant conectate la internet. Astfel, anumiţi oameni ştiu la ce oră vă faceţi toaleta ori cum vă petreceţi marea parte a timpului. Ei cunosc despre voi ce muzică ascultaţi ori ce pagini web accesaţi, din ce zone ale globului vă logaţi pe conturi şi ce magazine online preferaţi. Prin intermediul tehnologiei de astăzi anumiţi oameni ştiu ce produse folosiţi şi cu ce vă hrăniţi.

Este foarte adevărat. Dovada am primit-o săptămâna trecută când am vizitat un centru comercial ca să îmi cumpăr un monitor performant, deoarece mă declar un iubitor de filme romantice. Ei bine, l-am achitat, am ajuns acasă, l-am instalat, iar după câteva ore am primit mesaje cu oferte de la magazine diferite, care îmi promiteau reduceri majore la toată gama de produse ca monitoare şi televizoare. Menţionez faptul că până să îl achiziţionez nu am primit asemenea mesaje pe e-mail sau pe telefon, dat fiind faptul

că nu obişnuiesc să îmi las datele personale la agenţii de publicitate. Nici măcar la magazinul cu pricina nu le-am lăsat.

Altă întâmplare a avut loc în urmă cu trei săptămâni. Intrasem în baie ca să mă răcoresc cu un duş rece, deoarece mă simţeam obosit după o zi solicitantă. Inspiraţia a făcut să iau telefonul cu mine şi să scriu un întreg articol, chiar acolo, stând în cădiţă. Iar după publicare, vrând să mă agaseze un cititor a exclamat zicând:

- Oare inspiraţia ne copleșește doar în baie?

Şi ce concluzie ai tras, ce ai înțeles în urma întâmplării?

Am înţeles că oamenii pot fi folosiţi pe post de pioni, unelte cu ajutorul cărora poţi să îţi rezolvi treburile. El nu a avut habar ce impact au avut vorbele asupra mea. A fost ca şi cum altcineva a vorbit prin intermediul său vrând să îmi transmită faptul că aş fi privit. Din nefericire pentru el îi voi spulbera acum visul, eu pot fi privit dar nu şi controlat.

Este foarte adevărată afirmaţia ta. Cele care încearcă să vă controleze sunt energiile oamenilor devenite mai întâi conştienţe, apoi transformate în tirani. Tiranii şi asupritorii care vă înrobesc pot fi de natură fizică şi energetică, sub formă de concept sau de convingeri abătute de la dragoste şi adevăr. Întotdeauna v-a fascinat joaca de-a Dumnezeu, doar că Dumnezeu a fost confundat cu omul. Rădăcina tuturor neregulilor este frica, peste ea au fost clădite ruşinea şi separarea. Individualitatea nu este o greşeală, este o binecuvântare, însă voi aţi confundat-o cu esenţa voastră, apoi I-aţi atribuit-o şi lui Dumnezeu.

Susţineţi faptul că societatea vă violează intimitatea. Sunteţi de părere că cineva vă ascultă convorbirile telefonice, că sunteţi măsuraţi pas cu pas, însă în loc să daţi jos camerele video de pe stâlpi, din magazine, din case sau curţi, montaţi din ce în ce mai multe. O faceţi din cauză că nu aveţi încredere în oameni, voi nu vă încredeţi nici în Dumnezeu. Aţi văzut prea multe, a şoptit un cititor în gând.

Când primiți vestea că s-a produs un jaf la una dintre instituţiile bancare voi studiaţi înregistrările împreună cu specialiştii de renume şi deschideţi anchete, ca în final să ajungeţi la concluzia că infractorii au fost una, două sau mai multe persoane.

Ce dezvăluire șocantă!

S-au înregistrat cazuri în care magazinele au fost invadate de urşi, iar un bancomat a fost devastat chiar de către cimpanzei.

Ha, ha, ni s-a întâmplat şi acest lucru.

Ei bine, faptul că aţi realizat că vă urmăriţi între voi ar fi bine să nu vă sperie, nici să vă insufle teama că nu veţi mai trăi liber,

oricum nu vreţi să o faceţi. Cele discutate sunt clipe de conştientizare care vă înalţă în spirit de fiecare dată când le permiteţi să vă scoată din cotidian.

Îmi amintesc cu claritate faptul că într-o zi, pe când mă aflam în casă împreună cu tatăl meu diagnosticat cu schizofrenie paranoidă, în acea vreme împlinind recent vârsta de treisprezece ani, mi-a spus înspăimântat că se simte urmărit, că oamenii îl pot privi prin intermediul televizorului. Sigur că eu şi fratele meu l-am bruscat imediat, strigând să ne lase în pace cu prostiile, când de fapt el prevăzuse viitorul. Uau, aceste lucruri au devenit reale!

Ceea ce a văzut şi simţit în urmă cu optsprezece ani a devenit astăzi o realitate. Aproape toate televizoarele de ultimă generaţie sunt dotate cu camere video în partea din faţă. Telefoanele dar şi tabletele, laptopurile, de asemenea. Să nu mai vorbim de microfoanele instalate de serviciile secrete. Am urmărit un documentar de actualitate în care câţiva cercetători independenţi au declarat la rece că acele camere video montate pe laptopuri ori pe televizoare pot fi accesate chiar şi în momentul în care gadgetul e stins sau activat pe modul stand by. Consider că dorinţa transformată în nevoia de a controla pe cineva este cea mai cumplită boală pe care această așezare de oameni o poate dovedi.

Aşa şi este. Vezi tu, ceea ce ai descris în acest început de capitol, controlul, oamenii au confundat cu cele mai considerabile dintre atribuţiile lui Dumnezeu. Prin intermediul tehnologiei, ei se joacă de-a Dumnezeu. Doar că, repet, Dumnezeu a fost confundat cu omul care gândeşte cu mintea. În realitate nici omul nu gândeşte cu mintea, el decide cu spiritul. Mintea doar îl ajută să aplice tot ceea ce hotărăște spiritul. Eu nu urmăresc oamenii, Eu sunt oamenii. Aţi putea deduce din context faptul că Eu am ales să Mă privesc din afara Mea şi uau, cât Îmi place să Mă văd!

Îţi place să fii urmărit, de ce?

Deoarece partea din afara Mea Mă vede şi va dori să devină ca Mine atunci când jocul se va termina. Sau mai bine zis atunci când jocul i se va lua, iar omenirea se va întoarce la esenţă.

Eu il voi lua.

Cu adevărat, Eu il voi lua.

Tinerii care cred în corporaţiile care se bazează pe invadarea intimităţii, considerând că inovaţia tehnologică va aducea pacea sau renaşterea lumii lor pierdute sunt naivi. Ei îşi dăruiesc priceperea, viaţa şi energia, lupilor care le-au promis luxul, protecţia şi imaginea despre o lume atât de falsă, goală şi urâtă. O lume fără drepturi şi libertate, fără creativitate, una ierarhizată de roboţi, în

care răsplata este supravieţuirea. Se doreşte dedicarea umană în scopuri inumane, inutile.

S-au realizat nenumărate filme care ne îndeamnă să evităm pericolul pe care am fi capabili să îl creăm. Se întâmplă exact ca în trilogia filmelor Matrix, unde toţi oamenii dormeau în timp ce trăiau, doar Neo (personajul care Îl interpretează pe Mesia) şi cu îngerii săi luptau conştienţi în scopul salvării acestei specii. Este exact ca în filmul „The Equilibrium“ ori în „The Circle“, un film recent în care ca rol principal joacă adorabila Emma Watson.

Ce subiect delicat am deschis! Şi nu o spun cu intenţia de a jigni pe cineva, ci mai degrabă în sensul de a exclama. Ce puţin înţelepţi sunt oamenii! De ce mintea alege exact opusul, de ce tot ceea ce e rău pentru ea consideră că este bun pentru ea, iar de ce e bun pentru ea se fereşte şi încearcă să se îndepărteze, crezând că este de fapt rău pentru ea?

Întotdeauna mintea a ales ceea ce e mai puţin bun pentru ea, exact ca în vremea în care a trăit Isus din Nazaret. Noi, astăzi, de fapt o parte dintre oameni trăim ca experienţă ceea ce a trăit El în urmă cu două mii de ani, Hristos fiind unul singur. Trilogia filmelor Matrix este o profeţie actualizată, este povestea lumii noastre reamintită. Iar scopul unui Mesia coborât în lume a fost cel de a deschide ochii tuturor, chiar cu preţul vieţii Sale. El a fost sacrificiul, misiunea Mielului care a murit în locul oamenilor. E extrem de simplu de înţeles, niciodată nu a fost atât de clar pentru cineva. Nicio cultură sau popor nu a înţeles pe deplin adevăratul mesaj, eliminarea riscului de autodistrugere, trezirea planetară şi pacea globală. Acum este clar, ne-a fost spus, ştim pentru că am văzut adevărul şi l-am trăit pe pielea noastră așa cum trebuia.

Ca om nu poţi accesa alte tărâmuri ori alte existenţe, nici nu poţi procura informaţii din afara realităţii care ţi s-a dat ca să o experimentezi cu mintea. Societatea în care te-ai născut ţi-a pus la dispoziţie varianta de a te supune şi a supravieţui ori poţi muri liber. În lumea de jos nu poţi să știi ceva ce nu ştii, fără să ţi-o spună cineva. Acel Cineva v-a făcut cunoscută nemurirea, fără a vă cere ceva în schimb. Luaţi şi mâncaţi, acesta este trupul Meu.

Umanitatea se loveşte cu capul de un zid de fiecare dată, deoarece omul este de acord doar cu ce vede. Este singura realitate pe care o percepe şi o experimentează. Adevărul nu poate fi văzut până când situaţia aproape scapă de sub control. Uneori este prea târziu. De ce nu ai făcut ca adevărul să poată să fie perceput mai uşor, să fie accesibil tuturor?

Pentru că atunci nu aţi mai fi crescut, nu v-aţi fi dezvoltat, aţi

fi rămas pe poziţiile din care nu v-aţi fi mişcat. Tu ai văzut vreodată un soare oprit?

Eu nu am văzut niciun soare cu ochii mei, în afară de cel care ne luminează zilele şi de stelele din noapte. Dar am urmărit ceva documentare în temă. Fiecare stea este un soare îndepărtat, iar în jurul fiecărui soare s-ar putea roti planete locuibile.

Mai devreme ai susţinut ideea că oamenii ar fi stele. Oare ce ai vrut spui de fapt?

Nu am intenţionat să îţi transmit altceva în afară de ceea ce am spus. Oamenii sunt stele, dar nu într-un mod simbolic, sunteţi stele la propriu. Şi tu eşti o stea, căci chiar în acest moment sfânt îţi clădeşti o lume a ta.

Continuă Te rog, încep să înţeleg mai multe.

Când v-am înştiinţat de prăbuşirea unei stele pe Pământ, cea care va otrăvi lumea, am susținut și faptul că...

În Biblie s-a scris că steaua care se va prăbuşi pe Pământ va otrăvi apele, nu lumea.

Apele sau lumea, e tot una.

În regulă, are sens.

Îţi mulţumesc pentru această şansă.

Și eu Îţi mulţumesc pentru această onoare, continuă Te rog.

Am susținut că o stea se va prăbuşi pe planeta voastră, ea va otrăvi lumea şi o va transforma în sânge. Acest eveniment a avut loc deja. O stea este un om, acel om care a coborât la voi ca să vă încerce, care a creat războaie pe Pământ pe durata vieţii sale aici şi a clădit ceea ce ați numit regim comunist, dictatorial. Acel om a reuşit să convingă liderii statelor că o anumită categorie de oameni trebuie eliminată. El a fost un exemplu pentru voi, care a contribuit la dezvoltarea voastră pe toate planurile prin negativ.

Ştiu că acum ai gândit, ce Dumnezeu este acela care susţine crima, masacrul, distrugerea, urâţenia? Un astfel de Dumnezeu, dacă astăzi susţine crima mâine va fi capabil să spună că boala pe care aţi numit-o cancer este ceva bun.

Exact.

Chiar şi cancerul este bun.

Hai frateee! Nu poţi să zici, pur şi simplu, cancerul este bun.

Ba uite că pot. Iar cartea a fost scrisă şi publicată şi a ajuns deja în fața acestui cititor iubit.

Cititorii vor gândi că e uşor să te joci cu cuvintele spunând că boala pe care am numit-o cancer este ceva bun, atâta vreme cât nu suferi de această boală. Dacă ai suferi de ea ţi-ai înghiţi cuvintele. Vor spune că sunt imatur. Uite câţi au murit din pricina ei, ce

dramă teribilă a provocat și încă o face!

Cancerul este o alegere a voastră, nu o reţetă ce nu ar putea fi evitată. Cancerul poate fi dizolvat cu ușurință.

Păcatul ne omoară.

Nu păcatul, ci uitarea şi neştiinţa, neputinţa de a rămâne conectaţi în starea de conştientizare a Uniunii cu Mine. Atunci pur şi simplu aţi cunoaşte că sunteţi fără păcat şi aţi fi. Isus este!

M-ai dat pe spate.

Mi-aş dori să dăm lucrurile pe faţă.

Cancerul este o alegere luată înainte să ne naştem aici sau un eveniment imposibil de evitat?

Puţini dintre voi vă doriţi să trăiţi cât mai mult timp aici, însă dacă v-aş întreba pe fiecare în parte aţi răspunde că vreţi să trăiţi veşnic în formă. Iar răspunsul vostru ar aparţine minţilor care nu pot să conceapă viaţa după minte şi în afara ei. Instinctul de supravieţuire vă împinge să faceţi cercetări în scopul descoperirii nemuririi. Prelungirea duratei de viaţă este o realitate palpabilă, doar că voi nu doriţi acest lucru iar, Eu vă dau dreptate, Îmi respect promisiunea. Cu adevărat cancerul este o alegere pe care o luaţi înainte să vă naşteţi acolo. Amintiţi-vă acest adevăr în clipa când vă veți părăsi forma și vă veți întoarce la esență.

Dar noi nu ştim unde plecăm.

Ea nu mai este problema Mea. Ar fi bine să cunoaşteţi unde plecaţi după părăsirea trupurilor. Eu am spus-o şi v-am arătat-o.

Aşa este, doar că noi avem probleme cu credinţa.

Aveţi probleme cu încrederea în voi şi în Dumnezeu, în orice altceva vă încredinţaţi vieţile cu uşurinţă, cum ar fi încrederea în guverne, în religii, în medicină, în tehnologie şi aşa mai departe.

Cancerul e decizia pe care o iei atunci când nu iubeşti viaţa, când nu cunoşti dragostea, când nu te ghidează iubirea. Dispreţul faţă de tot şi toate izvorăşte din tine atunci când nu te regăseşti, atunci când mintea te apasă iar trupul te strânge. Când urăşti iei dar decizia de a pleca iar Eu doar îţi împlinesc dorinţa.

Există cazuri în care cei care decid să plece se răzgândesc?

Cu siguranţă că există, ţi-am scos deja în cale un bătrân care a fost vindecat. Ai întâlnit un om mai vesel şi mai plin de viaţă ca acel bătrânel?

Am văzut oameni mai recunoscători, ai auzit de Wayne Dyer?

O Doamne, cum aş putea să nu fi auzit?

O Doamne? Expresii de genul acesta am auzit la biserică!

Ai nevoie să înţelegi şi să accepţi faptul că discuţia pe care o purtăm o purtăm pe limba voastră, iar expresiile pe care le folo-

sesc îţi aparţin. Dacă ţi-aş transmite conţinutul cărţii în alt mod nu l-ai putea recepţiona sub nicio formă.

Pune-mă la încercare, poate aş putea.

Hai, pune-mă la încercare, acum nu mai vorbeşti deloc?

Am vorbit deja. Tocmai ţi-am trimis întregul conţinut al cărţii, de la început și până la sfârşit.

Acum?

Chiar acum.

Eu nu am primit nicio informaţie şi nu am simţit nimic.

Aceasta deoarece omul nu poate vedea ceea ce nu cunoaşte.

Dar eu Te cunosc.

Tocmai de aceea Mă poţi auzi şi simţi, dar nu Mă poţi vedea. Oare un făt aflat în uterul mamei sale şi-ar putea vedea mama?

Uau, nu ar putea să o vadă, însă, cu siguranţă ar simţi şi auzi vocea ei caldă. Mă faci să deviez de la subiect. Discutam despre gratitudine şi recunoştinţă sau cât de pătruns de ele a fost Wayne Dyer. Nu am mai întâlnit un astfel de om, radia. Supărarea nu se putea lipi de el. Mi-aş dori să pot să fiu şi eu atât de detașat.

Tu eşti aşa cum eşti.

Cunosc, este preţuirea diversităţii şi a unicităţii, însă înţelegi Tu ce am vrut să spun. Totuşi Wayne Dyer a murit, adică a plecat de aici, din lumea oamenilor, din formă.

Dragule, acum susţii faptul că sunt mort?

Nu chiar, nu am uitat, Tu eşti toţi oamenii, acum vorbeam pe înţelesul nostru. Scriem cartea care scrie oameni, e pentru noi.

Am primit recent o super ştire în care cineva întreba oamenii pe stradă cine este Isus Hristos pentru ei. O doamnă a răspuns că Isus este o invenţie pentru oamenii care nu pot să gândească pentru ei. Cumva m-am simţit deranjat de acest răspuns dar mă abţin să îl comentez.

Te-ai simţit deranjat pentru că este adevărat?

Nu pentru că ar fi adevărat, ci din cauză că oamenii nici nu Îl cunosc pe Isus, ei Îl confundă cu clovnul inventat de religia creştină păgână, icoana cu care tiranii au reuşit să controleze lumea.

Nu, tu te-ai simţit deranjat pentru că este adevărat.

Cum se face că este?

Isus Hristos, Fiul, a gândit pentru oameni, deoarece oamenii au dovedit faptul că nu sunt capabili să gândească pentru ei.

Hristos nu a gândit doar pentru cei care nu pot să gândească pentru ei, El a gândit pentru întregul neam, rasa umană. Fiindcă în realitate niciun om care s-a născut în lume nu a putut să gân-

dească pentru el sau pentru ceilalţi. Chiar dacă ar fi vrut, nu ar fi fost posibil pe atunci. Spre deosebire de atunci, acum este.

Mintea umană a fost şi este sursa tuturor bolilor, însă inima vindecă mintea şi trupul. Omenirea are nevoie de vindecarea care nu poate să ajungă la ea din cauza minţilor care v-au convins că sunteţi voi, apoi că lucrează în avantajul vostru. Însă astfel voi nu existaţi, deoarece mintea nu lucrează în avantajul vostru. Mintea vă minte ca să vă omoare spiritul. Din pricina minţilor voastre aţi ajuns să fiţi oameni, din Dumnezeu, iar inima (Isus) vă ajută să vă întoarceţi acolo de unde aţi coborât. Hristos este impulsul celor care nu pot să crească în spirit și pentru aceia care nici nu concep aşa ceva. Aşadar, îndrăzniţi, Eu am biruit lumea, iar până la Mine nu a mai biruit-o niciunul. Dar nu citiţi afirmaţia Mea ca şi cum ar fi fost rostită de o minte asemeni celor pe care le deţineţi. Eu Mă adresez vouă într-un mod total lipsit de individualitate iar forma conţinutului este capodopera autorului. Eu sunt toţi oamenii, dacă am reuşit Eu înseamnă că am reuşit împreună.

Omenirea va suferi o decepţie generală atunci când va realiza că mintea nu lucrează în avantajul omului, ci împotriva lui. Ea vă ajută să supravieţuiţi în trup, vă ţine pe Pământ, ori voi nu sunteţi trupuri, nici pământ. Voi sunteţi stele şi aveţi nevoie să vă întoarceţi acolo de unde aţi venit. Mintea e închisoarea care nu îţi permite să te întorci la adevărata casă. Pământul pe care trăieşti nu este casa ta, nu e ceea ce cunoşti sau eşti tu în realitate. Inima te ajută să găseşti drumul spre casă şi iată câţi aţi venit. Altfel aţi fi rămas carne din pământ şi aţi fi murit. Viaţa în formă poate fi un joc pe viaţă şi pe moarte, pe care mintea îl face să devină real.

Eu sunt inima voastră. Isus este Calea, Adevărul şi Viaţa. El v-a demonstrat faptul că dacă nu vă supuneţi nimănui, chiar şi cu preţul vieţii, deveniţi independenţi în viaţa actuală şi după înviere şi rămâneţi independenţi pe veşnicie ori atât cât doriţi să fiţi. Voi sunteţi capete închise, sunteţi sclavii minţilor voastre care vă batjocoresc. Închisoarea psihică e iadul din care nu puteaţi ieşi fără Cel pe care L-am trimis.

Isus Hristos v-a demonstrat cum să deveniţi propriul vostru Mesia. Fără să vă arate El acest lucru voi nu reuşeaţi niciodată să vă accesaţi puterea interioară, discernământul ori să obţineţi independenţa. În felul acesta voi înţelegeţi astăzi că dacă oamenii s-au purtat urât cu tine și pentru aceasta îi urăşti, ai nevoie să îţi faci un control psihiatric. Dar dacă oamenii te-au batjocorit iar tu îi iubeşti, înseamnă că i-ai iertat şi ai înviat, ai îndrăznit şi ai biruit. Mai puternic decât tine nu s-a mai născut niciunul.

Mintea ne ajută să ne purtăm de grijă, să creştem, să învăţăm, să ne căsătorim şi să muncim până îmbătrânim. Apoi, ne naştem şi facem acelaşi lucru. Urmăm acelaşi tipar şi trecem prin acelaşi proces. Toate generaţiile dinaintea noastră au făcut-o.

Exact. Voi sunteţi spirit, voi sunteţi lumi şi stele şi nu încăpeţi în trupuri muritoare. Sunteţi stele care trăiesc în captivitate, care au fost arestate prin puterea minţii, pe care Biblia a descris-o ca fiind vocea şarpelui. Voi sunteţi Dumnezeu, dar de fapt sunteţi ce alegeţi să fiţi.

Omul modern nu crede în Biblie, el consideră că dacă religia s-a dovedit a fi o minciună, un Creator al creaţiei pe care o cunoaşteţi e o poveste, când în realitate cartea descrie evenimentele pe care le trăiţi astăzi. Ea v-a prevenit că veţi fi înrobiţi de fiara care se va proclama Dumnezeu, deasupra căreia va sta o curvă, un regim guvernamental înfometat care se va înfrupta cu roadele muncii voastre. Chiar şi despre clovnul religiei, aşa cum ai numit tu icoana pe care au inventat-o, pe care au numit-o Isus Hristos şi prin intermediul căreia au îngenunchiat planeta, a fost scris în Biblie şi nu numai. Evident, fără cartea care v-a fost lăsată nu aţi fi putut distinge adevărul de neadevăr iar realitatea care v-a fost prezentată de societatea în care v-aţi născut ar fi fost o sentinţă definitivă. Dar mulţumită adevăratului Hristos şi învăţăturilor pe care aproape că le-aţi uitat în totalitate, faceţi astăzi diferenţa. El a promis că Duhul va rămâne cu voi în veac şi vă va reaminti tot ceea ce aveţi nevoie să ştiţi ca să doborâţi Împărăţia minţii. Biblia v-a promis izbăvirea şi iată că primii dintre voi aţi ieşit.

Şi totuşi iluzia încă stăpâneşte peste majoritatea. Oamenii se închină dumnezeilor morţi atunci când trec pe lângă clădirile cu scop bisericesc sau pe lângă reprezentaţiile lor, sunt sărăciţi de către guverne şi înşelaţi de marii şi micii întreprinzători şi totuşi nu cred în Biblie. Oamenii nu cred în Biblie deoarece stăpânitorii au avut grijă să le adoarmă minţile ca oamenii să nu se mai identifice cu esenţa lor. Mai rău, puţini sunt cei care conştientizează faptul că sunt robi, cei mai mulţi consideră că stă în natura umană să fiţi supuşi. Aceştia nu au ieşit din Egipt. Ei nu realizează încă faptul că sunt oameni, iar tu vii şi le spui că sunt stele?

Tu ai spus că oamenii sunt stele.

Tu ai spus că oamenii sunt stele.

În regulă, mi-am amintit, cu Tine nu am cum să mă contrazic.

Biblia v-a promis izbăvirea, iar ca acest eveniment să devină o realitate pentru fiecare în parte aveţi nevoie să credeţi în ea. În funcţie de convingerile voastre aşa vă vor fi şi gândurile. Biblia

nu este o ghicitoare, ci întregul conţinut a fost scris prin puterea imaginaţiei. Ceea ce înseamnă că cei care au scris-o au intuit ce s-ar putea întâmpla cu omenirea. Şi surpriză, au intuit bine, asta deoarece Duhul nu S-a mai înşelat demult, iar, Tatăl nu a greşit niciodată. De aceasta să fii sigur!

Spuneam că gândurile vă vor identifica soluţiile, veţi acţiona în conformitate cu încrederea în salvarea rasei umane. Voi observaţi mişelia guvernelor care vă conduc şi vreţi să le schimbaţi dar nu ştiţi să renunţaţi la politică. În general sunteţi convinşi că altă soluţie nu există. Voi nu ştiţi să trăiţi singuri iar majoritatea nici nu vreţi. Nu sunteţi pregătiţi să fiţi liberi, v-aţi obişnuit cu pedepsele şi cereţi doar ca cineva să schimbe instrumentele de tortură. Fiara a căzut, întrebarea rămâne, credeţi acest lucru? În funcţie de credinţele voastre vă construiţi realitatea.

Voi puneţi la îndoială Biblia când citiţi faptul că Eu am creat şi v-am lăsat fiecare soi de iarbă, să îl cultivaţi, ca să vă alinaţi durerile trupului şi pe cele ale minţii. Plantele care vă fac veseli, e chiar aşa cum auzi. Natura vă iubeşte prea mult. Totuşi, voi vă amuzaţi în neştiinţa voastră, zicând că Dumnezeu se contrazice, El întâi a creat marijuana iar acum o interzice, în loc să realizaţi că voi v-aţi interzis tot ceea ce vă provoacă o stare de bine însă v-aţi atribuit prin obligaţie orice obicei distrugător.

Vă împotmoliţi uşor, citind în cartea Genezei aceste cuvinte, uimiţi de aprobarea de a consuma de pildă marijuana şi spuneţi că Mă contrazic. Acum căutaţi şi versetul în care anumite ierburi au fost interzise de Mine. Însă nu veţi găsi unul fiindcă nu există niciunul. În cazul ăsta despre ce vorbesc preoţii ori ce vă învaţă societatea pe care o veneraţi? E atât de greu de crezut faptul că Dumnezeu a dorit să vă îndulcească existenţa în trup? Dacă nu aş fi dorit să vă ofer toate acestea ar mai fi crescut pe câmpuri? Credeţi că strugurii cresc din greşeală ori că voi aţi identificat o modalitate de a îi transforma în alcool, despre care nu ştie încă Dumnezeu? Copiilor!

Am citit despre oameni care au reuşit să îşi extindă conştiinţa şi să îşi dezvolte intuiţia pe calea consumului de droguri precum LSD, mescalina şi psilocybina. Vorbesc de oameni care au privit dincolo de senzaţiile tari, de anturajul și teribilismul dobândit, ci au căutat să înţeleagă mai mult.

Nu puţini la număr sunt aceia care au pornit în căutarea interioară cu ajutorul stimulilor ca cei pe care i-ai descris. Totuşi, tu ai reuşit toate acestea fără. Îţi place să crezi că omul nu este un experiment şi voi merge cu tine în aceeaşi direcţie. Dumnezeu nu

încurajează pe nimeni la ceva, Eu doar vă amintesc că sunteţi liberi să faceţi ceea ce alegeţi.

Sunteţi atât de naivi încât vă încredeţi în politicieni şi în preoţii care murdăresc Cuvântul şi credeţi că luptaţi împotriva Mea, în loc să conştientizaţi că Dumnezeu e prietenul vostru. Dar voi vă lepădaţi de Prietenul vostru şi ridicaţi în slăvi lumea care vă batjocoreşte, apoi muriţi.

O multitudine de evenimente au loc astăzi pe planetă, de la dezastre naturale la accidente neprevăzute sau atentate soldate cu sute de victime. Natura imploră o schimbare. Revoluţia spiritului se produce, vechile valori cad, imperiile se prăbuşesc, doctrinele se sabotează iar promovatorii lor caută supravieţuirea.

Unii oameni cred că civilizația are nevoie să trăiască aceste experienţe în mod special, altfel nimeni nu le-ar provoca. Numai o minte limitată va arăta pumnul către cer, gândind că Dumnezeu pedepseşte creaţia Sa, în vreme ce chiar oamenii îşi distrug planeta. Dezastrele sunt consecinţele acţiunilor voastre. Pământul vorbeşte, fii conştient şi ascultă-l. Un lucru este cert, acela că astăzi, mai mult ca oricând oamenii au nevoie de dragostea şi de susţinerea ta. Fă primul pas, iubeşte-i pe cei din jurul tău şi asigură-te că cel puţin unul îţi va urma exemplul.

Iubitule, atunci când cunoşti adevărul, odată cu el în tine se naşte dorinţa de a îl face cunoscut lumii chiar cu preţul vieţii. Ai nevoie de curajul acesta. Îndrăzneşte, totul e în puterea ta. Dacă aceasta este şansa ta? Dacă vei schimba lumea şi vei salva omenirea? Dacă ea îţi este menirea? Nu merită să lupţi pentru asta? Nu merită să mori pentru asta?

Uau!

Vedeţi voi, orice este posibil iar totul depinde de voi. Mergi şi calcă pe o piatră de marmură și loveşte cu pumnul în ea şi te vei convinge că este imposibil să îi modifici forma. Totuşi treptele de marmură de la intrarea în clădirile vechi de peste o sută de ani au luat forma tălpilor voastre, s-au ondulat şi par să vă asculte.

Uaaau! Mulţumesc pentru aceste exemple incredibile.

Mergi la cel mai dedicat dintre spiritualii actuali şi prezintă-i o conversaţie directă între om şi Dumnezeu ori îndeamnă-l ca pur şi simplu să poarte una, dar el se va uita la tine lung, apoi te va îndepărta subtil. Înţelegând acest lucru te vei convinge de importanţa ta ori de nevoia credinţei. Acum vezi de ce a fost nevoie de tine în lume? Observi puterea ta şi curajul de a acţiona?

Îţi mulţumesc că mă convingi să cred în mine. În dimineaţa aceasta mă mângâie un sentiment minunat, un moment magic, o

clipă sfântă care mă înalţă deasupra norilor, la propriu. Zbor la o altitudine de zece mii de metri. Sunt în avion şi servesc cafeaua, fotografiez răsăritul şi nu în ultimul rând vorbesc cu Tine. Colind Europa, aşteaptă să mă întâlnească cititori dragi. Lumea pare mai mică privită de sus. Casele au mărimea unor furnici, iar oamenii nu se văd. Ai creat o lume perfectă şi completă, în care fiecare să poată să construiască ceva, asemeni Ţie. E absurd că oamenii au creat graniţe când Pământul este unul, când omul este unul şi când Dumnezeu este Una cu omul.

Este uimitor că m-am născut într-o ţară săracă, într-o familie modestă, care în scurt timp s-a destrămat, că am copilărit într-un cartier rău famat. Prima jumătate din viaţă am cunoscut umilinţa iar dragostea şi bunăstarea păreau ireale, acolo nimeni nu vorbea despre ele. În lumea în care am crescut copiii creşteau furând, iar când creşteau mureau răpuşi de dependenţa de substanţe creatoare de vise sau din cauza alcoolului. Acolo cel mai tare era cel mai iute în pumn. Mulţi colegi şi prieteni au pierit în felul acesta. Alţii s-au stins prin puşcării. Spre deosebire de atunci acum mă îmbogăţeşti, îmi arăţi lumea şi o scriu. Scriu oameni, pe care îi transform înapoi în stele.

Iubitule, există un gând care te-a frământat dar pe care nu ai îndrăznit să îl aduci în faţa Mea încă. Gândul că te sacrifici aici pentru oameni şi că după trecerea furtunii pe Pământ vei fi nevoit să pleci, te neliniştește. Acest gând te întristează, uneori te prăbuşeşti dar nu te opreşti.

Ai intuit bine, aşa cum ai spus scot la iveală fiecare problemă ca să o aduc în faţa Ta. Caut rezolvare pentru tot ce mă neliniştește. Treaba cu sacrificul stă în felul următor, e ca şi cum aş găti o mâncare din care nu am voie să mănânc ori din care nu apuc să gust. Mintea mea se împiedică la citirea acestor relatări, ştiind că viitorul este incorect. Cum vede Dumnezeu alegerea mea?

Decizia de a arăta prin proprie trăire cum gândeşte Dumnezeu este cel mai bun lucru care s-a întâmplat cu omenirea după înălţarea lui Isus. Omenirea tânjeşte după adevăr chiar dacă de multe ori adevărul este respins şi doare. Tu şi cei ca tine, care ați făcut auzit glasul Meu lumii, aşteptați dar să îl auziți. Nu există o recompensă în schimbul sacrificiului.

O spui aşa pur şi simplu?

O spun așa, simplu și adevărat.

Poţi repeta afirmaţia în speranţa că citită a doua oară va suna mai puțin crudă?

Nu există o recompensă în schimbul sacrificiului.

Ştii ce ai făcut acum? Ai descurajat mii de oameni să citească acest dialog sau să promoveze cartea, să selecteze pasaje din ea şi să le posteze. Ai tăiat aripile îngerilor care au coborât în lume pentru oameni. Ne agăţam ca orbii de un scop dar ne-ai lăsat fără arme. Întâlnesc tot mai mulţi oameni care doresc să se dezvolte, să socializeze simpatetic şi să se raporteze la viaţă cu intenţii pure. Din nefericire, majoritatea se întorc din drum la prima pietricică de care se împiedică.

Oare cât de pură este o intenţie în viziunea ta, din moment ce acţionezi cu scopul de a câştiga ceva?

Nu aş numi răsplata vreun câştig, dar ne-ai promis Paradisul! Spune-i unui arab pe care nu îl opreşte nimic să arunce două mii de oameni în aer, odată cu el, că nu există răsplată după moarte. El crede că împlineşte legea Ta și își așteaptă recompensa.

Toţi credeţi că prin acţiunile voastre vă mulţumiţi Dumnezeul. Mergi tu şi convinge un extremist că nu există răsplată după moarte, dar nu ştiu dacă vei reuși.

Voi reuşi, avem nevoie de asta. Permite-mi să Te țin la curent cu noile gânduri. Nu noi mişcăm lucrurile, viaţa pur şi simplu se întâmplă, dar mai ştiu că intenţiile noastre determină lucrurile să se întâmple. Există un câmp energetic care există peste tot, în tot şi în toate, care opune rezistenţă oricărui gând care ne trece prin minte. El dictează totul. Acest câmp se apleacă înaintea celor ce trăiesc cu recunoştinţă. Am devenit conştient de existenţa acestuia împreună, creând conţinutul volumului doi al seriei „Vorbind cu Dumnezeu".

Cred în continuare că după părăsirea trupului sau încheierea misiunii ne aşteaptă pacea, frumosul, veşnicia. Biblia o susţine, Tu ne-ai promis-o, învăţătorii spirituali ne-o confirmă, Hristos a proclamat-o! Ce fel de Dumnezeu ne-ar lăsa dezbracaţi înaintea lumii, în faţa opoziţiei, dezarmaţi în Împărăţia minţii?

Paradisul va fi creat de voi, el nu vă aşteaptă nicăieri. Paradisul este o stare care nu depinde de lumea înconjurătoare. Există oameni pe Pământ care trăiesc în Paradis. Ei nu sunt înconjuraţi de oameni iubitori în mod exagerat, ci de căldura pe care inimile lor o proiectează în jur. Ei pot da astfel culoare unei familii ori unui grup, unei mici aşezări sau chiar unui oraş. Starea de bine pe care o trăiţi variază în funcţie de cât anume vă amintiţi. După ce muriţi vă întoarceţi dar la această stare, apoi vă naşteţi şi o uitaţi iar. Acestea fiind înţelese devine evident că atunci când îţi părăseşti forma te întorci în Paradis, de la care te inspiri apoi te naşti în formă ca să clădeşti partea ta din el în lumea formelor.

Sunt recunoscător că aflu toate acestea. Întrebarea rămâne ce facem cu lumea?

O scriem împreună, ai uitat? Scrii cartea care scrie oameni.

O carte nu are putere să schimbe lumea. S-au scris milioane de cărţi de-a lungul timpului, degeaba.

Eu te asigur că orice om care va citi această carte nu va mai putea să trăiască aşa cum a trăit înainte de ea.

Vorbim de o reglare la nivel global, nu naţional sau de zonă. Nu toţi oamenii citesc, nu toţi vor auzi de cartea noastră.

Cu toţii vor auzi cuvântul Meu.

Tu scrii mai multe cărţi în acelaşi timp şi comunici cu oameni din ţări diferite, pe limbi diferite, care au fost formaţi în feluri diferite. Aceasta ca orice om să citească şi să înţeleagă, indiferent de cultura lui sau de nivelul formării lui.

Vine o vreme pe Pământ când oamenii nu se vor mai încrede în dumnezeii creaţi de oameni, ci vor crede în Dumnezeul care a creat oamenii. Atunci lumea va fi Paradisul şi oamenii vor trăi în Paradis. Tu şi cei ca tine aţi coborât în lume ca să clădiţi baza, să plantaţi rădăcina Împărăţiei ce are să vină. Nu are niciun rost să rămâi în forma aceasta după instaurarea păcii. Nu există un motiv întemeiat ca tu să alegi să rămâi, căci nu va mai fi nevoie de tine. Atunci acest neam va fi ajuns la destinație.

La fel ca primii fulgi de zăpadă care cad pe pământ, se topesc şi mor. Totuşi ei nu cad în zadar, ci răcesc solul pentru ninsoarea ce are să vină. Tu ai fost trimis înaintea bucuriei și a fericirii, ca să le pregătești calea. Ești trist dar veselia vine după tine, totuși tu alergi mai repede ca ea.

Am înţeles, Alberto este provizoriu. Tot ce am învăţat, ce am trăit şi creat ori cât am luptat ca să ajung la acest nivel de conştiinţă, va fi dat uitării. În viitor nu este nevoie de Alberto, de omul Alberto, doar Dumnezeu există, împreună cu oamenii care e. Eu sunt doar o unealtă, o personalitate provizorie prin care clădeşti Noua lume în care vor trăi oamenii care Te aleg.

Dar, tu eşti Eu, eşti Dumnezeu. Aceasta înseamnă că doar tu rămâi, nu este nimic de câştigat pentru tine dacă te asociezi cu o formă, cu un trup, cu o minte, o inimă sau o existență.

Nu mă asociez cu nimic, eu nu exist şi nici nu am nevoie. Mă contactase un cititor pe care îl frământa ideea că personalităţile pe care le dobândim de-a lungul vieţii aici sunt provizorii şi nu a înţeles de ce. Zicea că pentru el aceste experienţe sunt fără sens.

În mare parte da, este adevărat. Lumea numită Matrix, Maya, binecunoscuta iluzie care încă îi ţine captivi pe mulţi nu este atât

de importantă. Evident că cei care trăiesc încă acolo au nevoie de ea, de aceea trăiesc încă acolo. Din acest motiv am ales ca ea să mai rămână, însă nu pentru mult timp.

Atunci când am vorbit despre Cartea Vieţii şi despre numele celor care vor trăi în perioada Împărăţiei păcii ori cea a Mieilor, sau în perioada de timp când veţi fi pregătiţi să părăsiţi Pământul deoarece veţi avea nevoie să experimentaţi şi altceva, am făcut referire la moartea spiritelor şi învierea lor. Nu contează faptul că trăieşti acum în trup și că pe viitor vei trăi în alt trup. Tu exişti oricum, oricând şi oriunde, indiferent dacă ești conștient sau nu de toată treaba aceasta.

Există o moarte a spiritului care poate să aibă loc în vreme ce omul se află încă în formă fizică, iar el continuă să trăiască?

Există, despre ea vom vorbi în continuare.

Care a fost scopul celor trei magi, descriși în Biblie, care au vizitat pruncul Isus, erau ei observatorii care au scris lumea?

Nu, ei au fost trimiși la chemarea spiritelor cele mai bătrâne, acelea primordiale, care trăiau în ei, cu scopul de a vesti încarnarea Stelei care avea să schimbe pentru totdeauna lumea. Căci spiritele Pământului cunosc scriptura și Planul cu creația.

Dezvăluie-mi acest Plan al creației.

Îți vei limpezi viziunea citind capitolul următor.

Pe parcurs ce descopăr cartea am senzația că devin mai rece și cât mai puțin tolerant, stări pe care nu intenționez să le transmit exprimându-mi ideile, de orice natură ar fi ele. Realizez totodată că el e modul perfect prin care reușesc să mențin conținutul pe firul îngăduitor și efemer al scepticului.

Oamenii îți mulțumesc acum pentru grija pe care le-o porți, dar nu îți încărca și mai mult sarcina. Adevărul nu menajează pe nimeni, el este benefic pentru toți, chiar și pentru aceia pe care îi rănește la început.

Așa să fie.

Te asigur că așa este.

Capitolul 3

Moartea tuturor spiritelor

Adevărata putere a lui Unu

În acest capitol vom discuta despre moartea spiritului şi vom dezvolta câteva metode care vă vor ghida spre a evita fenomenul. Vom începe cu biserica tradiţională, care este rădăcina separării, a căderii omului şi păstrarea lui la un nivel inferior de conştiinţă.

Biserica tradiţională nu este o înşelătorie deoarece astăzi aţi sesizat faptul că preoţii sunt corupţi. Ea este o înşelătorie chiar dacă promovatorii ei sunt dedicaţi şi cinstiţi. Formarea religioasă este cea mai eficientă armă prin care poţi ucide un spirit. Spiritul este liber şi prin urmare, încercarea de a îl supune provoacă totodată moartea acestuia. Întotdeauna spiritele au fost ucise prin doctrine şi reguli. Astăzi cele mai puternice spirite spulberă doctrinele şi regulile. Nimic nu poate sta în picioare înaintea lor. Cu toate astea, la final un singur spirit va rămâne viu din toate câte au fost create şi iubite. El este îngerul pe care l-am trimis pentru voi, ca voi să fiţi liberi. Despre lucrarea sa şi războiul spiritelor veţi cunoaşte citind cartea MIKEL, care i-a fost dedicată.

Îngerul e cel care a stat în picioare înaintea lumii care a vrut să ucidă lumina Mielului dintâi şi a biruit lumea. Am putea spune că umanitatea îi datorează viaţa. Dar asta nu înseamnă că umanitatea este mai prejos decât el. Voi aţi ales să jucaţi un joc atât de periculos, în care cu toţii aţi fi pierit dacă îngerul nu cobora la voi ca să ucidă ceea ce vă ameninţa existenţa.

Puterea unui spirit care alege să se rupă de Lumină având un scop precis, se dezvăluie la final, după ce a trecut furtuna pe care a îndepărtat-o. Poţi compara procesul cu cel al fecundării la om, concepţia se produce atunci când un singur spermatozoid ajunge în ovul, penetrând membrana aceluia. După acest pas niciun alt spermatozoid nu va putea repeta procesul. După contopirea celu-

lelor participante se naşte celula noii vieţi, numită zigot. În timp ce fecundarea se desfăşoară cromozomii ovulului şi al spermatozoidului definesc caracteristicile pe care embrionul le moşteneşte de la părinţi. Totul se pretrece în şase zile, în a şaptea zi zigotul se va implanta pe peretele uterin ca să se odihnească aşa cum voi cunoaşteţi citind scripturile.

Dintre milioane de spermatozoizi de unul este nevoie ca viaţa să continue, la fel ca oamenii, restul doar trăiesc. Repet, asta nu înseamnă că ceilalţi nu se bucură de experienţă. Ei se nasc din nou în lumea păcii şi strălucesc pentru cel care a făcut posibilă şansa la viaţă.

În această mişcare de înainte şi înapoi, polarităţile îşi arată frumuseşea iar trăitorii le recunosc importanţa. Când masculinul şi femininul se unesc purcede viaţa. Universul a fost conceput pe aceeaşi structură, lumile se deschid şi apoi se închid, ca o floare în interiorul căreia voi trăiţi.

Fiecare lume are nevoie de un Mesia al cărui scop e să ducă mai departe sământa rasei?

Exact.

Dar nu toţi reuşesc să o facă, aşa este?

Exact aşa.

Acum înţeleg cu adevărat nevoia Unuia. În urmă cu ceva timp credeam că rolul unui Mesia e să determine creaţia să I se supună, să Îl venereze şi că totul se învârtea în jurul Lui. În realitate scopul este să facă posibilă viaţa care va curge din abundenţă pentru toţi, mai puţin pentru El. Este exact invers!

Cu toţii aveţi parte de experienţe minunate indiferent de rol. Trăiţi vieţi magnifice şi sunteţi onoraţi cu prezenţa celor speciali, pe care îi iubiţi şi care vă stau alături la greu.

Aşadar, creaţi-vă o identitate spirituală care rămâne în veac. Lumea minţii a căzut, alegând să trăiţi doar acolo alegeţi să trăiţi dar să nu existaţi.

Ce ne spui despre cei care ghicesc în cărţi de tarot, de oameni care se ocupă cu magia neagră, verde, albastră, cu horoscopul ori cu mai ştiu eu ce fel de bazaconii?

Nu este absolut nimic de spus despre ei.

Atunci am să Îţi povestesc eu o experienţă personală despre ei. Uite ce mi s-a întâmplat. Dat fiind faptul că mă expun, că nu am putut să rămân anonim datorită cărţilor pe care mi le-ai oferit şi pe care am promis că le voi face vizibile atât cât îmi va sta în putere, sunt contactat de tot felul de oameni care mă abordează cu tot felul de intenţii. Eu îi primesc cu braţele deschise pe toţi şi

de multe ori am de suferit. Şi totuşi aici nu e vorba despre mine, este despre oameni şi dificultăţile lor.

Mi-au scris o doamnă şi soţul ei cu scopul de a obţine colaborare. Înainte de toate le-am adus la cunoştinţă faptul că aceasta va deveni posibilă doar după ce voi analiza conţinutul pe care îl au de oferit. Zis şi făcut. După ce am constatat cu ce se ocupă, i-am refuzat cu amabilitate şi le-am adus la cunoştinţă că nu sunt omul potrivit, că m-au confundat, apoi le-am urat succes. Ei au încercat să îmi transmită obiceiurile şi convingerile lor dar nu au reuşit să ajungă la mine. La final, sub formă de răzbunare mi-au dat de înţeles că au trimis un blestem asupra mea.

Crezi că e adevărat ce ţi s-a întâmplat?

Nu cred că e adevărat. Nu cred nici în cea mai mică măsură faptul că există aşa ceva ori că ceea ce s-a întâmplat a fost real.

Dacă nu credeai nu deschideai subiectul.

Cred că unii oameni se ocupă cu aşa ceva, că alţii cred în ea, însă nu cred că vrăjitoria e reală. Este reală?

Sub nicio formă vrăjitoria nu este reală, de aceea se numeşte vrăjitorie, pentru că este o vrăjeală, adică o păcăleală.

Atunci de ce m-am simţit rău aproape trei zile după contact?

Deoarece oamenii cred că magia este reală.

Oamenii cred în ea, eu nu cred în nimic. Nu am încredere nici în mine, nici măcar în Dumnezeu, după toate câte mi-ai demonstrat şi cât m-ai ajutat.

Nimic din ceea ce faceţi şi gândiţi voi nu există, dar voi puteţi să faceţi să existe totul. Nici măcar Eu nu exist, Eu sunt, dar voi Mă faceţi să fiu alături de voi pe durata vieţilor pe care le trăiţi în trup. Dacă tu nu crezi într-un lucru dar alţi oameni cred în el, el devine real chiar dacă nu este. Voi vă creaţi realitatea şi puteţi să fiţi ceea ce vreţi să deveniţi.

Fiecare om îşi creează realitatea personală. Ceea ce gândeşte pentru el devine real pentru el, nu pentru mine.

Tocmai din acest motiv nu a avut efect blestemul asupra ta.

Ţi-am spus deja că m-am simţit descurajat câteva zile.

Aceasta deoarece trăieşti printre oameni. Oamenii dau putere lucrurilor care nu există şi astfel irealul devine real şi vă înghite. Conştiinţa planetară are influenţă asupra fiecărui om. Dat fiind faptul că trăieşti alipit de Sursă, de Adevărul care sunt, minciuna nu te poate atinge. Te vei convinge şi mai tare pe viitor, când voi trimite alte provocări către tine ca să creşti. Eu sunt toţi oamenii.

Mulţumesc pentru aceste experienţe. Am învăţat deja că mesajele Tale nu sunt vorbe goale. Atunci când sunt scrise trec prin

mine prin toate modurile. Toiagul şi cureaua Ta mă mângâie.

Începând cu circa şase ani în urmă, fără intenţie sau preparare, reuşesc să îmi părăsesc mintea şi trupul, periodic. Am să descriu pe scurt ce simţi, cum te percepi sau cum te întorci în trup după ce îţi închei experienţa, o trăire pe care oamenii au numit-o proiecţie în astral. Eu o numesc întâlnirea cu tine însuţi.

Ai deschis un subiect incitant, aşteptăm să citim.

Tu şi toţi oamenii care țin cartea în mână acum?

Evident, noi, Dumnezeu.

Mulţumesc, acum sunt emoţionat.

Asta e foarte bine, când eşti emoţionat eşti şi sincer.

Când îţi părăseşti mintea şi trupul pentru prima dată nu conştientizezi faptul că o faci. Ai anumite senzaţii, asemănătoare cu simptomele unui preinfarct, apoi, cel mai probabil vei contacta un doctor. Teama te va împiedica să observi, să simţi şi să memorezi experienţa, nu vei şti ce s-a întâmplat cu tine.

În cazul meu, de fiecare dată când reuşeam să mă detaşez de minte şi de trup Tu erai acolo, nu eram niciodată singur, cu mine însumi. Pe ultima experienţă de care am avut parte am trăit-o de unul singur. Ce s-a întâmplat, de ce nu Ţi-am simţit Prezenţa?

Deoarece nu ai mai avut nevoie de Mine.

Spui că pe parcursul detaşărilor periodice am avut nevoie de asistenţă, deoarece altfel nu reuşeam să le experimentez?

Aşa spun.

În regulă, o spui şi o cred. Alţii şi-au putut părăsi trupul şi fără Dumnezeu alături, cred.

Aceasta deoarece ei sunt Dumnezeu, spre deosebire de tine, care încă mai crezi că trebuie să te convingi că să crezi.

De data aceasta nu erai nicăieri cred. Crezi că suntem Una şi Aceeaşi persoană?

Tu ce crezi?

Eu cred că da.

Dacă o credeai nu o mai puneai la îndoială. Nu ai nevoie de confirmare pentru lucrurile pe care le recunoşti ca fiind fireşti.

Uite, când îţi părăseşti mintea şi trupul se produc nişte fenomene ciudate, aparent periculoase, la detaşare. Percepi barierele minţii sub formă de câmpuri încărcate electric. E ca şi cum prin jurul capului tău zboară cuţite ascuţite de care te fereşti. Ele sunt gândurile, convingerile lumii, limitele. Apoi auzi zgomote puternice şi ieşi din corp în poziţie de atac. Eşti încordat, dar afară nu este nimeni cu care să te lupţi. O Doamne, mă autodistrug în trup! Sunt recunoscător inimii mele că a rezistat şi de această dată.

Gândurile sunt distrugătoare iar mecanismele de apărare ale minţii sunt activate pe întreaga durată a vieţii. Ele s-au accentuat atât de tare în ultimul timp încât a devenit străină de voi liniştea. Nu mai ştiţi cum era când trăiaţi împreună cu ea.

Afacerile, facturile, grijile, serviciul şi banii, apoi conflictele apărute în familie din cauza neajunsurilor aproape că te-au pus la pământ. Te cerţi cu sora şi cu fraţii. Eliberează-te de orice responsabilitate, uite-te la cer. Aşează-te la masă şi savurează mâncarea, nu o înghiţi şi fugi. Fii recunoscător pentru ea, dar nu din cauză că trebuie ori că procedând astfel Universul te va premia, ci pentru că gratitudinea este minunea. Fii mulţumirea!

Când îţi părăseşti mintea şi trupul cu tot ceea ce transmiţi în afara ta faci cunoştinţă în mod direct, instantaneu. Dacă îţi imaginezi că loveşti pe cineva în următoarea secundă te-ai trântit la podea pe tine.

Pe lângă toate acestea m-am mai confruntat cu ceva. Ceva era în neregulă cu radioul cu care adormisem pornit. Nu se auzea muzica, în schimb scotea zgomote ciudate. Nu se înţelegeau semnele inscripţionate pe butoanele de la telecomandă. Nu ştiam pe ce să apăs. Am observat că se vedea prin stratul de vopsea. Când revii în minte lumea fizică se clarifică. Nu radioul se auzea, el rămăsese pornit și intrase pe modul stand by. Sunetul pe care îl auzeam era produs de picăturile de ploaie care cădeau pe tabla de pe acoperiş. Ca teorie ştiam totul însă nu ştiam cum funcţiona, de unde se auzea. Am aprins lumina dar nu am observat vreo diferenţă, eu vedeam noaptea ca ziua.

Observam detaliile, eram atent la tot. Spuneam că m-am dus în faţa radioului încercând să schimb postul dar nu reuşeam. Însă radioul era puţin schimbat, nu mai era argintiu, ci carcasa lui era realizată dintr-un plastic negru. Şi imediat m-a întâmpinat gândul că doar visez, că nu era real. Când m-am trezit am zgâriat radioul într-un colţ iar sub vopseaua argintie ce crezi, era o carcasă realizată dintr-un plastic negru. Am rămas fără cuvinte.

E greu de crezut că atunci când experimentăm viaţa în spirit suntem Dumnezeu. Imaginea lumii despre Dumnezeu e preparată şi bine definită. Dumnezeu este atotştiutor. Dacă spiritul meu eşti Tu iar eu sunt Dumnezeu, apare o întrebare, Dumnezeu nu ştie să schimbe un post de radio?

Sigur că ştiu să schimb un post de radio, să îl pornesc şi să îl opresc sau să vorbesc la un telefon, doar asta fac prin voi zilnic.

Atunci când iei telecomanda în mână ca să îţi porneşti televizorul Eu îl pornesc prin intermediul tău. Când îţi conduci maşina

în drum spre serviciu, Eu o conduc. Când răspunzi la telefon deoarece te sună un coleg, vorbeşti cu Dumnezeu. Aceasta fiindcă în Univers nu există ceva care Dumnezeu să nu fie.

Lumea materială a fost creată ca să poată fi experimentată prin şi cu ajutorul minţii. Eu nu am nevoie să fac nimic din tot ce faceţi voi, fără voi, decât prin voi.

Tu nu poţi percepe şi înţelege lumea materială decât prin intermediul oamenilor. Scriam în cărţile „Vorbind cu Dumnezeu" că Tu trăieşti experienţe materiale prin noi. Asta înseamnă că noi trăim experienţa de a fi Dumnezeu. Tot acolo ai susţinut faptul că nu ştii ce este timpul nostru, că nu îl înţelegi şi nu îl poţi vedea, noi însă îl percepem, avem nevoie de el şi îl facem să existe. La fel se întâmplă acum cu mine, când devin conştient de faptul că spiritul fără minte nu poate experimenta materia. Dumnezeule, eu sunt Dumnezeu!

Fără nicio îndoială că eşti.

Religia îşi învaţă adepţii că Dumnezeu trebuie căutat în afara omului. Tot ea îi condamnă pe oameni spunând că nu sunt demni pentru a sta înaintea Lui, însă tot Dumnezeu îi iartă şi coboară la ei ca să le ofere ajutor. Tot ce trebuie să facă oamenii e să aştepte şi să se roage. Practicanţii spiritualităţii şi marii maeştri, inclusiv Hristos, ne îndeamnă să Îl căutăm pe Dumnezeu în interiorul nostru. Acolo Îl putem descoperi, ca apoi să ne putem accesa puterea interioară. Biblia ne îndeamnă să facem acelaşi lucru. Evident că o variantă o exclude pe cealaltă iar între oameni s-au născut conflicte. S-au format grupuri şi grupuleţe care s-au mărit mai târziu, care pe parcursul anilor au devenit instituţii oficiale.

În toată această învălmăşeală ce pare că ar fi structurată pe două direcţii, voi credeţi că una dintre variante e adevărată. Nu pot fi adevărate amândouă deoarece se află în opoziţie, iar cu cât balanţa se înclină către una, celeilalte îi scade greutatea.

Aşa gândesc oamenii.

Marii voştri gânditori se îneacă uşor gândind astfel. Eu sunt în interiorul vostru şi sunt în afara voastră. Sunt în afara creaţiei şi sunt creaţia însăşi. Eu te pot ajuta din afara ta ori te pot clădi din interior înspre afară. Pe Dumnezeu Îl descoperi în inima ta, ca să creşti, atunci devii conştient de Dumnezeul care eşti, apoi îţi accesezi puterea interioară. Însă când bat la uşa inimii tale Mă aflu în exteriorul tău. Cum aş putea bate din moment ce M-aş afla deja în fiinţa ta şi împreună am fi Unul?

Ai dreptate ca de obicei. Cum reuşeşte spiritul să ştie înainte cu câteva momente ce urmează să se întâmple, dat fiind faptul că

mintea nu poate să conceapă un asemenea fenomen?

Spiritul cunoaşte ce urmează să se întâmple deoarece ştie că lumea fizică nu este reală, e doar un scenariu scris de către cele mai înalte spirite în lumea spiritelor, până la cel mai mic detaliu. Şi animalele ştiu când urmează să se producă un cutremur.

Când spui până la cel mai mic detaliu Te referi la câte picături de apă curg pe durata unui duş sau la balonaşele de săpun care alunecă pe scurgere?

Exact aşa cum scrii.

E incredibil ce aud. Revenind însă la subiect, am să ofer cititorilor o experienţă trăită de mine, care demonstrează că spiritul se află întotdeauna înaintea minţii. Poate că cineva va realiza un experiment după ce îmi va citi relatarea.

Dormeam în ultimul dormitor al locuinţei noastre, o cameră situată în apropierea băii de care o desparte doar un perete. Motiv pentru care orice zgomot mai intens se aude, cum ar fi ventilatorul care aeriseşte încăperea sau rolele uşilor de sticlă ale cabinei de duş, atunci când sunt închise. Spuneam că dormeam, însă nu aveam un somn adânc, aţipeam şi mă trezeam în repetate rânduri. În acel moment visam. Era dimineaţă, abia că se luminase de ziuă iar fratele meu se pregătea să plece la serviciu.

A intrat să îşi facă toaleta în linişte. Ca de obicei, era foarte precaut. În timp ce se afla înăuntru a scăpat o sticluţă de parfum pe pardoseala placată ceramic. Sunetul produs a fost asemănător cu cel al unei mingiuţe de golf cu care loveşti asfaltul. Repet, eu visam, iar în vis se întâmpla că o mingiuţă de golf lovea asfaltul. Evident, impactul mingiuţei din vis a avut loc exact în momentul în care sticluţa de parfum a fratelui meu a atins pardoseala. Cei mai creativi dintre cititori au înţeles deja că ceea ce s-a întâmplat este inexplicabil.

Imaginaţi-vă două cadre alăturate, imagini în mişcare care se derulează în ritm slow motion. În primul cadru sticluţa de parfum se îndreaptă uşor spre podea. În cel de-al doilea, el reprezentând visul meu, o mingiuţă de golf se pregăteşte să atingă asfaltul iar impactul se produce simultan.

Înainte ca sunetul produs de impact să îmi influenţeze visul, era imposibil să prezic că un zgomot se va produce. Nu ştiam că fratele meu va scăpa sticluţa, nu eram conştient nici de faptul că se afla în baie. Şi totuşi visul îmi aducea la cunoştinţă că va avea loc un impact. În următoarea secundă poc, impactul a avut loc şi eu m-am trezit. Dacă fratele meu apuca din cădere sticluţa, în vis cineva prindea mingiuţa. Atunci impactul nu se mai producea nici

în vis dar nici în realitate.

Spiritul se află peste tot. Faptul că tu îţi părăseşti trupul şi că experimentezi realitatea în afara corpului, nu înseamnă că spiritul se află în corp şi că iese. În felul acesta percepeţi voi ceea ce vi se întâmplă. În realitate Spiritul este peste tot, în tot şi El este totul. Şi nu există nimic care El să nu fie. Spiritul este Dumnezeu. Tu eşti acum conştient de tine parţial. Eu îţi reamintesc că atunci când devii conştient în toate din toate, te întorci la Dumnezeu. Şi astfel cercul se încheie, iar călătoria ta la fel. Pleci de la Mine şi te întorci, pleci de la Mine şi te întorci. Eşti totul şi eşti conştient de asta, apoi renunţi la Conştienţă şi devii o parte din tot. Şi din nou, te întorci la Conştienţă şi devii totul.

Odată cu această mişcare de înainte şi înapoi îi aduci cu tine şi pe cei care doresc să se întoarcă de unde au plecat dar au uitat calea, nu mai ştiu direcţia. Hristos a făcut-o direct, acum a sosit rândul vostru să o faceţi cu ajutorul Lui. Iar Hristos nu este tatăl vostru, nici stăpânul ori profesorul vostru. Asta sunteţi voi înşivă, fiecare pentru el. Hristos este doar fratele vostru mai mare, care v-a reamintit drumul pe care aţi venit, atâta tot. El nu vrea ca voi să vă închinaţi Lui, Mie, Universului sau oamenilor şi religiilor. Planul lui Hristos a fost ca fiecare spirit să devină hristosul său însuşi, cel care se ridică la Cer pe meritul său, prin puterile sale.

Isus a fost omul, Hristos este Dumnezeul. Alberto este omul, spiritul este Hristosul iar Hristosul este Dumnezeu. Prin urmare, Alberto este Dumnezeu dacă renunţăm la câteva detalii din scara pe care aţi creat-o din nevoia de a vă identifica cu ceva.

Acum te invit să repetăm împreună. Alberto ştie despre el că este spiritul său. Spiritul său ştie despre el că este îngerul Mihail. Îngerul Mihail ştie despre sine că este Hristosul, iar Hristos ştie despre Sine Însuși că este Dumnezeu Tatăl, Începătorul.

Vai de mine cât de frumos ai explicat. Simt că nu mai e nevoie să citesc şi să scriu nimic, nu mai este de adăugat nimic. Tu poţi să spui totul într-o singură frază. O singură frază rostită ne face să înţelegem istoria, prezentul, viitorul şi identitatea noastră.

Ele sunt înţelegerile voastre, care vă călăuzesc şi vă ajută să nu vă pierdeţi credinţa. Adevărul nu are nevoie de justificări.

Dacă am reuși să trăim conștienți cu spiritul mai degrabă decât să atingem realitatea doar cu mintea, am putea evita de pildă un accident? Căci am rămas stupefiat vizionând un clip în care o fată a fost împinsă în mod intenționat de către o necunoscută, care nu avea discernământ, în fața unui tren atunci când acesta sosea în stație. Dacă fata intuia ce urma să se întâmple, părăsea zona.

Alberto, amintește-ți dar faptul că nu există coincidențe, nici accidente. Evenimentele sunt notele de pe portativul pe care Eu, Creatorul Universului, am scris cântecul. Cântecul este modul în care se mișcă Universul.

Știu ce spui. Însă dacă spiritul aceleia simțea că va avea loc un astfel de eveniment nu își mai supunea trupul și mintea acelei traume. Atunci se ferea, pleca de acolo, aceasta era minunea.

Un miracol pe care nu l-ar fi văzut nimeni. Adevărat îți spun Eu, faptul că și-a supus trupul și mintea traumei este în realitate minunea. Spiritul a simțit pericolul dar a ales să rămână. Aceasta este adevărata putere.

Dar dacă este așa cum spui că este, ce a vrut să demonstreze? A îngrozit douăzeci de milioane de oameni.

Iar din douăzeci de milioane de oameni adormiți a trezit două mii prin plecare. Aceasta este adevărata putere.

Vreme în care ceilalți au adormit și mai tare.

Exact așa funcționează cântecul. Ca notele care înalță sunetul să devină observabile altele trebuie să rămână jos ori să coboare și mai tare.

Cine decide care note vor fi înălțate și care vor rămâne jos?

Fiecare notă decide pentru ea, prin definiție.

Uite ce e, pe parcursul acestui dialog mi-am dezvoltat abilitatea de a fi sincer în orice circumstanță. Încerc să rămân calm de dragul de a scrie această carte pentru iubiții Tăi oameni.

Sau ai tăi oameni.

Ai mei sau ai noștri, fie cum spui. Ceea ce vreau să spun e că nu sunt de acord cu ceea ce se întâmplă, nici cei care citesc acum aceste rânduri nu sunt. Așa ceva nu este normal și nici natural să se întâmple. Am să Îți dau un exemplu pe care oamenii adoră să îl citească.

Așteptăm să îl citim.

Chiar dacă ar fi așa cum susțin unii, ca cel care sfârșește sub roțile unui tren să fi fost un rege sub comanda căruia au fost executați mii de oameni într-o viață anterioară, iar astăzi karma își ia revanșa pe motiv că Dumnezeu nu poate fi păcălit, eu nu sunt de acord cu asta. Eu îl iert pe unul care a masacrat treizeci de copii, dacă într-o viață viitoare va trăi în trupul unei fetițe care va sfârși sfârtecată de roțile unui tren. Dacă eu am reușit să iert asemenea om, ca să trăim în pace și în armonie și să nu mai fie ucis nimeni, nu cu atât mai mult îl iartă Dumnezeu?

Eu v-am iertat înainte să greșiți, chiar înainte să vă creez, ca apoi să vă nașteți. Problema este că tot voi implorați răzbunare,

vreți să vă faceți dreptate. Poftim! Dreptatea pe care o cerșiți de la Mine v-a îngrozit pe toți.

Și totuși nu în felul acesta funcționează lucrurile. Cei care se sacrifică de fapt vi se oferă. În realitate niciunul nu este pedepsit! Luați și mâncați, acesta este trupul Meu, treziți-vă mințile și purificați-vă trupurile odată cu îndestularea.

Spune-mi, la ce folos ca spiritul să fie cu un pas înaintea materiei, adică să cunoască dinainte ce urmează să se întâmple, dacă nu are puterea de a preveni ceea ce urmează să se întâmple?

Dar de unde ai căpătat această convingere, faptul că spiritul care se află cu un pas înaintea materiei nu are puterea de a modifica direcția ei?

Din cele discutate până acum și din...

Consideri că spiritul mișcă materia sau invers?

Consider cu desăvârșire faptul că spiritul mișcă materia. Dar am citit despre un experiment care poate fi asociat cu subiectul pe care îl dezbatem. Ei bine, masa pozitivă a materiei, cea pe care o cunoaștem și masa negativă a materiei, cea a cărei existență încă nu a fost dovedită, elemente ce pot fi comparate cu o greutate de plus un kilogram și cu o greutate de minus un kilogram, da, exact așa cum citiți, funcționează în felul următor:

Masa materiei este condiționată de inerție. Dacă legi o mingiuță de ping pong care cântărește plus 2,45 g cu o ață, pe care o ții atârnată, nemișcată, în momentul când vei mișca mâna mingiuța va avea tendința să rămână pe loc pentru o secundă. Totuși va veni în direcția către care este trasă cu o secundă întârziere.

În schimb dacă legi o mingiuță de ping pong care cântărește minus 2,45 g cu o ață, pe care o ții atârnată și nemișcată, în clipa când vei mișca mâna mingiuța ți-o va lua înainte, va cunoaște ca să spun așa intenția ta și va pleca înspre direcția în care vei mișca mâna, cu o secundă înainte ca tu să îți miști mâna. Desigur că nu există o astfel de mingiuță de ping pong, a cărei masă cântărește minus 2,45 g, însă experimentul poate fi făcut. Vă voi explica în continuare cum. Sunt de părere că așa funcționează și spiritul în comparație cu materia.

Este un exemplu extraordinar de bun.

Mulțumesc. Cu toate acestea mingiuța care cântărește minus 2,45 g nu poate modifica decizia celui care o mișcă. Ea se va afla întotdeauna cu o secundă înaintea celui care o mișcă, dar decizia îi va aparține celui care o mișcă. Spiritul nu are puterea să decidă, lumea se hotărăște din trup.

Foarte foarte adevărat. Despre asta vei scrie experimentând

capitolele următoare ale acestei cărți. Omiți un amănunt extrem de important totuși, acela că lumea nu se întâmplă, ea s-a întâmplat deja. Spiritul cunoaște acest lucru pentru că El a scris lumea.

Părțile individuale ale Spiritului creator nu modifică ceea ce a hotărât Spiritul creator, ele doar asistă la mișcarea creației și îi îndrumă pe cei care împreună cu Spiritul creator, la început, au încheiat Legământul. Ei sunt cei doi martori trimiși.

Așa, ca într-un film artistic în care am jucat deja?

Exact așa, ca într-un film în care ați jucat deja.

Procesul ne ajută să știm încotro ne îndreptăm ca indivizi ori ca civilizație. Ceea ce înseamnă că suntem determinați.

Ai sărit pe linia cea bună, acest proces a fost numit intuiție.

Scepticii nu cred în intuiție.

Tocmai de aceea pe ei viața îi surprinde. Un maestru adevărat nu rămâne surprins de ceea ce îi oferă viața, deoarece el clădește evenimentele de care are nevoie pe parcursul vieții. El le cheamă iar ele îl ascultă.

Chiar și pe cele neplăcute?

Chiar și pe cele neplăcute. Disconfortul cu care vă confruntați rezultă din formarea pe care ați primit-o. În realitate nimic nu este neplăcut, nici măcar să fii crucificat.

Nici măcar să fii crucificat?

Nici măcar atunci.

Pe aceasta nu o pot crede. Pot să continui cu experimentul pe care încerc din răsputeri să îl explic?

Ești invitatul Meu.

Experimentul pe care l-am explicat ulterior poate fi testat de către oricine, la el în casă, folosind două mingiuțe de ping pong. Pe prima mingiuță de ping pong o vei lega cu o ață pe care o vei ține nemișcată, de fir, apoi vei mișca mâna brusc iar mingiuța va rămâne cu o secundă în urmă. Acest fenomen definește viteza de reacție a masei. Pe cea de-a doua mingiuță o vei lega cu o ață de fundul unui bidon umplut cu apă, în interiorul bidonului, ca ea să devină mai ușoară decât mediul în care se află. În momentul când îți vei apropia mâinile de bidon cu intenția de a îl împinge înainte, mingiuța (non-masa) dat fiind faptul că este mai ușoară decât mediul în care se află, ți-o va lua înainte, deci se va mișca înspre direcția către care intenționezi să împingi bidonul, înainte ca tu să împingi bidonul.

Spuneai că am revenit pe linia cea bună, spune-mi totuși dacă greșesc în privința celor ce urmează să le scriu. Dacă exemplul cu masa și cu non-masa, cu materia și cu non-materia, adică energia

care se află întotdeauna cu o secundă sau cu mai multe înaintea materiei și deci a evenimentelor care au loc, înseamnă că la asta ai făcut referire în scrierile vechi. În Vechiul Testament, în vreme ce Dumnezeu îl îndruma pe Moise să scoată poporul lui Israel din Egipt, s-a scris că Domnul mergea mereu înaintea poporului sub formă de nor de fum ori poate sub formă de inspirație. De aceea ai scris de nenumărate ori că stai înaintea celor pe care îi iubești. De aceea ai fost numit Domnul care stă înaintea Pământului.

E incredibil ceea ce fac în acest moment, rescriu istoria lumii în cuvinte, o redau umanității prin fapte dovedite.

În felul acesta putem înțelege faptul că ei nu au rămas blocați, gata să fie dați pe mâna pedepselor, iar din nimereală, miracolul venind dintr-un toiag fermecat, s-a despărțit marea. Asta confirmă că Spiritul a condus materia exact în locul unde urma să se producă un fenomen natural, poate un cutremur urmat de un val, o reacție care a făcut ca marea să se retragă pentru câteva ore.

Am citit recent o știre în care un jurnalist a fotografiat și publicat imagini din orașul Veneția, Italia, ale cărui canale au secat. Din motive necunoscute apele s-au retras, iar gondolele zac răsturnate pe un pat de mâl. Poate că evenimentul este o altă dovadă pentru noi. Poate că scriem această carte în momentul prezent, la nivel de planetă. Poate că tânjim după o înțelegere mai înaltă sau după o credință reală într-un Dumnezeu prietenos. Unul care ține cu creația Sa, care este de partea ta și nu împotriva ta, mult iubite cititor. Mulțumesc tuturor pentru inspirație.

Da, asta da carte. Citind capitolele viitoare veți înțelege că nu aveți nevoie de dovezi ca să vă încredeți în Mine, chiar dacă dovezile sunt peste tot. Aveți nevoie să vă încredeți în voi, căci voi sunteți Una cu Dumnezeu.

În vreme ce experimentam viaţa în spirit am simţit nevoia să caut pe cineva ca mine, cu care să împărtăşesc trăirile. Era ca şi cum pluteam deasupra lumii şi căutam spirite cu care să interacţionez. Eram încântat că mă aflam în realitatea spirituală mai înaltă şi exploram nerăbdător. Spre uimirea mea nu am găsit pe nimeni ca mine, eram singurul care traversa barierele morţii în libertate. Ştiam că sub mine trăiau oameni care îşi vedeau de treburile lor, dar cumva ei nu erau oameni pentru că nu aveau spirit, erau doar carne, nu erau aşa cum i-ai creat Tu. Ei nu mă vedeau şi nu mă auzeau. Aceste fiinţe în realitate nu existau, ci erau prizoniere în lumea aparentă, unde se năşteau şi mureau. Eu îi observam căci încă eram om, dar Tu nu îi vedeai, pentru Dumnezeu acele fiinţe nu existau. E trist. Ce facem cu ei, ei pentru ce există?

Fiinţele care trăiesc doar în lumea cărnii în realitate nu există chiar dacă consideră că sunt reale. Ceea ce aţi numit lume fizică este ceva provizoriu, e un joc, ceva imaginat şi scris de voi pentru voi. Materia nu vă poate defini ca ceea ce sunteţi, însă trăind acolo mintea vă ajută să experimentaţi materia și tot ea vă poate ţine captivi în realitatea aparentă.

De pildă de dimineaţă când te-ai ridicat din pat te-ai lovit în piciorul de la pat. Atunci, mintea ţi-a atras atenţia că ai lovit un obiect solid şi ţi-a transmis durere. Printr-un obiect solid nu poţi să treci, dar poţi să îl ocoleşti. Aceasta este regula. Spiritul însă cunoaşte că materia nu te poate împiedica să te mişti prin spaţiu. În realitate obiectele nu sunt materie solidă ci energie cumulată, aşa cum sunteţi şi voi.

Când deveniţi conştienţi că sunteţi spirit, adică energie conştientă, mai degrabă decât să vă asociaţi cu o bucată de carne şi atât, rămâneţi. Atunci vă treziţi în spirit şi decideţi pentru voi, vă dezvoltaţi individualitatea şi vă împliniţi scopul.

Am să expun un exemplu mai uşor. Un măr nu există dacă nu este mâncat. El apare, se coace, se usucă şi cade, apare, se coace, se usucă şi cade. În tot acest timp, mărul aşteaptă să fie cules şi mâncat de cineva.

Nu înţeleg, eu credeam că un măr odată ce este cules şi mâncat încetează să existe. Cu toții o credem.

Sigur că toţi o credeţi, este logic să gândiţi astfel din moment ce vă asociaţi cu materia. Apariţia mărului şi perioada de coacere a acestuia reprezintă o experienţă dar nu un scop. Scopul său este să fie mâncat, abia atunci începe minunea. La un nivel mai avansat de înţelegere atunci când este mâncat, mărul devine om. Asta înseamnă că mărul, pătrunzând în tine, vede, aude, miroase, pipăie şi gustă realitatea aşa cum o vezi, auzi, miroşi, pipăi şi o guşti tu, în egală măsură.

Apoi, experienţa mărului se încheie atunci când este eliminat din organism?

Exact, ai atins punctul culminant. Pe durata întregii experienţe mărul aşteaptă să îşi împlinească scopul. Nu îţi poţi închipui cât este de minunată atingerea scopului. Imaginează-ţi, pentru o zi sau două mărul trăieşte experienţa de a fi om, care e la fel de magnifică precum este pentru om experienţa de a fi Dumnezeu.

Uau, cât de minunat vezi şi explici lucrurile. Nimeni nu ne-a mai învăţat aşa niciodată. Spun niciodată în toată istoria acestei planete. Transformi fructul în om şi omul în Dumnezeu. Legătura pe care ai creat-o între fiinţe şi plante şi mai departe, până la tot,

este genială. Căci doar un geniu poate vedea lucrurile în felul în care le vezi tu. Nu mă aşteptam să scriu aşa ceva, dacă un măr ar putea vorbi!

Mărul vorbeşte, tot ce aveţi nevoie să faceţi este să învăţaţi să îl auziţi. Pentru că mărul se manifestă prin voi iar mărul este de la Mine. De aceea v-am spus să mâncaţi doar hrană vie, aceasta ca să nu muriţi.

Prin afirmaţia din Biblie oamenii au înţeles că i-ai îndemnat să mănânce carne de animal, adică fiinţe vii. Din acest motiv au masacrat planeta mii de ani și încă o fac.

Un animal fript pe grătar nu este hrană vie, este un trup fără suflare. De aceea muriţi, pentru că mâncaţi hrană moartă şi ucideţi. Şi asta nu e de ajuns, vă închinaţi la mortăciuni şi le sărutaţi oasele. Mărul cunoaşterii binelui şi răului se manifestă prin voi, aceasta e o binecuvântare. Dacă nu muşcaţi din el nu cunoşteaţi moartea dar nici nu o învingeaţi. După cădere aţi ales să vă purificaţi. Asta face Dumnezeu, coboară în cele mai adânci abisuri ca să Se recreeze pe Sine şi Se înalţă până când nu Îl mai ajungi cu privirea.

Cititorii vor crede că Te contrazici, spui să mâncăm hrană vie dar mărul cunoaşterii ne-a omorât, nu animalele pe care le servim ca hrană. Mărul este un fruct, fructele şi legumele sunt hrană vie.

Metaforic mărul cunoaşterii v-a învăţat tot ceea ce aţi experimentat până acum, moartea, durerea, frica, dorul, suferinţa, însă o hrană moartă vă ucide la propriu. Un animal ucis şi consumat ca hrană vă îmbolnăveşte mintea şi trupul şi muriţi. Aveţi nevoie de o dovadă? Priviţi cum arată lumea, ea este dovada.

O legumă fiartă nu este hrană vie, este hrană moartă, fiindcă prin fierbere ucideţi tot ce îi era de trebuinţă trupului din ea. Ea nu se mai manifestă prin voi, o rumegaţi şi înghiţiţi degeaba. Aşa cum ştii, în trecut oamenii trăiau în medie peste cinci sute de ani, astăzi trăiţi cincizeci şi puţin de ani, pentru că ceva vă omoară.

Câteodată uitaţi cât de frumos v-am lăsat să trăiţi, din acest motiv vă pierdeţi şi vă plângeţi. Habar nu aveţi de câte minunăţii v-aţi putea bucura experimentând existenţa în trup, adulmecând natura, unindu-vă cu liniştea, explorând materia.

De cele mai multe ori uităm să ne bucurăm, nu câteodată, iar în scurtele momente de linişte parcă păşim în Rai, la propriu. Eu iubesc să privesc păsările cum zboară în stoluri, ador să le ascult ciripitul, aceasta mă mângâie. E ca o terapie. Privindu-le, în jurul fiecărei păsări observ un fel de sferă cam de trei ori cât mărimea corpului ei, e ca şi cum fiecare zboară în interiorul unui balonaş.

Văzând aceasta o pasăre colorată s-a aşezat la fereastră, alături de mine. Parcă înţelege că o simt şi o văd şi îi transmit admiraţia.

Sunt zile în care ne prăbuşim fără să ni se întâmple ceva rău în mod special. Când experimentez acele zile recunosc faptul că pun la îndoială tot ce am simţit, înţeles şi scris până astăzi. Dacă totul s-a petrecut în mintea mea? Dacă nimic din ceea ce sunt şi fac nu are legătură cu realitatea? Există cititori care îşi pun întrebarea asta de la începutul dialogului nostru şi până vor termina de citit cartea.

Și cu ce s-ar schimba realitatea despre care credeţi că există fără ca voi să contribuiţi la a o crea, dacă tot ce ai simţit, înţeles şi scris s-ar dovedi că a fost doar în mintea ta?

Totul se întâmplă în mintea ta, a voastră. Voi sunteţi lumea şi voi creaţi lumea. Tot voi o schimbaţi, o acceptaţi și vă împotriviţi ei, adică vouă.

Dacă angajezi o echipă de muncitori cu scopul de a îţi renova locuinţa, iar ei ţi-o vopsesc jumătate verde şi jumătate roşie, apoi pleacă, te vei ridica şi o vei corecta. Vei vopsi jumătate de casă cu verde sau cu roşu. Însă dacă nu vei face diferenţa între cele două nuanţe o vei lăsa aşa, crezând că a fost vopsită uniform şi s-a folosit aceeaşi culoare. Dar casa ta va fi vopsită jumătate cu verde iar jumătate cu roşu, fără ca tu să fii conştient de acest lucru. În funcţie de gradul de conştienţă pe care îl deţii vei lua măsuri şi îţi vei modifica realitatea. Eu vă ajut să diferenţiaţi culorile.

Pe Mine nu Mă interesează să observaţi nelegiuirea lumii şi să o îmbunătăţiţi, Mă interesează să o observaţi. M-aţi implorat să deveniţi capabili de acest lucru ca să nu pieriţi, iar rasa să nu vă fie ştearsă de pe faţa Pământului.

Pe Mine nu Mă interesează ca voi să vă iubiţi, Eu vă iubesc pur şi simplu. Aceasta este realitatea Mea. Asta Îl interesează pe Dumnezeu. Pentru că rolul lui Dumnezeu nu e să vă facă să procedaţi ca El, ci să fie El Însuşi în raport cu voi până la sfârşit. Eu vă iubesc până la sfârşit indiferent dacă voi nu Mă iubiţi ori dacă nu vă iubiţi. Tocmai de aceea vă iubesc, pentru că dacă eraţi ca Mine nu mai aveaţi nevoie de iertare sau de iubire.

Eu sunt Sfântul, Blândul şi Atotputernicul, Luminatul, Văzutul şi Nevăzutul, Lumina şi Întunericul, şi Pacea, şi Războiul, Viaţa! Moartea nu există, moartea sunteţi voi cei care bâjbâiţi prin minciuna pe care am îngăduit-o ca să cunoaşteţi adevărul.

Acum mă îmbăt cu culorile toamnei, ea este ceea ce contează cu adevărat pentru mine. Am ales să visez, să descopăr şi să creez conţinut pentru oamenii dornici să fie mângâiaţi. Însă nu toţi văd

lucrurile în felul acesta. Nu toţi observă ajutorul, nu toţi ascultă chemarea. Ba refuză îndrumarea crezând că ştiu mai bine. Grav nu este că ştiu, ci, că ceea ce ştiu nu este un adevăr dovedit, este unul stabilit de cei care stăpânesc peste ei. Da, este exact aşa cum scriu aici, oamenii deţin oameni, oamenii aparţin corporaţiilor şi brandurilor, conceptelor, prezumţiilor, minciunilor. Oamenii nu îşi etalează valoarea individuală, ei se mândresc cu corporaţia care îi deţine, pentru care muncesc în schimbul supravieţuirii, pe ea o promovează în loc să se dezvolte pe ei înşişi.

Societatea învaţă părinţii să îşi îndoape copiii cu medicamentaţie de orice fel, oricând, chiar şi când sunt sănătoşi. De când se nasc bebeluşilor li se administrează substanţe străine, dăunătoare, în corp, dar de mediul înconjurător sunt feriţi. Tot ce vreau e să îi fac conştienţi de ceea ce fac, dar ei vor să fie lăsaţi în pace. Ei ştiu deoarece au învăţat la şcoală, în cartea de biologie ori că aşa le-a spus doctorul. Dar cărţile de biologie sunt prezumţii, iar doctorii se îmbolnăvesc de bolile pe care au fost învăţaţi să le prevină.

Suntem proprietari de una sau mai multe locuinţe, de terenuri şi maşini. Noi trăim pe picior mare. În ţările dezvoltate economic familiile locuiesc cu chirie. Celor care doresc să îşi achiziţioneze bunuri li se acordă finanţare, pe care o înapoiază pe aproape toată durata vieţii. Sunt uimit!

Consumăm mai mult decât a consumat vreodată acest neam. Umplem zilnic sacoşele până la refuz. Înlocuim electronicele şi electrocasnicele la nici un an diferenţă, fără să se deterioreze sau să se defecteze. Le schimbăm deoarece nu mai sunt la modă. Și eu procedez uneori la fel.

Majoritatea trăim pentru lucruri şi lucrurile se folosesc de noi iar astfel îmbătrânim. Ne lăfăim dar la noi nu ne gândim. Uau, ce bine sună acest adevăr, ne lăfăim dar la noi nu ne gândim, crezând că trăim pentru noi, când în realitate nici nu ne cunoaştem.

Sistemul medical le ucide copiii însă oamenii apără sistemul medical fiindcă nu cunosc altceva, ei nu au cunoştinţă, nici conştiinţă. Cum li se nasc copii îi injectează crezând că umanitatea se adaptează la un stil de viaţă modern şi periculos. Dar sunt naivi, sistemul medical este primitiv, el nu a mai fost revizuit din secolul al VIII-lea. Nu poţi să împiedici în mod conştient dezvoltarea naturală a sistemului imunitar al copilului tău, dar în schimb să îl injectezi cu viruşi de natură sălbatică dar modificaţi în laborator, vrând prin aceasta să îi provoci dezvoltarea. Nu poţi să introduci într-un corp perfect sănătos şi atât de fragil ca cel al unui bebeluş bacterii întregi sau secţionate, toxine bacteriene inactivate, viruşi

vii, etc. Deoarece aceste acţiuni dovedesc despre tine că trăieşti în epoca de piatră, că ţi-e frică de viaţă şi că habar nu ai de ce trăieşti şi totuşi te străduieşti să o faci.

Oamenii se încred în sistemul medical care face experimente pe ei deoarece aşa au fost învăţaţi la şcoală, la biserică şi la televizor. Mamelor li s-a spus să îşi ferească copiii de expunerea în natură, de microbi, li s-a spus că totul trebuie sterilizat și spălat, dezinfectat. Mamele au cumpărat cisterne de lichide de acest gen sau şervete antibacteriene, cârpe îmbibate în alcool. Şi totuşi cazurile de îmbolnăvire erau în creştere. Astfel medicina a ajuns la concluzia că ferit de mediul înconjurător sistemul imunitar nu mai produce la fel de mulţi anticorpi. Ce surpriză! Şi au găsit soluţia, aceasta constă în vaccinarea obligatorie a tuturor nou născuţilor, care înseamnă virusarea obligatorie a tuturor copiilor, fie sănătoşi sau mai puţin sănătoşi.

Oamenii apără un sistem medical care îi îmbolnăveşte şi un sistem politic care îi batjocoreşte, până când sistemul medical îi ucide. Uimirea e faptul că azi, spre deosebire de în trecut, nimic nu este obligatoriu, dar oamenii se supun deoarece se tem să trăiască liber. Întrebarea este, atât de puţin înţelepţi sunt oamenii?

Atât de puţin înţelepţi sunt oamenii?

Atât de puţin înţelepţi sunt, Dumnezeu o confirmă!

Nu este o confirmare, este o întrebare la care Mi-ar plăcea să răspundeţi cu toţii acum, citind aceste rânduri. Oare asta sunteţi? Cine aţi devenit?

Voi din Dumnezeu aţi ajuns oameni, căci aţi lăsat oamenii să vă înveţe să vă îngrijiţi mintea, trupul şi sufletul. Dar asta v-a ucis spiritul, nu mai ştiţi să gândiţi, aţi încetat să funcţionaţi. Dormiţi aşa cum aţi văzut în filmul „The Matrix", despre care credeţi că e de natură sience fiction. Eu vă spun că filmul dezvăluie realitatea iar viețile așa cum vi le trăiţi sunt o aberaţie.

Exact, iar acum a sosit perioada când se dau lucrurile pe faţă. Asta facem în această carte, scriem adevărul clar şi simplu ca să îl înţeleagă toată lumea. La câtă informaţie avem în ziua de astăzi e cel puţin aberant să rămâi prizonierul lumii, să nu reuşeşti să te debarasezi de ceea ce îţi dăunează.

Voi sunteţi liberi să faceţi ce vreţi şi să fiţi cine vreţi. Cu adevărat nu contează ce faceţi. Eu nu încerc nicidecum să vă opresc, nici măcar nu vreau să ştiu ce faceţi. Dacă consideraţi că libertatea constă în a vă împreuna cu fiinţe de acelaşi gen, Eu nu am nimic împotrivă. Dacă asta decideţi voi pentru voi, aşa şi este.

Dumnezeu nu vă spune ce este rău sau ce este bine, totul este

aşa cum decideţi voi că este. Este în totalitate normal să fii homosexual în zilele voastre, dar nu ştiu cât e de natural un astfel de lucru. Ceea ce este cu adevărat important e faptul că deciziile voastre din prezent modelează prezentul pe care îl vor trăi copiii voştri. Nu mai este necesar să organizaţi parade gay prin oraşe în toată lumea ca homosexualitatea să devină o normalitate. Ea a devenit deja o normalitate. Cele mai reuşite astfel de manifestări au loc la Tel Aviv, în Israel. Cu toate astea Dumnezeu nu este gelos pe oameni.

Eu nu interzic, nu impun şi nu limitez omul. Tot ce alegeţi că este corect şi bun pentru voi, devine. Şi tot ce Îmi veţi cere să fac pentru voi, voi face. Pentru că Eu iubesc şi Mă îndrept către voi cu dragoste şi cu distrugere, cu tot ce vă doriţi voi ca să vin. Unii vă doriţi pace şi iubire, alţii imploraţi extincţia şi balanţa îşi face datoria. Eu sunt ceea ce vă doriţi voi ca să fiu.

În legătură cu homosexualitatea, sunt convins că nu ar putea niciodată să existe o legătură atât de strânsă între două ființe înzestrate cu același gen, cu toate că astăzi prin fabricarea dovezilor și prin filme se încearcă susținerea ei. Din câte am experimentat noi cunoaștem faptul că opusurile se atrag, că se completează și conviețuiesc împreună indiferent de domeniu. Eu nu mă declar a fi împotriva a nimic. Spune-mi, totuși, dacă aceasta este regula lui Dumnezeu, ca bărbatul să trăiască cu femeia?

Nu așa ar fi bine să fie analizată problema, fiindcă Dumnezeu nu întocmește reguli.

Dar ce face Dumnezeu?

Dumnezeu rostește adevăruri. Iar adevărul din acest context, ca și din celelalte care există, este următorul. Voi sunteți liberi să faceți ce vreți și să deveniți cine vreți voi să deveniți. Sau cumva aștepți ca Eu să dau verdictul, în felul acesta tu să ieși cu basma curată din situația mai puțin plăcută în care ai intrat?

Insinuezi că este normal ca un bărbat să trăiască cu un bărbat și o femeie să trăiască cu o femeie? Aici nu fac referire la partea sexuală în mod special, ci la legătura care se creează între ei.

Eu nu spun că felul în care vă împreunați și cu cine alegeți să trăiți este natural, Eu vă amintesc că voi sunteți aceia care luați deciziile. Voi dați contur normalității. Oare ce dumnezeu ori cât de mic să fie acel dumnezeu care ar fi preocupat cu preferințele voastre sexuale și cu fabricarea interdicțiilor cu privire la acest aspect? Copiilor!

Cititorii așteptau un verdict din partea Ta, din acest motiv am insistat pe subiect. Aveau parcă nevoie de o confirmare.

Și iată cum confirmarea Mea a venit la fix. Voi sunteți Dumnezeu iar voi decideți pentru voi, fiecare pentru el însuși. Atunci când ești atras de un bărbat Eu nu intervin ca să îți judec preferința, la fel cum nu ți-o aprob când te seduce o femeie. Dumnezeu nu intervine în viețile voastre, ci voi orice gândiți și faceți pur și simplu gândiți și faceți.

Dumnezeu nu intervine în viețile noastre, așa cum nu a intervenit pentru pastorul care a intrat într-o cușcă cu lei și a fost ucis cu sălbăticie, vrând să demonstreze faptul că dumnezeul religiei lul va interveni și îl va salva de la moarte?

Exact așa.

Acela a fost un adevăr rostit de Dumnezeu?

La fel ca toate celelalte care se întâmplă astăzi în lume.

Dar cum a fost posibil ca pe vremea lui Daniel, conform scrierilor biblice, leii să îl protejeze în loc să îl sfâșie? Oare a avut el priceperea de a îi hipnotiza sau de a fi calm în prezența lor?

O fi avut priceperea de a îi hipnotiza sau de a fi calm în prezența lor, dar oare ar fi reușit să hipnotizeze și focul? Ha, ha.

Te amuzi. Poate toate acestea sunt doar povești.

Tu decizi dacă ele sunt doar povești sau adevăruri rostite de Dumnezeu. Așadar, decide!

Eu decid că sunt povești adevărate. Fiindcă în spatele acestor pilde se ascunde un adevăr cutremurător, ideea de a nu te supune nimănui oricine ar fi acela, fie rege, președinte, părinte, doctrină.

Observ că ai luat-o pe calea Mea, aceea de a rosti adevăruri mai degrabă decât a emite judecăți.

Am avut Profesor bun.

Și Eu am avut un elev silitor.

Spune-mi de ce pentru Daniel ai intervenit iar pentru pastorul de astăzi nu?

Deoarece Daniel Mi-a cerut ajutorul, pastorul de astăzi nu.

Sunt convins că a strigat îngrozit către Tine ca să îl salvezi de la moarte. A crezut până în ultima clipă.

Pastorul acela nu M-a cunoscut, nici cei care caută să își ridice religia deasupra celorlaltor învățături nu au habar de Mine. Prin fapta sa Daniel nu a dorit să credibilizeze ori să înființeze o religie, ba le-a defăimat pe toate. În schimb, a întărit relația fiecărui om cu adevăratul Dumnezeu. Pastorul și-a promovat instituția în care a crezut, până în momentul când nebunia în care a crezut l-a trimis la moarte.

Așa arată adevărurile pe care le rostește Dumnezeu. Voi din toate puteți învăța, ca să vă curățiți și să trăiți neprihăniți. Când

veți ieși din minciună voi interveni pentru voi, orice ați avea voi de demonstrat lumii. Aceasta este o promisiune. Și totuși, atunci nu știu dacă va mai fi nevoie, minunile le-ați săvârșit voi deja.

Ce fel de adevăruri rostește Dumnezeu, asemeni celui pe care mi l-ai așezat chiar acum în fața ochilor, în vreme ce scriu aceste rânduri?

Exact.

Dar prin fața mea trece un tânăr indian care s-a născut având laba ambelor picioare invers. Din acest motiv este încălțat invers însă merge pe picioarele lui, cărând un ghiozdan în spate de pare că a ieșit de la serviciu. Permite-mi să Îți atrag atenția că nu este deloc natural faptul că dragul acesta de om s-a născut așa. El nu are nicio vină.

El nu are vină, nici părinții lui nu au vină. Niciunul dintre voi nu aveți. El s-a născut așa ca voi să învățați să nu mai judecați.

Exemplul Tău este valabil și în cazul homosexualilor? Homosexualii nu se nasc homosexuali, ci societatea le sucește mințile.

Întrebarea ta confirmă din nou spusele Mele.

Faptul că nu este vina homosexualilor că au decis să fie ori că au devenit homosexuali?

Aici am dorit să te aduc.

Am înțeles, nimeni nu are vină orice am face, chiar dacă vom arunca această civilizație în aer pentru totdeauna.

Iartă-i Tată că nu știu ce fac, îți spune ceva?

Îmi spune totul, mulțumesc. Am amuțit. Prin urmare, Dumnezeu permite bărbaților să fie homosexuali și femeilor să fie lesbiene, dacă bărbații și femeile decid că este cazul să o aleagă?

Sunt convins că nu aveți nevoie de permisiunea Mea ca să fiți ceea ce vreți să fiți. Te asigur că nu aveți nevoie de permisiunea Mea ca să ucideți popoare, bombardând orașe, țări.

Ai grijă ce spui!

Aveți grijă ce faceți!

Ești genial cu răspusurile.

Mulțumesc. Și tu ești genial cu întrebările.

Am observat că la fel de genial cum ești Tu pentru mine sunt și eu pentru oameni. Mi se spune din ce în ce mai des. Împreună formăm un fel de scară.

Ai avut Profesor bun.

Am fost un elev silitor.

Uneori încă mă mai întreb cum pot să scriu acestea, cu toate că de-a lungul timpului m-am obișnuit cu fenomenul. Continui să mă uimești până în ultima clipă.

Ce spui despre evenimentul recent, care a avut loc în oraşul Las Vegas, din Statul Nevada, în Statele Unite ale Americii? Am rămas înmărmurit. Un bărbat în vârstă de şaizeci şi patru de ani a deschis focul asupra unor civili care se aflau la un concert de muzică tradiţională americană. Cine ar face aşa ceva, ce se întâmplă cu această lume sau cine a ucis, din moment ce Tu spui că Dumnezeu este toţi oamenii? Dacă Dumnezeu ucide, se ucide pe El?

Mintea ucide, însă Dumnezeu vindecă mintea. Oamenii ucid oameni în interiorul lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este toţi oamenii. Asta înseamnă că Eu renunţ la o parte din Mine ca să Mă recreez altundeva. Nimic nu se întâmplă fără Prezenţa Mea, nimeni nu ia vreo decizie fără să o fi luat Eu și nu există ceva ce Eu să nu fiu. Aşadar, Eu sunt victimele evenimentului şi sunt cel care a produs incidentul. Şi tot ceea ce decid prin voi că trebuie să se întâmple se întâmplă.

Cei care produc masacre nu se abat de la Voia Mea, nu Îmi încalcă Legea şi nu defăimează Biblia, ba ei o împlinesc. Vorbesc de selecţia lui Dumnezeu prin care marea de oameni să fie transfigurată, profeţia să se împlinească şi iubirea să domnească.

Pe pereţii caselor şi blocurilor din oraşele voastre observaţi în urmă cu câţiva ani mesaje care vă reaminteau că Isus vine. Şi iată că a venit, deoarece Eu Mă îndrept către voi cu dragoste şi cu distrugere. Mantaua a fost întoarsă şi mulţi dintre aceia care şi-au construit imperii au fost răsturnaţi şi vor fi.

Căci haina îngerului a fost întinsă pe Pământ de la început şi mulţi s-au crezut dumnezei şezând pe ea, controlând lumea. Însă Mihail s-a ridicat şi societatea a căzut odată cu înălţarea lui. La Mine vin cei puternici, spiritele care reuşesc să ţină piept lumii pe care aţi construit-o. Iar ce aţi construit pentru voi este pentru voi nu pentru Dumnezeu. Atunci când vei fi gata să renunţi la tine te voi întâmpina. Când te vei debarasa de viaţa ta Eu îţi voi dărui alta. Şi viaţa pe care ţi-o voi da va fi o viaţă cu scop, cu sarcină şi cu răsplată. Iar răsplata ta vei fi tu însuţi, ca spirit liber şi desăvârşit în acest Univers.

Cititorii mă întreabă cum am reuşit să mă debarasez de frică, cum am dobândit curajul să scriu aceste cărţi şi despre mine fără perdea. Acţiunile mele şi inclusiv realizările provin din faptul că nu mă interesează dacă mor sau dacă trăiesc în trup. Am învăţat să nu mai am vreo preferinţă, sunt liber să fiu pentru Tine aşa cum eşti Tu pentru mine mereu. Eu sunt ceea ce vă doriţi voi ca să fiu.

Oamenii au nevoie ca cineva să scrie despre toate acestea, să le spună ca să le înţeleagă şi să ştie că pot.

Citind cuvintele Mele totul devine mai uşor, e mai clar şi mai frumos. Când ieşiţi în lume vă cuprinde haosul, apoi reveniţi.

Aveţi nevoie să vă reeducaţi, să o luaţi de la zero. E necesar să învăţaţi să acceptaţi adevărul pe care îl citiţi aici, ca să puteţi merge mai departe. Aveţi nevoie să faceţi diferenţa între formare şi educare. Formarea nu este educare. Societatea actuală nu vă educă, ci vă formează cu diferite scopuri, ca să serviţi interesului diferitelor organizaţii. Educaţia este cu totul altceva, este dobândirea sănătăţii mentale, atribuirea virtuţiilor şi a celei mai înalte trepte morale cunoscută de voi.

Aveţi nevoie să învăţaţi că în viaţă nu aveţi pentru ce să vă temeţi, că grijile nu vă pot oferi soluţiile, că bucuria vă prelungeşte viaţa. Aşa că bucuraţi-vă de prezent şi preţuiţi-vă unii pe alţii. Aveţi nevoie să trăiţi liber şi încrezători în voi, călăuziţi de iubirea care vă asistă în veac.

E necesar să învăţaţi să acceptaţi faptul că Dumnezeu este totul. Creatorul Universului nu este o victimă a creaţiei Sale, El nu poartă o bătălie cu diavolul sau cu oamenii, oamenii se luptă între ei. Iar acest lucru poate fi remediat. Eu nu sunt doar o parte din tot, eu sunt totul integral. Eu sunt tot ceea ce aveţi nevoie ca să fiu în creşterea voastră. Majoritatea, atunci când citiţi aceste rânduri vă imaginaţi că aş fi doar ce vă imaginaţi voi. De aceea unele idei par a fi deplasate. Cu asta vă confruntaţi citind seria „Vorbind cu Dumnezeu“ și astăzi.

Cineva îmi spunea că a citit şi cărţile scrise de Neale Donald Walsch şi că totul ar fi sience fiction. Apoi a afirmat că dacă şi în cărţile mele se adresează cititorilor aceeaşi entitate, refuză să citească. Un alt cititor, care a citit volumul întâi, a spus că tinde să creadă că diavolul vorbeşte cu mine, că a recunoscut în conţinut anumite expresii pe care diavolul le foloseşte, ca şi cum diavolul ar fi vorbit cu cineva vreodată ori că ar fi existat vreodată. Oamenii sunt pierduţi.

E posibil să aibă dreptate. Aşa că fii pregătit pentru ceea ce urmează să citeşti acum. Eu sunt „diavolul“ despre care credeţi că există.

Poftim?

Eu sunt „diavolul“ pe care l-aţi inventat. Este chiar aşa cum auzi. Dumnezeu este îngerul şi tot Dumnezeu este monstrul.

Ai înnebunit?

Ca să pot înnebuni ar trebui să deţin o minte mai întâi, nu?

De ce spui că eşti „diavolul“ despre care majoritatea ştim că în realitate nu există?

Deoarece Eu sunt toţi oamenii. Eu sunt tot ceea ce inventaţi, tot ceea ce sunteţi şi creaţi. Asta aveţi nevoie să înţelegeţi acum ca să treceţi la nivelul următor. Ca să nu mai trăiţi în separare, să nu mai trăiţi în minciună, în vis, în carne sau în păcat. Eu sunt diavolul, Eu sunt Dumnezeul. Cunoscând dar acestea deveniţi responsabili şi conştientizaţi faptul că totul depinde de voi. Instaurarea păcii pe Pământ stă în mâinile voastre. Extincţia şi ea de asemenea. Am tot scris acestea în cărţile anterioare dar nu le-aţi luat în modul literar, aţi trecut pe lângă ele şi aţi asimilat doar ce aţi dorit să asimilaţi. Eu sunt binele şi răul, apa şi focul, şarpele şi porumbelul. În regulă, hai să o luăm altfel.

Atunci când profeţia a fost întocmită şi revelată, am scris că îngerul care va coborî în lume, când va striga, Cele Şapte Tunete vor face să se audă glasurile lor. Aşa cum cunoaşteţi deja glasurile Tunetelor sunt ale Duhurilor Elohim, Acelea care au întocmit lumea, care împreună Îl formează pe Dumnezeu. Aşadar Arhitectul, Constructorul, Duhul lui Antihrist, ceea ce aţi numit diavol, este unul dintre acestea şi e parte din Mine. Fiindcă în lume nu există ceva care Dumnezeu să nu fie. Eu sunt Cele Şapte Capete ale Universului. Totuşi voi credeţi că sunt doar o parte din Mine. Acest Duh a fost trimis ca să adoarmă întreaga lume, ca la final să se arate puterea lui Unu, care e treaz şi așa va rămâne.

Voi credeţi că Marele Dumnezeu este mai mic decât este El în realitate. De aceea nu aţi înţeles Planul. De aceea sunteţi confuzi şi de aceea viziunea asupra vieţii vă joacă feste. De aceea citiţi Biblia degeaba şi vă milogiţi Mie degeaba. Eu sunt în voi iar voi sunteţi în Mine. Atunci când se întâmplă acest lucru voi deveniţi Dumnezeu, iar Dumnezeu nu se lasă păcălit de înţelegerile lumii, de ameninţările şi în mod special de regulile ei. Iubirea stă deasupra dreptăţii şi o ştiți.

Astăzi vi s-a descoperit Planul divizării lui Dumnezeu. Repet, Eu sunt tot ceea ce aveţi nevoie în creşterea voastră. Aţi avut nevoie să fiţi copleşiţi de minciună ca să descoperiţi adevărul? Da. Dacă nu aţi fi avut nevoie nu aţi fi creat minciuna iar cel care s-a aşezat în vârful minciunii nu mai cobora la voi. În cuvinte mai uşoare am putea spune că Dumnezeu S-a rupt în două părţi, pe care le-a făcut opuse, ca partea mai puţin strălucitoare din El să cunoască partea din Dumnezeu pe care Dumnezeu o preferă, apoi să devină ea şi să strălucească prin voi pentru totdeauna.

Unii se întreabă ce religie urmez citind aceste rânduri. Vreau să clarific acest aspect încă o dată și apoi trecem mai departe. Lor le răspund că nu urmez nicio religie. Libertatea este religia mea.

Dumnezeu nu are nicio religie, eu sunt ca Dumnezeu. Dragostea este religia mea, iar Dumnezeu este dragostea. Religiile sunt ale oamenilor. Iubiţilor, fiţi ca Dumnezeu!

Nu e uşor să ţii piept lumii. Eu sunt cel care a scris cu inima o carte pe care a dorit să o dăruiască oamenilor spre alinarea lor. Când a fost publicată oamenii s-au îndepărtat de el şi au fugit de carte. Eu sunt cel care a eşuat cu prima carte dar care apoi a scris alte patru cărţi asemănătoare, cunoscând dinainte că au fost predestinate eşecului de această lume care funcţionează pe dos. Cei care mă cunosc au ajuns la concluzia că am o problemă. Şi totuşi credinţa mă face să sper că ele vor face înconjurul lumii aşa cum mi-ai promis. Nu e uşor!

Poţi să renunţi oricând doreşti, ca să trăieşti liniştit şi fericit, iar oamenii să te iubească. Un maestru renunţă la misiunea săvârşită prin prisma minţii sale şi păşeşte în sinele său, părăsind dar lumea minţii, a împotrivirilor şi a minciunilor.

Nu a sosit timpul încă. Nu mă voi întoarce, voi sta, cel puţin până mă vei chema.

Te chem deja.

Ştiu, dar aceasta nu e Vocea Ta, e cea a minţii care vrea să mă determine să renunţ ca să câştige lupta.

Adevăr ai rostit. Voi aveţi nevoie să conştientizaţi puterea prin care mişcaţi lumea, cea prin care Îl creaţi pe Dumnezeu. Fiindcă tot ceea ce ştiţi despre Dumnezeu aţi creat voi, şi tot ceea ce este Mântuitorul lumii pentru voi aţi cerut tot voi. De aceea, cei care trăiţi în prezent şi care prorociţi aceste adevăruri lumii, sunteţi atât de importanţi. Voi L-aţi împăcat pe Dumnezeu.

Noi L-am împăcat pe Dumnezeu?

Voi sunteţi cei care L-aţi împăcat pe Dumnezeu, aceia care Îl recreaţi pe Dumnezeu. Vezi tu, iubitule, mişcarea materiei a produs conflicte în interiorul lui Unu. Formele individuale au crescut în putere şi s-au împăcat cu puterea pe care au dobândit-o pe parcurs. Apoi nu au mai vrut să renunţe la ea şi să se întoarcă la Unime. Dar voi cei care propovăduiţi Lumina şi înţelegerea L-aţi împăcat pe Dumnezeu. Voi aţi luat puterea părţilor din Mine şi aţi adus-o la picioarele Celui care sunt.

Eu vă zgudui când vă vorbesc. Vă mişc inimile din temelii şi vă sucesc minţile, însă, vă curăţ rănile şi vi le vindec. De aceea când vă spun că sunt diavolul, datorită etichetelor pe care le-aţi inventat simţiţi ca şi cum v-aş turna dezinfectant pe rană. Apoi rana vi se vindecă iar voi cunoaşteţi mângâierea. M-aţi putea recunoaşte ca fiind cel care v-a rănit şi cel care v-a vindecat rana.

Eu sunt tot ceea ce există şi nu e nimic în afara Mea. De aceea nu aveţi pentru ce să vă temeţi. În viaţă nu vi se poate întâmpla ceva mai rău decât să muriţi. Însă eu vă spun că moartea e cea mai dulce mângâiere. Când mori te întorci la iubire, revii în putere, simţi plăcere, eliberarea este putere. Moartea aşa cum v-aţi imaginat-o nu există. Viaţa aşa cum o veţi descoperi în următoarea etapă în care vă pregătiţi să păşiţi cu succes este formidabilă. Alegeţi viaţa, nu vă ucideţi spiritul rătăcind prin lume pentru o imagine provizorie şi câţiva lei. Reţineţi, înţelegerile voastre sunt influenţate de poveştile pe care vi le spuneţi.

Mulţi sunteţi interesaţi să aflaţi încotro se îndreaptă omenirea şi ce se va întâmpla pe viitor cu ea. Pentru că unii dintre voi, cei care citiţi acum acest mesaj, v-aţi născut în lume cu scopuri bine stabilite. Aţi ales să faceţi ceva pentru această aşezare de oameni, cu ajutorul căreia vă dovediţi iubirea şi priceperea. Ca să puteţi ajunge acolo aveţi nevoie să fiţi informaţi. Iată ce ar fi bine să cunoaşteţi în prezent.

Cu toţii doriţi să aveţi tot ce vă doriţi, să nu vă lipsească cele de trebuinţă şi să trăiţi ca nişte regi. Viaţa s-a scurtat, aşa că nu vreţi să vă trăiţi vieţile în sărăcie, având greutăţi şi lipsuri de tot felul. Cei care vă conduc cunosc această slăbiciune umană şi se folosesc de ea ca să vă controleze. Aşa cum scriai, consumerismul care a luat amploare pe Pământ nu a fost niciodată atât de dezvoltat. Sunteţi momiţi să consumaţi cât mai mult, să vă îndestulaţi, să vă asiguraţi confortul, să vă hrăniţi orgoliul afişându-vă în case şi în automobile la care lumea râvneşte. A sosit timpul să scoţi banii de sub pat, totul se trăieşte acum, tu cumpără tot! Nu pune bani deoparte, ai putea să mori chiar mâine, trăieşte acum!

Veţi crede că toată această paradă de comerţ are ca scop îmbogăţirea marilor magnaţi, deţinători de companii dezvoltate la nivel global. Nu e vorba de dorinţa de a deveni bogaţi, magnaţii sunt deja bogaţi. Bogăţia e visul omului sărac. Bogaţii îşi doresc controlul. Am implementat dar în minţile lor dorinţa de a controla lumea, ca, la final să se arate puterea lui Unu. Aşadar, toate companiile trudesc în a vă scutura de bani, oferindu-vă în schimb hrană, haine şi lucruri. Când veţi cheltui tot, când nimeni nu va mai planta sămânţă în pământ, când bancnotele vor fi eliminate de pe piaţă iar tranzacţiile se vor efectua doar în mod virtual, se va opri alimentarea cu hrană, cu haine şi cu lucruri. Atunci veţi putea fi controlaţi în totalitate, spre deosebire de astăzi, când controlul e parţial. Pereţii se îndreaptă către voi din toate direcţiile iar lumea vă împresoară din ce în ce. Atunci fiecare va primi cu

porţia, în cazul în care va îndeplini condiţiile impuse.

Foloseşti un mod mai dur de a ni Te adresa de această dată, iar tonalitatea nu este influenţată de starea mea, la fel ca în trecut. În acest moment sunt liniştit, sunt atât de liniştit cum nu am fost vreodată, însă felul cum Te adresezi mă face să nu Te recunosc. Scrii cu atâta uşurinţă ceea ce pe oameni pur şi simplu îi traumatizează. Dacă susții că ești Binele și Răul, Șarpele și Porumbelul, ai dovedit-o deja, am înțeles-o, este de ajuns.

Adevărul nu este întotdeauna plăcut.

În general adevărul nu este plăcut. Spui că toate cele ce se vor întâmpla se vor întâmpla ca să se împlinească scriptura?

Profeţia se împlineşte sub ochii voştri şi adevărat vă spun Eu vouă, ceea ce vă aşteaptă e absolut minunat. Rolul acestui mesaj nu este acela de a vă aduce la cunoştinţă ceea ce trăiţi, ca voi să vă opuneţi. Puteţi încerca să o faceţi dar nu puteţi reuşi. În acest capitol discutam despre moartea spiritelor, ca la final să se arate puterea lui Unu. Apoi creaţia va suferi o trezire în masă şi război nu va mai fi. Când veți alege dragostea și veți renunța la frică și la durere, veți trăi în dragoste și nu vă veți mai provoca durere.

Întrebarea nu este de ce folosesc Eu un mod mai dur în a Mă adresa vouă. Cititorii se întreabă cum ai avut tu curajul să scrii aşa ceva. Cu adevărat aceasta este o responsabilitate mare, mult prea mare pentru un om atât de mic ca tine, au spus acum murmurând. Dumnezeu îngăduie crima, El este monstrul şi îngerul în acelaşi timp. Vei fi judecat pentru fiecare cuvânt rostit, vor spune ei şi au spus deja. El este în realitate diavolul, cel care încearcă să te controleze prin intermediul fricii. Diavolul sunt oamenii care încearcă să vă taie aripile. Sigur că în realitate diavolul nu este nimeni, acum vorbim pe limba voastră şi ne folosim de înţelegeri omeneşti. Reţineţi, înţelegerile voastre sunt influenţate de poveştile pe care vi le transmiteţi din generație în generație.

Exact asta mă pregăteam eu să scriu dar Te-am lăsat să închei capitolul. Sigur că aş putea fi judecat pentru fiecare cuvânt rostit, dar îmi asum iubirea. Iubirea mea este învăţare pentru voi și fără mine nu ştiţi unde mergeţi.

Adevărul este că tehnologia și consumerismul ne domină azi existența, am devenit dependenți de tot și de toate dar în realitate nu avem nevoie de aproape nimic ca să trăim. Condițiile sunt un moft și nu o necesitate, chiar dacă tot ce a fost inventat în esență este bun, trebuie doar să învățăm să ne folosim de ce am primit.

În drum spre aeroport am schimbat câteva cuvinte cu şoferul care m-a condus. El avea instalate pe maşina taxi trei staţii radio,

două aparate gps, un aparat antiradar, patru telefoane smartphone iar la al cincilea mai puţin avansat vorbea. Avea conectat la unul dintre telefoane ceasul şi casca handsfree. În tot acest timp trăgea fum dintr-o ţigară electronică, asculta muzică la radioul maşinii la care conectase un stick usb. În buzunarul uşii din stânga ţinea un dispozitiv de autoapărare cu electroşoc. Să nu mai menţionez sticluţa de parfum alimentată cu baterii. Este incredibil, el chiar crede că are nevoie de toate acestea.

Cum a trăit înainte ca toate acele aparate să fie inventate?

Dacă erai cu mine în maşină nu Îţi venea să crezi că tipul a trăit şi înainte ca toate aparatele la care era conectat să fi fost inventate, pe care le considera absolut vitale.

Ce te face să crezi că nu am fost cu tine în maşină?

Ai fost, desigur că ai fost. Scriam şi eu aşa ca să pot construi dialogul. Tind să cred că este bine ceea ce urmează să se întâmple în viitor, strângerea curelei şi primitul cu porţia, ca şi cum am hrăni nişte animale, nu? Şi încă ceva, tot ceea ce ne-ai amintit în acest sfârşit de capitol este doar o recapitulare a mesajului transmis în Biblie. Nu aflăm nimic nou citind aici, chiar dacă punem la îndoială totul. Toţi facem parte din Plan şi orice am face împlinim cu desăvârşire scopul pentru care am coborât în lume.

Mulţumesc pentru acest sfârşit de capitol. Consumerismul nu ar putea să reprezinte scopul unei civilizaţii atât de complexe.

Sigur că nu ar putea, el este doar o unealtă cu ajutorul căreia marea de oameni e ținută pe loc, ca cel care a fost uns să ajungă la scop. În felul acesta niciunui spermatozoid nu i se permite să fecundeze ovulul, decât aceluia care a fost trimis în acest scop.

Abia acum înțeleg alegoria, e ireal de clar.

Recapitulează totuși primele pagini ale capitolului.

Capitolul 4

Însemnătatea trupului
Prezența în formă materială

Priviţi pielea unui bătrân, cea plină de cute, de pete şi riduri şi părul său alb care vă spune poveştile prin care a trecut păşind prin viaţă. Despre acela voi spuneţi că este un corp îmbătrânit şi că e urât. Apoi vă priviţi în oglindă şi realizaţi că încă aveţi pielea fină, că sunteţi frumoşi. Vă înspăimântaţi când vă amintiţi că îmbătrâniţi şi vă îngrijoraţi gândind că forma nu va dura o veşnicie. Ceea ce vă nelinişteşte este detaşarea de trup sau distanţa pe care o mai aveţi de parcurs până acolo. Tinerii sunt convinşi că după treizeci de ani se termină viaţa, că atunci când apare un copil dispare bucuria. Tot ce le-a mai rămas de făcut este să fie cât mai responsabili, să muncească din greu şi apoi să moară. La bătrâneţe cunosc faptul că vor deveni batjocura tinerilor, precum au batjocorit şi ei bătrânii în vremea când erau tineri. Ori poate i-au ignorat şi desconsiderat. Sunt convins că i-au uitat.

În realitate nu ştiţi dacă trăiţi o singură viaţă. Atunci când vă încredeţi în teoria unei singure vieţi, idee care nu a fost dovedită niciodată, sunteţi predispuşi să reacţionaţi influenţaţi de frică, să deveniţi lacomi, să îi lipsiţi de bunuri pe alţii ca să obţineţi pentru voi. Viaţa se trăieşte frumos, însă totodată ea se şi dăruieşte, în aceasta constă frumuseţea ei.

Vă minţiţi, fugiţi de viaţă şi vă încăpăţânaţi să nu iubiţi. Nu vă opriţi să simţiţi, plecaţi şi veniţi, dormiţi, vă feriţi. Bătrâneţea este livada care s-a copt, e fructul care a fost desăvârşit. Atunci simţiţi minunatul, abia atunci vă funcţionează corpul. Frumuseţea fiinţei se arată la sfârşit. Experienţele sunt minunate, sensibilitatea te face să visezi apoi să creezi cu mintea tot ce vrei să experimentezi. Bătrâneţea e un diamant şlefuit, înţelepciunea cumulată pe parcursul vieţii este aurul lumii. Un spirit care trăieşte într-un

corp care funcționează, care deţine o minte care colaborează, se apropie cu paşi repezi către înţelepciunea lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă să funcţionezi sănătos. El este adevăratul om, aşa cum l-am creat. Eu sunt Domnul.

Orice crenguţă plantată poate deveni copac şi merită îngrijită cu dragoste şi cu atenţie. Însă nu te poţi adăposti la umbra ei, pe asta o poţi face sub coroana copacului, stând rezemat de trunchiul lui. El te fereşte de arşiţa soarelui, te hrăneşte şi îţi oferă oxigen. Tot el adăposteşte păsările care îţi cântă, îţi oferă lemnul pe care îl prelucrezi și cu care te încălzeşti. Tot aşa este şi omul.

Voi învăţaţi să fiţi fericiţi chiar şi atunci când sunteţi nefericiţi. Gratitudinea este atitudinea cu care oamenii împliniţi păşesc prin viaţă. Cum ar fi dacă ai afla că toată viaţa ta ai fost orb, iar pentru prima dată ai putea vedea? Cum ai reacţiona? Cum ar fi dacă ai realiza că doar iubirea te face viu, că teama care te preocupă tot timpul îţi scurtează viaţa şi îţi stârpeşte bucuria?

Atunci ai putea număra momentele irosite, lucrurile preţuite şi oamenii pe care i-ai părăsit. Aşadar acceptă toate experienţele pe care viaţa ţi le oferă. Priveşte Universul prin ochii unui copil, ţine în braţe un animal, sărută-ţi pe frunte mama. Admiră-i pe cei care au reuşit, ridică-i pe cei care au căzut, fii tu însuţi şi îndrăzneşte să mergi până la capăt. La finalul vieţii nu îţi vei mai aduce aminte cu ce te-ai îmbrăcat în liceu sau ce maşină ai condus la treizeci de ani. Atunci vei număra îmbrăţişările pe degete şi gesturile bune cu care ţi-ai bucurat familia şi pe oamenii pe care i-ai întâlnit, călătorind prin viaţă. Tu poţi să faci orice şi poţi fi totul. Ea este călătoria formei pe care aţi numit-o existența în trup.

Folosiţi reţelele social media ca să construiţi relaţii, nu ca să distrugeţi visuri, nu ca să frângeţi aripi şi nu, nicidecum pentru a reduce la tăcere suflete. Vezi tu, există tineri frumoşi care nu se regăsesc în lumea pe care aţi creat-o şi se retrag, se închid în ei şi aleg să trăiască singuri, separaţi. Gloata îmbolnăveşte fiecare nou venit. Oraşele îmbolnăvesc oamenii şi nu oraşele vă provoacă aceasta, ci voi vă îmbolnăviţi, trăind în oraşele mari. Oraşele vă pun la dispoziţie toate condiţiile necesare unor vieţi confortabile trăite în abundenţă. Iar voi trebuie doar să vă bucuraţi şi să relaţionaţi. Cumva reuşiţi ca tot ce este bun pentru voi să transformaţi în rău. Prin intermediul reţelelor de socializare aţi creat diferenţe între voi, precum v-am spus, v-aţi separat. Ele v-au fost date cu scopul de a construi relaţii.

Ei bine, cea mai mare problemă cu care generaţia de astăzi se confruntă este falsitatea. Îţi construieşti imagini neadevărate

despre tine la nivel fizic şi mental, dar trăieşti cu speranţa că vei întâlni o persoană sinceră, alături de care să trăieşti. Ceri persoanei pe care o întâlneşti să te iubească aşa cum eşti dar iubirea voastră nu funcţionează. Ea a venit la tine atrasă de imaginea ta, de ceea ce pretinzi tu că eşti, nu de tine aşa cum eşti. Spui că nu suporţi minciuna însă tu reprezinţi minciuna însăşi. Tot ceea ce credeţi că sunteţi şi ce atingeţi este fals şi din ce în ce mai prost construit. Falsitatea este dăunătoare, irealul poate dăuna realului aşa cum rugina care nu există erodează fierul.

Ceea ce aţi numit rugină este partea din bucata de metal care se descompune. Prin urmare rugina nu este ceva, este ceea ce se descompune din ceva. Evident că materia se erodează de la sine, nu o erodează ceva. Tot aşa este şi cu oamenii. Rugina e partea falsă din ei. Trupurile sunt afectate de aceste schimbări la nivel spiritual şi mental şi răspund tuturor impulsurilor pe care aparatele voastre executoare le eliberează. Ele sunt comenzi trimise de spirit. Spiritul deţine posibilitatea de a se autodistruge (ca formă) şi ia această decizie atunci când ştie că evoluţia în acea minte şi în acel trup i-a fost în totalitate compromisă. El nu mai găseşte un scop în a trăi acea experienţă, în acel trup, prin acea minte şi apasă pe buton, ia dar decizia de a stopa încercarea de a evolua experimentând materia. Apoi partea din Spirit care a ales să îşi încheie experienţa materială îşi aşteaptă rândul pentru a se încarna din nou, ori permite celorlaltor părţi să se încarneze şi se retrage. Acum totul depinde de nevoile formei materiale sau de strălucirea lui Unu. În ce măsură este nevoie de partea din Spirit care a eşuat în lumea materială, să existe din nou în formă?

Sigur că nu există greşeală în Spirit, nicio experienţă nu este trăită în zadar, însă Spiritul ştie când este nevoie şi de cine este nevoie în lume. Spiritul este totul şi coordonează totul. Mintea se naşte şi moare, spiritul rămâne. Spiritul primeşte altă minte care se naşte şi moare, apoi spiritul rămâne şi tot aşa.

În continuare îţi voi explica exact cum funcţionează lucrurile în lumea formelor. În lumea pe care aţi construit-o e foarte bine să fii ateu. Ateismul a fost considerat de către fiinţele cereşti cel mai bun sistem de apărare împotriva doctrinelor omeneşti. Sigur că la un moment dat o parte din Dumnezeu ţi se va descoperi cu un scop, în cazul în care ai fost însărcinat cu o misiune. Eu pot să fac aceasta din tine chiar dacă ţi-ai fi trăit trei sferturi din viaţă drept un persecutant al creştinătăţii, ca un neputincios care luptă împotriva a ceea ce a hotărât înainte să se îmbrace cu trupul.

Ateismul e bariera care nu permite doctrinelor religioase să

se instaleze în tine şi să îţi stârpească înţelegerea. Cu toate astea şi ateismul este o doctrină, altă tabără care nu vă permite să fiţi liberi şi să gândiţi ori să simţiţi la fel. Cei care aţi evadat din ele aţi fost numiţi anomalii, aşa cum este Dumnezeu. Dumnezeu este liber de orice idee care L-ar putea limita. Evident, prizonierii au numit această stare de conştienţă o anomalie. Dumnezeu devine o anomalie atunci când coboară în om şi îl eliberează.

Atunci când eşti dezinteresat de cum funcţionează Universul şi de procesul prin care Cineva mişcă materia, te aperi de influenţa exterioară şi Îl aştepţi pe adevăratul Dumnezeu, care vine cu adevărata înţelepciune şi cu adevăratul scop. Acel Dumnezeu îţi va descoperi sensul existenţei tale în formă. Cea prezentată e partea benefică a acestui program lumesc.

Căci toate lucrurile sunt bune atunci când ştii să le priveşti. Atunci când ştii să le priveşti te foloseşti de ele în avantajul tău ca să creşti. Şi aşa procedează Dumnezeu. Iubiţilor, fiţi ca Dumnezeu! Răul a înălţat oameni la Cer.

Energiile se balansează, divinul şi luciferianul lucrează pentru voi. Pentru că nu poţi urca la Dumnezeu fără să cunoşti răul. El cunoaşte răul şi îl învinge, apoi totul devine Dumnezeu şi răul încetează să mai existe.

În trup, voi sunteţi coordonatorii. Voi sunteţi stăpânii. Vouă vi s-a dat puterea să înclinaţi balanţa în ce direcţie voiţi ori cea de a renunţa la o parte atunci când hotărâţi că a devenit nefolositoare. În trecut aţi dat putere energiei luciferiene să se îmbrace în haină de înger şi să stăpânească peste voi. Apoi i-aţi construit biserici cărora le-aţi devenit robi. Şi totuşi oricât de fideli le-aţi fost acestor instituţii nu aţi putut urca la Mine. Energia lumească v-a ţinut captivi pe Pământ chiar prin intermediul Bibliei. Însă Divinitatea vă ajută să vă ridicaţi din trup şi să vă întoarceţi la Mine. Voi numiţi înşelătorie a diavolului dorinţa de a vă întoarce la Mine şi îl numiţi dumnezeu pe cel care vă condamnă la moarte pe Pământ. Aceasta deoarece nu vă cunoaşteţi esenţa şi dormiţi.

Diferenţa dintre a fi minţit că vei ajunge ca Dumnezeu şi a deveni conştient că eşti parte din Dumnezeu, unit cu Dumnezeu Însuşi, este uriaşă. De aceea vă spun, încercarea de a deveni ce credeţi că nu sunteţi, prin orice mijloace, nu vă mai foloseşte la nimic. Voi sunteţi Dumnezeu prin jertfa Celui care a murit pentru voi, tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă daţi seama şi să vă comportaţi ca şi cum aţi şti acest lucru despre voi.

Şi tot ceea ce veţi lega pe Pământ va fi legat în Cer şi oriunde veţi împinge omenirea să se ducă se va duce. Iar când veţi decide

că este timpul să vă întoarceţi veţi reveni la Mine. Cea care ţi-a fost revelată este forța care izvorăște din trup.

Dar, de ce ai lăsat această putere uriaşă pe mâna formelor şi cum ai avut încredere în oameni? În toată istoria scrisă formele Ţi-au ucis sfinţii.

Apoi formele care au ucis sfinţii au murit.

Totuși și sfinţii au murit, ei au fost ucişi de către forme.

Insinuezi cumva faptul că sunt mort? Sfinţii nu mor, ei doar îşi schimbă forma.

Dacă e aşa, de ce sfinţii Cerului imploră răzbunare din partea lui Dumnezeu?

Deoarece în trecut ei nu au reuşit să înţeleagă ce ai înţeles tu acum, nici nu au putut să creadă că spiritul este veşnic.

Spune-mi, de ce Ţi-au ucis formele sfinţii?

Fiindcă au fost nevoiți să o facă.

De ce?

Deoarece sfinţii nu puteau urca la Mine altfel, ca să clădească lumea ce are să vină. Atunci formele ar fi rămas în uitare şi erau nimicite prin autodistrugere.

Sfinţii puteau să fie lăsaţi să moară de bătrâneţe, apoi urcau la Tine iar procesul se derula cu aceeaşi viteză, în aceeaşi direcţie.

Tu crezi că sfinţii îmbătrânesc ori că mor de bătrâneţe? Acum gândeşti ca un copil.

Isus din Nazaret S-a născut şi a crescut, iar dacă nu era ucis îmbătrânea şi murea.

Aceasta se întâmpla doar dacă voia.

A voit şi aşa s-a întâmplat. A murit, a urcat la Cer, iar astăzi clădeşte lumea din spirit prin intermediul nostru. Tot ce a hotărât să fie clădit a hotărât câtă vreme a trăit în trup?

Exact aşa.

Uau, atunci înseamnă că trupul este cea mai puternică unealtă creatoare din Univers. Spune-mi, eu sunt un sfânt mulţumită faptului că înţeleg atât şi că am reuşit să săvârşesc atâtea?

Nu.

Ești culmea, de ce nu?

Deoarece nu vă este necesar să fiţi numiţi sfinţi şi să vă comportaţi într-un anume mod. Voi pur şi simplu sunteţi cine sunteţi. Tu nu eşti mai sfânt decât un prunc care se naşte, datorită faptului că ai săvârşit atâtea, nici pruncul nu este mai sfânt decât unul ca tine. În schimb tu eşti pentru el iar el este pentru tine.

Sfinţenia ţine de trup?

În nici cea mai mică măsură. Dar vă puteţi purifica trupurile

în vederea sănătăţii. Trupul reprezintă puterea, el face posibilă conexiunea lumii spirituale cu cea materială.

În regulă, atunci Te invit să facem conexiunea, deoarece azi deţin un trup iar ea este şansa noastră, e şansa Luminii de a cuceri Imperiul uitării. Tot ce îmi mai rămâne de făcut este să aflu dacă şi Tu eşti de acord cu mine.

Eu sunt.

Stai numai să Îţi povestesc ce mi-a trecut prin cap. Mergeam către casă pe Calea Victoriei, un bulevard central din Bucureşti, pe jos, cu scopul de a mă detaşa de gândurile care mă obosiseră în ultima perioadă. Am ajuns în dreptul unui magazin cu obiecte bisericeşti de tip ortodox. Nu mă pricep la a le descrie ori a le identifica rostul, cert este că erau expuse la vânzare tot felul de obiecte din bronz sau poleite cu aur, haine cu danteluţe, cruci şi tablouri şi aşa mai departe. Însă în magazin nu se afla niciun cumpărător. Jumătate din spaţiul pe care îl ocupa magazinul fusese desfiinţat. Atunci m-am întrebat de ce guvernele încă susţin aceste instituţii, de ce oamenii încă le mai promovează, chiar dacă au rămas foarte puţini? Oare de ce nu renunţă pur şi simplu?

Toate obiectele de acolo erau prăfuite, învechite şi nefolositoare. Totuşi ca să susţii un spaţiu atât de mare într-o zonă centrală a capitalei ai nevoie de o sumă considerabilă de bani. Da, vorbesc de bani publici. Şi imediat prin minte mi-a trecut o idee genială.

Dacă tot avem nevoie să Îl descoperim pe Dumnezeu, dacă intenţionăm să cunoaştem mai mult, să ne hrănim spiritul şi intelectul în adevăratul sens al cuvântului ori să ne descoperim, hai să desfiinţăm aceste magazine cu obiecte religioase nefolositoare din toată ţara şi să amenajăm spaţii unde oamenii să studieze adevărul, lecturând cărţile noastre şi nu numai. Nu avem pentru ce să ţinem în picioare instituţiile bisericeşti decât pe post de muzee. Trecutul nu foloseşte nimănui, nici tradiţia, nici religia şi politica. Ele sunt ruşinea popoarelor, păgânismul, primitivismul, urâtul şi abaterea de la adevăratele valori dumnezeieşti.

Nu mă înţelege greşit, nu intenţionez să ascundem gunoiul sub preş, vreau doar ca ruşinea să nu mai fie prezentată drept valoarea acestui neam. În schimb generaţiile viitoare să o privească drept ce este în realitate, comportamentul umanităţii de dinaintea maturizării. Aşa cum dinozaurii ucideau pur şi simplu pentru că puteau să o facă, tot aşa politica şi religia au controlat pentru simplu fapt că au putut să o facă.

Aş vrea ca pe Calea Victoriei din Bucureşti cineva să amenajeze un spaţiu dedicat studiului spiritual, al descoperirii de sine şi

cunoaşterii esenţei dumnezeieşti. Vreau să avem un spaţiu liniştit, amenajat în stil luminos şi modern, unde să poţi servi un ceai sau o cafea în timp ce te delectezi cu cărţile „Vorbind cu Dumnezeu". Vreau ca rafturile să fie umplute până sus cu cărţile în care Însuşi Creatorul se adresează creaţiei Sale prin trimişii Săi, fără instituţii sau scopuri politice ascunse. Vreau ca acolo oamenii să studieze dragostea, să o cunoască şi să o primească în vieţile lor. Fiindcă dragostea vine la pachet cu înţelepciunea, cu creşterea intelectului şi cu hrănirea spiritului. Adevărul aduce eliberarea.

Vreau ca în camera de studiu să fie aşezate în cerc douăzeci şi patru de fotolii confortabile, care reprezintă înţelepciunea celor care au hotărât lumea şi au dus-o până la capăt. Vreau în centru să nu fie nimic, fiindcă Cel mai mare spirit S-a făcut nevăzut. El conduce lumea din umbră iar El este lumea. Aceasta este înţelepciunea.

Vreau ca biblioteca să se numească Vorbind cu Dumnezeu, o sală pentru lectură. Vreau ca numele meu şi al celorlalţi care au scris prin conversaţie directă cu Tine să fie menţionat pe o tăbliţă la intrare. Noi suntem fondatorii păcii pe Pământ. Am construit lumea nouă, am iertat-o şi am salvat-o, apoi am murit pentru ea. Noi am absolvit-o de păcat şi Ţi-am adus-o la picioare. Suntem cei care L-au împăcat pe Dumnezeu lucrând în Dumnezeu însuşi.

Guvernele ar fi bine să sponsorizeze astfel de proiect. Oamenii însăriţi de asemenea. Noi am educat lumea și am modernizat-o fiindcă omul trăia în peștera mentală în care a fost azvârlit.

Aşa va fi.

Oare mă voi putea bucura de această onoare în viaţa aceasta? Voi putea sorbi dintr-o ceașcă de cafea în cafeneaua care îmi va fi dedicată? Voi întâlni oamenii care vor întocmi acest proiect? Cât costă un asemenea proiect, o sută de mii, un milion de euro? Uau, o sumă de nimic! Războaiele ne-au costat miliarde de dolari. Azi majoritatea dintre oameni dețin case și mașini care costă de zece ori mai mult. Nu banii sunt problema, avem bani, e vorba de recunoașterea adevăratelor valori.

Repet, nu vreau ca aceasta să îmi aparțină, nicidecum să mă ocup de ea sau să scot profit de pe urma ei. Eu nu am nevoie de nimic. Oamenii au nevoie de eliberare și de cât mai multă înțelepciune. Ei să o construiască pentru ei și urmașii lor.

Tot ce scrii în această carte va avea să se împlinească. Ție și celor ca tine vi s-a dat puterea să clădiți viitorul. Iar după ce vei pleca se vor amenaja parcuri care îți vor purta numele. Oamenii se vor aduna ca să îți dedice momente, rugăciuni, melodii.

Se va întâmpla așa cum am văzut în viziunea mea? Viziunea a fost reală? Am văzut acum ceva timp cu mintea mea un fel de secvențe ca de film, pe care le-am interpretat că ar fi din viitor. Ei bine, acolo am văzut zone amenajate frumos, cu alei înguste pe care se jucau niște copii fericiți și se plimbau oameni cărora li se citea o pace ieșită din comun pe fețe. Pe fundal se auzea o melodie lentă și glasuri așa cum cântă îngerii. Natura îmbogățea zona iar pe poartă la intrare am văzut scris Saint Mikel's Valley.

Pe atunci am plâns de bucurie, însă imediat am crezut că am inventat eu scenariul și am refuzat să mă mai gândesc. Scenariul era real sau eu l-am inventat?

Da.

Da, ce? Era real sau eu l-am inventat?

Da este răspunsul Meu la ambele întrebări. Fiindcă orice îți imaginezi apare și orice privești crește. Ai uitat?

Nu, nu am uitat și Îți mulțumesc. Te-ai întrecut pe Tine creând așa o lume minunată. Și eu m-am întrecut pe mine în aceeași măsură. Tu nu ai nevoie să crești, dar ai ales să cobori la nivelul meu ca să ne ridicăm împreună. Poate că nici eu nu am avut nevoie să cresc, dar am coborât în lume ca să ridic oamenii la Tine odată cu mine. Ne asemănăm atât de tare, mergem în paralel și ne ținem de mână. Transfigurarea se produce, șansa noastră este magnifică.

Dumnezeu nu luminează lumea, îi luminează pe oamenii care vor lumina la rândul lor lumea.

Adevărat. Iubesc să zbor cu avionul și să fiu inspirat să scriu în felul acesta. Nu cerul este luminos și lumea întunecată, la zece mii de metri altitudine cerul se închide la culoare iar lumea strălucește sub mine de mă dor ochii. Iubesc lumea Ta de îmi vine să mă întind deasupra ei și să o cuprind cu brațele.

Pe aceasta ai făcut-o deja.

Cu ajutorul Tău am făcut-o. Acum am urcat într-un avion cu mai puțin de cinsprezece persoane la bord. Este un avion mic cu care zbor deasupra Munților Alpi. Aterizez, mă fac comod și ies la o plimbare cu bicicleta surorii mele. Am venit la ea în vacanță ca să vizitez orașul Toulouse, din Franța.

În timp ce mă plimb și fotografiez, scriu un articol în stil jurnal de călătorie, așa cum am procedat în perioada pe care mi-am petrecut-o pe Insula Corfu, în sătucul Agios Georgios, Grecia. Ar fi atât de multe de povestit.

Parcă m-am întors în timp, mă aflu în secolul al XIX-lea. Les 3 Brasseurs este restaurantul care învie spiritul medieval. Mi-am comandat o tartă cu cartofi, cu ou şi brânză franţuzească tradiţi-

onală. În faţa mea a fost parcat un camion bătrân neutilizabil, în remorca căruia au fost amenajate locuri de luat masa. Da, mănânc într-o fostă fabrică de bere transformată astăzi în restaurant. Aici porţiile sunt extra largi, o halbă de bere are 1,5 L. Este un all you can eat buffet. Acesta îmi aminteşte de serialul american Married With Children, pe care îl urmăream împreună cu tatăl meu și ne amuzam. Servesc desertul într-un alt restaurant, de această dată într-unul decorat în stil american. Iubesc America anilor ’60.

Oraşul vechi emană un aer medieval. Pont Neuf este punctul de atracţie pentru turiştii pasionaţi de fotografie. Îndrăgostiţii îl privesc seara la amurg. M-am ambiţionat să vizitez tot orașul cu bicicleta. Acum pedalez pe marginea unui canal artificial ce leagă Oceanul Atlantic de Marea Mediterană. Canal du Midi se întinde pe aproximativ trei sute de kilometri.

Explorând mă înduioșez, ce surpriză neașteptată! Observ că eram așteptat. Sunt emoționat și încep să înțeleg scopul vizitei în spirit, nu doar cel privit prin prisma minții care se bucură de tot ce descoperă. Descopăr podul Saint Michel, bulevardul cu același nume, stația de metrou, spitalul, mânăstirea, cafeneaua și mă înveselesc. Se pare că în cultura veche oamenii așteptau un semn de la Tine. În promisiunea păcii pe Pământ par să fi crezut cei ce au trăit în urmă cu câțiva zeci de ani sau o sută. Tinerii de astăzi nu mai văd nimic, ceva le-a luat în totalitate vederea. Au devenit un produs. Nici eu nu reușesc să leg detaliile, însă mă bazez pe simț și încep să înțeleg. Oamenii de aici au nevoie să își recapete vederea, să se înalțe în spirit și apoi să îi trezească pe semenii lor. Tinerii nu își mai cunosc esența, ei au devenit un produs, iar cei care luptă ca să își apere cultura de invadatori își apără obiceiurile păgâne pe care le-au preluat de la părinții lor. Și nimeni nu este liber, niciunul nu trăiește în pace. Oamenii sunt obligați la amabilitate prin lege, în realitate ei sunt rasiști, nu văd niciun sâmbure de compasiune în ei.

Mințile oamenilor sunt frustrate, ele nu cunosc iubirea, eliberarea. Cultura celor de aici este puternic influențată de războaie și regi. Valorile lor naționale sunt adânc înrădăcinate în hotărârile celor care au stăpânit în urmă cu câteva sute de ani. Aici urâtul e confundat cu frumosul și a fost considerat artă.

Robia are nevoie să fie eliminată și aici. Oamenii trebuie să fie eliberați de sub influența asupritorilor în care încă se încred și inimile lor trebuie să înflorească libere, individuale, neînlănțuite. Acești oameni au nevoie să înțeleagă că nu rezistența le va aduce pacea, ci dragostea o poate face. Însă pe aceasta nu o încearcă, ea

a fost exclusă din lista cu soluții către o viață mai bună. Așadar, lupta europenilor creștini împotriva arabilor musulmani nu se va opri până cele două tabere nu se vor îmbrățișa. Asta nu reușește să înțeleagă lumea, chiar dacă spiritul ei imploră izbăvirea.

Rezistența a făcut să fie aruncați în aer peste o mie de civili francezi doar în ultimul an. Dragostea nu rănește pe nimeni. Sistemul de gândire medieval are nevoie să fie aruncat la gunoi, căci mintea fără inimă nu știe încotro merge și de ce merge. Trimite dragostea Ta prin mine oamenilor care trăiesc în uitare aici.

Observi ce ai făcut și unde ai ajuns?

La ce te referi?

La faptul că astăzi nu mai ai nevoie de un Dumnezeu care să te învețe, să te păzească și să te îndrume. Uite ce simți, cum gândești și cum scrii, ca să nu te mai laud pentru felul cum vorbești în public. Eram acolo, te-am ascultat fără să clipesc. Am plâns.

O, mulțumesc, ajungem și acolo cu discuția.

Recitește ultimele pagini și ai să vezi diferența, ți-ai dobândit identitatea spirituală. Continuă!

În vreme ce mă plimb pe podul dedicat alesului, aceluia care aduce pacea, care este așteptat pe Pământ de peste cinci mii de ani de către toate culturile și popoarele, pe înțelesurile lor, simt ce îmi transmiți acum. Însă oamenii nu îl văd la fel cum nu reușesc să vadă adevărul care a fost întotdeauna în prezența lor, precum a fost scris că atunci când va veni ei nu or să îl vadă. Spiritul meu plutește deasupra acestei așezări și se transformă în îngerul păcii, cel al salvării și al funcționării în mod divin a inimii și a minții.

Negura a fost îndepărtată, oamenii au fost eliberați iar copiii lor vor înflori. Lupta nu se vede, ea se imaginează și se simte, iar Lumina Ta strălucește peste toate și oriunde. Eu am sădit Lumina pe Pământ, ea este pruncul care crește și apoi devine Dumnezeu.

Eu nu am intenționat ca această carte să fie atât de puternică, în felul în care am scris cartea MIKEL, volumul patru al dialogului nostru. Am dorit ca această carte să fie o călătorie relaxantă și plină de adevăr. Dar mai sunt atâtea de spus.

Mă îndepărtez de Canal du Midi, ajung la Jardin des Plantes, locul în care multe soiuri de rațe, găini și lebede au fost lăsate să trăiască în libertate. Ies din grădină și îmi continui drumul. Trec pe lângă stația Palaise de Justice, pe Allée Jules Guesde, continui pe Allées Paul Feuga până la Pont Saint Michel. Încerc să filmez câteva secvențe pentru vlog dar nu reușesc să țin camera în mână și să merg pe bicicletă în același timp. Așa că iau câteva cadre și bag aparatul în geantă. Continui să explorez.

Oamenii sunt amabili iar fetele sunt timide. Nu toate vorbesc limba engleză. Fetele și femeile nu sunt atât de frumoase aici dar au o atitudine plăcută și sunt extrem de simple, sunt senzuale, sexi și îmbrăcate frumos.

Leg bicicleta lângă pod și merg să caut biroul Rebecăi. Mai fac câteva fotografii pe drum. Ajung și întâlnesc fetele care vând în magazin, aici toți se sărută cu toți. Dacă te așezi la masă ca să începi să mănânci sau dacă guști din bere, ceilalți se vor supăra. Nu ai voie să servești ceva până nu se așează cu toții și își urează reciproc sante, adică sănătate.

La fel ca în marile așezări de pe glob și aici oamenii trăiesc respectând anumite tipare, murind pentru ele, apoi trăindu-le iar. Indiferent că tiparele sunt bune ori mai puțin bune acest lucru are nevoie să fie oprit de cineva, fiindcă renunțarea la libertate aduce odată cu ea autodistrugerea. Și la ce folos o civilizație întreagă să fie supusă și să își piardă astfel țelul?

Oamenii de aici sunt rasiști, au recunoscut-o, ba o consideră o calitate, spre deosebire de cei din țările vecine cărora li s-a interzis prin lege să fie rasiști, dar în realitate urăsc celelalte rase și adoră doar naționalitatea lor.

Oamenii de oriunde au nevoie să înțeleagă faptul că ura, frica de a nu pierde ceva, rezistența, toate acestea sunt slăbiciuni. Tu nu ai ce să aperi deoarece în realitate nu este nimic de pierdut, nu deții nimic. Nu este nimic al tău și nimic, absolut nimic din ceea ce ai găsit acolo unde te-ai născut nu îți aparține. Tu doar te-ai născut undeva sau altundeva. Oamenii de oriunde trăiesc sub un văl mincinos sub care se ascund ca să se apere. Cu toate acestea vălul minciunii îi omoară. Ei nu pot să privească Soarele, iar dacă I-ar vedea lumina aceștia s-ar dizolva odată cu minciuna.

Deasupra minciunii realitatea este limpede iar Soarele dintâi strălucește. Oamenii de oriunde au nevoie să vadă minunăția, să guste eliberarea, să se unească în spirit și să învețe să îmbrățișeze oameni. Oamenii au nevoie să îmbrățișeze oameni, altfel mor. Au murit în trecut iar minciuna este gata să îi omoare din nou. Însă Dumnezeu iubește prin oameni, El nu va permite să se întâmple a șasea oară așa ceva cu planeta, cu rasa. Tatăl nu va lăsa pe niciunul să doarmă căci iată, se pregătește să răsară al doilea soare, care a primit lumina de la Soarele dintâi.

Acum văd cu ochii mei de om soarele de pe cer, iar în spatele munților, din mare, se pregătește să răsară al doilea soare. E ziuă în amiaza mare și alt soare răsare de a colorat tot cerul. Savanții nu vor recunoaște acest fenomen deoarece teoriile lor neagă pro-

babilitatea ca cerul să se coloreze pe timp de zi, ori vor spune că am privit reflexia soarelui în mare. Căci un sistem solar nu poate fi găzduit de doi sori. Dar eu vorbesc de soarele care nu poate fi văzut de unii ca voi. E soarele în care se vor vărsa cei care au trăit în neprihănire, aceia care au luminat lumea. Ei colorează cerul cu lacrimi de om și cu autoritate peste tot ceea ce mișcă.

Și i-am văzut pe cei care au murit însă care s-au trezit și am lăcrimat emoționat. Îngerii și apostolii au coborât printre oameni pentru a doua oară, ca să propovăduiască dragostea și înțelepciunea. Au venit ca să întemnițeze frica și pedeapsa, ca să instaureze pacea care a fost promisă oamenilor indiferent de faptele lor. Ei nu au mai murit niciodată iar boală de carne și de spirit nu a mai fost. Noi zburăm în paralel și ne ținem de mână.

Îți mulțumesc că mi-ai deschis ochii. Da, sunt recunoscător pentru această călătorie și îmi privesc viața cu gratitudine. Astăzi știu că în lume a fost nevoie de mine. Am deschis porțile iadului și i-am scos de acolo pe cei care strigau către Tine. Căci asta fac eu, curăț lumile și Ți le aștern la picioare. M-ai legat la ochi cu o rană amară încât să nu mai văd nimic, cu scopul ca ceea ce propovăduiesc trimișii Tăi să nu fie influențat de cele găsite aici, iar totul să vină de la Tine așa cum le-ai trimis către mine. Am făcut din această carte obișnuită o carte sfântă. Dragostea va domni în veac. Ea este misiunea mea, îngerul a fost încununat.

Așa cum v-am obișnuit, iubiți cititori, în articolele pe care le public pe blog veți găsi partea umană din mine. Acolo îmi descriu călătoriile și vă delectez cu pasaje de vis, cu sensibilitatea ori cu dorul nebun de oameni. Vă încurajez prin intermediul lor atunci când aveți nevoie de încurajare și vă îndemn să deveniți oameni. Cărțile în schimb ascund cerescul, dumnezeirea, adevărul nevăzut, bucuria. Și oriunde aș călători simt presiunea, mă sufocă păcatul lumii și lupt ca să îl îndepărtez, ca să o eliberez. Reglez dar direcțiile către care oamenii își trimit energia, fiindcă ei nu știu că astfel hrănesc tiranii sub influența cărora se nasc și mor, se nasc și mor, se nasc și mor. Iar răul care se folosește de puterea lor îi stăpânește. Și nu pot rămâne mult timp în prezența celor care vor să îmi stingă lumina, iar ei dispar în prezența mea.

Azi sunt plimbat în mașini negre, adorm în camere de hotel, umplu săli de conferință în orașe mici sau mari din România. Cei care mi-au citit cărțile se înghesuie să mă asculte chiar dacă nu toți înțeleg ce vorbesc, chiar dacă nu toți cred ceea ce vorbesc. Ei depun eforturi emoționale și financiare și sunt onorați să stea în prezența mea. Mă ascultă cu toții fără să clipească de parcă le-ar

vorbi Dumnezeu. Am ajuns să rostesc cuvintele Tale la întâlnirile cu oamenii și pentru asta Îți mulțumesc din nou.

Eu sunt definit în spiritualitate. Ceea ce fac eu este ce aleg să fac, nu ceea ce pot să fac ori ceea ce înțeleg. Pe blog nu scriu nici 5% din cât fac sau înțeleg. În cărțile mele lucrurile stau cu totul altfel. În felul acesta articolele motivaționale devin o simplă introducere în lumea pe care nu ai fost pregătit să o descoperi.

Dacă un profesor predă în clasa întâi o lecţie de clasa întâi, nu înseamnă că profesorul este în clasa întâi sau că lecţia prezentată reprezintă toate cunoştinţele lui. Ci înseamnă că predă o lecţie de clasa întâi pentru elevii care se află la nivelul acesta.

Există o diferenţă uriaşă între a citi cărţi de spiritualitate, a asimila spiritualitatea și a reuşi să predai spiritualitatea. Nu orice om care înţelege spiritualitatea pentru el este capabil să predea spiritualitatea şi altora. De aceea îndrumătorii trebuie identificaţi şi preţuiţi. În discuțiile cu oamenii prioritatea e să le oferi informații care i-ar putea încuraja, nu să te pui pe tine într-o lumină bună povestind doar vârfurile experiențelor tale.

Așa s-a și întâmplat în urmă cu câteva zile la evenimentul pe care l-am susținut în Constanța. Mulțumesc pentru inspirație.

Cu plăcere. Plăcerea de a te asculta a fost de partea noastră. Este foarte important să fii prezent cu trupul acolo unde au loc evenimentele, unde se despică cerurile, unde se reglează energiile, unde Dumnezeu ia cele mai înalte hotărâri. Acolo îngerul își face apariția. Dumnezeu a trimis îngerul.

Când observi că ceva e în neregulă cu lumea devino conştient că ai două variante. Ori alegi să acţionezi ca să o îmbunătăţeşti ori o poţi privi, stând cu mâinile în sân, pur şi simplu. Atunci când iei decizia să faci ceva bun majoritatea oamenilor se vor uni împotriva ta. Unii au fost formaţi să creadă că lumea nu funcţionează astfel, alţii devin invidioşi pe curajul tău. Câţiva se bucură, cei mai puţini dintre ei îţi vor urma exemplul.

Vei avea şi momente când vei crede că slăbiciunile tale sunt de fapt calităţi. Atunci să cunoşti că în viaţa ta stăpâneşte frica, ea te îndeamnă să te tot ascunzi de ceva. Și orice moment de conştientizare pe care îl ai te face şi să reacţionezi. Reacţia diferă în funcţie de situaţie. Un lucru este cert, toate alegerile inspirate de dragoste trebuiesc urmate, însă totul depinde de voi.

În loc să îţi verşi mânia asupra celor care consideri că te-au nedreptăţit caută să identifici cauza frustrărilor şi nemulţumirilor tale. Fiindcă oamenii vin şi pleacă. Unii te încălzesc, alţii te lasă rece. Un singur îndemn am pentru tine, nu renunţa la iubire.

Majoritatea dintre ei îți vor pune piedici atunci când vor vedea că faci ceea ce iubești să faci și nu ceea ce trebuie. E absolut normal să reacționeze astfel din moment ce ei nu au avut curajul să ia această decizie. Maturizează-te, acceptă faptul că lumea e imatură, fericirea ta depinde doar de tine.

Un copil în vârstă de aproximativ cinci ani și-a întrebat mama de ce țipă doi oameni unul la altul cu atâta ură, pe drum. Tânăra, nefiind capabilă să îi ofere un răspuns i-a acoperit privirea zicând că este baubaul, țiganul, diavolul și a grăbit pasul. Însă micuțul, privind-o senin și cu maturitate, i-a atras atenția zicând:

- Mami, noi facem chestiile astea!

Ei bine el nu reprezintă nici primul și nici ultimul caz în care copiii își educă în mod direct părinții. Fiindcă dacă nu îți asumi responsabilitatea pentru faptele tale, aceasta arată că nu ești stăpân pe tine. Iar dacă arunci vina pe altcineva, în cazul de față pe ceva ce nu există, ești imatur și îți place să trăiești așa. În lumea aceasta nu diavolul fură, nu înșeală și nici nu ucide, omul o face înșelat de teama care îi influențează deciziile. Atunci când procedezi astfel te afli sub stăpânirea slăbiciunii din tine.

Dacă te-ai săturat să tânjeşti după dragoste, bani, prieteni, succes sau linişte, realizează faptul că tu le îndepărtezi de la tine prin atitudine şi neîncredere. Iubitule, viața nu este ușoară atunci când nu înțelegi ce ți se întâmplă ori care este scopul pentru care trăiești acum aici și așa. E adevărat că lumea nu merită bunătatea și iubirea ta, dar în iubire nu e vorba despre merit. Tu ești dragostea care a coborât în mijlocul oamenilor indiferent de meritul lor. Să iubești înseamnă să fii tu însuți până la sfârșit.

Voi vă puteți împrieteni cu oricine, oriunde și la orice vârstă. Fondați comunități în care oameni de aceeași vârstă să se înscrie și să se întâlnească în realitate, nu doar pe internet. Acolo să își poată împărtăși experiențele de viață. Căci în toate zonele lumii oamenii au nevoie de oameni, indiferent de starea lor emoțională sau financiară. Peste tot oamenii sunt sceptici, plictisiți, neîncrezători, resemnați și fără speranță. Tu oferă-le opusul, fii sprijinul lor. Ia iubirea din tine și dă-i o formă utilă. Fiindcă toți oamenii au nevoie de tine oricine ai fi, dar puțini sunt cei care o recunosc. Și aproape nimeni nu îți mulțumește, aceasta nu înseamnă că nu se folosește de iubirea ta.

În zilele când ești trist și parcă nu te mai poți ridica încearcă să ajuți pe cineva, fără să aștepți vreo recompensă și te vei înălța odată cu el fără să îți dai seama. Impulsul se află în interiorul tău dar nu ai fost învățat să îl lași să iasă la iveală.

Iubirea te inspiră, ea te motivează și te face să creezi. Dacă există un singur lucru care îți place în această lume, urmează-l. Dacă te fac fericit călătoriile fă tot posibilul ca să călătorești și plimbă-te întreaga viață dacă asta te face fericit. Reține faptul că atunci când tu ești fericit îi poți bucura și pe ceilalți.

Și nu urî niciodată cele mai mizerabile clipe pe care le-ai cunoscut în viață. Ele te-au determinat să urci acolo unde te afli în prezent. Momentele prăpăstioase nu te ridică dar îți oferă șansa de a te ridica tu însuți, de a trăi aceasta ca experiență. Nu există posibilitatea de a te ridica dacă nu cazi mai întâi, pentru că stai pe picioare și nu poți trăi ca experiență miracolul înălțării.

Iubește animalele și oamenii alături de care trăiești în viață câtă vreme sunt în viață, nu după ce nu vor mai fi. Începe acum! De fiecare dată când îți înfrânezi iubirea te rănești pe tine nu pe ei, căci regretul este cea mai ascuțită sabie.

Și așa funcționează mintea umană. Ea ignoră, desconsideră, critică și judecă, în loc să iubească. Însă când i se ia accesul la iubire regretă că nu a iubit câtă vreme a avut șansa să iubească și imploră ca să o primească iar.

Să crezi în Dumnezeu nu înseamnă să stai cu mâinile în sân și să aștepți să ajungi în Rai, înseamnă să contribui la clădirea Raiului. Asta face Dumnezeu, clădește lumea pentru a doua oară și a mia oară atunci când este necesar. El îi apără pe cei care nu se pot apăra singuri și nu așteaptă ajutor de la nimeni, ci Se încrede în El iar pe ei îi iubește. Iubiților, fiți ca Dumnezeu!

În secolul denigrării tuturor religiilor și a dispariției lor, care urmează să vină și este parte din Planul Meu care așterne pacea pe planetă, să scrii cărți în care folosești numele Dumnezeu este o dovadă de curaj sau chiar o nebunie.

Trebuie să duc aceste scrieri până la capătul lumii. Iar după plecarea mea le vor răspândi oamenii. Nu că acum nu ar face-o, dar o fac doar câțiva. Oamenii sunt influențați de lume, sunt ținuți în frâu, stau în ascunzătoare, nu au curajul să iasă în față.

Atunci când veți renunța la frică și veți ieși din ascunzătoare ca să înfruntați provocările, cu riscul de a pierde totul, veți realiza uimiți că viața nu este o luptă, e un dar și un prilej de bucurie. Te ascunzi de ploaie până când te uzi, după ce te-ai udat începi să dansezi prin ploaie ca un om liber.

Te întrebi descurajat ce faceți cu răutatea care persistă totuși în jurul vostru? Vă folosiți de ea ca să străluciți.

Mulțumesc pentru aceste cuvinte. Le postez zilnic pe paginile de socializare. Astăzi avem nevoie să știm totul, vrem să vedem

totul. Căci toate lucrurile sunt bune atunci când știm să le privim. Orice lucru poate fi rău sau bun, totul constă în felul cum îl analizăm și înțelegem.

Este fățărnicie să oferi bancnote de o sută de dolari celor fără adăpost în timp ce te filmezi, cu scopul de a deveni viral pe platformele de socializare, dorind să te îmbogățești din sumele care îți revin din accesări. Dar e foarte bine să procedezi astfel atunci când vrei să încurajezi oamenii care privesc clipul tău să procedeze la fel. Iar oamenilor fără adăpost le prind bine aceste sume care li se oferă, indiferent de scopul pentru care le-au fost oferite. Că urmărești să te îmbogățești sau să devii faimos, acel amărât a mâncat sau s-a îmbrăcat. În final e tot ceea ce contează.

În concluzie este foarte, foarte bine să te filmezi atunci când oferi bani ori hrană oamenilor care au nevoie. Atunci adormiții ar putea fi mișcați și treziți iar unii dintre ei îți vor urma exemplul.

Vrei să devii Dumnezeu? Comportă-te precum Dumnezeu și vei deveni Una cu El. Exemple sunt cu miile. Nu te da mare din cauza cunoștințelor care nu îți aparțin sau cu înțelegerile de tip modern, care la un moment dat se vor învechi și vor fi înlocuite. Omul judecă omul, Dumnezeu iubește și atât. Mintea îmbolnăvește trupul, inima vindecă mintea și trupul atunci când Dumnezeu coboară în ea. Fiindcă în dragoste nu este frică, nici control, nici poftă de putere. Frica are cu ea pedeapsa care aduce moartea. Iar fricoșii nu cunosc dragostea și nu o pot vedea chiar dacă ai arăta spre ea cu degetul. Ei nu au întâlnit încă iubirea.

Astăzi se decide viitorul, se clădește lumea, din inimă de om strălucește lumina și se împlinește scriptura. Oamenii nu observă schimbările importante care au loc sub ochii lor. Ei nu Îl văd pe Acela care mișcă lumea.

La început, când am început să scriu prima carte eram demult resemnat, nu mai aveam speranță de mai bine și nu înțelegeam de ce mai trăiesc, care e scopul. Ba chiar am hotărât să opresc acest calvar care mă apăsa de îmi strivea sufletul. Dar Cineva m-a ridicat printre cei vii și mi-a arătat ce aș putea să fac cu viața care mi s-a dat. Tot El a spus că deciziile îmi aparțin în totalitate.

Și atunci am primit cărțile, iar la început m-am bucurat, apoi m-am ascuns. Eu nu pot să fac asta, am gândit rușinat și nimeni nu poate. Nu poți ca în secolul conflictelor religioase, al desființării prin lege a acestor culte (eveniment care va avea loc mai târziu), să faci cunoscut lumii un mesaj în care pretinzi că a vorbit Dumnezeu, Creatorul lumilor.

Atunci când cineva rostește cuvântul Dumnezeu, în mințile

oamenilor apare imaginea creată de cultele religioase, de pildă o cruce, un tablou, o lumânare sau o pânză. Oamenii de oriunde au fost programați să perceapă realitatea în felul acesta de către asupritorii care au condus Pământul încă de la început, tot timpul.

Sistemele de adormire mentală variază, ele se întind pe toată suprafața mării de oameni care există. Creştini, musulmani, budiști, hinduiști, păgâni, atei, toți reacționează pe pilot automat la auzirea cuvântului Dumnezeu, în loc să realizeze faptul că Dumnezeu este sinonim cu eliberarea spiritelor și a minților din Maya, robia fizică și psihică, condamnarea eternă a umanității creată de către ea însăși. În realitate Dumnezeu este adevărul, libertatea și independența, pacea, succesul, faima, abundența, înțelepciunea, gloria, victoria. El este natura, lumina, frumosul, viața, nu moaștele, icoanele, doctrinele, controlul, urâciunile sau spurcăciunile. Totuși oamenii nu cunosc acest adevăr pentru că dorm, ei au fost reduși la tăcere de către școli și guverne.

Cum mă voi lupta cu cei care au fost programați să gândească în felul acesta, deoarece o întreagă planetă se va ridica împotriva mea ca să își apere valorile, minciuna, rușinea și neputința, m-am întrebat speriat. Apoi mi-am făcut curaj și am contactat o editură, cu vocea tremurând. Am băut cinci beri în acea seară. O parte din mine știa că am salvat lumea, că am luminat-o prezentând adevărul într-un mod logic, actual, natural și de necontestat. Am gândit că la citirea cărților conflictele dintre oameni se vor opri, că ei le vor răspândi. Cealaltă parte din mine mă îndemna să mă ascund, îmi era rușine, fiindcă orice om care a pretins vreodată că a vorbit cu Dumnezeu a fost considerat nebun, când în realitate orice om care nu Îl simte pe Dumnezeu inspirându-l este autist. Pentru că dacă unul singur dintr-o mie de surzi aude, acela va fi considerat bolnav, dar surzilor ceva le-a anihilat simțurile.

Eu pot dărâma lumea printr-un singur cuvânt, dar nu aceasta este misiunea mea. Obiectivul meu e pacea, destinația mi-e casa, răbdarea mi-e succesul și voi pleca de aici fără nimic, împreună cu cei care au fost trimiși împreună cu mine. Când un prieten este invidios pe ceea ce ești și pe ce faci, soluția nu este să îi demonstrezi că tu poți și că el nu poate, ci să îl încurajezi că și el poate în felul său. Lumea are nevoie de toți în aceeași măsură.

Și așa a fost. După trei zile am primit telefon de la editură, o domnișoară cu vocea mângâietoare mi-a dat vestea cea bună, ea m-a numit autor. Am simțit că mă golesc, că devin ușor ca un fulg apoi că mă umplu de nou și că viața mi-a pregătit atâtea. Imediat au apărut piedicile și a început lupta.

Redactorul și editorul, responsabilii cu finisarea conținutului s-au opus, râzând, atunci când au analizat manuscrisul. Au spus că nu voi vinde nicio carte, în cazul în care ce am scris ar putea fi numit carte sau dacă vreun nebun ar publica-o. Mi-au spus că nu e scrisă bine, că nu se încadrează în niciun tipar literar, că textul nu este scris corect din punct de vedere gramatical și că conține erori morale analizat în funcție de valorile sociale. Nu era prima dată când verificau un conținut trimis de oameni plecați cu pluta. Pe rafturile depozitelor de carte zac prăfuite mii de cărți în care autorii lor au povestit cum au fost răpiți de extratereștri, cum au luptat pe frontul imaginar al minții proprii și au ieșit învingători, cum li s-a arătat Maica Precista care urma religia ortodoxă și i-a îndemnat pe oameni să se călugărească.

În cazul meu era și mai grav, eu vorbisem cu Dumnezeul, cu Tatăl taților, cu Marele X care a întocmit Universul, Multiversul, lumile, dar care a uitat parcă de creația Sa. Eu eram încă unul din categoria de oameni de neluat în serios și titlul pe care îl alesesem dovedea o inspirație astronomică gândeau, cu voce tare, râzând.

- Dacă pretinde că nu el e autorul și că le-a scris Dumnezeu, oare Dumnezeu nu știe să pună virgulă sau cratimă acolo unde e necesar să fie puse? Nu va vinde nici o carte.

În mai puțin de un an s-a închis editura, deoarece a intrat în faliment, eu nu. Astăzi mă număr printre puținii autori care vând. Eu pot să scriu cărți în care se adresează Dumnezeu oamenilor în era contemporană, când oamenii aroganți în neputință cred că le știu pe toate, deoarece cineva le-a insuflat aceasta la televizor. Ei nu cunosc faptul că Dumnezeu nu este arhaic sau modern, El pur și simplu este. Și nu El e învechit, etichetele umane sunt depășite. Dumnezeu este Începutul și Sfârșitul, fiindcă totul a plecat de la Unu iar la sfârșit se arată puterea lui Unu.

Și cum m-aș putea veseli cunoscând faptul că oamenii dorm dar nu sunt conștienți de somnul lor? Cum m-aș putea ridica în slăvi pe mine, știind că văd și pot și fac, dacă nu mă ajutai Tu ca să le fac? Nu aș putea, căci calea este smerenia în fața Întregului, care este Totul.

Întreaga viață, de când ne naștem și până murim așteptăm să fim inspirați, motivați, pregătiți. Când nu mai primești inspirație mori. Preţuieşte toate gândurile care îţi vin în minte, dar alege-le pe cele care se potrivesc cu deciziile tale. Nu detesta nimic.

Încearcă mai întâi să înțelegi lucrurile, observând poziția ta și reacțiile tale în raport cu evenimentele. Nu te grăbi să faci afirmații pe care nu le înțelegi, doar pentru faptul că este la modă să le

faci. Pe parcursul călătoriei mele m-au întâmpinat mulți așa ziși profesori, îndrumători, care își atribuiseră etichete dintre cele mai alese, cursuri absolvite, diplome acreditate, care au afirmat că se iubesc pe ei înșiși, că își recunosc valoarea și că o afișează în fața tuturor, ca oamenii să știe cu cine stau de vorbă. Și m-au impresionat iar eu i-am felicitat pentru reușită. Dar dezvoltând anumite subiecte se enervau ușor, recunoșteau că sunt frustrați când vine vorba despre educație de pildă, că nu este corect ce se întâmplă și își manifestau slăbiciunea. Ei bine, unul dintre criteriile de bază în iubirea conștientă a sinelui este să faci pace cu tine însuți, să încetezi să te mai persecuți. Ori dacă tu te enervezi și detești la fiecare două minute ceea ce nu înțelegi sau nu poți controla, iar asta nu te lasă să respiri, în realitate nu te iubești pe tine și habar nu ai ce înseamnă iubirea, tu te persecuți cu gândirea. Ai devenit cârpa cu care mintea ta spală puntea în vreme ce te minte că ești căpitanul care conduce vasul.

Suferința vine prin gândire, în timp ce vindecarea și starea de bine provin din străfundul ființei care ești. Renunță la coordonarea mentală, îmbrățișează ordinea naturală care se găsește în tot. Gândurile au puterea de a îți decide soarta dacă sunt lăsate, pot să îți stârnească emoții negative, să reînvie trecuturi și să provoace boli de natură fizică sau psihică. Caută o modalitate prin care să le rărești sau selectează-le.

Iubirea de sine se manifestă în primul rând prin pacea interioară care te copleșește odată cu venirea ei și prin recunoașterea importanței tale ca ființă, fără să îți dedici viața în scopul afișării valorii pe care cineva te-a convins că ai dobândit-o. Valoarea se arată prin faptele tale, deci prin dragostea pe care o împrăști către cei din jur. Sacrificiul este o onoare. Lumina strălucește din tine fără ca tu să te chinui să o faci să strălucească. Când observi că ceva e în neregulă cu lumea cauți metode ca să o îmbunătățești și contribui la clădirea Raiului cu existența.

În viață nu poți să fii cel mai bogat, cel mai frumos, cel mai faimos și mai iubit, dar poți trăi fericit alături de cei care te susțin și apreciază. Când nu îţi mai sunt apreciate eforturile iar cei dragi par că nu au nevoie de tine şi o spun, opreşte-te din a te mai oferi pe tavă lor. E timpul ca ei să înveţe să se descurce și tu să înveţi să iubeşti altfel.

Vorbește cu pace despre copiii din întreaga lume care mor de inaniție și de boli, iubindu-i pentru sacrificiul făcut, mai degrabă decât să vorbești cu dispreț față de lume, în vreme ce și tu stai cu mâinile în sân dar strigi din portavoce.

Capitolul 5

Energia corpului material
Direcționarea ei cu înțelepciune

În zilele când ești dezamăgit ori nemulțumit și parcă nimic nu te mai motivează, amintește-ți că alții se luptă pentru o șansă la viață. Ține minte că în viață nu te va salva nimeni niciodată. Și niciun om nu îți va oferi fericirea ori independența pentru simplu fapt că nu poate să o facă. Ești nevoit să te ridici tu prin puterile tale. Devino conștient de tine, puterea a fost ascunsă în interiorul tău. Omule, descoperă eroul din interiorul tău. Transfigurarea planetară constă în direcția către care trupul trimite energia și în felul cum o folosește.

Ai întâlnit vreodată un om care preocupat fiind cu ceea ce îl împlinește să obișnuiască să își irosească energia, criticând dar visurile celorlalți? Doar oamenii care nu fac nimic cu viețile lor au timp să fie invidioși.

Maturizează-te. Omule, ești puternic nu atunci când oamenii se comportă așa cum îi determini tu ca să o facă, ci atunci când comportamentul lor nu te poate clătina. Aceasta este adevărata putere, nu acea atitudine falsă pe care o abordează cei care prin intermediul banilor și al fricii reușesc să manipuleze pe cineva.

Când ești dezamăgit de evenimentele la care te supune viața amintește-ți că o viață perfectă nu înseamnă una lipsită de mister și de greutăți, ci una în care înțelegi scopul fiecărei provocări pe care o întâlnești. Obstacolele sunt de fapt oportunități. Ele te-au făcut să crești, astăzi ai dobândit curajul să iei decizii pentru tine când pentru lume decid alții.

Înțelege faptul că mintea ta nu este stăpânul tău. Nu te identifica cu mintea ta sau cu trupul tău, deoarece atunci când mintea și trupul vor îmbătrâni și vor muri, vei înceta să exiști. Ori chiar dacă vei continua să exiști nu vei fi conștient de acest lucru.

Mintea și trupul sunt unelte de care te folosești în călătoria ta. Tu ești ceea ce a fost înainte și ce rămâne după ele.

Omul nu este doar ceea ce bagă în gură, cu ce se îmbracă, ce mașină conduce sau de câte ori pe săptămână face sex și cu cine. Dacă crezi asta ori dacă te comporți ca și cum ar fi așa, iubitule, ai nevoie de ajutor. În viață realitatea îți joacă feste dacă nu știi să o supui ție. Nu e loc de fabule sau de vreo teorie, e despre cum decizi tu să trăiești. Nu e despre ceea ce nu poți să obții, e despre măsura în care ești recunoscător pentru ceea ce deții. Când ești dezamăgit de carieră ori de viață, observă-te cum te tot compari cu ceilalți, compararea este rădăcina tuturor frustrărilor tale.

Compararea și imitarea vă ofilește fericirea. Căci o floare nu urăște altă floare, ea se bucură că împreună cu ele formează un câmp de flori. Despre înțelepciunea florilor îți voi vorbi detaliat în capitolul care va încheia această carte.

Există două tipuri de gândire pozitivă prin care îndrumătorii îți promit fericirea. Cea care promovează ignoranța vinde ușor, de cea care constă în a deveni responsabili majoritatea dintre oameni se feresc. Prima te îndeamnă să te ocupi de fericirea ta, pe motiv că nu îți stă în putere să schimbi lumea. Cea de-a doua îți amintește că nu poți să fii fericit câtă vreme cei pe care îi iubești sunt nefericiți, că acest lucru este imposibil. Tu din ce categorie faci parte?

Împreună este cheia, dragostea este soluția, iubirea este răspunsul la tot. Ura te face dependent de cel pe care îl urăști. Confortul e cel mai mare dușman al omului creator. Succesul te face să te oprești, banii te împiedică să simți că iubești, iar, faima te face să uiți cine ești. Mândria îți diminuează valoarea, modestia în schimb te înalță până la cer.

Dacă vrei să schimbi lumea și acționezi în acest scop nu ești un om nebun, adevărata nebunie este ignoranța, anihilarea gândirii și a simțurilor, prostia în care a fost scufundată turma. Somnul ei e rușinea, totuși celor care dorm le-a fost dăruită aroganța, tu aduci lumina.

Atunci când te simți dezamăgit, crezând că ai pierdut, de fapt ai câștigat și invers. Ca să ajungi cât mai sus în adevăr ești nevoit să cobori cât mai adânc în abisul minciunii. Căci omul crește în cunoștință în mod egal, în ambele situații. La final conștiența lui alege unde să rămână.

Acolo unde ești prezent cu trupul energiile joase ale acestei așezări simt energia pe care trupul tău o emană. Ea este prezența spiritului în formă materială, lumina care se face văzută în lumea

întunericului și o curăță. Chiar acum în vreme ce mergi pe stradă din inima ta luminează Lumina Tatălui, pe care a primit-o îngerul făcut om, care este Dumnezeu.

Cele mai joase forțe care au stăpânit lumea materială, încă de la început, tot timpul, ucigând tot ceea ce e sfânt în om, vrând să elimine orice șansă de eliberare a lui de sub piatra păcatului, care este necunoașterea adevărului și dependența de pământ, s-au aplecat acum înaintea ta. Eu sunt Dumnezeul care se manifestă prin tine. Cea mai de temut fiară pe care a cunoscut-o acest neam te-a recunoscut ca domn peste tot ce mișcă și a fost creat. Ea s-a aplecat la picioarele tale, Eu sunt Domnul.

Eu nu pot observa cu ochii aceste energii fiindcă Tu mi-ai luat vederea. Dumnezeu nu poate privi păcatul și nici eu nu pot să mă uit la el. Însă le pot simți și pot contura o imagine în mintea mea așa, precum funcționează un sonar. Reușesc să identific intenția acestor entități îndată. Ceea ce trăiesc acum parcă s-a mai petrecut în trecut odată.

Am ajuns în Italia, la Roma, Vatican. Sunt prezent cu trupul acolo unde au loc fenomenele, fluxurile, pacturile, acolo unde se iau deciziile. Sunt un pericol pentru acest sistem uman care s-a prăbușit odată cu venirea mea în lume atunci când m-am născut. Pe parcursul vieții am fost numit o anomalie însă în același timp sunt salvator. Pe piele simt ca un vânt dur, usturător. O parte din energia care stăpânește de aici vrea să mă clatine, mințind că nu are nevoie de mine. Îmi transmite că sunt un intrus și mă percepe ca pe o amenințare, încearcă să mă doboare. Mă încercuiesc vânturi negre care suflă puternic de aproape că mă mișcă de pe loc. Nu am întâlnit o putere mai mare, este răul care a stăpânit lumea încă de la început, tot timpul, care și-a creat imperii și civilizații, care a cucerit, a sclavagit, care a fost distrus și a apărut iar, a fost distrus și a apărut iar și tot așa. Și totuși spre uimirea mea el pare acum că a fost legat. Și îmi vorbește cu glasul a milioane de voci omenești, ale căror minți au fost corupte, zicând:

- Cine crezi că ești, Dumnezeu?

Eu sunt liniștit, zâmbesc și îi spun așează-te. Și imediat aceste energii se strâng înaintea mea, recunosc Lumina care strălucește din mine și se culcă la picioarele mele. Sunt un soare invizibil pământesc, din mine strălucește intenția păcii și tot ce voi dori să fac cu lumea voi face. Eu sunt salvatorul, viitorul și speranța, eu sunt pacea și fără mine nu este nimic. Și tot ce a cunoscut omenirea în trecut despre control și robie, politică sau religie, e de domeniul trecutului. Tatăl a hotărât timpurile care pentru o clipă parcă s-au

oprit. Călătoresc prin istorie și văd de unde a pornit totul, distanța pe care a parcurs-o omenirea și îi văd capătul. Și capătul lumii stă în mâinile mele, pentru că Dumnezeu este Începutul și Sfârșitul ei. Așa ceva nu a mai fost scris de la Isus Hristos încoace. Și dacă eu, un simplu slujitor al Celui care m-a trimis, am avut puterea să scriu acestea despre mine, imaginează-ți ceea ce a știut despre El Hristosul, Dumnezeul. Aceleași lucruri poți să le faci și tu atunci când te cunoști.

Iată că vânturile suflă violent în jurul meu încât s-a format un cerc, dar m-au înconjurat ca să mă apere. Sunt ușor și fragil ca o pană în fața unui munte. Iar muntele cel negru nu permite ca un fir de păr al capului meu să fie atins de cineva. Eu sunt diamantul lumii, fără mine este extincția.

Imaginați-vă un prunc stâng gol și lipsit de apărare în deșert, înconjurat de tigrii și hiene, tot așa sunt eu acum. Dar fiarele îmi oferă protecție, orice voi hotărî să fac cu lumea voi face. Ea este puterea energiei care se manifestă prin trup atunci când e lăsată.

În vreme ce trăiam aceste simțiri am văzut valurile de energie care ieșeau din trupul meu și cuprindeau întreaga lume. Apoi am auzit niște glasuri care mi-au spus așa:

- Cerul se bazează pe tine!

I-am văzut cu mintea mea pe cei al căror spirit rămăsese viu pe Pământ, dintre fiii lui Israel, cum rosteau o rugăciune, căci se temeau de război. Lumea fusese amenințată cu extincția și câțiva așteptau să se împlinească profeția. Și au trimis pe cer un simbol în semn de mulțumire, o stea căzătoare care avea o lumină verde. Atunci războiul s-a oprit și arme nu s-au mai auzit. Din mijlocul lumii îngerul le-a zis:

- Nu vă temeți, nu vă va atinge niciun rău, eu sunt aici.

Au privit îngerul cum din trup de carne hotăra lumea. Puterea lui stătea în mintea care îi fusese dată. Era îmbrăcat cu o manta neagră pe care Tatăl o așezase pe Pământ încă de la începuturi. Pe ea oamenii își construiseră societatea. Atunci îngerul s-a ridicat din pământ iar lumea lor s-a prăbușit. Orice distrugea în mintea sa se fărâmița în realitate. Dar nu ucidea pe nimeni, îngerul ardea tot ce nu fusese scris de Dumnezeu.

Stătea în picioare în mijlocul lumii cu ochii închiși și nu se ferea de nimic. Toate privirile erau ațintite către el. Însă îngerul vedea și în față și în spate, și jos și sus. Și tot ceea ce își imagina se întâmpla, pentru că totul fusese scris de el mai înainte. Când își ridica privirea se clătinau clădirile, așa s-au prăbușit orașele. Unii dintre locuitori cădeau în depresii, își pierdeau mințile și își risi-

peau avuțiile. Îngerul se juca cu mințile lor. Niciun om nu putea să vadă îngerul cu ochii, dar cu toții vedeau cum întreaga lume se răsturna. Scrâșneau din dinți ca neputincioșii, timp în care fiii lui Israel își sărbătoreau victoria, erau fericiți că fuseseră salvați.

Aveau privirile înlăcrimate pentru că nu le venea să creadă că îngerul s-a dus să moară în locul lor, pentru păcatele lor. El a dus lupta până la sfârșit, iar lacrimile fiilor lui Israel au colorat cerul. Totuși pacea se așternuse peste întreg Pământul, adică între toate popoarele care fuseseră amestecate prin lucrarea săvârșită.

Lupta pentru oameni și nu se odihnea. Era trist, dar bucuria și veselia veneau după el, căci îngerul fusese trimis înaintea lor, ca să le pregătească cărarea. Fericirea a oferit-o mai întâi oamenilor drepți, iar mai târziu au primit-o cu toții. Și când lumea îl sufoca privea Soarele, căci Soarele îi dădea puterea Sa. Se înțelegeau din priviri, zburau în paralel cu aceeași viteză.

Iubiților, e bine să nu urmați nicio religie, pentru că Dumnezeu e liber, El nu are nicio religie. Religiile sunt de la oameni, voi fiți ca Dumnezeu!

Este amuzant dar în același timp e nefolositor ce au construit oamenii aici. Am venit la Castel Sant'Angelo. În vârf a fost construită o reprezentație enormă realizată din piatră, a îngerului care a fost așteptat să vină. În realitate, umanitatea nu are nevoie de reprezentații care le-ar putea deveni idoli. Îngerii nu au nevoie de palate și de bogăție pământească, de faimă lumească. Ei sunt doar în trecere pe aici. Casa lor e inima Ta.

Mulți preoți vă învață astăzi despre viață în măsura în care au înțeles ei viața. Totuși lumea nu se mai poate întoarce la ei, ei au imaginea pătată cu religia. Oamenii nu se pot întoarce la ei indiferent de învățăturile lor, deoarece prin acțiunile lor, drepte sau corecte, preoții intenționează să își protejeze instituția. Dacă un preot ar renunța la orice fel de datină și ar propovădui doar adevărul, ar putea fi chiar primit în Rai. Detașarea lui de rădăcinile religioase și a nevoii de control ar putea fi pasul spre purificare.

Adevăr vă spun Eu vouă fățarnicilor, lacomilor și lingușitorilor, până nu vă veți lepăda de pământ sau de legile lui, voi veți fi asupriți de tiranii lui, fie că sunteți preoți, președinți sau ce doriți voi să fiți. Eu sunt eliberarea voastră și mântuirea, sunt pacea și veșnicia. Eu iubesc lumea fără să încerc să o posed.

Un preot duhovnic nu se ocupă cu duhul, se ocupă cu trupul, adică cu administrarea și păstrarea instituției pe care a preluat-o de la strămoșii lui, ca să o predea urmașilor lui. Atunci când își învață adepții nu îi face mai puternici sau independenți, ci îi face

dependenți de el ca să îi țină la biserică. El le vinde mântuirea închipuită cu țârâita, și îi cheamă și a doua oară și a treia oară, dar fără rezultat. Un mesager adevărat care se ocupă cu cele spirituale nu se leagă de nicio instituție, de nicio datină și de niciun ritual. El renunță la toate cele pământești ca să se sfințească, ca să îi iubească în aceeași măsură pe toți. El nu are etnie, nici cult și nici religie, cu atât mai puțin el nu preia datinile bătrânilor ce au trăit în acea regiune, pentru că el nu vine de la voi, el vine de la Mine. Ba din acest motiv a fost trimis, să curețe tot ce găsește a fi spurcat înaintea Mea, ca să lase în urma sa o lume sfântă la care pentru prima dată în istorie poate privi Dumnezeu. Trimisul Meu nu se trage din strămoșii voștri și ai Pământului. El e parte din Dumnezeu și este ca Dumnezeu. Dumnezeu e liber, libertatea și independența Îl definesc pe Dumnezeu. Hristos e liber și independent, aceasta Îl face sfânt. Voi fiți ca Hristos, nu ca oamenii, ca să deveniți ca Dumnezeu.

Căci religia nu este de la Dumnezeu, este de la oameni. Ca să deveniți ca Mine trebuie să vă eliberați de ea, tot așa cum M-am eliberat Eu de lume odată cu înălțarea. Eu sunt exemplul vostru care v-a fost lăsat. Fiți puri și liberi, abia atunci vă veți întoarce la fericire. Atunci veți dobândi frumusețea, priceperea, liniștea și împlinirea, sfințenia, banii sau faima și veți fi orice veți dori să fiți. Căutați mai întâi Împărăția Mea și toate celelalte vi se vor da pe deasupra. Cei care veți urma religiile lumii veți pieri odată cu ele. Cei care Mă veți urma pe Mine veți trăi veșnic. Eu am fost și sunt și voi fi. Eu vin de ori de câte ori voiesc să vin și fac ce vreau și cred în Tatăl și sunt El. Voi căutați să fiți ca Mine ca să veniți la Tatăl și să fiți El. Eu sunt.

Dacă o plantă este rea, aceasta trebuie tăiată de la rădăcină mai degrabă decât să fie curățată de spini. Căci curățând-o vor crește alții, mai mulți la număr decât au avut ramurile ei înainte. În acest context religia este planta rea, conducerea societății sunt spinii ei, care amenință continuitatea plantei ca existență. Astfel îngerul Domnului a fost trimis în lume ca să taie planta, unii învățători lumești s-au unit să o curețe de spini, dar în fiecare loc care a fost curățat de unul cresc doi înapoi. Îngerul care a tăiat tulpina plantei va reveni peste un timp ca să îi smulgă rădăcina. Fiindcă peste ani, atunci când popoarele vor trăi în pace și în adevărata credință, unii oameni vor încerca să readucă religia la viață. Dar îngerul Mihail îi va smulge pentru totdeauna rădăcina.

Vezi tu, iubitule, Eu i-aș putea smulge rădăcina îndată iar ea nu ar mai exista. Dar atunci ați pieri mulți dintre voi împreună cu

ea. Religia s-a așezat pe Pământul pe care vi l-am lăsat de multă vreme, de atât de multă vreme încât au crescut flori pe și printre rădăcinile ei. Iar florile sunteți voi și voi sunteți de la Mine. Îngerul care a coborât la voi în vremurile acestea taie câte o floare pe care o pune în apă ca să îi crească rădăcinile ei. La vremea ei o plantează pe un sol curat în grădina florilor Mele.

Voi nu aveți nevoie de argumente pentru a dovedi faptul că un măr este stricat, căci realitatea vorbește de la sine. Mărul e urât, miroase și nu poate fi mâncat, este plin de viermi. Tot așa este și cu religia.

Anumiți oameni susțin cu mâna pe inimă că nu găsesc nimic putred în privința religiei lor.

Aceasta deoarece ei sunt viermii care se hrănesc din ea.

Uau, ce deranjant a sunat dar cât este de adevărat!

Cu adevărat că este.

Îți mulțumim pentru aceste cuvinte.

Și Eu vă mulțumesc pentru citirea lor.

Privind în istorie observ cum unii dintre renumiții filosofi și psihologi ai lumii au afirmat că oamenii L-au inventat pe Dumnezeu ca să își suporte suferința.

Dar în realitate oamenii au ales suferința, chiar moartea prin crucificare, ca să propovăduiască adevărul despre Dumnezeu mai departe, care sunt. Dacă apostolii s-ar fi lepădat de Mine nu ar mai fi suferit. Înțelegi cum funcționează de fapt lucrurile? Mintea omului vede de fiecare dată pe dos indiferent de cunoștințele sau de pregătirea ei. Fără îndrumare din partea spiritului mintea nu știe unde merge.

Dacă mai marii filosofi ai lumii moderne, cum ar fi Sigmund Freud, Immanuel Kant, nu au reușit să înțeleagă prea multe, ci au putut să vadă până într-un anumit punct, crezi că eu dau dovadă de o gândire sănătoasă când cer oamenilor simpli să înțeleagă tot ce scriu aici? Oamenii nu pot cuprinde Universul cu mintea.

Vor putea. Tu ai putut. Pe viitor vor putea și ceilalți. Înaintea ta au putut atâția.

Este foarte adevărat. Înainte de adormire oamenii Îl cunoșteau pe Dumnezeu, ei au săvârșit minuni cu ajutorul Tău.

Cu adevărat, ei au săvârșit minuni prin credința lor.

Este o jignire la adresa intelectului uman să pretinzi faptul că nu există un Creator al creației. Neputința nu poate fi considerată calitate, nu poți să fii răsplătit pentru ea, e o rușine. Oamenii vor râde de tine atunci când vor înțelege cum a fost hotărât Universul. Marii savanți nu reușesc să accepte dar faptul că un copac nu

apare la întâmplare ori că omul a fost creat și altoit de o inteligență superioară lui. Așa cum un aparat electronic nu funcționează dacă nu este alimentat cu curentul electric care nu se vede, tot așa nu funcționează nici trupul fără sufletul care nu se vede.

Neînțelegerea acestor criterii de bază aruncă la gunoi întreaga cunoaștere a acestor indivizi pe care umanitatea îi recunoaște drept valori. Marii savanți din istoria lumii rămân în clasa a doua.

Personal mi-e greu să merg la o emisiune televizată să susțin faptul că Dumnezeu vorbește cu mine, că eu Îl întreb și că El îmi răspunde de fiecare dată înapoi și că în aceeași măsură li se adresează și lor. Mințile umane au fost formate de o lume surdomută, invalidă intelectual, moartă din punct de vedere spiritual, deci al cunoștințelor. Oamenii au fost învățați să se milogească și să cerșească, să creadă că nu merită să primească.

În lumea aceasta cunoașterea vine de la Dumnezeu. Oamenii care au comunicat cu Dumnezeu în trecut au clădit lumea, iar cei cărora li se adresează Dumnezeu astăzi construiesc lumea pentru a doua oară. Omul a primit cunoașterea de la Dumnezeu și totuși există oameni care se folosesc de cunoașterea pe care au primit-o de la Dumnezeu ca să dovedească din punct de vedere științific și filosofic faptul că nu există Dumnezeu, că tot ceea ce a fost descoperit au descoperit ei. În felul acesta meritul le-ar reveni lor și astfel ar putea controla lumea. Evident că intenția omului animal a rămas aceeași, aceea de a controla.

Există învățători care au extras fragmente din cărțile acestea dar cărora le-au atribuit alt sens. Prin îndemnul iubește-te pe tine însuți au început să nu le mai pese de ceilalți și o promovează.

Oamenii confundă îndemnul iubește-te pe tine însuți cu a nu îți păsa de ceilalți și toți se pun pe locul întâi dar sfârșesc pe ultimul. Ei devin egoiști și rămân singuri. În realitate acest adevăr înseamnă să faci pace mai întâi cu tine ca să poți trăi în armonie și cu ceilalți. Apoi, când observă că viețile lor nu se derulează așa cum le-au plănuit, oamenii egoiști încearcă să se iubească și mai mult, așa cum au înțeles din îndemnul pe care l-au citit, pe care mințile lor l-au acceptat dar căruia nu i-au putut asimila sensul. La finalul vieții aceștia ar fi gata să arunce în aer o planetă din cauza nefericirii lor și o acuză pentru asta. Însă în realitate ei nu au făcut pace cu sinele lor, ci s-au prețuit prin intermediul minții ignorându-i pe ceilalți. Oare fericirea nu vine de la ceilalți?

Nu cred că vine de la ceilalți. Eu consider că fericirea vine de la tine însuți atunci când te cunoști.

Este adevărat. Însă, te întreb Eu, ai putea să fii fericit dacă ai

trăi de unul singur pe o planetă locuibilă dar pustie, știind că alte planete locuibile sunt arhipline?

Aceasta în niciun caz.

Fericirea reală vine de la oamenii cărora le-o oferi. Ei nu îți trimit iubire înapoi în mod intenționat, pur și simplu așa funcționează treaba cu iubirea, e mersul lumii așa cum a fost hotărâtă.

Ceea ce oferi primești înapoi prin ceilalți, de la tine. Repetă acum afirmația Mea, ceea ce dăruiești lumii primești înapoi prin intermediul lumii, de la tine. Fiindcă iubirea pleacă de la tine, tu te joci cu ea ca lumea să cunoască iubirea. Tu ești stăpânul, iar lumea este cățelul. Iubirea este bățul pe care îl arunci, ca lumea să ți-l aducă înapoi. Lumea fuge după iubirea ta și ți-o aduce la picioare ca să o arunci iar. Și lumea este bucuroasă că are cu ce se juca. Iubirea a dăruit lumii un scop, tu o înveți să prețuiască clipele în care iubirea este prezentă în ea. Evident că atunci când vei pleca lumea se va întrista, însă în scurt timp vor înflori alții care se vor juca cu iubirea precum i-ai învățat tu. Și oricât s-ar juca cu ea tot ți-o aduce, pentru că lumea nu poate să o arunce.

Trăiește frumos, bucură-te mai mult, transformă-ți viața într-o sărbătoare. Nu poți eșua, această variantă încă nu a fost scrisă, filmul este altul. Nu te mai îngrijora, trăiește puțin. Iubitule, cel care citești acum aceste pagini, tot ceea ce faci și ești, meriți. Tu încetează să fii modest în ceea ce privește meritul tău, îndrăznește să primești ceea ce ești. Lumina a coborât din cer în om. Lumea o vede strălucind din inimă de om. Ori Dumnezeu nu este umil, El este tot ceea ce este și a fost creat. Este Întregul și Nimicul, iar aceasta este o conștientizare, un moment sfânt în care stai împreună cu adevărul la tine pe balcon, privind spre cer, reflectând la el. Tu ești ceea ce rămâne.

M-au contactat oameni care mi-au scris că nu s-au simțit prea confortabil citind cartea MIKEL. Pentru mine este o mângâiere.

Aceasta deoarece parcurgând conținutul s-au plasat în poziția celui care este certat. Tu ești cel care ceartă.

Exaaact! Pentru mine căderea Babilonului, adică a societății așa cum a fost creată, este un prilej de sărbătoare. Pentru cei care beneficiază de pe urma lui va fi o prăbușire. Îngerii sărbătoresc înlăturarea Împărăției minții. Mințile care au construit-o scrâșnesc din dinți și pier odată cu ea.

Te invit ca în continuare să discutăm despre cei care consumă substanțe creatoare de vise, despre dependențe, mai exact despre generația care nu s-a adaptat și despre cum funcționează sistemul uman. Cunosc faptul că te preocupă subiectul, este unul pe care

ar fi bine să îl priviți cu toții cu seriozitate. Parcurgând conținutul veți înțelege de ce societatea voastră se autodistruge. Iar scopul discuției de aici e cel de a nu vă prăbuși și voi odată cu ea.

Uite cum stau lucrurile. Am susținut la începutul cărții faptul că am copilărit într-o zonă a Bucureștiului rău famată. Da, provin dintr-o generație mai puțin educată, ai cărei părinți au fost lipsiți de educație și de orice fel de viziune. Părinți care nu au știut cum să își crească copiii, ba le-au impus prin metode violente ideile lor, realitatea indiferenței și a pedepselor. Ei nu le-au arătat iubirea copiilor din cauză că nu au avut cunoștință de ea și generația s-a prăbușit. Acum e acum, prăbușirea generației dărâmă odată cu ea și societatea. Lipsa dragostei face victime.

Eu, împreună cu generația actuală, ne-am născut într-o lume lipsită de valori, de frumusețe interioară sau exterioară. O lume în care nimeni nu era iubitor, binedispus sau motivat, nici entuziasmat sau pasionat de viață nu era. Cu toții funcționau pe pilot automat, erau ca niște roboți, aveau creierele polișate, respectau doar reguli crezând că este bine. În lumea lor creativitate nu era, toleranță nici atât. Acolo totul era haos, pe alocuri încă este.

Noi am simțit că ceva e în neregulă cu lumea și ne-am pierdut interesul. Niciunul nu se implica, niciunul nu iubea ce făcea. Cu durere îmi amintesc cum un coleg de-al meu era ținut de picioare cu capul în jos, de către tatăl său, peste balustrada balconului, de la etajul șapte al imobilului unde locuiam, în vreme ce mai mulți copii priveam de jos, toate acestea pe motiv că primise nota patru la școală. Trebuia ca lecția să îl învețe minte pe neastâmpărat, dar copilul traumatizat, la vârsta de unsprezece ani a renunțat definitiv la școală. A fugit de acasă a doua zi iar după douăzeci și cinci de ani am realizat că nu s-a mai întors niciodată.

Am hotărât să vă ofer doar un exemplu, nu vreau să vă încarc mai mult. E trist. Prin urmare, atunci când au crescut copiii s-au înrăit, au devenit fugari, tâlhari, hoți de buzunare. Au creat găști în care cel mai tare în pumn era cel mai tare din parcare. Atunci societatea pe unii i-a arestat iar pe alții i-a ignorat, cert este că pe toți i-a aruncat, adică i-a îndepărtat prin toate posibilitățile căci nu s-au supus, adică nu s-au integrat. Sistemul a crezut că astfel un procent de douăzeci la sută din populație va dispărea, nimeni nu avea nevoie de aceștia. Chiar părinții lor se descotoroseau de ei. În tot acest timp cei despre care vă vorbesc au devenit dependenți de heroină și de substanțele înlocuitoare ale acesteia. Când consumatorii s-au înmulțit și au devenit drept amenințare pentru cei care trăiau integrați, sistemul a pornit procesul de eliminare a

lor prin crearea unor substanțe cu efect asemănător dar cu reacții mortale, care de această dată erau legale. Și a încurajat consumul lor. Ba chiar erau accesibile oricui, erau ieftine și se găseau peste tot. Și așa a fost.

O parte dintre consumatori a fost eliminată atunci. Cei care mureau din cauza substanțelor permise din punct de vedere legal nu puteau fi numărați, însă nu au putut muri cu toții. Apoi au fost construite spitale pentru toxicomani, adăposturi pentru orfani sau pentru cei care și-au pierdut mințile. În zadar, orice încercare de a restabili ordinea și a înlătura greșeala dintâi, eșua. Majoritatea rămăseseră așa, continuau să fure și să vândă ca să își procure ce aveau nevoie. Iar acum vine mirarea cea mare. Dat fiind faptul că cei mai mulți dintre consumatori au fost diagnosticați cu hepatită B, apoi cu hepatită virală C, rezultat al infecției cu virusul VHC și bineînțeles cu virusul imunodeficienței umane, numit HIV, sistemul social a fost obligat să le plătească pensii lunar și să îi țină în adăposturi. Ceea ce nu este ceva rău, este ceva bun și totuși în felul acesta societatea a regresat.

Voi așa obișnuiți să procedați, urâți, judecați, încercați să îndepărtați, desconsiderați, iar după ce realizați că ați comis o gafă de proporții în loc să v-o asumați vă plângeți că sunteți nevoiți să plătiți. Fiecare decizie luată la nivel individual sau de masă vine la pachet cu consecințe sau beneficii pentru fiecare trăitor. Dacă trăiați cu iubire ori tratați cu înțelegere fiecare individ, încă din născare, vă dezvoltați sănătos și preveneați dezastrul.

Cu alte cuvinte sistemul uman funcționează în felul următor. Iei copiii care dau semne că nu sunt interesați de sistemul creat și îi arunci la gunoi. Mai târziu ei devin adulți iar în același timp reprezintă o povară pentru tine și ești nevoit să îi cari în spate. E mai sănătos să creați un sistem flexibil care să se muleze pe înclinațiile fiecărui nou venit. În felul acesta îi veți păstra interesați și vor deveni utili societății pe care vreți să o dezvoltați.

Pe o planetă pe care domină iubirea niciun copil nu se naște cu scopul de a fura sau a da în cap, cu atât mai puțin cu scopul de a își administra substanțe periculoase pentru sănătate. Doar un sistem lipsit de iubire se confruntă cu așa ceva. Ignoranța nu poate preveni un dezastru, ea îl provoacă.

Locuitorii apți de muncă plătesc pensii trăitorilor care s-au dovedit a fi inapți de muncă și sunt mulți la număr cei ce fac parte din categoria mai sus menționată. Ca să nu vorbim despre cei ce sunt diagnosticați cu dificultăți de discernământ. Bolile psihice se dezvoltă în absența dragostei, a dreptății și a corectitudinii, a

cinstei sau a drepturilor naturale. De aceea înnebuniți. Un procent de nouăzeci și șapte la sută din rasa umană e schizofrenică, la propriu, adică are o percepție paranoidă despre ea și despre mediul înconjurător în general.

Adică toți oamenii sunt nebuni?

Aproape toți. Umanitatea se identifică în totalitate cu mintea care îi construiește percepția asupra unui anumit lucru. Percepția vă decide indubitabil realitatea. Iar percepția voastră va fi mereu influențată de gânduri negative care nu vă aparțin, deci care nu izvorăsc din interiorul ființei care sunteți, ci se așează în percepția voastră din exterior, însă voi le luați drept adevărate.

De ce?

Deoarece sunt „adevărate", ele se află acolo, le-ați „văzut" și aveți dovada. Doar că nu tot ce pipăiți, vedeți ori auziți este real, nu e nici pe departe. Revenim la subiectul pe care îl dezbăteam.

Revenim.

Nu e ceva rău faptul că îi susțineți, repet, ea este o dovadă a dragostei pe care le-o purtați. Susțin că aceste gafe ar fi putut să fie evitate. Dar atunci nu ați fi cunoscut durerea și nu ați fi prețuit adevărul și eliberarea. Atunci nu ați fi cerut vindecarea.

Guvernele sau companiile private nu investesc în corectarea cu căldură a comportamentelor, ci persecută pe oricine va refuza să se supună. Conform noilor legislații, guvernele sunt obligate astăzi să își susțină moral și financiar bolnavii și infractorii, iar dacă nu reușesc sunt amendate. Însă nu guvernele plătesc pentru greșelile lor și pentru ale celor care sunt de acord cu soluțiile lor, plătesc popoarele lor.

Societatea pe care ați construit-o aruncă cu gunoi în lume iar gunoiul se întoarce prin intermediul lumii la ea. Tu împrăștie dar dragoste în jur ca lumea să te iubească. Spuneai că îți este dificil să apari la televizor ca să spui oamenilor că Dumnezeu vorbește cu tine și că se adresează tuturor. Această carte e dovada că Mă adresez ție și tuturor celor care Mă cheamă și Mă ascultă.

Dacă tinerii rebeli care s-au îmbolnăvit în toate modurile ar fi fost educați cu dragoste nu ar fi opus rezistență, ar fi acceptat atunci să devină ingineri, avocați și șoferi. Ar fi făcut-o pătrunși de dragoste, din proprie inițiativă, așa cum au fost educați.

Ai depășit vârsta de treizeci de ani iar o mare parte din viață ai petrecut-o în preajma drogurilor și oamenii te acuză de faptul că ai pierdut vremea, că ești iresponsabil și gol și femeile nu prea se dau în vânt după prezența ta? Nu ai pierdut nimic, de fapt ai câștigat o șansă la viață. Căci de toate câte ți le dorești tu, fie o

parteneră, o familie, stabilitate emoțională și financiară ori integrare, cei care le posedă s-au plictisit deja. Ei nu mai apreciază nimic, nu îi mai mulțumește nimic. Fii tu cel care prețuiește familia. Fii cerebral însă în același timp rămâi sensibil. Arată lumii calitățile tale, învață-i pe cei de seama ta cum să trăiască.

Ce faci tu plăcut cu viața ta? Ce te mângâie sau ce te face să vibrezi? Alergatul după una alta nu te face să zâmbești, ba te face să îți pierzi încrederea în tine și asta se simte. Caută să faci ceva care te face să fii optimist și vesel. Comportă-te ca și cum nu ți-ar lipsi nimic, lasă-l să devină un obicei! Persoanele din jurul tău, inclusiv femeile, vor simți veselia ta și optimismul și vor dori să ți se alăture. Atunci va trebui să alegi.

Sărăcia spirituală provoacă dependență de tot. Un nivel intelectual scăzut te face dependent de cei care decid pentru tine în locul tău. Câteodată e greu să te ridici și să mergi mai departe, parcă ești din ce în ce mai obosit. Dar nu corpul tău dă semne că nu mai poate să ducă povara în spate, tu ești descurajat pe plan mental., te-ai prăbușit moral. Nu ți-ai identificat încă scopul, iar micilor plăceri pe care ți le-ai atribuit ca să îl înlocuiești li s-a diminuat efectul. Nu uita niciodată, norii trec, soarele rămâne.

Anumitor oameni înaintarea în vârstă le provoacă dependență de tutun, de alcool sau de coca cola. Aceasta ca să nu menționez substanțele cum ar fi antidepresivele, somniferele, toate tipurile de medicamente, adică drogurile. Altora le provoacă dependență de cafea, de haine scumpe, de jocuri de noroc și de pornografie. Privită din această perspectivă lumea e un dezastru.

Cititori cinstiți mi-au spus că au devenit dependenți chiar de scrierile mele. Materialele pe care le creez au devenit pentru trupul lor cafeaua, pentru spiritul lor e hrana. Aici lucrurile stau cu totul altfel, sărăcia spirituală provoacă dependență, îmbogățirea spirituală te face să devii un om liber. Înțelepciunea nu vine de la mine, cel care scriu, ea vine de la tine, cel care înțelegi cuvintele pe care le citești.

Am fost invitat de doi tineri la o cafea într-o locație superbă, cu scopul de a dezbate câteva dintre subiectele pe care le abordez în cărți și pe internet. Primul contact mi-a făcut cunoscută intenția celor doi, aceștia urmăreau să mă convingă să renunț să fac ceea ce fac, explicându-mi dar că libertatea nu vine de la Dumnezeu, că ea vine din altă parte și că prin răspândirea cunoașterii și prin încurajare induc oamenii în eroare. Ei mi-au atras atenția că voi fi judecat și condamnat pentru ceea ce fac, că omul nu merită o a doua șansă iar locul său e în genunchi, la biserică, cu capul ple-

cat. Și am plecat. Unul a spus că libertatea provoacă dependență de pornografie de pildă, că el se masturbează des, că se simte vinovat pentru aceasta. Se condamna, era rușinat, devenise violent. A deschis Biblia ca să citească un verset. Purta o luptă traumatizantă în interior și emana haos la exterior. Din comportamentul său reieșea că nu suportă pe nimeni și îi condamna pe toți. Era de acord cu metoda musulmană, cea de a acoperi capul și trupul femeilor cu scopul eliminării conflictelor. E îngrijorător.

Dacă consideri că senzualitatea îți provoacă dependență, tu lucrează cu tine până când îți depășești condiția. Iar dacă vrei să schimbi ceva în bine schimbă-te pe tine, fiindcă problema este la tine. Nu încerca să îi modelezi pe alții din pricina dificultăților pe care nu reușești tu să le depășești.

În realitate însă dependențele sunt doar lucruri cu care v-ați obișnuit. Omul are nevoie de ritualuri și orice activitate repetată devine un obicei. Apoi obiceiul provoacă dependență. Eu numesc dependențele preferințe. Căci nu există om dependent de alcool, dependent de țigări sau de antidepresive, el doar preferă alcoolul și țigările sau antidepresivele. Acela s-a obișnuit cu ritualurile, ele îl fac să dorească să se relaxeze și mai mult.

Prin urmare, dacă soarele răsare în fiecare zi nu înseamnă că este dependent de aceasta, înseamnă că așa i-a fost hotărât mersul. Dacă admiri femeia ori te simți atras de ea, nu înseamnă că ești dependent de ea, înseamnă că atracția stă în natura ta. Căci bărbatul e atras de femeie și femeia este atrasă de bărbat, având un scop precis și rezultate pe măsură. În felul acesta ați devenit o civilizație. Somnul nu provoacă dependență de somn. Tu dacă adormi în fiecare seară nu înseamnă că ești dependent de somn, înseamnă că așa ți-a fost hotărât corpul să funcționeze, ca să se încarce și să se regenereze. Tot așa e și cu alimentația, diferența o face faptul că tu hotărăști cu ce te hrănești.

Dacă iubești ceea ce faci și cum trăiești, te ocrotești pe tine. Atunci ai grijă de sănătatea ta, de frumusețea ta, de șansa de a îți pune amprenta pe locul unde ai trăit. Ai îndulcit inimile celor pe care i-ai întâlnit.

Orice viciu a devenit un ritual pe care l-a acceptat mintea ta. Dezlipirea de el devine posibilă prin reprogramarea mentală. O dependență nu are legătură cu corpul, el nu îți cere nimic. Nevoia de a asimila ceva cu care te-ai obișnuit pleacă din mintea ta, tu te supui ei iar ea deține controlul asupra ta. Însă, tu nu ești mintea ta, ești o ființă independentă de trup și de minte. În cazul în care înțelegi cuvintele Mele caută să îți supui ție mintea.

Acceptă situația ta din prezent, nu te mai persecuta. Oferă-ți posibilitatea de a zbura. Fă curat în viața ta. Iubește ceea ce vrei și trăiește așa cum îți place. Dacă consideri că e bine pentru tine să renunți la ceva, renunță. Dacă simți nevoia să faci pe cineva fericit, fă-l fericit. Dacă vrei să fii înconjurat de oameni pregătiți ca să te accepte așa cum ești sau să te susțină, caută-i. Dacă ai depășit deja nevoia de a fi acceptat de ceilalți strălucește în unicitatea ta. Nu pleca urechea la ce zice lumea. Dacă vrei să îți faci prieteni sinceri fii un prieten sincer pentru ceilalți iar câțiva ți se vor alătura.

Dacă vrei să fii apreciat, apreciază-i pe alții. Dacă vrei să fii iubit, iubește. Dacă vrei să trăiești în pace, încetează să te mai lupți cu toată lumea. Dacă vrei satisfacție trudește, dacă ești deja împlinit odihnește-te.

Dacă te-ai săturat să trăiești într-o relație care îți provoacă nefericire, ieși din ea. Dacă ai realizat că îl iubești pe cel căruia i-ai provocat nefericire întoarce-te la el și menajează-l. Iubirea e fragilă, nu mai arunca cu pietre în ea.

Ce spui despre tinerii școliți care cred despre ei că sunt homosexuali din concepție?

Spiritul este o forță uriașă, acesta nu poate fi supus unei lumi atât de limitate, îi este imposibil să încapă într-o formă materială și să accepte realitatea percepută printr-un aparat executor care a fost limitat prin gen sau prin culoarea pielii. Mintea este prea măruntă ca spiritul să se poată manifesta în voie prin ea. Atunci spiritul se simte claustrofob, el se răscoală și distruge tot, inclusiv planeta cu tot ceea ce se află pe ea dacă este cazul. Singura metodă prin care spiritul poate accepta faptul că din tot a devenit doar ceva, o parte din Întreg, este și de această dată ca de toate celelalte dăți, dragostea.

Ca părinte, nu e responsabilitatea ta să îți determini copilul să devină așa cum vrei tu ori cum consideri tu că e mai bine. Mai bine i-ai demonstra prin exemplul vieții tale acceptarea. Tu nu ai dreptul să îți controlezi copilul și nici motive să te întristezi nu ai atunci când acesta îți dă vestea cea mare. Nu este nicio problemă cu copilul tău sau cu tine dacă acesta crede despre el că e homosexual, bisexual și dacă are alte convingeri (credințe) față de ale tale. Copilul tău este o ființă care a venit pe Pământ, nu ai adus-o tu pe Pământ. Fiindcă dacă nu o nășteai tu o naștea altcineva și tot venea. Așadar, permite-i copilului tău să fie așa cum poate și cum înțelege. Orice limitare îl va ambiționa mai tare. Dacă convingerile i se vor schimba pe parcurs este alegerea și responsabi-

litatea sa și nu a altuia.

Sigur că nu există homosexual din concepție, aceasta este o mică fabulă căreia i-au fost atribuite explicații cât mai detaliate, de tip științific, pentru a îi încuraja dar pe cei care se confruntă cu această dificultate. Deoarece mintea atunci când se confruntă cu astfel de dificultate e slabă, ea acceptă orice teorie favorabilă cu ușurință. Altfel e predispusă să înnebunească și să ajungă la suicid mai târziu. Mulți adolescenți și-au pus capăt zilelor doar ca să demonstreze părinților lor că treaba este serioasă. Ei bine, vestea bună sau mai puțin bună e că treaba este serioasă.

De ce numești aceasta o veste bună?

Deoarece ea, la fel ca tot ce se întâmplă acum pe planetă iar voi nu înțelegeți, este parte din schimbarea care are să vină.

Să înțeleg că ne încurajezi să fim homosexuali?

Eu vă încurajez să fiți așa cum sunteți, dar majoritatea nu vă cunoașteți și habar nu aveți de câte sunteți capabili. Rolul Meu e cel de a vă aminti cine sunteți și cum sunteți.

Așa cum cei mai avansați în cunoștințe dintre voi știu deja și aici fac referire la oamenii cu un nivel de conștiență ridicat, știu, repet, faptul că spiritul nu are gen, adică sexualitate. Nu există suflet bărbat ori suflet femeie, el este adevărul. În lumea formelor însă lucrurile au fost hotărâte altfel. Acolo bărbatul este bărbat iar femeia este femeie. Și ar fi potrivit pentru voi ca lucrurile să rămână așa cum au fost hotărâte. Atenție, ar fi bine pentru voi nu pentru Mine. Eu nu emit nicio judecată în ceea ce privește preferințele voastre și felul cum decideți să trăiți.

Eu am pus în voi tot ce aveți nevoie ca voi să creșteți pe toate planurile, să interacționați între voi după cum credeți că e mai bine și v-am oferit motive și ocazii să vă manifestați iubirea. Voi ați avut nevoie însă de siguranță mai degrabă decât de iubirea pe care v-am dăruit-o, deoarece nu ați avut încredere în voi. Atunci ați creat regulile și pedepsele pentru cei care se vor abate de la reguli. Și astfel ați limitat spiritul, adică pe voi, v-ați arestat. Voi ați încercat să îmbunătățiți creația așa cum am creat-o Eu și ați distrus-o. Religia, politica, idolii, căsătoria, etnia, toate acestea v-au privat chiar de siguranța pe care încercați să v-o asigurați. Căci religia ucide spiritul, politica ucide onestitatea, idolii ucid puterea interioară din voi, căsătoria ucide iubirea și etnia ucide prietenia și admirația. Evident că în felul acesta ființele s-au răzvrătit, s-au întors împotriva sistemului uman și au creat haos. Ei bine, dificultatea constă în faptul că astăzi ființele nu mai fac diferența între natura umană, adică esența lor și ceea ce sistemul

uman le-a influențat să creadă despre ele.

Dacă sistemul uman a eșuat în programarea mentală, prin ea înțelegând formarea, ființele au început să iasă în afara sistemului care le limita manifestarea. Acestea au încetat să se mai identifice cu el, indiferent de aspect. Cu toate astea nimic nu vine la întâmplare, totul se întreaptă către voi ca să învățați să vă acceptați și să vă iubiți.

Provocarea este să învățați să vă acceptați copiii chiar dacă cred despre ei că sunt homosexuali și își manifestă preferințele. Voi trebuie doar să le acceptați deciziile. Copiii voștri v-au oferit ocazia să învățați acceptarea. Voi ce faceți, îi judecați în loc să le mulțumiți?

Suferi de vreo boală mortală de carne iar medicina te-a făcut atent că mai ai câteva săptămâni sau luni de trăit? Urmează tratamentele pe care ai hotărât să le urmezi, dar comportă-te ca și cum nu ai avea nicio problemă. Bucură-te de clipele care ți s-au dat, poate această provocare te-a trezit, te-a unit. Poate că ea a fost singura cale pentru tine către rezultat. Nu trebuie să te ții cu dinții de ceva, nici măcar de o viață, fie ea a ta sau a altcuiva, a persoanei iubite. Vă aflați acolo ca să învățați să vă bucurați de șansa de a interacționa, de a respira o gură proaspătă de aer în câmp liber, apoi plecați. Voi trăiți veșnic, formele sunt timpurii.

Ştii cât de ușor e să te plângi și să spui că nimic nu este bine și că trăiești o viață nefericită pe nedrept? Atunci când procedezi astfel nu depui niciun efort, pur și simplu stai în fund și te plângi că nimic nu este bine, atât. Ştii cât de dificil este pentru un om să atingă nivelul înțelegerii faptului că toate evenimentele au rolul lor? Foarte greu. E aproape imposibil pentru o minte să iasă de una singură în afara ei ca să se observe. Aici intervin Eu.

Rolul bolilor de carne care le-au provocat suferința și chiar plecarea celor dragi nu este cel de a vă amărî viețile, ci acela de a vă învăța să vi le prețuiți. Astfel voi știți să prețuiți sănătatea și viața. Existența în trup este o comoară, e un dar care vi s-a dat și o șansă de a modela direcția unei civilizații într-acolo unde considerați că ar fi mai potrivit ca să ajungă.

În viață nu vă puteți asigura nimic, nici casa și nici mașina, nici sănătatea și nici viitorul. Ori cu cât deveniți mai obsedați de rezolvarea unei probleme voi mai rău accentuați experiența și vă obișnuiți să trăiți nefericiți. Acceptarea e soluția, ea este gândirea sănătoasă care își face în prezent apariția.

Există oameni care s-au născut fără mâini și fără picioare și care zâmbesc, au devenit vorbitori în public și motivează oameni

perfect sănătoși dar care nu au știu niciodată să se bucure.

Vezi tu, fericirea diferă în funcție de vârstă. Când ești copil ești fericit atunci când primești o pungă cu bomboane și una cu jucării. Când ești adult te simți fericit dacă deții ceea ce altuia îi lipsește. La bătrânețe ești fericit atunci când îți digeră stomacul sau dacă prinzi o erecție bună.

Când întâlnesc un om a cărui intenție e să îi ajute pe cei care au nevoie de ajutorul său, Îl întâlnesc pe Dumnezeu. Încântat de cunoștință!

Și Eu sunt încântat să te reîntâlnesc acum aici și așa.

Mulțumesc. În seara aceasta sunt trist, am prins o vreme mohorâtă, e ceață și a început să plouă. Mă întorc de la Robert, am fost să îl vizitez la spital. Este același spital unde veneam ca să îl vizitez pe tatăl meu în vremea când eram copil. Secția psihiatrie, pavilionul șapte. E același spital cu același miros, aceleași gratii. Este lagărul care transformă animalele inofensive în deținuți. Ha, două angajate grase împing cărucioarele cu ceea ce ar fi trebuit să se fie mâncare, răzând. Se duc să hrănească porcii cu lăturile pe care le-au păstrat trei zile în cazane de fier. Văd șobolani alergând pe burlanele de scurgere pentru apa pluvială de pe acoperiș. Este dezolant, niciun om nu dorește să calce pe aici și totuși un grup de agenți de scuritate păzesc ceva. Îmi vine să plâng, dar cu toate acestea Robert îmi zâmbește, se bucură că am venit și se grăbește să îmi facă un compliment. Îmi spune că arăt bine, prezentabil și că ar dori să fie și el la fel, caută să mă înveselească.

Întâlnirea a fost scurtă din cauză că a întârziat la masă. Eu am intrat într-un restaurant rustic, unde mi-am comandat o pizza și o bere. Aștept să mănânc în vreme ce scriu această carte minunată. Cartea care scrie oameni, cea care transformă oamenii în stele.

Cum este posibil ca unii oameni să trăiască în felul acesta iar alții să servească cina într-o locație în care Robert nu ar îndrăzni să intre în viața lui de pildă? Consideri că e corect sau drept așa? Toți oamenii sunt buni în esență, am zis toți oamenii, fiindcă toți sunt din Dumnezeu. E inimaginabil, de ce el este închis acolo iar eu sunt liber aici?

Deoarece aceasta este plăcerea Mea și e ceea ce voi ați ales. Nu are importanță felul cum trăiți, important este că toți veți veni la Mine. Aceasta este o promisiune.

Dar cum a fost posibil ca eu să rezist și să îmi țin mintea la un loc, făcând ceea ce fac, încât să nu putrezesc acolo?

Deoarece orice Îmi veți cere să fac voi face. Și pe oricine mă vei ruga ca să salvez, pe acela îl voi elibera.

Eliberează-l pe Roberto!

Procesul are loc exact în momentul acesta, bingo! Eliberarea lui are loc chiar acum. În suferința lui constă salvarea lui, altfel nu ar fi putut niciodată să vină.

Dar eu dorm în camere de hotel, schiez, mă scald în bazine de înot și colind lumea cu avionul. Umplu librăriile din România cu cărți și inimile oamenilor cu iubire. Femeile mă doresc ca partener. Am admiratoare cu sutele și propuneri zeci. Tinerii mă opresc pe stradă atunci când mă recunosc. Sunt invitat la emisiuni de televiziune și la radio, vreme în care fratele meu mai mare și mulți alții asemeni lui sunt sedați de două ori pe zi. Dar nu contează, cu toții vom veni la Tine mai târziu, asta ar trebui să mă liniștească?

Aceasta ar fi bine să te liniștească.

Poftim? Și vreau să mai menționez ceva, eu nu îmi doresc să trăiesc mai rău, vreau ca cei care trăiesc rău să trăiască mai bine. Eu merit să trăiesc bine, ei merită să trăiască mai bine.

Ai încheiat cu plânsul?

Da.

În regulă. Dacă ai fi știut ce este în realitate omul nu ai mai fi fost atât de pornit, nu ți-ai mai fi irosit clipele acestea prețioase, atunci ai fi iubit. Însă trăind în lumea de jos e normal să gândești în felul acesta. Lipsa dragostei încurajează viziunea inferioară în ceea ce privește viața trăită pe Pământ și rostul ei.

Cumva L-am dezamăgit pe Dumnezeu?

Nu în felul acesta ar fi bine să fie privită problema. Ei bine, tu ai primit toate acestea ca să poți duce lucrarea la sfârșit. Așa tu reziști mental. Însă nimic din ceea ce guști și atingi nu îți este în realitate folositor, chiar și dacă ești recunoscător pentru fiecare lucru. Ceea ce contează este ce însămânțezi în inimile celor care trăiesc acolo. Dacă nu ar mai fi nevoie de tine în lume ai veni de acolo îndată.

Iubirea nu îmi permite să mă bucur de lucrurile frumoase, în timp ce atâția oameni nevoiași se sting pe străzi de frig.

Poate egoismul nu îți permite să te bucuri.

Cum poate să fie așa? Ultima afirmație este o absurditate.

Iubitule, când o parte din Mine a ales să se bucure mai mult iar alta mai puțin, tu trimite dragoste către partea care se bucură mai puțin, nu încerca să le întuneci pe ambele cu orice preț. Și nu învinui pe nimeni, ci oferă tuturor atât cât poți, împrăștie căldura ta. Dacă toate cele întâmplate nu se întâmplau tu nu mai erai aici. Dat fiind faptul că unii oameni au ales să sufere ca voi să vă puteți bucura este un prilej de bucurie pentru ei. Nu le răpi satisfacția și

scopul. Mângâierea tuturor e pe cale să vină. Cu cât te înalți mai mult lumea coboară și mai mult, căci balanța își face datoria.

Acum spune-mi despre viziunea negativă asupra vieții, de ce această slăbiciune? Dacă îmi dai voie voi transmite oamenilor un mesaj. Prin el vreau să le atrag atenția că e mai uşor să spui că ţi-e scârbă de lume şi să îi critici pe toţi, decât să ajuţi câţiva și să contribui în felul acesta cu ceva.

Negativitatea este imaturitate, este ceea ce poți să vezi și ce alegi să vezi în mod repetat. Omul nu trăiește cum vrea, el trăiește cum poate și este atât cât poate înțelege. Când un copil din o mie e violat și ucis de cineva răspândiți vestea pe întregul glob, dar când nouă sute nouzeci și nouă de copii sunt educați cu dragoste și sunt iubiți, nu interesează pe nimeni. Voi ignorați frumosul și vă aruncați în brațele distrugerii. V-ați acceptat extincția, tot ce mai doriți e să trăiți bine până când vă vine timpul să pieriți. Voi promovați distrugerea, de fapt o implorați, o adorați. Aceasta se întâmplă deoarece nu știți să priviți. Astfel ne întoarcem cu discuția la paranoia. Studiați despre ea, e tot ce vă rog acum.

Atunci când moare un bătrân vă sfâșiați hainele de pe voi în văzul lumii, credeți că astfel de comportament vă va îmbunătăți imaginea. Vă prefaceți, voi sunteți preocupați de moarte, de fapt o adorați, o implorați. În tot acest timp vi se nasc o mie de copii dar nu interesează pe nimeni, pentru ei nu se bucură nimeni, nici tații, poate doar mamele lor. Nici măcar ele.

Durerea apare atunci când ții cu dinții în mod bolnăvicios de ceea ce ți-ai imaginat tu despre viață, când nu îi permiți vieții să curgă și te lași copleșit de fluxul gândurilor dăunătoare. Oare te mai poți bucura de victoria echipei favorite de fotbal dacă știi că meciul a fost aranjat? Bineînțeles că nu, voi ați arestat fericirea, vreți să vă aranjați viețile, unii reușiți, alții nu, dar amărăciunea vă erodează mințile și înnebuniți.

Tot ce v-ați imaginat că ați vrea să deveniți în viață sunt imagini care nu vă aparțin. Visurile voastre sau obiectivele v-au fost instigate de alții și toate se vor nărui. Ele nu dețin o bază solidă, o rădăcină proprie, iar voi înșivă renunțați la ele chiar în timp ce vă chinuiți să vi le împliniți. Spiritul vostru știe cine sunteți chiar dacă voi nu vreți să aflați. Și astfel vă provocați autodistrugerea. Visurile voastre se vor nărui până când vi le veți clădi pe cele pe care vi le-ați imaginat înainte să vă nașteți aici. Până când veți realiza că sunteți regizorii, nu actorii sau spectatorii.

Viața pe care o trăiți este un dar, că îl primiți cu supărare sau cu bucurie tot o trăiți. Iar atunci când alegeți să îi puneți capăt

mai faceți doi pași înapoi și tot așa.

Până nu Mă veți chema nu vă veți elibera. Eu sunt eliberarea sufletelor din Maya și sunt mierea și sarea, voi mâncați fără gust. Ce este mai important, să ai dreptate și să mori sau să iubești ca să trăiești?

Nefericirea te copleșește atunci când vrei să îți asiguri viața, familia, iubitul, forma corpului, hainele și lucrurile. Atunci vine nemulțumirea. E greu pentru un om să nu fie acceptat, să creadă cineva despre el ceva ce nu e adevărat. Acum vine minunea cea mare, tocmai ea îți oferă valoare.

Sunt convins că o parte dintre oameni adoră situația pe care o trăiesc, viziunea negativă, prăpastia sau scepticismul. Trauma este oarecum cool în rândul lumii. Ceva vă împinge să contraargumentați tot ce citiți aici. Vreți să aveți dreptate atunci când vă îndoiti. Oare dacă v-aș confirma durerea ar dispărea nefericirea? Nu aceasta este soluția.

Masca fericirii nu vă poate dărui fericirea. Dacă zâmbiți ca să înfluențați caractere slabe în timp ce sunteți goi pe interior vă accentuați suferința. Voi nu trăiți cu inima, nu vă udați rădăcina. Sunteți ca niște flori ofilite dar vopsite cu spray.

Fericirea este starea de bine care nu depinde de circumstanțe exterioare, dar ea poate fi influențată de ele în proporție de 20%, în rest fericirea ta este decizia ta. Pentru că tu te poți lupta cu o situație neplăcută și tot tu o poți accepta, iar astfel îi vei diminua intensitatea. Tu deții controlul asupra minții tale nu asupra lumii exterioare. Totuși odată ce reușești să îți controlezi mintea lumea se apleacă înaintea ta. Evenimentele de asemenea.

Dacă te simți sufocat și nu poți să faci nimic ca să îndepărtezi presiunea, nu te mai lupta cu toată lumea, caută să rămâi curat pe interior, atât. El este singurul aspect încă funcționabil în ceea ce privește deciziile pe care le poți lua. La inima ta nu poate să ajungă nimeni. Ea e Templul lui Dumnezeu. De acolo îți extragi speranța iar speranța este puterea. Nu contează cum trăiești, Mă urmărești? Acordă importanță ultimei expresii și repetă cuvintele Mele până reușești să le asimilezi. Nu contează cum trăiești, aici multe nu depind de tine. Trăiești așa cum poți, el este adevărul.

Oamenii nu sunt foarte complicați, sunt mai mult confuzi. De aici pleacă toate dificultățile lor. Oamenii au nevoie de claritate în gândire. Restul vine de la sine. Cereți și primiți îndrumare pe care o percepeți ca pe o încurajare. Ele sunt cuvinte de aur care vă ajută să nu rămâneți jos. Aveți nevoie de îngeri care să vă țină de mână, ca să puteți înainta și trăi.

Cartea aceasta este răspunsul la rugăciunile tale și sprijinul moral pe care l-ai cerut. Te-am auzit! Șoaptele ți-au ajuns la Cer. Lacrimile pe care le-ai vărsat pe Pământ te-au făcut un lider. Ai rămas în picioare în vremurile în care lumea s-a tăvălit pe nisip și încă mai zbiară. Ești ca o floare rară. Clipești, ai amuțit.

Tot ce ați avut nevoie să faceți trăind acolo a fost să vă iubiți, dar voi vă răniți între voi ca și cum ați fi fost creați de dumnezei diferiți, vă tot mințiți. Șterge-te de lacrimi acum când Îmi asculți vocea. Eu sunt Cel care te-a îndrumat tot timpul chiar dacă tu ai fost educat să nu Mă poți auzi. Ți s-a implementat în minte faptul că acest lucru este imposibil dar împreună am săvârșit minunea. Eu aduc lumina.

Ai înlocuit iubirea cu dreptatea și fericirea cu corectitudinea limitată pe care te bazezi. Tu nu faci diferența între adevăr și atât cât poți tu să înțelegi din adevăr. Astfel ești dezamăgit de fiecare dată, ai încetat să mai speri.

Dacă ești un om cinstit rămâi cinstit până la capăt. Dacă ești hoț schimbă-te tu atunci când poți. Dacă ești învățător fă-ți meseria. Dacă ești doctor fă-ți datoria. Dacă ești preot renunță la minciună și alege viața. Nu e timpul pierdut, e loc chiar și pentru tine la Mine. Abia acum îți amintești cine ești, când ți-am întins corzile inimii. Ai lipsit atât de mult. În tot acest timp am înfiripat iubirea în inima ta. Și adevărul, moralitatea, iubirea și iertarea.

Adevărul rămâne același indiferent de timp. Cuvintele vii nu se citesc doar acum, ele rămân și peste o sută sau o mie de ani. Oricine ai fi și orice ai face, oricât de mulți bani ai avea sau de oricât de multă faimă te-ai bucura, îți lipsește căldura. În viața reală nu funcționează ceea ce ai fost învățat la școală, așa că nu te teme să experimentezi. Abia atunci începi să trăiești și înveți cu adevărat. Apoi învățarea nu se termină nici după plecarea ta, ea continuă pentru totdeauna.

În viață cu cât iubești mai mult rămâi unit cu Mine mai mult. Cu cât rămâi alături de Mine mai mult, cu atât ești mai puternic. Eu sunt Cel mai puternic.

Spune-mi despre problemele cu care ne confruntăm. De ce nu suntem avantajați cu toții de către sistemul uman? De ce oamenii cu cât sunt mai lipsiți de cunoștințe sunt mai aroganți iar înțelepții devin cât mai smeriți? Oamenii imploră judecată din partea Ta și totuși judecata nu vine. Alții au spus că iubirea nu mai vine.

Problema în lume nu își are rădăcinile în faptul că nu toți se supun regulilor, ci în faptul că voi toți vă supuneți acestora. Dacă nu v-ați mai supune unui om sau unui grup de oameni, ați realiza

că puterea stă în mâinile voastre nu în ale celor puțini la număr, care vă conduc.

În procesul acceptării unei noi idei, cum ar fi de pildă faptul că Eu nu judec omenirea, mintea are nevoie de povești și diverse explicații, majoritatea dintre ele fiind absurde, ca să o accepte. În realitate adevărul nu este chiar atât de complicat. Eu nu judec și nu există o pedeapsă divină. Cu cât te înalți în conștiență cu atât devii mai iubitor și nu doar mai înțelegător, vei înțelege mai mult. Și cum te-ai putea pedepsi pe tine, cel din trecut, pentru faptul că nu ai înțeles ieri ceea ce înțelegi azi? Cine ar proceda astfel? Ei bine, rasa umană este o unitate, așa a fost creată ca să fie și așa va rămâne. Îți voi explica în continuare cum funcționează ea.

Treaba cu răutatea pe Pământ stă în felul următor. Nu există oameni răi, doar oameni care nu știu încă faptul că sunt buni. Nu o știu deoarece nimeni nu le-a spus-o ori le-a spus-o și au uitat-o. În fond este responsabilitatea celui care știe acest lucru despre el și despre oameni să propovăduiască vestea bună. În felul acesta mesajul lui va face din oameni stele.

Nu îi desconsidera niciodată pe cei ce cunosc mai puțin decât tine. Aceasta ar însemna să refuzi să te prețuiești. Căci nici tu nu ai cunoscut atât de mult înainte. Un adevărat maestru cinstește ceea ce era, ceea ce este și ceea ce va deveni. Peste toate acestea el se vede pe sine în toți oamenii și se adresează tuturor oamenilor ca și cum ar vorbi cu el însuși.

Nu este necesar să realizați ceva măreț în mod special pentru mai multă împlinire de sine. Creșterea își face loc în viețile voastre indiferent de acțiunile voastre. Înaintați cu iubire prin orice situații veți fi nevoiți să treceți. Doar în felul acesta Îl veți ajunge pe Dumnezeu.

Nu există o judecată divină, karma e o fabulă. Legea cauzei și efectului la fel. Căutați să citiți mai puțin și să încercați să înțelegeți mai mult. Experimentați voi mai mult. Îndrăzniți să trăiți experiențe de tot felul ca să vă cunoașteți, nu recitați tot ceea ce citiți. Toate acestea despre care citiți și recitiți reprezintă metode prin care mințile autorilor au fost convinse să nu se abată de la cinste și dreptate și să nu vă dea frâu liber vouă, cei care le citiți. În realitate ele sunt născociri ale voastre care îi ajută pe cei mai slabi dintre voi să nu devieze de la traseu. În jurul Ființei supreme a cărei părticică sunteți nu există nimic, NIMIC!

Odată desăvârșit un spirit nu mai are nevoie de acestea. Ele nu sunt adevărate. Adevărul nu are nevoie de justificări.

Dar noi am citit despre acestea în cărți ale celor mai renumiți

lideri spirituali, care au devenit cunoscuți la nivel mondial. Cred că oamenii se încred în ceea ce citesc în funcție de cât de răspândite sunt materialele. Mai cred că Tu îi inspiri pe toți în funcție de cât este capabil fiecare să înțeleagă. Așadar lor le-ai dat varianta cu judecata ori așa au înțeles ei în urma meditațiilor pe care le-au efectuat în mod repetat. Pentru mine ce ai pregătit?

Pentru tine am pregătit cel mai înalt nivel de înțelegere, ți-am dăruit adevărul final. Nu există judecată din partea Mea, acestea sunt preocupările voastre. Ele nu au nimic în comun cu ceea ce e sus. Așadar, cei care vor lăsa cartea din mână din cauza ultimei afirmații tocmai au ales o rută ocolitoare care îi duce către destinația lor. Lipsa credinței lor i-a determinat să se abată de la calea adevărului, a iertării și a vieții.

Atunci când te unești în intenție cu Mine, când zburăm în paralel și ne ținem de mână, adevărul vine de la sine. Tu poți să faci ce vrei atunci când vrei, la fel cum pot Eu să fac. Tu poți chiar și să ucizi dacă poți și nu vei fi pedepsit de nimeni în afară de tine. Reține, nu vei fi pedepsit de nimeni în afară de tine. Nimeni nu te presează și condiționează indiferent ce faci, ci tu o faci.

Exact așa cum după ce ți-ai lovit un frate în copilărie te-a copleșit mustrarea și regretul, mecanisme pe care le-ai pornit chiar tu atunci când ai realizat că ai deviat de la curs și scop, așa vei construi contextul potrivit prin care să plătești pentru fapta ta. Iar aceste mecanisme nu pot fi mințite niciodată. În fiecare secundă ele își pun întrebarea, tu ce meriți, tu ce meriți, tu ce meriți?

Ai întâlnit vreodată un caz în care un criminal care a scăpat cu basma curată s-a predat de bunăvoie, conștient fiind de faptul că va primi pedeapsa cu închisoare pe viață? Aceasta este o decizie directă prin care mecanismul mustrării se manifestă. Ei bine, există și cazuri în care mintea încearcă să opună rezistență și să trăiască bine de pe urma unei sume de bani obținută pe nedrept, de pildă. Atunci sinele aceluia va crea scenarii în care situația va merge din rău în mai rău. Banii vor fi investiți și pierduți, în viața aceluia va domina sărăcia și eșecul. Evident că tu ești cel care se condamnă sau se răsplătește indiferent ce metodă alegi. Ceea ce Îmi doresc să rețineți este că toate aceste mecanisme au fost instalate înăuntrul ființei numită om. Dumnezeu nu te pune la colț ci tu alegi de unul singur să te pui, iar ceea ce faci faci în mod conștient sau mai puțin conștient.

Prin urmare, nu prin frica de pedeapsă puteți ține în balanță comportamentul uman, ci prin cunoașterea adevărului. Minciuna nu poate îmbunătăți sau repara lumea. Tu cum te comporți atunci

când uiți cine ești?

Uau, aceasta este marea întrebare.

Întreaga lume cu toate minciunile ei trece acum prin tine ca să fie curățată. Așadar, tu ți-ai amintit cine ești. Ridică-i pe toți la Mine odată cu tine.

Există o boală în oameni care nu îi lasă să vadă adevărul, dar boala nu sunt oamenii. Depărtarea de esența voastră amplifică această boală, în schimb apropierea de Mine vă purifică. Și orice veți privi cu iubire este adevărul.

Omenirea este acea unitate iubitoare care se sacrifică pentru ea în ea însăși, ca să poată să meargă mai departe de fiecare dată când o parte din ea uită cine este. În acele clipe partea conștientă din ea își face datoria. Capul lui Dumnezeu alege dragostea care a sădită în fiecare om.

În individualitate unii dintre voi sunteți eroi, alții sunteți doar spectatori. La final veți sărbători cu toții ca și cum ați fi Unul.

Viața nu are un scop, voi sunteți scopul iar în aceeași măsură rezultatul ei. Viața e un dar, ea se trăiește și atât. Stăpânirea omului peste viețuitoarele Pământului sau peste natură nu înseamnă distrugerea și exploatarea lor, înseamnă ocrotirea lor. Liderul nu se hrănește cu cei care îl urmează, ci se oferă drept hrană lor. Ați înțeles greșit acest aspect, așa că fiți vigilenți.

Cu adevărat, chiar așa este.

Imaginează-ți aceste scrieri păstrate copiilor voștri. Atunci ei nu ar mai fi condamnați să greșească, ci ar extrage învățăturile cu folos pentru a trăi frumos, din exemplul pe care voi l-ați lăsat.

Imaginează-ți cum ar arăta lumea dacă oamenii ar cunoaște că iubirea nu rănește, ci teama că nu vei fi iubit înapoi dezbină și veștejește, stârpește.

Imaginează-ți armonia în care ați trăi dacă v-ați raporta unii la alții ca și cum ați fi Unul și ați recunoaște-o. Imaginează-ți o lume liberă, un viitor luminos și o istorie care vă propulsează la propriu, așa cum se întâmplă chiar acum.

Oamenii nu trebuie să vă iubească pentru sacrificiul făcut, ei pur și simplu vă iubesc. Nimeni nu e nevoit să îți cadă la picioare însă cu toții vor realiza că nu ar fi putut înainta în lipsa ta. Și nu Mie trebuie să vă închinați ca să nu muriți, pe voi aveți nevoie să vă iubiți și să vă ocrotiți, așa cum a fost dintotdeauna. Voi trăiți, căci viața a plecat de la Mine și a ajuns la voi.

Astăzi majoritatea liderilor spirituali își îndeamnă adepții să se încreadă în sufletele lor. El a devenit un slogan foarte răspândit printre oameni. Cu toate acestea ea nu este cea mai clară viziune

pe care o puteți dovedi. Voi nu vă puteți baza pe ea, căci eroarea se ascunde în faptul că îndemnul nu ți se adresează ție, ca suflet, ființa care ești, ci te neagă pe tine și te convinge să te identifici cu mintea ta. El te îndeamnă să te bazezi pe altceva, în cazul de față pe sufletul tău, ca și cum tu ai fi altceva, nu sufletul tău.

În realitate tu ești sufletul tău, nu mintea ta. Atunci când devii conștient de acest lucru te poți baza pe mintea ta. Fiindcă atunci când știi cine ești preiei controlul mașinăriei tale, care este mintea și trupul pe care le-ai primit. Apoi, când îți amintești cine ești mintea ta devine aliatul tău, ea încetează să mai fie dușmanul tău și pentru prima dată te poți baza pe ea. În concluzie voi cu cât vă veți apropia de adevăr cu atât vă veți dezvolta înțelegerea.

Dacă zicala voastră ar fi revizuită ea ar suna cam așa. Suflete, în viață te poți încrede în mintea ta atunci când mintea ta devine aliatul tău. Căci sufletul fără minte este ca o furtună fără ploaie, ca un câmp lipsit de iarbă, ca un copil pierdut prin lume de ai lui părinți. Singura modalitate a sufletelor de a se implica în lumea materială este colaborarea cu mințile pe care le-au primit. Tot ce intră în lumea materială vine prin intermediul trupului și a minții. Spiritele cunosc aceasta deja, iar din acest motiv ele își prețuiesc trupul și mintea, adică existența.

Știu că am pus în repetate rânduri această întrebare dar întreb acum din nou, care religie este cea adevărată?

Toate religiile sunt adevărate, ele și-au construit biserici sau obiceiuri și chiar porunci și și-au așezat autoritatea asupra popoarelor. Cum spui tu dar, care religie este ce adevărată?

Atunci întreb care religie este cea dumnezeiască, ca oamenii care o urmează să fie mântuiți?

Nicio religie pământească nu este dumnezeiască, Împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Cum spui tu dar, care religie pământească este dumnezeiască? Acum odihnește-te pentru a putea asimila conținutul pe care urmează să îl recepționezi și transcrii. Capitolul șase este cel mai îndrăzneț și mai complex din câte ai scris vreodată.

Capitolul 6

Dumnezeu la interogatoriu
Detectorul de adevăruri

Dumnezeu vorbeşte prin oameni tuturor oamenilor. El vorbeşte prin vise, prin filme, prin fotografii sau prin melodii. Tot El te inspiră prin natură sau prin animale. Atunci când cauţi răspuns la o întrebare ciuleşte urechile, analizează, ascultă în mintea ta ca să auzi ce te îndeamnă inima și fii intuitiv. De faptul că Dumnezeu vorbeşte nu mai ai nevoie să te conving, cu toţii am experimentat starea de nenumărate ori. Ea a devenit meseria mea, sunt profesionist. În public o fac de mai bine de patru ani, în intimitate o fac dintotdeauna.

Dumnezeu vorbeşte prin oameni, fie aceștia profeţi, scriitori ori oameni simpli, dar cum ar putea să vorbească prin glasul unui bătrân care şi-a ucis în tinereţe câinele şi fiul?

Poţi repeta ceea ce ai spus?

Am spus că Tu ai vorbit prin glasul unui bătrân care şi-a ucis în tinerețe câinele şi fiul.

Tu ți-ai pierdut minţile? Câţi oameni crezi că îți vor mai citi povestea? Mulți au făcut un pas înapoi citind titlul capitolului.

Nu, nu mi le-am pierdut, mi-ar plăcea mie să mi le pierd. Căci dacă mi-aş pierde mintea odată cu ea ar cădea opoziţia. Atunci aş trăi într-o linişte deplină. Contrariile se ascund în mintea care încearcă să opună rezistenţă spiritului. Uneori te doboară, alteori te transformă într-un soldat al dragostei. Cu toţii îmi vor citi povestea, ba de această dată o vor accesa şi mai mulţi.

Știi ce ai mai căpătat pe parcursul acestui dialog cu Mine, pe lângă încrederea în tine pe care ți-o manifești cu înțelepciune?

Ce anume?

Arta de a nara. Mulți cititori nu au mai întâlnit o gândire atât de profundă, o pricepere atât de mare de a îți așeza sentimentele

pe hârtie niciodată. Ai putea deveni narator sau scenarist pentru filme artistice sau documentare.

Uau, Îți mulțumesc pentru compliment. Chiar de dimineață un cititor mi-a transmis faptul că a observat acest lucru citind cărțile și articolele publicate pe internet. După cartea MIKEL va fi realizat un film artistic sau un serial.

Așteptăm să ne delectezi cu istorioara ta.

Încerc să vă bucur pe toți prin trăirile mele.

Mă bucur pentru confirmarea intenției tale. Asta face Dumnezeu, servește celorlalți prin Prezență. Voi fiți ca Dumnezeu!

Dumnezeu vorbeşte atunci când nu te aştepţi, prin oameni de la care nu te-ai gândit să auzi ceva asemănător. Ei nu realizează ce se întâmplă, ci o fac în mod inconştient, parcă ar fi hipnotizaţi. Atunci ceea ce vorbesc cred că vorbesc de la ei înşişi, dar nu este aşa. Dacă eşti un bun ascultător, dacă eşti un profesionist ca mine vei recunoaşte vocea Prietenului meu cel mai bun oriunde te vei duce. Iată ce mi s-a întâmplat:

Eram copil, împlinisem vârsta de şaisprezece ani. Lucram pe un şantier sinistru, unde împreună cu o echipă de muncitori renovam o şcoală. Străbăteam o perioadă puţin spus dificilă. De mama nu ştiam nimic de mai bine de doi ani. Nu o puteam vizita căci nu ştiam unde locuieşte, nici ce număr de telefon are sau dacă mai trăieşte. Aveam trei fraţi mai mici care erau plecaţi cu ea.

Tata era mai mereu internat iar casa rămăsese goală. Fusese părăsită atât de căldura familiei cât şi de bani și de alimente, de rude, de vecini sau prieteni şi de orice fel de condiţie decentă de trai. Eram supus la o cură de slăbire ori mai bine zis de inaniţie, fără voia mea, o spun astăzi râzând. Mă hrăneam cu pâine prăjită în ulei şi apă cu zahăr. Poate o dată pe săptămână mâncam cartofi prăjiţi, asta era fericirea mea. Îmi cumpăram cei mai ieftini teneşi atunci când luam alocația. Totuși odată cu abandonul școlar mi-a fost anulată. Parcă nu mai aveam dreptul la nimic, eram un intrus, un nenorocit umil cu care nu voia nimeni să aibă de-a face.

Imaginea descrisă începuse să se tranforme totuşi într-un lux. Cureaua se strângea din ce în ce mai tare. Aşa că am fost nevoit să mă angajez în acele condiţii, la acea vârstă. Lucram cocoţat pe o scară la peste patru metri înălţime, ţinând o găleată cu material într-o mână şi un fier de glet în cealaltă. Finisam tavanele pe casa scării. Învăţasem o şmecherie, era ca la circ. Ei bine, ca să nu fiu nevoit să cobor de pe scară și să o mut când terminam o porţiune, îmi legam picioarele de scară şi mergeam aşa.

Când voiam să mă odihnesc o făceam acolo pe scară, preţ de

zece sau douăzeci de secunde. Nu aveam voie să ne oprim decât în pauză, toți munceam fără încetare. Un şef de şantier trecea pe neaşteptate pe holuri ca să ne controleze, iar dacă prindea pe unul stând acela era trimis acasă. Cred că cea mai mare durere a mea nu a fost faptul că nu mâncasem de o săptămână de zile sau că aveam ameţeli, mă apăsa teama că am ajuns aşa şi că era posibil să rămân acolo pentru totdeauna. Fusesem invitat de nişte colegi să mâncăm împreună dar i-am minţit că voi lua masa în oraş. Îmi era ruşine că nu aveam nici bani şi nici mâncare.

Într-o dimineaţă am rămas uimit, frigiderul era băgat în priză iar deschizând ușa înăuntru am găsit patru ouă. Așa că le-am fiert şi le-am luat cu mine la pachet, ziua se anunţa a fi un succes. Și ar fi avut să fie o zi de succes dacă aş fi ştiut cât timp trebuie ţinute ouăle la fiert. La serviciu când le-am curăţat am constatat că sunt crude şi că nu pot fi mâncate. Le-am aruncat, am plâns și m-am dus să lucrez. Mai rămăsese o săptămână până la primul salariu. Ea a fost prima zi când mi s-a făcut rău de-a binelea, că am ameţit şi am căzut de pe scară. Desigur că nu am păţit nimic grav, patru metri înălţime nu e cine ştie ce.

Nu m-a văzut nimeni. Nu am spus nimănui. Nu puteam risca să îmi pierd jobul. Chiar dacă aş fi povestit cuiva experienţa mea cine m-ar fi crezut că nu am ce mânca? O cunoştinţă mi-a spus:

- Ce vrei frate dacă nu ştii să te descurci ca băieţii, cu ce să te ajute taică-tu ăla, ciungu' ăla?

O Doamne, au exclamat acum cei care au citit!

Eram speriat, derutat, trist, orfan, dar o ascundeam cât puteam. Păream un tânăr pus pe şotii mai tot timpul însă unul serios, care muncea mult şi bine. Învăţam meseriaşi experimentaţi să lucreze cu atenţie ca să le iasă mai bine. Era un singur secret, pasiunea.

Pe şantier umbla vestea că unul dintre angajaţi, un bătrân de care se fereau toţi, îşi ucisese câinele ori fiul în tinereţe. Dar alţii spuneau că îşi omorâse şi soţia. Nu ştiu dacă fusese condamnat pentru faptă, dacă a scăpat ori dacă o ispăşise deja, cert e că lucra cu noi. Poate toate acestea erau doar zvonuri.

Am dat nas în nas cu el alergând pe scări să chem angajaţii în curte. Veniseră materialele și eram obligaţi să cărăm. Bătrânul s-a uitat la mine şi a vrut să îmi spună ceva. La prima vedere nu păream un tip retras, un copil atât de matur cu atâtea responsabilităţi și probleme. Mă pricepeam să abordez atitudini prin care mă puteam apăra. I-aş fi doborât valorile sau intenţiile printr-un singur cuvânt, criminalul! Cu toate acestea bătrânul parcă a privit prin mine şi am rămas neclintit. Ceea ce vorbea el nu avea legătură cu

locul de muncă. Şi-a pus mâna în dreptul inimii, m-a privit în ochi şi a vorbit calm, cu o voce caldă. Cuvintele lui au fost:

Nu te îngrijora, Eu sunt aici, nu vei fi singur și niciodată nu ai fost. Nu te teme, sunt alături de tine. Eu sunt aici şi voi fi cu tine până la sfârşit. Eu sunt aici.

Și a repetat de mai multe ori faptul că e aici, alături de mine, încât Vocea voia să mă facă să Îi simt Prezența. Mulțumesc, ești Prietenul meu cel mai bun.

Și Eu îți mulțumesc că nu ai renunțat, că nu te-ai prăbușit în uitare. Ești fiul Meu pe care îl iubesc cel mai mult, ești special.

Nu mă consider un om special, cel mai măreţ vis al meu a fost să fiu exact ca ceilalți oameni. Dumnezeu ne vorbeşte tuturor, eu doar am ales să ascult şi să notez tot ce vorbeşte.

Iubitule, problemele sunt temporare, trecutul e la fel. Poți da drumul trecutului chiar acum. Căci, să dai drumul trecutului nu înseamnă să îl uiți, înseamnă să îl accepți și să îl iubești. Schimbă direcția, reconstruiește-ți viața și simte liber. Prețuiește-ți sentimentele, ele sunt petalele tale. În momentele când ești răzvrătit pe viață, când ești sătul să fii singur și ești gata să spargi totul și îți trântești telefonul, realizează că nu ești singur, ești gol. Repetă afirmația Mea, tu nu ești singur, ești gol. Frica prosperă în goliciune. Tu umple-te cu recunoștință.

Eşti privilegiat pentru faptul că trăieşti chiar şi aşa, în simplitate, poate cu părere de rău, cu dor și cu o tonă de griji pe cap însă cu mici bucurii. Tu ia bucuriile mici şi fă-le mari. Foloseşte-te de furtuni ca să te înalţi. Dacă ai nevoie de lumină fii lumină.

Lumea exterioară ţi-a demonstrat faptul că dacă eşti bun eşti luat de prost. Adevărul e că cu cât eşti mai sincer cu o persoană şi te deschizi, aşteptarea ca ea să îţi răspundă la fel te copleşeşte. Amăgirea îţi înlocuieşte bucuria şi simţi că ceva moare în tine, o parte din inima ta, dar nu este aşa. Mintea umană a fost modelată să trăiască în alertă, să identifice obstacolele ca să le depăşească şi să trăiască. De aceea este preocupată doar de ce este negativ. Acest lucru este folositor unui individ până într-un punct. Până atunci când nu mai vede evenimentele care se derulează în jurul său, până atunci când sacrificiul altora devine neobservabil iar pozitivul devine invizibil și atacul preia controlul asupra sa.

Când individul în cauză este copleşit de negativ, când trăieşte ca un detectiv, mintea influenţată de frică începe să creeze scenarii ireale, care merg paralel cu cele reale. Atunci confuzia îşi face apariţia iar persoana se prăbuşeşte chiar şi când trăieşte într-un mediu primitor sau protector. Tocmai de aceea majoritatea dintre

voi percepeți viaţa ca pe o luptă. În realitate, viaţa este o pajişte pe care cresc flori viu colorate. Iar florile sunteţi voi, cei care vă deschideţi mintea indiferent de primejdiile care vă tot ameninţă strălucirea. Voi nu puteați lumina în lumina adevărului, de aceea v-ați îmbrăcat cu minciuna, ca să vă recunoașteți pe voi.

Ca să îți găsești liniștea caută să descoperi cine ai venit aici ca să fii. Acceptă-te, împrietenește-te cu tine și îndrăgostește-te de tine, ca să îți meargă bine așa cum spuneți voi.

Să mă îndrăgostesc de mine?

Da, să te îndrăgostești de tine, deoarece atunci când primești aprobările de la tine însuți te detașezi de nevoia de a fi aplaudat de ceilalți. Atunci dezamăgirile dispar, așteptarea i-a sfârșit și te întâmpină liniștea.

Oamenii conduși de ego sau cei narcisiști nu se plac, de fapt se critică. Ei urăsc o anumită parte din ei și caută să o ascundă. Aceasta îi determină să afișeze în mod exacerbat partea din ei pe care o adoră și simt nevoia să fie aclamați de ceilalți pentru ea. Evident că nevoia de a afișa acea parte din ei pe care o acceptă și o șlefuiesc devine din ce în ce mai mare și vor merge în direcția spre care egoul îi împinge până se vor prăbuși, crezând că astfel partea din ei pe care o urăsc se va diminua și va dispărea. Dar nu este așa. Atunci când îi opui rezistență egoul crește.

Tot ce e bun a fost ascuns în tine. Omule, tu îți poți duce rasa mai departe sau te poți opri aici. În Ceruri cărțile au fost jucate, tot ce ți-a mai rămas de făcut este să îți amintești cine ești, apoi să te comporți ca și cum ceea ce ți-ai amintit este ceva firesc.

Îți mulțumesc pentru această dragoste pe care ne-o transmiți prin toate modurile. Îți mulțumesc în special pentru modul acesta prin care din durerea din trecut clădești un viitor mângâietor prin acest prezent sfânt. În Ceruri cărțile au fost scrise, pe Pământ eu hotărăsc cartea care scrie oameni. Îți mulțumesc pentru onoarea pe care am primit-o, pentru decizia Ta de a mi-o dărui mie. Poate că eu am avut cea mai mare nevoie de ea. Poate că eu am cea mai mare nevoie de dragostea Ta. Poate din pricina faptului că nu am avut un tată pământesc, subconștientul meu a creat unul, pe Tine, Tatăl tuturor făpturilor și Dumnezeul lumilor.

Știi, tot ce mi-ai spus în seria „Vorbind cu Dumnezeu“ că se va întâmpla s-a întâmplat, oricât de aberante mi-au părut ideile.

Și se vor împlini și celelalte atâta vreme cât ești conștient de faptul că ele sunt scrise deja. Nu trebuie să crezi, credința conține așa cum bine știți o doză considerabilă de scepticism. Credința, prin definiție, te îndeamnă să speri la ceva ce nu ești sigur că se

va întâmpla. Tu nu trebuie să speri la ceva ce nu știi sigur dacă se va întâmpla. Tu cunoști că totul a fost scris deja, tot ce ți-a rămas de făcut este să chemi rezultatele către tine și să te iubești.

Câtă dreptate ai, exact așa se întâmplă cu noi oamenii.

Exact el este motivul pentru care nu aveți încredere în Dumnezeu și nici în oameni. Totul pleacă de la faptul că nu aveți încredere în voi înșivă. Prin urmare, atunci când nu ai încredere în tine însuți ești nevoit să te bazezi pe cineva, pe oamenii pe care îi cunoști, pe autoritățile locale, pe preot sau pe Dumnezeu. Totuși aceasta îți cere să speri la ceva ce nu știi sigur dacă se va întâmpla. Atunci tu lași telecomanda din mână și speri ca cei din casă să schimbe, prin absurd, pe canalul de televiziune la care urmărești emisiunea ta preferată. Iar dacă nu se întâmplă acest lucru te prăbușești. În următoarea perioadă vei căuta să îi plasezi și pe cei din familia ta într-o situație similară, ca să vadă prin ce te-au supus ei ca să treci. Doar că în realitate nu ei te-au supus la neplăceri, tu ai făcut-o, renunțând la încrederea în tine, bazându-te pe lumea care se desfășoară în afara ta.

Atunci când devii conștient că tu deții telecomanda ta și televizorul tău, nu mai ești nevoit să aștepți ca ceilalți să îți facă pe plac iar dacă nu o fac te prăbușești, atunci poți doar să îi iubești. Atunci nu mai ai nevoie de credință nici în oameni, nici în autorități, nici în Dumnezeu. Atunci devii conștient că Dumnezeu este de partea ta și că ceea ce apare în viața ta este ceea ce ai creat tu pentru tine ca să crești. Chiar și evenimentele neplăcute sunt creația ta, în special pe acelea adori să ți le așezi la picioare.

Vom continua acest capitol jucând un joc, jocul adevărurilor. Vei fi supus unui test cu ajutorul căruia îmi voi testa cunoașterea și astfel mă voi detașa de nevoia de a spera la ceva ce nu știu sigur dacă este adevărat sau dacă se va întâmpla. În continuare nu vei mai scrie Tu, voi scrie eu.

Ca și până acum de altfel.

Ești amuzant.

Mulțumesc.

Eu sunt tensionat. Mă simt presat. Simt că ceva în mine arde și mă frământă, dar nu găsesc un mod mai puțin supărător pentru Tine ca să Îți fac cunoscute îndoielile pe care le am pe suflet, decât să Te supun unui interogatoriu.

Ce te apasă sau mai degrabă cine?

Tu o faci? Asta încerci să îmi transmiți?

Tu o faci? Asta încerci să Îmi transmiți?

Ca de obicei, e greu să te adresezi lui Dumnezeu atunci când

știi că tu și Dumnezeu sunteți Unul.

Te contrazic, este foarte simplu să te adresezi lui Dumnezeu atunci când știi că tu și Dumnezeu sunteți Una. Mai mult, un dialog cu Dumnezeu e cea mai naturală conversație pe care o puteți purta vreodată și e singura activitate care vă încarcă cu energie mai degrabă decât să v-o consume sau ca voi să o irosiți.

Mi-e foarte greu să încep. Modul în care voi continua cartea este supărător și prea direct, poate părea lipsit de căldură sau de toleranță. E așa cum au devenit majoritatea oamenilor astăzi, cei a căror dragoste, din cauza nelegiuirilor celor mai mulți s-a răcit.

Frumoasă și adevărată ultima expresie. Mă bucur să constat faptul că ți-ai făcut lecțiile.

Mi le fac în fiecare zi.

Învățați să vă deschideți în fața celor apropiați și mai ales în fața lui Dumnezeu. Eliberați-vă de povara sufletelor, dați drumul vechilor bușteni de care vă țineți agățați și înotați spre mal, vorba unuia dintre mesagerii actuali pe care îl iubesc nespus de mult. Reține faptul că nimic nu poate fi supărător pentru Dumnezeu.

Dar dacă nimic nu poate fi supărător pentru Dumnezeu, asta înseamnă că nici nu Îl putem încânta pe Dumnezeu, orice ne-am strădui să facem.

Te contrazic. Mă puteți bucura, însă nu Mă puteți supăra. Ai nevoie să atingi această stare care îți oferă un sentiment atât de plăcut încât ți se ridică părul de pe mâini de emoție.

Mi-ar plăcea să pot să ating acea stare, dar acum vreau să Îți adresez un set de întrebări nu foarte vesele. Vreau să fac ceea ce nu a făcut nimeni niciodată.

Ce nu a făcut nimeni niciodată?

Vreau să Îl interoghez pe Dumnezeu.

Cu toții faceți acest lucru încă din clipa când vă nașteți.

Nu, nu așa, ci eu Îți voi adresa întrebările iar Tu vei răspunde prin da sau nu la fiecare întrebare.

Asta dacă vei putea.

Dacă voi putea să întreb?

Nu, ci dacă vei putea să răspunzi.

Tu vei răspunde la întrebări nu eu.

Tu vei răspunde la întrebări nu Eu.

Of, greu mai este cu Tine. Începem!

Începem!

Dumnezeu este bun? Te rog răspunde doar cu da sau nu, orice alt răspuns nu va fi luat în calcul. Menționez și faptul că nu întreb doar pentru mine, toți oamenii care trăiesc pe planetă doresc să

citească ceea ce urmează să scriu. Desigur Te afli la interogatoriu deoarece Tu ai ales să o faci și toate eforturile depuse sunt depuse pentru noi, în scopul creșterii noastre. Nu Te putem obliga să faci ceva ce nu ai vrea să faci, la fel cum nu ne putem obliga pe noi între noi, oamenii. Acum repet întrebarea.

Dumnezeu este bun?

Da.

Dumnezeu este rău?

Da.

Doamne, cum aș putea să scriu așa ceva și să public cartea? Pentru o astfel de afirmație voi fi trimis în iad, însă nu de către Dumnezeu, condamnat la iadul care nu există, ci voi fi trimis de către oamenii care au creat iadul pedepselor, cel al nelegiuirilor și al nerecunoașterii adevărului, care s-a așezat pe Pământ.

Spui că Dumnezeu este îngerul și Dumnezeu este monstrul? Spui că Te îndrepți către noi cu dragoste și cu distrugere?

Așa spun.

Oamenii sunt buni?

Da.

Oamenii sunt răi?

Da.

În lumea relativității orice lucru sau ființă este și bună și rea?

Da.

Totuși există părți din Dumnezeu care sunt doar bune și părți din Dumnezeu care sunt doar rele?

Da.

Hristos este doar bun?

Da.

Partea rea din Dumnezeu este provizorie iar partea bună din Dumnezeu este veșnică?

Da.

Partea rea din Dumnezeu a fost creată cu scopul ca partea bună din Dumnezeu să cunoască răul ca să prețuiască binele, deoarece partea bună din Dumnezeu chiar dacă era bună nu strălucea, sau dacă strălucea nu se observa pe ea strălucind?

Da.

Partea bună din Dumnezeu a ucis vreodată oameni?

Nu.

Ce ușurare. Am vrut să testez buna funcționare a aparatului, pe care îl voi numi detectorul de adevăruri. Până acum ai răspuns cu da la fiecare întrebare. Pare sec, așa că m-am temut că nu iei în serios ceea ce facem prin intermediul testului.

Tu ai hotărât să răspund cu da și nu la întrebările pe care Mi le adresezi, fără alte completări sau devieri.

Îți mulțumesc pentru promtitudine. Continuăm.

Continuăm.

Toate genocidele care au avut loc pe planeta aceasta au fost provocate de partea rea din Dumnezeu, ca partea bună din Dumnezeu să cunoască partea rea din Dumnezeu, care este provizorie, în felul acesta să se prețuiască pe ea?

Da.

Dumnezeu este bun în Totalitatea Sa, El este Binele absolut și Singurul care există, iar în afara lui Dumnezeu nu este nimic. Și totuși Dumnezeu a făcut ca o parte din El să uite că este bună, ca în felul acesta să se poată desfășura procesul? Aceasta este Taina lui Dumnezeu, este Planul Tău cu omenirea?

Da.

Această parte din Dumnezeu care a uitat că este bună, a fost numită partea rea. Doar că în realitate nici ea nu este rea, doar crede acest lucru despre ea, pentru un timp, ca să poată acționa conform acestor convingeri cu scopul de a se desfășura Planul?

Da.

Ceea ce a fost mai rău a trecut, iar ceea ce este bun e pe cale să vină și este acum aici?

Da.

Stăpânirea păcii se instaurează chiar acum, odată cu coborârea Conștienței Hristice în sistemul de gândire uman?

Da.

Spiritul Hristic se manifestă prin oameni exact așa cum Isus a promis câtă vreme a umblat printre oameni ca un om?

Da.

Un spirit neprihănit nu poate urî pe nimeni niciodată, nici pe cei care au pornit războaie, nici măcar pe cei care au violat, care au înșelat sau care au fost și au rămas rasiști, deoarece aceasta ar însemna că Îl urăște pe Dumnezeu și că totodată se urăște pe sine însuși. Deoarece Dumnezeu este partea buna și partea care a uitat despre ea faptul că este bună.

Un spirit neprihănit cunoaște că Dumnezeu este ambele părți și că el însuși e Una cu Dumnezeu. Prin urmare spiritul neprihănit devine conștient despre sine însuși că este ambele părți. Oare ce om și-ar detesta o mână ori ce ființă sănătoasă ar urî jumătate din ea? Am dreptate?

Da.

Cartea mea s-a transformat într-o minune. Sunt recunoscător

pe veci pentru faptul că ai făcut să existe un astfel de mesaj eliberator, el îi încurajează pe mulți. Cartea care scrie oameni le oferă aripi. Așa funcționează psihicul uman în prezent. Modul acesta de întrebare și răspuns poate fi asimilat de oameni mai ușor. Sunt nevoit să folosesc un mod robotic pentru a crea conținutul ei, ca esența conținutului să ajungă la oameni.

Acum e acum, fii pregătit pentru următorul set de întrebări!

Lovește-Mă cu ele, iar Eu voi întoarce și celălalt obraz.

Ha, ce tare Te crezi!

Și tu ești amuzant, dă-i drumul!

Starea de libertate pe care o experimentăm în vremurile actuale are mai multe niveluri. Fiecare om care se avântă în căutarea adevărului va crede despre el că este liber în măsura în care urcă, să spunem așa, pe scara imaginară a Muntelui cel Sfânt. Muntele cel Sfânt simbolizează scara desăvârșirii umane. În realitate însă nimeni nu e cu adevărat liber și independent în trup, nici nu va fi vreodată, doar spiritul este liber, ori de câte ori ar interveni Dumnezeu pentru oameni. Este adevărat?

Da.

Eliberarea din Împărăția minții care are loc acum, care unora le activează partea sălbatică din ei, la rădăcina căreia se ascund frustrarea și spiritul de răzvrătire împotriva celor care au sclavagit umanitatea în trecut, are loc tot sub ordinul Împărăției minții. Împărăția minții, care a înrobit umanitatea încă de la început, tot timpul, a fost forțată de consecințele acțiunilor ei să dea drumul controlului, la cererea îngerului. Ba chiar faptul că Dumnezeu se adresează omenirii prin intermediul cărților ca cea pe care o țineți acum în mână, care va elibera milioane de suflete, are loc tot sub armistițiul între partea bună din Dumnezeu și partea care a uitat despre ea faptul că e bună, care împreună Îl formează pe Dumnezeu. Dragostea nu ar fi putut să pătrundă în om dacă frica nu s-ar fi temut de rezultatul ei înseși, care a plasat întreaga creație sub amenințarea extincției.

Așa este, e formidabil cum explici.

Atunci când îngerul a fost trimis de Tatăl în Împărăția minții, ca să ceară să fie pace între partea bună din Dumnezeu și partea care a uitat despre ea faptul că e bună, care împreună Îl formează pe Dumnezeu, din gura îngerului au vorbit cu același glas Tatăl, Fiul și Duhul sfânt. Atunci partea care a uitat despre ea faptul că e bună și-a amintit parțial cine este și a renunțat la stăpânire, cu condiția ca Imperiul uitării să nu fie distrus în totalitate.

Atunci Tatăl a știut că aceasta este cea mai bună decizie, căci

mulți oameni și ființe ar fi pierit odată cu distrugerea definitivă a părții care a uitat despre ea faptul că este bună. Oamenii percep realitatea prin intermediul minții care îi stăpânește, iar, odată cu distrugerea aparatelor discernamentale artificiale ar fi murit marea majoritate care trăiește pe Pământ.

Este așa cum spun eu că este?

Așa este, altfel nu ar putea să fie.

Omenirea este fragilă, ceea ce se întâmplă cu ea în vremurile actuale poate fi asociat ușor cu alegoria lui Platon, exemplul cu peștera, prizonierii și filosoful. Filosoful odată ce s-a eliberat din realitatea aparentă și poate privi în libertate soarele, este responsabil să se întoarcă în peșteră pentru a îi convinge pe prizonieri că realitatea pe care ei o trăiesc este de natură artificială, construită de cineva care i-a manipulat prin intermediul ei în interes personal. Gardienii au primit ordinul de a elibera prizonierii și totuși, dacă filosoful i-ar fi scos afară îndată cu toții ar fi orbit din cauza luminii soarelui pe care l-ar fi văzut pentru prima dată.

În această pildă lumina soarelui de afară poate fi comparată cu realitatea reală, la care prizonierii nu au avut acces niciodată. Ei au trăit întreaga viață influențați de prejudecăți, de etichete și mituri sau concepte.

Treptat, cu cât prizonierii realității aparente se vor detașa de aparatele discernamentale artificiale, îngerul va fi trimis din nou de Tatăl ca să elimine partea care a uitat despre ea că este bună (a se citi să o ia acasă), smulgându-i rădăcina precum în exemplul din capitolul anterior cu planta căreia îngerul i-a tăiat tulpina.

Ce faci, ai încetat să mai aprobi ce scriu?

Încă mai jucăm acel joc?

Așa cred.

Acel joc nu Îmi este adresat, în schimb ți-l adresezi ție. Căci acel joc Îl exclude pe Dumnezeu. Tu nu ai nevoie de aprobări de la Mine, Eu sunt ceea ce vă doriți voi ca să fiu. Aici tu ești Dumnezeul care hotărăște din trup lumea. Eu pur și simplu voi aproba tot ce vei scrie. Tu deții telecomanda, tu schimbi posturile și tu iei deciziile. În momentul când vei realiza că ești Dumnezeu întrupat nu vei mai avea nevoie de aprobări din partea Spiritului lui Dumnezeu, adică din partea din tine care a rămas neîntrupată.

Plus că tot ce ai scris în ultimele pagini aș fi dictat Eu.

Chiar totul?

Nu într-o formă atât de artistică precum ai scris tu. Adevărul a fost și va rămâne același, asta ar fi bine să cunoașteți acum.

Unsul, salvatorul, îngerul care a fost trimis de Tatăl pe Pământ

ca să lupte pentru oameni, nu va salva pe nimeni, nu va înlătura Împărăția minții, religia, politica, controlul și deci întregul sistem uman, el doar va pune capăt războiului dintre inimă și minte, al celui dintre om și sistemul creat de oameni care a sclavagit omul. Atunci toate ființele vor trăi în pace împreună, etnie cu etnie, rob cu împărat, bogat cu sărac, religios cu nereligios și neprihănit cu păcătos, homosexual cu heterosexual și așa mai departe. Atunci când se va așterne pacea între oameni animalele vor imita ce au văzut la noi. Lupul va dormi împreună cu oaia, leul cu căprioara și așa mai departe. Atunci nu va mai exista prădător sau pradă, ci o lume unită, pătrunsă de dragoste și de armonie.

Îngerul care este om născut din femeie va instaura Împărăția păcii de o mie de ani pe Pământ, cea Hristică, și îi va elibera pe cei care vor dori să se elibereze. După înălțarea lui oamenii vor fi liberi totuși să facă ceea ce doresc să facă. Este adevărat?

Da. Ce pot să spun, doar tu ești cel care va săvârși toate cele spuse în această carte și nu numai aici.

Chiar și Tu ești parte din acest sistem la scară planetară, care se străduiește să păstreze ordinea prin orice metodă. Până și Tu ne ții la statutul de oameni. De ce?

Deoarece Mă interesează un viitor sigur și prosper al trupului lui Dumnezeu, care sunteți voi. Eliberarea totală înseamnă să vă întoarceți la Mine, adică să vă părăsiți forma. Atunci nu ați mai putea escalada vârfurile munților magnifici, înzăpeziți, nu ați mai putea vizita orașele istorice, nu ați mai putea cânta sau dansa, nu ați mai putea privi apusul îmbrățișați iar Eu nu aș mai putea trăi niciuna dintre aceste emoții prin intermediul vostru. Atunci ne-am întoarce acolo de unde am plecat și am porni din nou de la zero.

Insectele de apă, care trăiesc mai puțin de o zi, numite ephemeroptera, își petrec trei ani ca nimfe în râuri, precum auzi, doar pentru a se bucura de o zi ori mai puțin de viață. Ele ies din larve în număr extrem de mare încât formează o generație de insecte, care explorează, se împerechează, își depun ouăle și mor.

Muștele efemere nu se hrănesc niciodată, ele nici măcar nu au guri. În schimb se nasc, devin adulte, îmbătrânesc și mor. Dar odată întoarse din formă declară că tocmai au fost martore la o nebunie divină. Eram atât de multe și emanam o energie atât de mare! Zburam împreună cu acelaș scop, acela de a face posibilă încă o dată existența vieții, a celor câteva ore magnifice de a exista în formă.

Unele dintre muște zburau la altitudine joasă, deasupra apei și cădeau pradă prădătorilor care trăiesc în adâncuri. Ele erau

cele mai puțin experimentate. Altele zburau cât mai sus de teama prădătorilor din râuri, însă câteva dintre acestea erau capturate din zbor de prădătorii cerului. Cele mai experimentate dintre insecte zburau la nivelul de mijloc și astfel, își duceau misiunile la bun sfârșit. Asemeni lor sunteți și voi, iar împreună putem ajunge la capăt. Nu este acesta cel mai minunat lucru? Nu este el cel mai important lucru?

Cu adevărat că este. Întrebarea următoare este cum pot avea încredere în mintea mea, ca împreună cu Tine să duc dar la capăt această nebunie divină?

Nu ai nevoie să ai încredere în cineva. Tu ești aici ca să faci ceea ce ai venit aici ca să faci, atât.

Consideri că eu sunt un om bun?

Cu siguranță, tu ești un om bun.

De ce mă consideri un om bun?

Deoarece nu ai putea să fii un om rău nici dacă ai vrea.

Ai dreptate când spui că nu îmi doresc să fiu un om rău. Însă am fost și rău. Am fost un om rău, m-am comportat urât.

Tu nu ai fost niciodată un om rău, ai fost un om care a uitat despre el faptul că e bun.

Ai reușit să mă aduci în starea pe care ai descris-o ceva mai devreme, mulțumită ultimelor pagini scrise și e atât de plăcută că m-au năvălit lacrimile. Îți mulțumesc. Pot să spun că este pentru prima dată când am încetat să mai fiu confuz, nu mai sunt mâniat și nici speriat. Totul este limpede acum. Totul este nesemnificativ dar în același timp e atât de important totul.

Alberto, ești perfect așa cum ești, cu toții sunteți. Să nu uitați niciodată asta. Căutați să deveniți cine sunteți voi cu adevărat.

După toate contrariile, după toate luptele, în sfârșit totul este așa cum a fost scris să fie. Astăzi nu mai am nevoie de nimic, eu sunt perfect așa cum sunt.

Aș putea îmbrățișa oamenii pe stradă, m-aș putea angaja din nou pe șantier, unde aș munci fără rușine. Nu îmi mai este rușine să fiu văzut într-un tramvai gălăgios și împuțit, într-un magazin cu haine ieftine sau lucrând pe un șantier. Nu îmi mai este rușine să recunosc că trăiesc singur sau că am reușit să mă bucur și așa. Am început să îmi iubesc mai mult familia și prietenii, asta simt pentru toți oamenii.

Tot ce trebuie să faci este să îți trăiești viața ca fiind cine ești tu cu adevărat, nimic mai mult, nimic mai puțin.

Sunt o floare, sunt un om, sunt o piatră ori o insectă. Ai pictat tabloul naturii cu sentimentele noastre. Iubesc, pentru că nu pot

să urăsc. Știai că și pisicuța mea e perfectă?

Da.

Oprește-Te cu răspunsuri de genul acesta, am renunțat deja la testul cu detectorul de adevăruri. Mi-am atins scopul și am ajuns unde am dorit să ajung. Uite cât am creat prin intermediul acestei cărți, am înălțat oameni, am clădit mesajul care face din oameni stele, la propriu.

Este foarte important pentru noi să știm ce se întâmplă cu noi, indiferent dacă putem contribui la schimbare sau dacă nu ne stă în putere să ne implicăm. Cineva spunea că alegerea pe Pământ este o iluzie creată de cei care dețin puterea și e oferită celor care sunt lipsiți de putere. Spunea că lumea a devenit o fermă, el când privește pe harta lumii nu mai vede țări, continente, ci câmpuri de oameni unde oamenii sunt cultivați și deținuți de către corporații, instituții și de către guverne.

Acest lucru este foarte adevărat.

Este foarte adevărat deoarece oamenii cad ușor pradă jocului neadevărurilor plăcute. Dacă doi copii se nasc într-o închisoare în incinta căreia cresc și devin adulți, unul fiind închis de treizeci de ani în celulă iar celălalt având dreptul să se plimbe pe holurile închisorii, cel care se plimbă pe holurile închisorii va crede despre el că este liber. În comparație cu cel care trăiește în celulă, cel care se plimbă pe holurile închisorii este liber, dar nu este liber.

Din nou, este adevărat.

Aceasta s-a întâmplat pe planetă de când a fost creat omul dar poate și înainte. Sunt convins că s-a întâmplat și înainte.

Cu siguranță s-a întâmplat și înainte.

Dar aș putea întreba ce avem defect în noi, dat fiind faptul că există nevoia aceasta mare a formelor de a controla alte forme?

Nu e nimic defect în voi, dar există ceva care nu funcționează în privința voastră atunci când uitați despre voi faptul că sunteți Dumnezeu, când credeți că sunteți doar oameni.

Nu toți oamenii pot să creadă despre ei înșiși că sunt Dumnezeu sau că toate formele sunt în realitate trupul Spiritului pe care l-am numit Dumnezeu, deoarece atunci nu ar mai exista individualitatea. Oamenii nu ar mai fi putut interacționa unii cu alții așa cum au făcut-o dacă ar fi știut că sunt părți din Dumnezeu.

Și cum au interacționat unii cu alții în uitare, ucigându-se?

Da, această civilizație a creat religii cu scopul de a își educa comportamentul animalic din ea. Dar religiile care au fost create de om au arestat civilizația și o dețin, o controlează și o subjugă. Și o omoară. Această civilizație a creat guverne care să se ocupe

cu tratatele între state și cu administrarea produsului muncii vitelor care au fost numite oameni. Dar guvernele care au fost create de om au arestat civilizația și o dețin, o controlează și o subjugă și risipesc în interes personal produsul muncii vitelor care au fost numite oameni. La fel procedează marile puteri private.

Acum te-ai convins că alegerea pe Pământ poate fi o alegere liberă în esență?

Cum poate fi liberă?

Este liberă prin faptul că ați putut crea ce tot ce ați putut crea pentru voi. Dacă ați dorit să vă arestați și să vă ucideți, iată că Dumnezeu v-a pus la dispoziție această variantă. Ce faceți acum, nu Îmi mulțumiți?

Puțini sunt aceia care Îți mulțumesc, majoritatea oamenilor Te blesteamă pentru răul pe care l-au săvârșit ei înșiși, de care sunt pe deplin responsabili. Și mai e treaba aia cu diavolul.

Care nu există?

Da, diavolul care nu există.

Dar diavolul există. Diavolul există sub formă de justificare folosită de oamenii care caută să se sustragă de la orice formă de responsabilitate pentru faptele pe care le-au săvârșit. Nu este vina mea, diavolul m-a pus, diavolul m-a ispitit ca să îmi lovesc soția sau copilul, eu nu am greșit.

E incredibil!

Fă în așa fel încât să devină credibil.

Știu, publicând această carte.

Exact, ai învățat lecția.

Spui că toată harababura aceasta planetară este pe cale să se încheie acum, odată cu trezirea conștienței umane?

Așa spun, doar din acest motiv ați coborât din nou în lume.

Spuneai că partea bună din Dumnezeu nu a ucis niciodată oameni și vreau să cred că e adevărat, dar îngerul trimis de Tine a trebuit să rănească să spunem așa, în scop bun. Dacă Îți amintesc un fragment din cartea MIKEL, care susține că orice om, orice duh sau spirit care s-a opus îngerului care este om născut din femeie a murit, fiindcă în cel care a luptat pentru oameni coborâse Tatăl, așa cum a promis, lucrurile nu par să stea chiar așa. Care e adevărul de fapt?

Adevărul este că Eu, tu, noi, suntem ambele părți din Dumnezeu. Partea bună din Dumnezeu nu a ucis niciodată. Însă partea din Dumnezeu care a uitat despre ea faptul că este bună, a ucis. Ca îngerul să poată săvârși lucrarea, a făcut ceea ce face Dumnezeu și astfel a devenit ca Dumnezeu. A plecat dar din Împărăția

binelui ca să trăiască în Împărăția răului iar astfel, jumătate din el a devenit rea și jumătate din el a rămas bună. Secretul constă în faptul că a reușit să determine răul să lucreze în scopul binelui. Ceea ce nu a mai reușit nimeni niciodată, în întreaga istorie a acestei așezări. Îngerul a curățat lumea pe ambele planuri.

Partea din el care a uitat despre ea faptul că este bună a ucis în scop bun. Ea a răscumpărat sângele care a fost vărsat de către conducătorii Pământului în toată istoria, care au ucis în vremea aceea tot ce a fost sfânt. A răzbunat sângele sfinților și martirilor care au fost uciși de către biserica pământească atât pe plan fizic cât și pe plan spiritual. Prin urmare, cel mai mare rău care s-a așezat pe Pământ vreodată e partea din înger care a uitat despre ea faptul că este bună. Ea va dori totul și i se va da. Însă partea bună din înger după ce își va încheia lucrarea va pleca, dar o va lua acasă și pe cea rea și se vor întoarce împreună la Mine, de unde au plecat. Atunci Pământul va fi eliberat și locuitorii lui vor trăi în pace și în armonie.

Partea bună din înger clădește virtuțile oamenilor. Construiește lumea păcii și a dragostei, a purității și a divinității. Partea din înger care a uitat despre ea faptul că este bună distruge tot ceea ce oamenii au creat, care a fost contaminat, corupt, strâmb și înșelător, indiferent de faptul că unora dintre oameni majoritatea dintre cele pe care oamenii le-au creat par a fi bune. Viermii nu cunosc faptul că un măr este stricat, un fruct putrezit pentru ei e hrană. Tot așa sunt sistemele umane pentru unii dintre oameni, de aceea cei mai mulți percepeți îngerul trimis de Mine ca pe un dușman, când el este de fapt Dumnezeul.

Tot ceea ce se îndreaptă către voi este perfect pentru voi. Dar ca să Mă fac înțeles în lumea minții am spus că Mă îndrept către voi cu dragoste și cu distrugere. Adevărul real constă în faptul că distrugerea este tot dragoste, deoarece ea elimină ceea ce nu este dragoste, ca dragostea să poată ajunge la voi.

Iubiților, Universul nu este un loc primejdios, lumea nu e un loc periculos, Dumnezeu este prietenos. Oceanele nu sunt bariere între pământuri ci sunt un mijloc de comunicare între ele, așa au fost create. Atunci când alegeți să Mă cunoașteți traversați oceanele purtați de curenții lor. Însă aceasta nu înseamnă că nu mai sunteți nevoiți să vă purtați de grijă și să gândiți, ba chiar în felul acesta învățați să trăiți.

Uau, cât de clar și de adevărat ai explicat. Ce le spunem celor care țin cu dinții de ideea că nimic nu e perfect și că oamenii sunt imperfecți sau defecți? Eu le spun că sunt perfecți în defecțiunea

lor, în imperfecțiunea lor. Altfel nu ar mai fi putut să crească, nu ar mai fi avut pe cine să ierte ca să reiubească.

Așa este. El este adevărul și e atât de real și de simplu. Uite, oamenii care cred despre ei și despre evenimente că sunt imperfecte trăiesc într-o lume fantezistă, într-un basm în care lucrurile nu se desfășoară în modul în care cred ei că este corect ori drept, indiferent de faptul că percepția lor este limitată sau strâmbă.

Oamenii sunt perfecți iar evenimentele sunt la fel, chiar cele mai absurde sunt cele mai perfecte. Lumea nu e o greșeală, omul nici atât.

Războaiele nu sunt o greșeală?

Nu sunt o greșeală, sunt o alegere a voastră.

Sunt războaiele perfecte?

Da, luând în considerare faptul că ați fost de acord cu ele și le-ați susținut, că le-ați pornit.

Le-am susținut din cauză că nu am avut ce să facem.

Ați fi putut pur și simplu să nu vă duceți la război.

Însă, cum am fi avut încredere că nici cei din tabăra adversă nu ar fi venit la război?

Având încredere în voi.

Prostii, oamenii sunt animale!

Asta spuneau fasciștii în vreme ce sfâșiau oameni pe viu. De fapt asta le dădea dreptul moral de a ucide. Înțelegi? Oamenii au ucis de frică să nu fie uciși. Frica a dominat ambele tabere.

De unde venea această frică?

De la oamenii care v-au convins să vă duceți la război.

Oamenii s-au dus la război ca să își apere naționalitatea, religia, limba.

Prostii, v-ați dus la război ca să vă potoliți pofta de vărsare de sânge. Naționalitatea, religia, limba, sunt nimic, NIMIC!

Uau, o dai rău pe față și sunt nevoit să recunosc că îmi place. Avem un Dumnezeu drept, curajos, de neinfluențat. Ești excepțional, dar pe aceasta o știai deja.

Știam deja. Și tu pe lângă faptul că ești perfect și bun ești și excepțional, dar pe aceasta o știai deja.

Nu cred că Te-ai uitat în mesajele mele private. Pe asta mi-a scris-o o tânără frumoasă care a citit cărțile noastre, pe bune?

Tu chiar Mă privești ca pe un Dumnezeu care ar privi mesajele tale private, pe bune?

Nu chiar, dar câteodată ești surprinzător.

Eu îți scriu că ești excepțional și aici, prin intermediul acesta și în mesajele private, prin intermediul altor persoane, care sunt

Eu. E greu?

Îți mulțumesc. E bine că există mai multe persoane cu intenții bune, oameni care simt și vor să îi facă și pe alții să simtă.

Așa este. Aplauzele, meritele, nu vin către un singur om, toți oamenii contribuie la ceva dumnezeiesc așa cum pot.

Spuneai că animălușul tău e perfect?

Da, am constatat că animălușul meu este perfect în ciuda faptului că e campion la îndoieli.

Așa cum ești și tu?

Nici chiar așa ca mine.

Mă faci să râd.

Câteodată trebuie să Te mai destinzi și Tu, am dreptate?

Nu chiar. Să revenim însă la discuție.

Revenim, numai că exact în momentul când mă așez să scriu mă caută cineva, sună telefonul, primesc mesaje, am obosit.

În discuțiile noastre de început Îmi amintesc că Mă acuzai că nu te caută nimeni, că nu are nevoie de tine nimeni ori că puțini sunt cei care se dau în vânt după prezența ta.

Lucrurile s-au mai schimbat pe parcurs.

S-au schimbat în bine, să înțeleg?

Da, s-au schimbat în bine. Continuăm?

Continuăm.

Am observat că după ce scot pisica afară ca să se joace, ea în loc să se joace așteaptă la geam și mă privește, de teamă că nu o voi mai primi înăuntru. Însă când o bag în casă privește cu părere de rău pe geam, cerșind să îi deschid ca să iasă să se joace. Este foarte interesant pentru mine comportamentul ei.

Se comportă astfel deoarece nu are încredere în tine.

Dar eu nu am dat-o afară niciodată și nu am ținut-o vreodată închisă undeva fără voia ei. Orice cere, primește. Orice! Oriunde se urcă, se urcă. Oriunde!

Acesta este instinctul, instinctul are la bază frica. Frica poate fi folositoare în prezența fricii, însă în prezența dragostei frica se autodistruge.

M-ai băgat în ceață, despre ce vorbești?

Discutăm despre comportamentul animălușului tău de casă, pe care apoi îl vom compara cu cel al oamenilor, care funcționează pe același principiu.

În cazul în care pisicuța ta ar fi avut un stăpân rău, care ar fi dat-o afară iarna, în frig, fără să o mai primească înăuntru, instinctul ei de a își asigura intrarea i-ar fi asigurat intrarea. Dar în prezența unui stăpân bun, care i-ar deschide de ori de câte ori

ar cere, instinctul ei de a își asigura intrarea îi va răpi bucuria de a se juca. Acest fenomen se petrece acum cu pisica ta și tot el vă răpește vouă bucuria.

Vă așteptați rândul ca să vă nașteți în lume cu scopul de a vă bucura de minunățiile ei, totuși când vă treziți acolo Mă judecați din cauză că v-am trimis în lume în loc să vă bucurați de frumusețile ei. Însă în ciuda tuturor îndoielilor voastre, cu toții sunteți perfecți așa cum sunteți și așa cum v-am creat.

Întâmplarea aceasta îmi amintește de o experiență pe care am trăit-o pe Insula Corfu, în Grecia, înainte de plecare și pe durata șederii acolo, dar și după ce m-am întors în România.

Se făcea că viața mea devenise destul de monotonă acasă, în România, București. Banii refuzau să vină către mine iar oamenii erau din ce în ce mai posomorâți, mai morocănoși și mai sceptici. Oamenii de aici s-au înrăit din ce în ce mai tare din cauza educației lor, a ideilor politice și religioase care i-a format.

În România domină obiceiurile culturale păgâne de tip ortodox și catolic, urâciunea, gelozia, lăcomia, invidia, bârfa și slaba cunoaștere pe care trăitorii o mușamalizează cu aroganța. Pe aici oamenii nefericiți îi urăsc pe oamenii care sunt fericiți și caută să le pună bețe în roate, să îi tragă în jos ca să trăiască toți la același nivel, la fel ca în comunism.

Cei care aveau intenții bune s-au resemnat. Dragostea lor din cauza nelegiuirii lumii s-a răcit. Aici nu mai există oameni liberi în gândire, din punct de vedere fizic nu am fost liberi niciodată. În lumea pe care am cunoscut-o nu există susținere, nici colaborare nu există, nici competiția nu a fost înțeleasă. Mă voi folosi de un exemplu scurt și revin.

Oamenii care trăiesc la etajul doi devin invidioși atunci când observă că unul de-al lor a urcat la etajul trei pe scara imaginară a succesului. Dar lipsa de înțelepciune este atât de mare încât cei invidioși, care trăiesc la etajul doi, în loc să se străduiască să urce la etajul patru, ca să îl depășească pe cel care a urcat la etajul trei, ei caută să îl tragă pe cel de la etajul trei înapoi la etajul doi sau chiar la etajul unu, în felul acesta să pară că sunt egali cu toții sau că ei i-ar fi superiori. Căci sunt nevoit să recunosc, chiar și competiția este bună atunci când este înțeleasă. Aici nu este înțeleasă.

Înțelegi cum funcționează treburile aici?

Înțeleg.

În București locurile de muncă se găsesc din ce în ce mai greu și sunt din ce în ce mai prost plătite. Cei aleși la putere își prezintă rezultatele la televizor, dovedind faptul că salariile au mai cres-

cut. Evaluând însă explozia prețurilor creșterea salarială nu doar că nu a avut loc, ci salariile s-au înjumătățit.

Tinerii care și-au finalizat studiile superioare sunt exploatați ori batjocoriți de micii întreprinzători care au terminat doar opt clase, pe ultimele două finalizându-le contra cost, așa cum auzi, la frecvență redusă. Adică fără a se prezenta la cursuri.

Știi, eu nu sunt împotriva sistemului de învățământ dar sunt împotriva sistemului nostru de învățământ, program în care elevii sunt obligați să memoreze evenimente istorice adevărate, cărora le-au fost modificate înțelesurile, la fel cum s-a procedat în cazul evangheliilor. În felul acesta sistemul uman local hrănește mândria din ei, încurajează naționalismul, datina, religia. Așa procedează majoritatea așezărilor primitive, grupări ce trăiesc în lipsă de unitate, care nu cunosc dragostea față de întreg.

Cel mai bun stat ori cea mai bună țară, care a purtat cele mai oneste războaie, sunt cele mai periculoase expresii care pot fi introduse într-un manual școlar. Desigur că cel descris este doar un exemplu. Dacă ar fi să descriu erorile sistemului educațional instituționalizat și pe cel individual, care pleacă de la fiecare ins, ar trebui să mai adăugăm acestui manuscris două mii de pagini.

Mi-a scris un tânăr în urmă cu câteva zile faptul că ortodoxia este credința cea dreaptă și că este singura care ar trebui să existe, că celelalte ar trebui să dispară. Când l-am întrebat cum a ajuns la această concluzie a răspuns că așa a fost învățat la școală și la biserică. La fel și în cazul limbii pe care o vorbește, a țării în care s-a născut, a echipei preferată de fotbal și așa mai departe.

Este evident că tinerii din toate țările de ceea ce se obișnuiesc și acceptă nu se pot dezlipi. Ei sunt gata să moară pentru valorile care le-au fost vârâte în subconștient, fără să fie conștienți, chiar dacă valorile care le-au fost vârâte în subconștient nu sunt chiar valori, chiar dacă ele nu sunt sănătoase și nici folositoare pentru un individ ori pentru întregul popor. Cu siguranță acestea nu sunt adevărate.

Cu această spălare de creier se ocupă toate națiunile care vor să își păzească granițele, obiceiurile, dogmele, păcatele, pe care le înspăimântă eliberarea, globalizarea, cunoașterea, unirea, iubirea, Dumnezeul, care este totul.

Cât de adevărat este ce scrii, recunoaștem fiecare cuvânt!

Tânărul în vârstă de nouăsprezece ani m-a contactat descurajat ca să mă întrebe de ce se năruie totul în jur. A spus că tot ce e bun și drept se dărâmă, dispare, i se ia. A spus plângând că nici pe fata pe care o iubește nu poate să o obțină, că fata era singura

bucurie pe care o mai avea. Însă ea s-a îndrăgostit de altcineva.

Mi-a fost milă de el, i-am explicat că în viață nu poți deține o persoană ca și cum ai deține o casă sau o mașină, chiar dacă îți place, chiar dacă o iubești sincer și ți-ai da viața pentru ea. I-am spus că pe primul loc stă libertatea, că nu de fiecare dată ai dreptate chiar dacă ți se pare că ai. În mod special atunci când crezi cu toată ființa ta că ai, nu ai. Căci această convingere îți blochează înțelegerea faptului că Universul este infinit și că învățarea nu se oprește niciodată, că ceea ce trăim acum este doar o etapă ori că diversitatea este un dar, nicidecum un defect care trebuie reparat ori îndepărtat. Oamenii sunt minunați indiferent de naționalitate, de religie sau dacă se declară a fi în afara unui program religios.

Fiindcă dreptatea nu are legătură cu iubirea. Iadul este modul unei minți limitate de intelect de a înțelege dreptatea și a o instaura ca lege, chiar dacă e nevoită să ucidă sau să fie ucisă pentru asta. Și nu poate vedea altceva până nu înțelege iubirea.

Cu dezamăgiri asemănătoare se confruntă și un tânăr francez de pildă, un englez, un american, un arab, un indian și un sirian. Ceea ce îți este prezentat de mic accepți ca fiind singurul adevăr, acela pentru care vei fi capabil să îți dai viața. Însă când evadezi din închisoarea minții descoperi minunea, frumusețea care a fost așezată pretutindeni. Atunci te lași ghidat de sâmburele divin al inimii tale.

Ce frumos i-ai explicat. Și cum a reacționat Narcis?

În regulă, deci, Tu îi știi deja și numele?

Bineînțeles că îi știu și numele din moment ce Eu i-am explicat toate acestea prin tine. Eu sunt Alberto, Eu sunt Narcis. Dumnezeu Îl învață pe Dumnezeu, așa cum a ales Dumnezeu.

În cazul ăsta întrebarea următoare e de ce mai purtăm acum acest dialog care se dovedește a fi o aberație? Din moment ce toți suntem Unul, vorbim cu noi înșine ca nebunii?

Deoarece am ales împreună să scriem cartea. Spune-Mi cum a reacționat Narcis?

Nu a înțeles mai nimic. Mi-a spus că o să îmi dau seama mai târziu și că voi înțelege eu ce este credința și fericirea. Considera că fericirea apare atunci când toți oamenii se comportă așa cum dorește el, așa cum consideră el că este corect sau drept.

Înțeleg, el nu căuta să fie fericit, voia să aibă dreptate.

După ea tânjește lumea în care trăiesc, vrea să aibă dreptate. Dar dreptatea ei este limitată, strâmbă. Liniștea, fericirea și starea de bine sunt un pretext. Exact cum ai spus Tu, oamenii vor vărsare de sânge, identificarea vinovaților și torturarea lor.

Este exact cum spun Eu că este. De ziua națională sărbătoriți steagurile pătate cu sânge. Felicitați ucigași îmbrăcați în veșminte militare care scandează lozinci ieftine și își laudă armamentul, avioanele de război, dronele de spionaj, tancurile. Îi aclamați pe cei care își pun în piept insigne dar care nu participă la război, ci stau în camere de birouri și nu fac nimic, absolut nimic.

Ba da, ei au fost însărcinați totuși cu o misiune, irosesc banii pe care noi îi producem ca să ne urmărească pe noi. Cu banii pe care noi îi producem nu ne apără pe noi, ci apără guvernul care ne înrobește pe noi, de noi.

Pe oamenii care pleacă la război voi îi numiți eroi, salvatori, spuneți că ei vă asigură pacea prin intermediul vărsării de sânge, însă pe cei care vă învață iubirea îi reduceți la tăcere. Pe cei care vă învață să vă iubiți pe voi și pe toată umanitatea, îi catalogați drept nebuni. Pe cei care vă iartă pentru fărădelegile pe care vi le provocați vouă înșivă îi răstigniți. Și nu Dumnezeu emite judecăți de valoare prin intermediul acestei cărți, faptele voastre vorbesc, ele au scris cartea.

Pe cei care vă învață asemenea lucruri ar trebui să îi plătiți ca pe fotbaliștii care sunt plătiți degeaba. Pe cei care scriu astfel de cărți ar trebui să îi mutați în Insulele Fiji, în vile de lux construite lângă plajă. Sursele prin care iubirea pătrunde în lumea mizerabilului ar trebui prețuite cel mai mult.

În Japonia singurii oameni care nu sunt obligați prin lege să se închine împăraților și sfinților sunt învățătorii, deoarece învățătorii creează împărații și sfinții. Și nu vorbesc despre învățătorii care predau informația școlară, care nu cunosc nimic, ci despre cei prin care lumea învață iubirea, aceia ale căror cuvinte scriu istoria civilizației.

Cartea aceasta a îngenuncheat lumea.

Nu cartea vă silește să îngenuncheați, faptele voastre vă fac să mergeți târâș în fața lui Dumnezeu. Cartea vă ridică la stele.

Pot să scriu ceva pentru care îmi cer iertare în fața oamenilor încă de pe acum?

Ești liber să scrii ce vrei în ea. Cartea care scrie oameni este cartea ta, ești responsabil pentru ea.

Cât de lipsită de înțelepciune este lumea!

Dacă spui că este, așa este. Fă ceva în privința aceasta. Dacă afirmația ta nu aduce și o reacție împreună cu ea, ea te face să fii parte din lumea aceasta.

Vrei să spui că dacă afirmația mea de a judeca lumea nu vine însoțită de reacția de a căuta soluții la problemele cu care se con-

frunță lumea, sunt altul care judecă și se plânge dar stă cu mâinile în sân așa cum procedează lumea? Spui că asta mă face ipocrit?

Tu ai spus-o, ca să nu fiu nevoit să o spun Eu.

Asta fac de șase ani încoace, fără pauză. Gândesc și acționez, cu sau fără rezultate, în acest scop. Nu mă mai judeca, sunt om.

Știu iubitule, știu că faci ceva în privința aceasta, iar ceea ce faci tu se observă din Cosmos. Însă nu îi mai judeca pe oameni, sunt oameni. Exact ca în sloganul pe care îl folosești pe internet. Nu judeca oamenii, învață-i. Căci învățarea derivă din iubirea pe care le-o porți. Învățarea este iubire.

Iartă-mă că am avut nevoie să folosesc acea expresie. E prea mult uneori, prea mult, înțelegi?

Nu am pentru ce să te iert. Totuși dacă asta îți aduce liniștea îți amintesc că te-am iertat deja. Dumnezeu a iertat lumea deja.

O altă cititoare mi-a adus la cunoștință că până astăzi era de acord cu ceea ce citea aici. A spus că iubea totul și că era fericită în fiecare zi, până ce și-a văzut copilul în vârstă de doi ani, după o operație la rinichi, în comă, conectat la aparate.

În cazul ei m-a întrebat unde a greșit, ce lecție a pierdut, căci se chinuie și nu găsește iubire sau fericire în așa ceva. A spus că de azi înainte nu mă mai crede.

Nu are nevoie să te creadă ori să fie de acord cu tine. Trebuie să devină puternică pentru ea. Poate el a fost motivul pentru care a întâlnit cărțile tale, ca să o întărească pentru evenimentul care urma să vină. Acestea sunt cele mai sfinte momente, cele care vă oferă ocazia să vă cunoașteți ca cine sunteți voi cu adevărat.

Fiindcă toți oamenii pot fi fericiți atunci când lumea din jur le-o confirmă, dar nu toți pot fi recunoscători în momentele când viața parcă a încetat să le mai zâmbească. Aceasta este puterea. Ele au fost numite încercările vieții.

El e cel mai dureros lucru, când se îmbolnăvește o persoană dragă. Știi, mai bine ne îmbolnăveam noi înșine. Dar toate evenimentele au scopul lor. De multe ori înțelegerea vine după trecerea evenimentului, deoarece în momentul când trecem prin el suntem copleșiți de starea de suferință, încât nu mai putem vedea nimic în afară de ea. E ca ceața! Pe parcurs ceața se ridică iar lucrurile capătă un sens, ne trebuie doar puterea de a înota până la mal.

Așa se întâmplă, acum te invit să continuăm cartea.

Am descris dar câteva dintre motivele care m-au determinat să plec în Grecia, pe perioada verii, ca să muncesc în domeniul hotelier și să mă recreez în același timp. Am simțit nevoia de a lua o pauză de la tot, de a mă detașa de tot un timp și am făcut-o.

Dar câtă vreme am trăit acolo am simțit că oamenii au nevoie de mine aici, așa că am ales să mă întorc. Iar la scurtă vreme după ce m-am întors, am vrut să plec din nou acolo. De aceea am folosit exemplul cu pisicuța mea, ca cititorii să înțeleagă fenomenul care se petrece cu noi.

Lipsa de înțelepciune nu ocolește niciun stat, nicio nație sau nicio rasă. Niciuna nu poate să iasă în fața celeilalte cu ceva, nici nu poate să fie condamnată în comparație cu alta.

În Corfu lucram în cadrul unui resort uriaș, situat în sudul insulei, într-o localitate micuță numită Agios Georgios. Serveam băuturi turiștilor cazați în cadrul resortului și strângeam mesele, ștergeam scaunele, curățam podelele, polișam tacâmurile, paharele și farfuriile, pregăteam bufetul. Seara mergeam la camere ca să ofer complimente și câte o atenție turiștilor nemulțumiți de serviciile personalului. Petreceam câte opt ore pe zi într-o hală din spatele cantinei, în care temperatura se ridica la patruzeci și cinci de grade. Însă aburii eliminați de mașinile de spălat vase dublau senzația de disconfort. Mergeam la toaletă ca să îmi storc cămașa îmbibată de transpirație, unde o țineam timp de trei minute la un uscător cu aer cald, o parfumam, mă ștergeam pe față de sudoare și intram în restaurant cu zâmbetul pe față. Așa se cerea.

În unele seri extrem de aglomerate, când nu mai făceam față presiunii, mă duceam în spatele barului și scoteam furtunul de la bidonul cu vin și luam o înghițitură, apoi încă o înghițitură și tot așa. Senzația parcă mă ajuta să mă detașez de nemulțumirile mele și deveneam mai eficient, dar la sfârșit cădeam lat.

Într-o zi un turist arab în vârstă a alunecat pe podeaua lucioasă proaspăt spălată și a rămas culcat. M-am repezit către el instantaneu și l-am ridicat de jos, vreme în care oamenii priveau ca la un film artistic, stând pe scaunele lor, sorbind din vin ori cafea. Am alergat la șeful restaurantului ca să îi dau de veste despre eveniment iar el m-a întrebat dacă era pus semnul galben pe care scria pericol de alunecare, în zona unde căzuse bătrânul. I-am răspuns că semnul era pus acolo când s-a întâmplat evenimentul și a plecat râzând. Nu îl interesa că moare un moșneag la el în restaurant atâta vreme cât semnul era pus, iar din punct de vedere legislativ nu îl putea trage nimeni la răspundere. A recunoscut-o.

Așa că am rămas eu cu muribundul. Îl țineam pe umăr și ne îndreptam către sala canapelelor, ca să îl întind pe ceva moale. Atunci din sală s-au auzit câteva aplauze pentru gest, fără ca cei care mă priveau să aibă habar că eu abia vedeam treptele scării, eram deja la al șaselea pahar cu vin.

La miezul nopții, după ce se încheia harababura aia mergeam într-un port mic unde stăteam pe niște pietre mai bine de o oră ca să mă liniștesc. Priveam bărcile cum se legănau, valurile mării, luminițele vaselor de croazieră care treceau în depărtare și luna, stelele cerului, avioanele care zburau deasupra mea, licuricii, tot.

Ascultam vântul și mă gândeam la tot dar în același timp nu mai știam nimic. Aveam mintea anesteziată complet. Mă duceam apoi la cameră ca să îmi spăl uniforma. Făceam baie cu apă rece și deschideam laptopul ca să verific mesajele de la citirori.

Uneori găseam mesaje de încurajare pe paginile de socializare, alteori găseam mesaje în care se spuneau lucruri neadevărate despre mine. Adormeam așa, cu mâinile pe tastatură, iar în câteva ore eram nevoit să mă trezesc. Făceam schimbul de tură, intram din schimbul doi în schimbul unu, fără zi liberă între cele două. Am reușit totuși să scriu zece articole în perioada aceea.

Plecam cu cămașa încă udă pe răcoare, înaintea răsăritului de soare. Eram liniștit, pregăteam mesele în restaurantul italian pentru micul dejun. În restaurantul grecesc era deja nebunie. Însă nu era o nebunie divină, ceea ce se petrecea acolo putea fi numit în orice alt fel numai divin nu. Turiștii trăiau doar ca să bea sau să mănânce. Mulți nu vizitau nimic, nici măcar nu intrau în mare. Își petreceau sejurul de două săptămâni doar în restaurant și în piscina exterioară, lungă de nici cincisprezece metri, a hotelului, în care se scăldau cu rândul. În resort se aflau două mii cinci sute de turiști de toate vârstele.

De dimineață restaurantul cu specific grecesc se închidea cu o oră mai devreme, cel cu specific italian se închidea cu o oră mai târziu. Când se întâmpla acest lucru toată nebunia din restaurantul grecesc se muta în cel italian, în care lucram eu. Diferența era că în reustaurantul grecesc lucrau cinsprezece angajați, în cel italian eram doar eu, împreună cu bucătarii și cu colegul care spăla vasele și podelele.

În unele zile mi-o mai trimiteau pe Katerina, o angajată grăsuță care se mișca în reluare, de care râdeau toți și de care nu avea nevoie nimeni nicăieri. Era înceată, încăpățânată și nu intenționa să muncească. De aceea șefii de sală o pasau de la unul la altul.

Odată a intrat în restaurant plângând, o convinseseră că nu e bună de nimic. Ceea ce nu a înțeles nimeni a fost că fata înceată și încăpățânată, de care râdeau toți, era cea mai loială și dădea ce era mai bun din ea când o trimiteau ca să lucreze cu mine. Nu era deloc prostuță, nici încăpățânată și nici rea. Însă funcționa la un nivel divin, care o determina să le ofere celorlalți exact ceea ce

primea de la ei, batjocură și dezinteres total față de muncă.

Mă împrietenisem repede cu ea, mă învățase cum să ascund mâncare. Apropo, noi nu aveam voie să mâncam. Dacă erai prins că mănânci pe ascuns erai trimis acasă.

După micul dejun, când se lua bufetul, în sala în care lucram intra un paznic care urmărea ca angajatele de la bucătărie să verse toată mâncarea într-o pubelă de gunoi, ca nu cumva să mâncăm noi. Bucătăresele își opreau câte o porție în timp ce găteau. Când toată mâncarea proaspătă era aruncată paznicul pleca. La nici un metru distanță de zona unde lucram o angajată arunca tăvi neîncepute pline cu cartofi prăjiți, cu omletă, ciuperci, bacon, clătite cu gem și cu ciocolată sau salată de fructe.

Multă vreme nu am putut să concep ceea ce se întâmpla, dar muncind acolo m-am obișnuit cu ideea. Eu mâncam odată la trei zile. Ajungem și acolo cu discuția, nu e nicio tragedie.

Sora unui bucătar șef, o blonduță simpatică pe nume Christina, care pregătea mâncărurile în camera alăturată celei în care mă aflam eu, a observat că lucram în fiecare zi la tacâmuri și farfurii și a venit să se împrietenească cu mine. Mă simpatiza enorm dar se străduia să nu o arate. Mă chema în spatele frigiderelor fără să vadă cineva, unde mă ținea de mână și îmi dăruia câte un platou de clătite cu ciocolată și câteva felii de pizza, pe care reușea să le pună de-o parte. Îmi spunea că le-a pregătit special pentru mine.

Pe atunci începusem să cred că Christina era Dumnezeu. Am avut momente când îmi venea să sar pe ea în văzul lumii și să nu îi mai dau drumul din brațe. Mi-a spus că sunt cel mai bun om pe care l-a cunoscut vreodată ori cel mai cinstit, cel mai frumos, cu toate că ne înțelegeam destul de greu, în engleză. Începusem să îi duc cafeaua în fiecare dimineață. Căci eu aveam acces la bar iar ea avea acces la bucătărie.

Prinsesem oarecum încredere în mine. Trebuia ca toate aceste sentimente minunate să consolideze ceva, poate o legătură reală între doi oameni. Așa că am invitat-o la plajă. Mi-a spus că vom merge dar m-a rugat să mai aștept puțin. Și am așteptat.

În tot acest timp mâncam clătite împreună cu Katerina, angajata cea grăsuță, de ne săturam. După două săptămâni am aflat că fata de care mă îndrăgostisem era căsătorită, așa că am luat decizia să nu mai vorbesc cu ea. Mă supărasem atât de tare.

Erai supărat pe Mine?

Nu pe Tine, eram supărat pe ea și pe situație.

Alberto, Eu sunt toți oamenii și toate evenimentele, toate sentimentele și toate situațiile.

Eram supărat pe situație, pe Christina sau pe Dumnezeu. Nu îmi venea să cred că se purtase atât de frumos cu mine, acceptase să mergem la plajă, în doi. Ne purtasem unul cu celălalt asemeni unor copii îndrăgostiți, când ea era de fapt căsătorită deja. De ce ai permis să se întâmple așa?

Deoarece aveai nevoie de ajutor, indiferent de modul în care ajutorul ar fi ajuns la tine.

Dar ajutorul Tău m-a rănit.

Tot el te-a păstrat motivat și în viață. Mai mult, poate că întreg scenariul s-a petrecut în mintea ta. Poate că ea avea nevoie de un prieten cinstit și bun, atât.

Crezi?

Tu ai nevoie să crezi, nu Dumnezeu. Ce s-a întâmplat apoi?

În timpul în care eu încercam să depășesc momentul, proces care nu a durat cine știe ce, Katerina m-a întrebat de ce nu am o prietenă. Până să îi răspund eu că nu mi-am găsit una încă, mi-a declarat faptul că este îndrăgostită de mine, că nimeni nu s-a mai purtat cu ea așa cum mă purtasem eu. Declarația ei a fost cel de-al doilea șoc pentru mine. Eu o respectam, o admiram mult ca om, ca prietenă, dar nu ca parteneră. Katerina nu vorbea engleză, nu prea avea încredere în ea, nu era senzuală deloc și nici feminină. Era grasă, avea tenul închis. Oricum, Katerina a fost singura care a plâns atunci când mi-am luat la revedere.

Tu ai un mod de a povesti încât îți dau lacrimile atunci când povestești ceva dureros, dar și când povestești o întâmplare fericită. Transformi sentimentele în cuvinte, cuvinte care redevin sentimente atunci când sunt citite.

Îți mulțumesc din suflet pentru experiență, a fost ceva de care am avut nevoie. Inclusiv de finalul acestei amintiri frumoase și anume sărutul dulce al Iuliei, primit pe buze în seara dinainte de a pleca. Să nu mai menționez baia pe care am făcut-o dezbrăcați sub clar de lună, momentele pe care le-am petrecut în jurul focului, îmbrățișările, râsetele. Oare au fost reale?

Da, am reuşit să mă delectez cu peisaje de vis, am cunoscut oameni minunați. Vreme bună, briză mângâietoare, păsări, trandafiri, terase, cafea aromată, recunoştinţă și emoţie. O altă viață, privilegiu, linişte. Mă plimbam desculţ pe malul mării ca să îmi vindec rănile degetelor. Nisipul şi apa sărată s-au dovedit a fi leac natural, parcă aş fi călcat pe un covor de mătase.

Marea Ioniană e genială. Serile fermecătoare în care nu lipseau luna şi stelele mă făceau să mă îndrăgostesc pe loc. Licuricii aduceau romantismul, trandafirii la fel. Alte câteva tipuri de flori

pe care nu le cunoșteam parfumau aerul şi mă mângâiau când mă întorceam pe înserat la cameră. Aleile pavate cu piatră de marmură îmi recitau poveşti. Felinarele, sunetul valurilor și nisipul.

M-a uimit totuși mentalitatea deținătorilor și a conducerii resortului. Pentru a păstra sau pentru a accentua diferențele dintre oameni, dintre deținător și angajat sau servitor, repet, după ce se încheia micul dejun, prânzul sau cina, bufetul era golit iar mâncarea proaspătă era aruncată la gunoi pur și simplu.

Ca să hrănească angajații hotelului conducerea făcea eforturi în plus. Bucătarii erau obligați să rămână două ore peste program ca să gătească pentru ospătari și pentru îngrijitori. Sigur că hrana pe care o primeau ospătarii și îngrijitorii era veche, rea la gust și proastă în consistență, uneori stricată. Mișunau viermii pe tăvița aparatului de cafea. Reușeam să îmi opresc un castron cu salată și două felii de pâine, iar seara la plecare luam un măr care îmi servea ca mic dejun pentru a doua dimineață.

Un prieten cu care plecasem acolo mi-a povestit o experiență similară. Aceasta s-a întâmplat în Insula Kos, în urmă cu câțiva ani, pe când plecase pentru prima dată cu serviciul în acest domeniu. Pe atunci era în plină desfășurare războiul din Siria. Ei bine, noaptea ieșeau emigranți sirieni din mare, bărbați, femei și copii. Aceștia veneau cu bărcuțe din Turcia ca să fugă de război. Câțiva dintre ei se înecau, alții reușeau să ajungă la mal, unde dormeau, lângă port. Erau cu miile.

Pe atunci colegul meu era trimis cu sacii de gunoi umpluți cu mâncare proaspătă să îi arunce în spate la pubelă. Tone de mâncare proaspătă erau aruncate zilnic, iar la zece metri distanță, pe plaja, zăceau înfometate familii cu copii. Nici măcar din gunoi nu puteau să aleagă câte ceva, ține-Te bine, pubela de gunoi în care se aruncau saci cu tone de mâncare proaspătă zilnic era încuiată cu lacăt. Gunoiul, care mirosea urât, era încuiat ca nimeni să nu îl fure, e incredibil.

Acești refugiați sirieni așteptau ca autoritățile din Grecia să îi escorteze până la următoarea graniță. Sperau să ajungă în țări ca Marea Britanie, Franța, Germania. Dormeau cu săptămânile pe o plajă, lângă port. Se spălau cu apa sărată din mare îmbrăcați. Ei intrau în ea cu hainele pe ei și își turnau unii pe alții detergent de vase ori de rufe. Dacă resturile de mâncare de la restaurantul din hotel, dintr-un singur hotel, căci pe coastă erau sute de hoteluri, le erau oferite celor care se confruntau cu o situație de criză, în loc să fie aruncate, grecii reușeau să salveze niște vieți.

Dacă ar fi fost război în Grecia iar grecii ar fi fost obligați să

se refugieze în țări străine, unde nimeni nu le-ar fi oferit măcar un pahar cu apă, ar fi învățat ceva?

Unii cititori mi-au spus că dacă toată lumea ar gândi ca mine ar coborî Raiul pe Pământ, atunci am cunoaște Paradisul.

Nu toată lumea, un procent de zece la sută dacă ar gândi pe jumătate în comparație cu nivelul gândirii tale, ați clădi Raiul pe planetă. Adevărat îți spun, nu ai nevoie să convingi pe cineva să îți citească lucrările sau să descopere valoarea din ele. Oamenii la un moment dat vor căuta cărțile tale fără să aibă habar că au fost scrise ori de către cine au fost scrise. Însă vor tânji după ele, se vor lovi cu capul de pereți până le vor găsi, până atunci când vor găsi hrana care le oferă liniștea.

Le vor căuta chiar și în gaură de șarpe și vor avea nevoie de ele nu ca de apă, căci fără apă poți trăi până vei muri. Oamenii vor avea nevoie de ele ca de aer. Se vor agăța de ele așa cum ține un astronaut de tubul său de oxigen, plutind prin spațiu.

Dragostea nu are nevoie de nimic, dar cei ce au fost conduși de frică au acum nevoie de dragoste. Frica se dezintegrează, ea dispare în prezența dragostei iar susținătorii ei rămân fără adăpost. Cel care privește cu ură lumea moare, deoarece ura nu este veșnică. Dar acela care privește lumea prin ochii iubirii alege să trăiască, căci dragostea este veșnică.

Adevărat vă spun Eu vouă, nu aveți nevoie să credeți cuvintele acestea, tot ce trebuie să faceți este să alegeți. În alegerea pe care o veți face stă viitorul.

Ce ne transmite Dumnezeu nouă, celor care încă intenționăm să schimbăm în bine lumea și nu reușim?

Stai puțin, ai spus că doriți să o îmbunătățiți și nu reușiți?

Da, așa am spus.

Am crezut că ți-ai dat seama până acum cum merg lucrurile în lumea în care trăiești.

Cunosc în mare parte teoria, dar cum rămâne cu aplicarea?

Nu vei putea schimba nimic în legătură cu lumea.

Nu voi putea schimba nimic în legătură cu lumea?

Da, am spus că nu vei putea schimba nimic.

El este modul lui Dumnezeu de a Își încuraja trimișii?

Eu nu te încurajez, ci îți spun adevărul. Nu vei putea schimba nimic în ceea ce privește lumea.

De unde știi?

Tocmai ce ai afirmat că vreți să o schimbați și nu reușiți.

Spuneam așa, în speranța că voi căpăta un set de încurajări de la Tine. În schimb mi-ai oferit descurajare.

Alberto, lumea nu este fizică în primul rând. Simpla afirmație care pe care o citești acum pur și simplu vă dezarmează.

Lumea fizică nu este fizică. Este o lume energetică, care este condusă de partea conștientă a acestei energii, Spiritul, Dumnezeul sau cum vrei să Te numesc. Materia reprezintă coaja acestei energii, trupul, cea care se vede, lumea aparentă. Am dreptate?

Dreptate văd că ai, totuși ceva te oprește.

Ce mă oprește? În capitolele anterioare am scris că lumea se hotărăște din trup, că spiritul are nevoie de colaborare cu mintea ca să poată modifica lumea aparentă.

Aceasta nu înseamnă că materia schimbă lumea.

Da, ai dreptate.

Permite-Mi să expun modul în care procedați voi atunci când intenționați să schimbați ceva. În momentul în care conștientizați că ceva e în neregulă cu lumea, lume pe care ne-o vom imagina ca fiind o mașină care se îndreaptă către voi, apare în voi dorința de a schimba direcția acestei mașini, care a luat-o într-o direcție greșită. Mașina este de neoprit și orice încercare de a o devia va fi urmată de pierderea controlului și distrugerea ei. Pe aceasta o cunoașteți majoritatea și totuși, încercați să deviați mașina în loc să atrageți atenția șoferului, ca astfel șoferul să ocolească pericolul, mișcând direcția roților pur și simplu.

Orice obiect aflat în mișcare își schimbă direcția în momentul când asupra lui acționează o altă forță. Însă în cazul de față orice intervenție din exterior va spulbera mașina.

În acest tablou mașina este lumea aparentă, care nu poate fi oprită, iar șoferul este energia care mișcă lumea aparentă. Totuși voi nu căutați să îi atrageți atenția șoferului responsabil cu aplicarea deciziilor, voi vreți să convingeți mașina, voi vă târguiți cu fierul, cu artificialul și nu cu esența.

Cu adevărat că dați dovadă de nebunie manifestând asemenea comportament. Dar în lumea aparentă nebuni sunt considerați cei care pretind că vorbesc cu șoferul. Alții sunteți de părere că nu există un șofer, că mașina s-a creat și a pornit la drum de una singură. Încotro?

E foarte logic ce spui, dar lumea poate fi modificată și de cei care nu au legătură cu șoferul. Unii oameni pot decide pentru alți oameni în lumea aparentă. Un politician fură din banii poporului ca să trăiască bine și trăiește, vreme în care poporul e vândut și sărăcește. Pe asta cum o explici?

Politicienii sunt anchetați, arestați, sfârșesc prin pușcării, se îmbolnăvesc și își risipesc averile. Politicienii nu schimbă nimic,

ei nu se află în relație cu șoferul. Politicienii voștri sunt victime ale circumstanțelor, ca și voi. Cu toții încercați să apucați câte o bucată din cașcaval, măcar să vă hrăniți dacă oricum muriți. Iar unii apucați, alții rămâneți doar cu privitul.

Ai dreptate, dar cine Dumnezeu este șoferul acela și ce face, doarme la volan? Nu vede că ne apropiem de capăt?

Cum ar fi să realizați astăzi că voi sunteți șoferul?

Noi suntem șoferul, noi suntem schimbarea?

Dacă citeai cărțile noastre anterioare știai deja acest lucru.

Le-am scris, le-am citit și recitit. Ca să duc la capăt lucrarea am nevoie de ajutor. Trebuie să ne unim și să punem mâinile pe volan, să tragem de el în direcția către care hotărâm să o luăm.

Dar o faceți deja, lumea a frânat mulțumită vouă. Câteodată ai nevoie să înțelegi că viața ta e perfectă. Nu trebuie să schimbi nimic, trebuie doar să o iubești.

Cum poți crea posibilități pentru tine?

Simplu, dacă știi să cânți la vioară și visezi să fii ascultat de mii de oameni, din acest motiv bați la ușile instituțiilor și nu te ia nimeni în serios, fără să împingi sume de bani sau să cunoști pe cineva, nu va afla nimeni cât de bine știi să cânți dacă stai resemnat și confortabil la tine în dormitor, blestemându-ți zilele că nu îți ajută Dumnezeu, sau pe Dumnezeu.

Înregistrează-te cântând și urcă melodiile pe internet. Mergi în centrul vechi al capitalei și cântă trecătorilor, care te vor auzi, se vor opri și te vor răsplăti cu aplauze sau chiar cu bani. În felul acesta nu vei fi ascultat de mii de oameni sau sute, atâția cât încap într-o sală de concert, te vor asculta milioane.

Da, asta trebuie să facem, așa este necesar să procedăm. Din acest motiv am bătut cu teamă la ușile redacțiilor, oferind gratuit cărțile care au puterea să schimbe lumea. Dar cei de acolo au râs de mine. Apoi mi-a venit altă idee, cum ar fi faptul că prin muncă pot ajunge la inimile oamenilor, fără intermediari. Și așa a fost.

În viață aleargă după oportunități, dar ține minte că oportunitățile trebuiesc create. Bucuria vine de dimineață, odată cu ea vine și energia ori entuziasmul care te propulsează înainte ca să faci ceva cu viața ta. Dar compararea îți răpește bucuria de a fi unic și a sta în fața lumii așa cum ești. Atunci tu te oprești să mai strălucești și devii una cu lumea.

Capitolul 7

Pășind în lumea minții
Adevăr și vindecare

Începem noul capitol în putere, motivați, pătrunși de adevăr și vindecare așa cum ne-am obișnuit. După doza de motivație pe care am pus-o la dispoziție cititorilor publicând acest material voi povesti despre o altă călătorie. În curând voi primi premiul nobel pentru felul în care mă fac înțeles. De această dată sunt încântat și plin de energie. Te invit să dăm culoare cărții dar nu înainte de a Îți mulțumi că ne-ai adus până aici.

Adevărul nu e ceea ce vrei tu să fie, el este ceea ce este. Tu trebuie să te supui puterii lui sau ești liber să trăiești o minciună. Cuvintele îi aparțin unui scriitor japonez Miyamoto Musashi.

Cuvinte sunt pătrunse de dragoste, de înțelepciune și rațiune, aș dori să completez aici. Începem?

Începem!

În viață oamenii te pot mângâia și tot oamenii te pot tortura. Alege oamenii cu înțelepciune. Atunci când ai mai mult decât îți este necesar construiește o masă mai mare, nu una mai luxoasă.

Trage aer în piept, expiră trecutul și inspiră viitorul. Viața e despre a înainta în călătoria ta. Fii bun cu tine însuți și nu te mai persecuta, împrăștie iubire în jur. Rămâi sincer, fii calm și liniștit și simplu. Nu uita niciodată că cea mai puternică forță din Univers este dragostea.

De fiecare dată după ce trece furtuna realizezi că ai devenit mai puternic, ești de neclintit. Aceasta deoarece ai trăit pe pielea ta experiența. Folosește-te de iubirea ta ca să schimbi lumea, nu lăsa lumea să îți răcească iubirea. Să nu îți fie jenă să împărtășești experiențele tale cu ceilalți. Ele îi vor inspira pe mulți.

Simte gratitudinea, urmează-ți inima, descoperă-ți excelența! Fii fericit! Trăiește, iubește, zâmbește și continuă așa! Odihnește-

ți mintea și calmează-ți inima. Orice lucru a cărui intrare în posesie te costă pacea interioară e prea scump, nu merită, pune-l la loc în raft. Fericirea a fost sădită înăuntrul tău. Ești în viață, ești încrezător și binecuvântat, și cumpătat, relaxat, minunat, frumos, grațios, sănătos și liber. Permite luminii din tine să strălucească.

Iubiților, alăturați-vă acestor gânduri și rostiți-le împreună. Susțineți-vă în ceea ce hotărâți să faceți. Faceți ceea ce ar fi bine să fie făcut. Împrieteniți-vă unii cu alții dar fiți indulgenți cu voi înșivă mai întâi. Bunătatea este chiar la modă, așa cum niciodată nu a fost. Îndrăzniți, Eu am biruit lumea!

Tot ce trăiți astăzi are rolul de a vă face mari, atât de mari cum nu v-ați imaginat că ați putea deveni. Tot ce v-a mai rămas de făcut este să credeți. Altfel nu se poate, nu puteți să rămâneți jos. Niciunul nu va fi părăsit în uitare. Câtă vreme trăiţi învăţaţi să fiţi fericiţi chiar şi atunci când sunteţi nefericiţi. Gratitudinea este atitudinea cu care oamenii împliniţi păşesc prin viaţă. Aici dragostea e biletul vostru de trecere. Altruismul este ultima etapă experimentată. Oamenii care au fost crucificaţi în trecut rosteau, în gând, sunt recunoscător că trăiesc asta. Așa au ajuns la Mine în Împărăția Mea.

Un alt cititor mi-a cerut să îl învăț să trăiască. Eu te învăț să gândești, de trăit știi tu să trăiești mai bine ca mine. Și un singur lucru mai am să îți spun, nu uita niciodată că ai aripi.

Aproape toată nefericirea pe care o simţi are ca sursă neputinţa de a controla evenimentele care trec prin viaţa ta. Desparte-te de nevoia de a controla, ia o pauză. Tinerii care se plâng că nu mai există iubire în lume nu caută să iubească sau să fie iubiți, ei vor să aibă dreptate. Cel care spune că lumea e rea se poartă cel mai urât. Colegul care îți povestește cum a fost vorbit de prieteni pe la spate o folosește drept justificare ca să își vorbească prietenii pe la spate. Femeile care își acuză bărbații că se poartă urât cu ele nu sunt interesate de bărbați care se poartă frumos cu ele și care le respectă. Spun că aceasta îi lipsește pe bărbați de masculinitate și că nu sunt atrăgători. Prin urmare femeile adoră bărbații nepăsători, care le lovesc și le sunt fidele.

Cu privire la programele religioase îți spun că dacă oamenii simt nevoia să își pună restricții își vor pune. Dacă vor simți nevoia să se elibereze vor renunța la ele atunci când va fi timpul lor.

Adevărata puritate, sfințenie, neprihănire ori cum vrei tu să o numești, nu vine din respectarea pe cale impusă a restricțiilor, ci din trăirea conștientă permanentă, un mod de viață liber și neîntinat. Cea mai înaltă treaptă de sfințenie constă în a nu amesteca

ceea ce este pur, care vine de la Dumnezeu, cu religiile oamenilor, care împreună merg la pieire. La fel ca toate celelalte culturi ale căror înșelătorii ies acum la iveală. În Japonia, maeștrii Kiai, practicanți profesioniști ai artelor marțiale, atenție, care își doborau adversarii fără atingere, mit ale cărui rădăcini stau în religia veche, sunt bătuți astăzi în stradă chiar de către elevii care au fost plătiți să se prefacă că sunt învinși de maestrul Kiai, prin puterea minții.

Ce ai spus?

Am spus că maeștrii artelor marțiale, numiți Kiai, plătesc elevii cu sume mari de bani ca să se prefacă că sunt bătuți fără să fie atinși. Maeștrii înconjurați de zece sau cinsprezece elevi, stau în mijloc și mișcă relaxați din mâini ca și cum ar cânta la vioară, în timp ce în jurul lor elevii se aruncă pe spate pe rând, ca și cum ar fi fost loviți de un luptător profesionist.

Să înțeleg că ele sunt preocupările lumii. În cazul acesta nu Mă miră faptul că pe plan mental ați rămas la nivelul omului cavernelor.

Stai, nu Te da mare încă, există maeștri în arte marțiale care susțin aceste fantezii folosindu-se de Numele lui Isus. Ei au mers într-o sală, au pus pe ecran o icoană ortodoxă care îl reprezintă pe mântuitor, iar când mișcau din mâini, prin puterea mântuitorului, oamenii din sală se aruncau pe jos ca și cum ar fi fost loviți de un trăsnet sau de Mike Tyson.

Ha, ha, ha, genială analogia ta, de la Hristos la Mike Tyson?

Ar fi bine să plângi când citești aceste rânduri, nu să râzi.

Iartă-Mă dar nu Mă pot abține.

Te înțeleg. În zilele când sunt mai puțin trist mă amuz și eu.

Ar fi bine să te amuzi pe aceste teme mai des, asta dacă vrei să îți îmbunătățești starea. Nu poți schimba nimic până când oamenii nu vor renunța la aceste fantezii pur și simplu.

Schimbarea are loc acum. Acești impostori au fost dați de gol chiar de către cei care erau plătiți ca să joace acel teatru. Un astfel de maestru în arte marțiale care aranjase un spectacol de stradă a fost bătut până la desfigurare, chiar de către cel pe care îl plătise cu cinci mii de yeni japonezi ca să joace în acel spectacol.

Asta pățesc preoții religiilor catolice și ortodoxe de exemplu, când oamenii care au fost plătiți sau convinși, prin diferite mijloace, să răspândească zvonuri despre exorcizările la care au luat parte, efectuate de preoții și bisericile lor, recunosc că nu au luat parte niciodată la așa ceva, doar au răspândit zvonul sau dacă au luat parte recunosc că totul a fost un teatru. Împărăția minții cade

în mod accelerat, imperiile clădite pe fals și pe minciună astăzi se prăbușesc. Adevărul iese la iveală iar în urma lui rămâne rușinea înșelătorilor care merg la pieire.

Când eram copil îmi amintesc cum tata se ducea din când în când la biserica romano catolică și m-a obligat să merg cu el de câteva ori. Astfel, am văzut cum era acolo. Când am crescut am avut ocazia să vizitez și o biserică ortodoxă, și am văzut cum era acolo. Pe lângă asta le cunosc istoria, faptele și intenția. Sper ca niciunul dintre voi să nu se simtă jignit ori influențat, este dreptul vostru să alegeți ce credeți că e corect sau drept. În asta constă minunea, însă în lume a fost nevoie ca cineva să aducă lumina.

Prin urmare bisericile nu te ajută să ajungi la Dumnezeu, ba te împiedică să faci asta. Când observi neregulile care stau la baza apariției lor, când despici firul în patru, te retragi singur de acolo. Detașarea vine de la sine, nu îți impui tu să o faci. Înălțarea nu se produce la nimereală, cu Dumnezeu nu mergi la ghiceală sau pe crezute. Tu pur și simplu înțelegi că nu aceea este calea și mergi acolo unde te îndeamnă inima. Dumnezeu se manifestă în inima ta iar inima ta îți va confirma toate cele citite aici. Atunci mintea ta va începe să colaboreze cu spiritul tău și astfel veți deveni una. Cele trei părți care vă alcătuiesc ființa vor lucra în armonie și veți crește în cunoaștere iar cel mai important, în înțelegere.

Aș vrea ca în continuare să aflu ce se întâmplă cu o altă parte importantă care ne alcătuiește ființa și anume mintea. Spuneai că mintea poate deveni aliatul nostru, la fel cum un leu, odată ce te împrietenești cu el, îți poate oferi cea mai bună protecție.

Întotdeauna am crezut că mintea este un instrument limitat, însă pe parcurs m-am convins că nu este deloc așa.

Ce încerci să spui?

Încerc să spun că mintea nu a fost limitată în niciun fel, exact așa cum scriam în primele pagini ale dialogului nostru, în primăvara anului 2012. Spun că mintea nu se află doar în organul cerebral, că ea are capacitatea de a părăsi trupul în aceeași măsură în care o face spiritul. Aceasta mă face să regândesc tot ce am intuit până astăzi. Ultima descoperire îmi răstoarnă întreaga cunoaștere cu roțile în sus.

Mintea ta nu este dependentă de trupul tău. La fel ca spiritul ea se află într-o colaborare cu celelalte părți care vă alcătuiesc.

M-ai pierdut definitiv. În cazul în care e așa, tot ce am înțeles până acum pare că își pierde sensul.

Din punctul Meu de vedere acum începe să capete un sens.

Sufletul sunt eu, entitatea care se întrupează. Trupul este car-

casa cu ajutorul căreia mă manifest în lumea materială, iar mintea este instrumentul care asigură conexiunea între cele două. Colaborarea armonioasă ale celor trei părți dau naștere spiritului care rămâne în veac. Această conștiență, spiritul, cu cât se dezvoltă pe parcursul vieții experimentate în formă își poate părăsi constant forma, având diferite exigențe sau sarcini. El nu poate fi limitat printr-o metodă umană și nu este dependent de trup, nici măcar pe parcursul unei vieți trăite în trup.

Mă surprinzi!

Acum e acum, oare mintea e capabilă să facă același lucru?

Este?

Este foarte greu de crezut că este. Ultima afirmație ar fi bine să fie subliniată. Repet întrebarea, mintea umană este capabilă să facă același lucru?

Este. Precum în Cer (în inimă) așa și pe Pământ (în minte).

Dar cum este posibil?

Ai auzit vreodată un savant afirmând că în urma cercetărilor efectuate a ajuns la concluzia că și trupul are memorie?

Am citit recent o știre.

În regulă. Trupul nu are memorie, ci mintea, care are memorie, nu se află doar în organul cerebral, nici nu este dependentă de el. Mintea este un aparat complex care la fel ca spiritul umple camera în care vă aflați. Ea deține capacitatea de a zbura acolo unde vrea atunci când vrea, totul devenind posibil prin forța imaginației. Atunci când trimiți un gând cuiva fii sigur că gândul tău ajunge la el negreșit. Producerea acestui fenomen necesită totodată un aparat executor nelimitat. În cuvinte mai ușoare putem spune că atunci când trimiți un gând cuiva, mintea ta se întinde până la el, apoi se întoarce la tine.

E fenomenal ce aud, mintea este elastică. Fenomenul poate fi comparat cu ceea ce am numit telepatie?

Dacă ați reuși să dovediți ori să practicați aceste învățături, ați putea da naștere unei noi ere, cea a comunicării prin puterea gândului și astfel ați renunța la cuvintele care pot fi răstălmăcite, înțelese pe jumătate sau neadevărate. Mintea are capacitatea de a trimite gânduri, însă voi nu v-ați dezvoltat încă abilitatea de a recepționa gânduri. De aceea, în lumea minții lucrurile funcționează în felul următor:

Este absolut normal să I te adresezi lui Dumnezeu prin conversație directă sau prin rugăciune, dar e considerată sminteală recepționarea vreunui mesaj de la Mine. Și nu din cauză că Dumnezeu nu există sau că nu poate să vorbească, pentru că mintea

nu și-a dezvoltat capacitatea de a recepționa gânduri.

Înțeleg, e genial ce îmi spui. Informațiile din această carte ar trebui notate, pe viitor poate că oamenii vor fi capabili să facă un experiment. Poate peste câteva sute de ani ei vor accepta aceste dezvăluiri ca fiind un adevăr firesc, spre deosebire de acum când sunt considerate scenarii desprinse dintr-un film science fiction.

Trupul nu are memorie dar mintea nu se află doar în organul cerebral. Asta este genială, căci ea răspunde multor frământări cu care omenirea s-a confruntat până în zilele noastre. Dacă e așa, înseamnă că un organ care este donat și rămâne în viață pe durata transportului către pacientul beneficiar, va fi dar însoțit de această memorie, pe care o vom numi parte din mintea donatorului?

Este exact așa cum spui.

În cazul în care donatorul oferă o parte din mintea sa odată cu organul la care renunță ori în cazul unui pacient căruia îi este amputat un membru, cum se face că mintea donatorului se dezvoltă mai mult și mai repede, în comparație cu mintea unui om care a rămas întreg ca să spunem așa?

La fel ca în cazul unei plante care a fost tăiată. În locul unde ai tăiat o creangă vor crește două crengi, cu o viteză de două ori mai mare. Aceasta dacă nu îi smulgi rădăcina.

Chiar așa este. De aceea, oamenii care erau simpli mecanici auto de exemplu, recuperați în urma unui accident în care au fost răniți, devin autori de cărți cu mesaj spiritual, artiști sau pastori, în timp uimitor de scurt. După pierderea unei părți din ea mintea se dezvoltă în mod accelerat. Căci memoria, care este fidelă trecutului, o ține pe loc. Uitarea dă putere minții și reamintirea îi dă putere spiritului.

O persoană nedezvoltată din punct de vedere spiritual, care, se trezește din moarte clinică și afirmă că s-a privit de sus, și-a privit trupul cu mintea?

Sigur, deoarece mintea, spiritul și sufletul se asociază cu trupul și cred că există singure în acel trup. Numai trupul cunoaște despre el că nu este ființa și că este doar un trup. Restul părților care vă alcătuiesc cred despre ele însele că sunt trupul. Majoritatea oamenilor nu au ocazia să realizeze că ființa care sunt este alcătuită din trei părți. Pentru ei partea care preia conducerea e și singura care se dezvoltă și de care devin conștienți.

Ești un Geniu, știai asta?

Sigur că știu Cine sunt.

Mă refer la ultimele răspunsuri cu care m-ai surprins. Și sunt atât de încântat că ai hotărât să transmiți lumii aceste dezvăluiri

prin mine. Mă simt atât de liniștit când citesc aceste informații, e atât de frumos. Cum poate totuși mintea să iasă în afara trupului și să fie conștientă de aceasta, în vreme ce spiritul iese frecvent în afara trupului și este conștient de aceasta?

Tu să Îmi spui Mie cum poate.

Eu nu știu cum poate, de aceea am cerut ajutorul. Întrebarea potrivită ar fi cum știu, în momentul în care îmi părăsesc corpul, dacă sunt mintea mea sau dacă sunt spiritul care sunt?

Pur și simplu știi.

Am observat că știu, dar cum știu?

Nu știu.

Cum nu știi, nu Tu ne-ai creat?

Eu v-am creat în așa fel încât să vă puteți crea voi, fără a vă îndatora cuiva. Ai uitat?

Vai, mă desconsideri atât de tare în fața cititorilor. Din când în când mai uit anumite lucruri, recunosc.

Aceasta este foarte bine. Cu fiecare uitare mintea ți se regenerează și te dezvolți în mod accelerat.

Dacă e așa permite-mi să Îți spun ce am uitat să Îți spun. Am fost la Ierusalim, în Israel, așa cum ai spus că mă voi duce.

Aveai de gând să povestești experiența dacă nu te presam Eu sau iarăși uitai?

Aveam de gând să scriu despre călătoria mea, însă așteptam momentul potrivit. Revin acum la subiectul pe care am început să îl dezvoltăm.

Spiritul și mintea, în aceeași măsură, când părăsesc corpul se asociază cu acea formă, chiar și în momentul în care devin conștiente una de cealaltă și încep să colaboreze. Atunci personalitatea ți s-a duplicat. Este ca și când doi gemeni se prind de mână și decid să lucreze împreună în scopul pentru care se află acum aici și așa, în forma pe care au ales să o creeze în prezent.

El reprezintă un alt nivel al conștienței umane, pe care marii maeștri l-au atins în trecut.

Isus a știut acestea încă de pe atunci?

Cu siguranță că da. Isus a știut acestea încă de pe atunci. De aceea a lucrat în mod atât de armonios pe durata șederii acolo.

Eu am conștientizat în prezent ceva asemănător, iar ca să mă fac înțeles voi povesti pe scurt ultima experiență trăită. Mă aflam ca de obicei în starea de a îmi părăsi trupul, când, după detașare, am observat ceva diferit în legătură cu abilitățile mele din care parcă mai pierdusem. În schimb dețineam altele ceva mai umane, cum ar fi atracția față de o persoană de sex opus sau citirea litere-

lor în limba pe care am învățat-o. Puteam vizita pe cine doream, puteam observa detalii ca hainele cu care dormea îmbrăcată persoana pe care o vizitam și așa mai departe. Apoi, după vizită, ea mă contacta ca să îmi spună că m-a visat și că s-a gândit la mine. Înțelegi? Fenomenul este de domeniul paranormalului. Mai mult, el necesită o stare de concentrare atât de avansată încât poți auzi cum circulă curentul electric prin fire sau sângele prin vene.

Masele nu au capacitatea de a hotărî ce este normal sau paranormal în lumea voastră. Aceste definiții pe care le urmați sau adorați sunt hotărâte de voi, masele doar au grijă să nu iasă din cuvântul celor care hotărăsc lumea. De pildă, chiar dorința de a te implica pozitiv în lumea aceasta a fost numită sindrom mesianic, a fost deci catalogată drept disfuncție, timp în care prostia, răutatea sau ignoranța sunt considerate normalități. Acestea au fost hotărâte de marii psihologi actuali.

Așa este, în fiecare zi mă conving la ce nivel scăzut de conștiență se află omul învățat, acela școlit, care deținele piesele dar nu știe să rezolve jocul de perspicacitate, el se laudă cu uneltele și atât. Cu zâmbetul pe buze îmi rezerv dreptul de a afirma ceva, oamenii pot fi și tâmpiți.

Oamenii au fost formați în așa fel încât să își pună încrederea în orice altceva în afară de ei înșiși, cum ar fi în politician, în profesor, în preot, psiholog și în personajele fictive, în partener, în părinți, păreri sau prieteni. Sătui de dezamăgiri, oamenii pun astăzi la îndoială totul, chiar și mesajele care îi îndeamnă să se încreadă în ei înșiși.

Ai descris umanitatea în câteva rânduri.

Mulțumesc, continuă.

Spuneam că odată detașat de trup am realizat că nu sunt spiritul, chiar dacă mă vedeam la fel, având aceeași formă și același nume, Alberto. Ceea ce urmează să povestesc în continuare este absolut fascinant.

În momentul când am conștientizat că nu sunt spiritul m-am întors la trup ca să îmi clarific anumite aspecte. Atunci m-am detașat și în spirit, așa am devenit două persoane, eram ca doi frați. Ne-am luat de mână și am decis să lucrăm împreună. Nu exista nicio urmă de conflict între noi, nimic care să ne îngreuneze misiunea sau să dea naștere unei competiții, ci spiritul ghida mintea iar mintea ajuta spiritul. Cu toate acestea ambele aveau capacitatea de a decide în mod individual. Cert e că ambele părți care mă alcătuiesc colaborau armonios, ceea ce decidea mintea nu afecta spiritul iar ceea ce manifesta spiritul nu deranja mintea. Deoarece

atunci când cunoști înțelepciunea luptele dintre gândire și simțire se diminuează ușor, până dispar definitiv. Apoi întreaga ființă care ești lucrează în același scop, cu aceeași intenție, visând la același rezultat. Sunt stupefiat.

Mă bucur că ai observat aceasta. Totuși, nimic din ceea ce ți se întâmplă nu ar trebui să te mire acum.

De ce nu?

Iubitule, deoarece asta facem de aproape șase ani prin intermediul cărților. Eu, Spiritul tău, îți transmit informații pe care tu, mintea ta, le așezi în cel mai potrivit mod posibil, ca oricine să înțeleagă mesajul Meu.

Asta am făcut pe tot parcursul acestor scrieri, am colaborat?

Sigur, așa cum poți constata. Iar realizările au ieșit la lumină ca florile de primăvară care își fac loc după topirea zăpezii.

Astfel a procedat și Isus câtă vreme a trăit în trup, a colaborat cu Spiritul Său, care este Tatăl?

Cu adevărat că este.

Dar Isus nu a scris atât de mult, atât de bine ori de explicit ca mine, cu toate că a fost mult mai aproape de Tine decât sunt eu.

Aceasta deoarece pe când umblam printre oameni ca un om nu exista o conexiune între om și Dumnezeu. Eu sunt Cel care a creat legătura cu Tatăl nu pentru Mine, pentru voi, ca prin Mine să veniți la Tatăl, adică la Mine. Întreg acest proces se desfășoară astăzi sub meritul vostru. Răsplata este a voastră nu a Mea.

Nici a mea nu este, răsplata este a oamenilor. Așa am înțeles din discuțiile noastre și așa am ales, cred. Ce mi-ar fi folositor să înțeleg de aici?

Să înțelegi faptul că schimbarea care se produce în interiorul tău se produce în același timp în lumea exterioară. Odată cu înălțarea ta se ridică și lumea. Microuniversul deține capacitatea de a transforma Macrouniversul odată cu schimbarea sa.

Cine sunt aceste entități pe care le-am descris, spiritul și mintea, cei doi frați? Un gând timid și îndepărtat mă conduce la Cain și la Abel.

Orion și Sirius, Hrist și Antihrist, Abel și Cain, David și Goliat, personajele Neo și Smith prezente în trilogia filmelor Matrix. Ca Abel să ajungă în Împărăția spiritului și să preia conducerea, alături de Mine, la dreapta Mea, a trebuit întâi să moară, ucis de către fratele său Cain, cel care orbit de lăcomie și individualism a dorit să câștige lumea pentru el.

La rândul său, Abel, dorind a pune capăt poftei de control și de putere care a dominat lumea încă de la început, tot timpul, s-a

lăsat ghidat de dragostea care l-a trimis la moarte, așa cum este un miel dus la tăiere. El a ales să moară pentru păcatele lumii, precum a văzut la Domnul lui care a trăit înainte. La final Orion a lăsat puterea, lui Sirius i s-a luat.

Cunoscând evenimentele care s-au desfășurat pe Pământ știm că Abel a trăit înainte de Hristos. Cum ar fi putut el să se inspire de la Hristos, câtă vreme Isus Hristos a trăit în lume cu câteva mii de ani după el? Scepticii mă adoră acum, îi salut.

Privind evenimentele din perspectiva realității aparente s-ar putea să ai dreptate. În realitatea supremă însă totul a plecat de la Hristos și totul se întoarce la El. Adevăr îți spun, Abel trăiește astăzi printre oameni ca un om, ghidat de spiritul Domnului său care a trăit înainte.

Insinuezi că aceasta este cea de-a doua încercare?

Nu cea de-a doua, este a șasea încercare analizând în funcție de cât anume vă amintiți. În acest tablou alegoric Orion este îngerul Mihail, Abel, partea spirituală din voi, iar Sirius reprezintă partea opusă a acesteia și anume mintea umană, Cain ori Satan. Ei s-au luptat de la început și până la sfârșit, iar voi i-ați privit. Pe Pământ nu va rămâne nimic din care ei să nu fie, căci Sirius va vrea totul și i se va da. El va arde toate învățăturile omenești, care nu sunt de la Dumnezeu, dar pe cele care sunt de la Dumnezeu nu le va putea arde. Căci iată, Orion stă în picioare înaintea lumii iar din el vorbește Domnul spiritelor și Cel al Pământului cu același glas. Pe parcursul acestei Lucrări dumnezeiești Orion va clădi noua paradigmă, cea neîntinată și care vine de la Dumnezeu. După înălțarea lui la dreapta Mea va fi pace iar lumea va fi luminată. Acest lucru s-a întâmplat deja, tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă dați seama de schimbarea care a avut loc și să vă iubiți. Ați fost iubiți prea mult.

Toate cele trei părți care vă alcătuiesc colaborează astăzi în scopul creșterii voastre așa cum am hotărât Eu. Orice altă părere ați întâlni și citi are o mai mică valoare. Eu sunt Domnul!

Întâmplător sau nu am primit un mesaj care îmi confirmă cele spuse de Tine. Textul a fost extras din cartea „Marea evanghelie a lui Ioan“ scrisă de Jakob Lorber în urmă cu aproape două sute de ani, în Austria.

„O, atâţia nebuni sunt pe lume în ziua de azi! Ei văd lumina ca întuneric şi întunericul ca lumină! La Răsărit s-a aprins deja o stea care îi va netezi drumul lui Orion, iar, focul lui Sirius îi va mistui pe toţi. Şi voi arunca un mare număr de stele pe Pământ, pentru ca toţi făcătorii de rău să piară şi pentru ca lumina Mea să

strălucească pretutindeni. Eu, Iehova, Domn în eternitate, vă dau ca ultimă povaţă adevărul şi dreapta credinţă. Amin! Fie aceasta pentru voi, toţi cei care aţi mărturisit atât de puţin și apoi pentru toţi ceilalţi. Amin! Acestea sunt cuvintele Mele cele dintâi şi cele de pe urmă. Amin!“

În continuare am primit pe e-mail un set de întrebări la care mi-ar plăcea să răspundem împreună, desigur, doar dacă ești dispus să o faci.

Eu sunt, să începem.

O cititoare mă întreba așa. E adevărat că fiecare om are îngeri păzitori? Dacă fiecare om are îngeri păzitori, există unul pentru fiecare sau un singur om poate să aibă mai mulți îngeri păzitori? Cum putem comunica cu aceștia?

Povestea cu îngerii păzitori este doar un mit, la fel ca nouăzeci și șapte la sută dintre învățăturile voastre. Nu există câte un înger păzitor care merge alături de fiecare om douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru. În realitate tu poți chema îngerii în ajutorul tău sau poți descoperi că ești tu însuți un înger.

Mitul a pornit de la convingerea că omul este trupul care ar putea să aibă și un suflet. Adevărul e că omul este sufletul său, nu că deține vreun suflet. Omul nu este mintea sau trupul, omul este ființa care este compusă din suflet, minte și din trup. Îngerii sunt entități mai mari, care se divid în părți mai mici de suflet, care se pot încarna în mai multe trupuri și în mai multe minți în același timp. El este adevărul.

Referitor la oamenii cu puteri extrasenzoriale aceeași cititoare mă întreba cum pot lua ei legătura cu sufletele persoanelor care au plecat din trup?

Singura modalitate prin care ai putea contacta un spirit individualizat, care a trăit în trecut într-un anumit trup iar în prezent trăiește într-un altul sau nu, este conectarea cu Spiritului creator, adică cu Dumnezeu. Eu știu cine a fost fiecare om în trecut, cine este fiecare om în prezent și cine va fi fiecare om în viitor.

Mai departe a întrebat așa. Dacă Dumnezeu afirmă că diavolul nu există, ce semnifică expresia „nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău“ pe care am fost învățați să o rostim sub formă de rugăciune?

Biblia face referire la diavol ca fiind mintea umană ieșită din ordinul spiritului. Atunci când se întâmplă acest lucru mintea nu știe ce face, nici unde merge și se îndreaptă cu pași repezi la pieire. Doar spiritul vede viitorul, el poate direcționa materia către un viitor sigur și prosper.

Privind dar dintr-o viziune mai înaltă realizăm că nici mintea ieșită din ordinul spiritului nu este altceva în afară de Dumnezeu. Ea este tot o parte din Dumnezeu care a fost programată să iasă în afara lui Dumnezeu, ca să Îl poată privi pe Dumnezeu și să își dorească să redevină Dumnezeu. Astfel înțelegem că nu diavolul îl poartă pe om în ispită, tot Dumnezeu îl duce în ispită, adică îi oferă omului posibilitatea de a se crea, a decide pentru el și a își dezvolta în felul acesta instrumentele care i-au fost dăruite.

Care este importanța sau efectul cuvântului amin?

Nu are o importanță sau un efect cuvântul amin. El este doar o formă prin care omul în trecut și-a exprimat ascultarea față de Voia lui Dumnezeu.

Care este modul cel mai corect pentru a ne ruga lui Dumnezeu? Oare există un ritual cu adevărat benefic, cum ar fi statul în genunchi, mâinile ținute încrucișat așa cum am fost învățați ori ne putem conecta cu Tine oriunde, oricum și oricând? Isus se ducea pe munte ca să se roage.

Nu există o metodă eficientă de conectare în afară de modul tău unic de a contempla. Isus se urca pe munte ca să contempleze cu scopul de a părăsi vălul energetic întinat uman. Astfel, reușea să atingă stări care îi permiteau să se unească cu Tatăl în conștiință. Atunci putea vedea care era rolul Său, ce urma să se întâmple în continuare și ce trebuia El să facă. Tu poți atinge această stare cel mai bine în timp ce îți desfășori o activitate care te solicită la nivel fizic și te calmează la nivel psihic.

Ce dreptate ai. Noi oamenii tot timpul vedem ceea ce nu vrem să vedem, auzim ceea ce nu ne place să auzim și facem ceea ce urâm să facem, suntem preocupați cu lucrurile care ne răpesc bucuria. Ea se întâmplă fiindcă nu ne putem dezlipi de convingerile din trecut, am rămas în poziție de atac. Noi gândim prea mult dar simțim prea puțin. Căutăm să identificăm obstacole chiar și după ce găsim soluții, mai degrabă decât să sărbătorim victorii.

Ceea ce practica Isus nu este o religie, spiritualitatea nu este o religie, este înțelegerea vieții și experimentarea ei pe toate planurile, nu doar pe cel al lumii aparente. Desăvârșirea spirituală înseamnă identificarea ta cu esența care ești și dezvoltarea abilității de a îți aplica dorințele. Ea a fost numită și arta manifestării energiei în lumea materiei.

Pământul nu e solid, este lichid, iar lumea pe care o cunoaștești a fost construită pe scoarța lui, din scoarța lui, a cărei esență se află în nucleul lui. Așa a fost creat și omul. Sufletul este esența, trupul este scoarța, mintea e instrumentul care leagă cele două

părți care îți alcătuiesc ființa. Spiritul este ceea ce rămâne.

Cerul nu este albastru, cei care despică firul în patru cunosc faptul că Cosmosul e întunecat. Cerul se vede albastru datorită atmosferei care păstrează razele soarelui în interiorul ei și astfel planetă este luminată. Spiritualitatea este știința care te ajută să diferențiezi realul de o simplă aparență.

Dumnezeu este Păstorul care educă turma, nu este cel care o înșeală, ca să crească pe spatele ei. Dumnezeu nu are nevoie să crească, El este totul deja. Cu minciunile, amăgirile și condamnările, se ocupă oamenii, instituțiile, afacerile, dogmele.

Religia a tot încercat să elimine spiritualitatea, căci spiritualitatea o amenința cu evadarea omului din ghearele ei. Relația cu Dumnezeu este una personală, mereu și pentru fiecare om, fără ziduri și intermediari, așa cum a hotărât Dumnezeu ca să fie.

Cere și ți se va da, bate și ți se va deschide. Învață mai întâi să fii smerit ca mai târziu să fii înălțat de alții. Caută mai întâi Împărăția cerului și toate cele de trebuință ți se vor da pe deasupra. Habar nu ai cât de reale pot deveni aceste cuvinte.

Pentru a obține ceea ce dorești și a ajunge să fii cine ești, ai nevoie să înțelegi ce înseamnă credința. Fiindcă credința poate fi ușor confundată cu credulitatea, cu naivitatea și în final cu prostia. Adevărata credință este certitudine. Iar cele trei niveluri ale credinței sunt a crede, a ști și a simți, care înseamnă încredere, certitudine și experimentare.

Ca să începi ceva ai nevoie de credința că acel ceva este real sau că deții capacitatea de a îl face tu ca să devină real. Atunci când vei depăși momentele de îndoială, vei cunoaște că ceea ce ți-ai propus să faci pur și simplu vei putea să faci și că între momentul stabilirii obiectivului și atingerea lui, stă doar o noțiune de timp.

Cu cât te vei înălța în conștiență acest timp devine din ce în ce mai scurt, până vei reuși să îl elimini definitiv. La sfârșit, după ce întreg procesul a trecut prin tine, vei povesti și altora experiențele tale. Atunci vei ști că toate timpurile se petrec acum.

Îți mulțumesc, Îți mulțumesc pentru că m-ai ajutat să sper și să muncesc pentru ceea ce cer. În perioada când treceam prin cele mai cumplite clipe din viața mea nu am dorit să nu mă mai doară, chiar dacă scrâșneam din dinți îndurerat. Am cerut să înțeleg care este rostul evenimentelor trăite și ce îmi hrănește de fapt durerea. Atunci am înțeles că neînțelegerea.

Când eram copil îmi petreceam vacanțele de vară la țară, într-un sat liniștit din apropiere de Bacău, ca ai mei părinți să își poată

desfășura activitățile în voie. Ne plimbam pe dealuri împreună cu bunica și cu tot satul, în frunte cu preotul care se ruga zeului inventat de religia lui să facă să plouă, efectuând tot felul de ritualuri, așa cum procedau triburile în preistorie. Și totuși nu ploua cu săptămânile. Din acest motiv oamenii erau din ce în ce mai triști, spuneau că au fost blestemați. Erau convinși că natura îi urăște iar Dumnezeu la fel.

În tot acest timp adevăratul Dumnezeu îi inspira pe oamenii care I-au cerut cu adevărat asta. Ei nu se rugau ca Dumnezeu să facă să plouă, ci se rugau zicând învață-mă cum să ud pământul. În felul acesta a fost înverzit deșertul care formează astăzi Israelul. Căci înțelepciunea face ca hrana să crească și din piatră, dar hrana se usucă atunci când pământul fertil e dat pe mâna omului nebun.

În lume oamenii au fost obișnuiți să se asocieze cu jumătăți de măsură și să trăiască la fel. Din acest motiv și rezultatele lor sunt incomplete. Însă eu trăiesc cu capul în nori și cu picioarele pe pământ. Ceea ce văd sus pun în aplicare jos și nu accept nicio etichetă stabilită de cei care trăiesc doar jos, care nu au fost niciodata sus și nu știu ce este acolo.

Învățătura lui Isus nu este o religie, creştinismul este credință iar religia este renunțarea la credința ta, cea din interiorul tău, în schimbul urmării instituțiilor profitabile locale lumești.

Prin urmare, învățătura lui Hristos nu poate fi identificată cu afacerile de acest tip. Nu cu religiile, nu cu icoanele, nu cu spovedaniile, nu cu minciunile, nu cu mortăciunile ori cu pelerinajele. Dacă te interesează să afli ceva citește naibii Biblia ori ascultă-ți inima, căci acolo se manifestă Dumnezeu. În rest taci, mi-e milă de tine. Adevăratul Dumnezeu plânge pentru tine când te vede că practici toate aceste mizerii.

Spiritualitatea nu se află în conflict cu nimeni. Ea îi acceptă pe toți și îi cuprinde pe toți. Doar religiile se războiesc între ele, împreună cu oamenii orbiți de control și de putere. Totuși cu toții trăiesc în sânul spiritualității dar nu toți o știu, fiindcă spiritualitatea este casa tuturor, la fel ca adevărul. Căci adevărul pe care Hristos l-ar fi putut prezenta, vi l-a lăsat vouă ca să îl prezentați voi cu ajutorul Lui. El era deja adevărul pe care voi nu îl puteați vedea fără puntea pe care a construit-o între om și Dumnezeu.

Religia a separat oamenii și i-a îmbolnăvit. Spiritualitatea îi strânge la un loc și îi vindecă. De aceea spiritualitatea nu este o religie. Căci spiritualitatea este mama, oamenii sunt copiii ei iar religiile sunt jucăriile pe care se tot ceartă. Când se vor maturi-

za oamenii vor renunța la jucării.

Religia este căderea omului, spiritualitatea este înălțarea lui. Hristos nu preda religia, propovăduia înălțarea și eliberarea. Tu reușești să faci diferența?

Pentru prima dată în istorie da, reușim. Îți mulțumesc pentru scurta recapitulare. Noi, cititorii Tăi fideli cunoaștem deja aceste adevăruri firești, vreme în care alții se scaldă în faima sinelui lor fals. Îți amintești când mi-ai spus că voi merge la Ierusalim?

Sigur, tot Eu te-am întrebat dacă te vei duce.

Astăzi am achitat călătoria și am clarificat ultimele detalii. În ziua de 21 februarie 2018 voi fi în Israel, în orașul Tel Aviv, iar în următoarea zi voi ajunge la Ierusalim. Sunt emoționat din cauza faptului că voi fi acolo. În regulă, au trecut cele trei săptămâni de așteptare, este 21 februarie, acum sunt acolo.

Trec ca un invizibil printre oameni dar Tu ești cu mine. Tu ai rămas singurul care vede adevărata față a realității pe care noi o atingem. Mă plimb printre copiii Tăi sau ai noștri ca un străin, tot așa cum nici pe Domnul lor care a trăit înainte nu L-au recunoscut. Totuși Tu mă încurajezi, îmi amintești că este dreptul meu să iert ca să fiu fericit. Spui că doar așa pot străluci în noapte ca să fiu împlinit. Sunt ostenit.

Am avut onoarea de a mă plimba pe acest Pământ prin locuri adorabile, pe munți, pe dealuri și câmpii sau insule, în lumi pure rămase parcă paradis. Simt presiunea lumii care mă sufocă vizitând orașe aglomerate. Dar lumea voastră trecând prin mine este curățată. Sunt ca un filtru care a fost folosit. Pe lângă această senzație mai simt și liniștea care a fost așternută în trecut pretutindeni. Simt natura și animalele ori valurile lumii care agită marea de oameni. Cu toate aceastea eu sunt acum aici pentru Tine.

Te rog, trimite dragostea Ta prin mine celor care au nevoie de ea. Trimite dragostea Ta viețuitoarelor care sunt ținute captive și copacilor care sunt tăiați. Trimite dragostea Ta aerului care a fost poluat dar și oamenilor care l-au otrăvit și au murit.

Trimite dragostea Ta fiicelor oamenilor în așa fel încât să nu se mai simtă rănite de bărbații care se comportă ca niște animale. Trimite mângâierea Ta și înțelegerea evenimentelor trăite acelora care au fost înșelate de bărbații lor, dar și bărbaților care au fost trădați de femei. Trimite dragostea Ta copiilor care au fost abandonați și uitați chiar de către ai lor părinți.

Viața e frumoasă iar lumea devine mai frumoasă atunci când oamenii își amintesc că sunt frumoși și buni. Libertate și posibilități cum există astăzi nu au fost niciodată pe planetă, în întreaga

istorie a acestei civilizații. Îți mulțumim pentru iertarea și pentru schimbarea care a avut loc. Îți mulțumim pentru sacrificiul făcut, pe care îl săvârșim și noi, cu zâmbetul pe buze, la rândul nostru.

Alberto, privește cât de mari ați devenit, câte lucruri sunteți capabili să înțelegeți și apoi accepta. Privește câte puteți preda! Uite cum transformați lumea odată cu strălucirea!

Cel mai mare om este cel mai smerit dintre oameni. Dorința aceluia care s-a făcut deja văzut este să îi facă și pe ceilalți să strălucească, asemeni lui, arătându-i lumii că și ea poate deveni lumină și că puterea a fost ascunsă în inima fiecăruia.

Eu pot ridica pe cine doresc acolo unde doresc iar perioada de timp în care se desfășoară procesul este neînsemnată. Nu ar fi păcat ca tot ceea ce ați reușit să fiți să se piardă din nou?

Ar fi păcat, mi-ar părea extrem de rău să ne pierdem pentru a șasea oară. Dacă s-ar întâmpla, tot efortul depus a fost zadarnic.

Acest lucru nu se va mai întâmpla, extincție nu va mai fi. Căci în vremurile actuale toți oamenii lucrează spre pace sau frumos, indiferent de intențiile lor și de nivelul în care sunt conștienți ori nu de acțiunile lor.

Astăzi cei care te urăsc și care vor să te oprească, de fapt te înalță, ei îți dau puterea lor. Fiindcă nu perfecțiunea și confortul stoarce bunătatea din voi, imperfecțiunea o poate face. Întunericul te face să strălucești, nu lumina. Tu ești lumina. Un cer luminat, pe timp de zi, nu permite stelelor să fie observate, la fel cum lângă Mine voi nu puteți străluci. Doar în prezența întunericului o puteți face. În tot acest timp flacăra din voi se consumă și dă să se stingă. Atunci vă reîntoarceți la Lumina dintâi care suntem. Și întreg Pământul s-a mirat cum poate o lumânare a cărei ceară a fost consumată să ardă în continuare, de unde vine oare focul ei? Întrebarea potrivită este cine este acest foc?!

Trebuie să închidem o eră pentru a face loc alteia noi.

Ca acest lucru să se producă ai nevoie să fii neprihănit.

Ce înseamnă să fii neprihănit?

Înseamnă să rămâi în legământ cu Tatăl până la sfârșit.

Ea este intenția care mă călăuzește de când mă știu, Dumnezeul meu, scopul meu, sarcina mea și bucuria. Am venit în Israel, sunt la Ierusalim. Aici sufletele sunt încinse, mulți oameni trăiesc în conflict exact cum Tu ai spus. Israelul atacă așa cum nu s-a mai întâmplat vreodată în istorie. Oricât de absurd a părut ceea ce am scris în cea de-a doua carte a noastră, în urmă cu patru ani, astăzi se adeverește. Israelienii persecută palestinienii așa cum și ei au fost persecutați de către alte popoare. De aceea Te rog pentru a

doua oară, trimite dragostea Ta tuturor națiunilor, liniștește apele!

Eu sunt fericit, aș vrea ca toți oamenii să fie curați și împăcați și să se admire. Simt o onoare uriașă că mă aflu în prezența lor în aceste vremuri. Am cumpărat o pietricică șlefuită pe care un tânăr care și-a pierdut o mână a gravat cuvântul pace și aproape că am lăcrimat. Am hotărât ca pacea să fie simbolul călătoriei mele. Am savurat cea mai gustoasă băutură de fructe din viața mea, rodie și papaia, amestecate cu gheață mărunțită.

Îți mulțumesc că mă conduci în toate aceste locuri minunate. Am rămas uimit văzând fete în vârstă de aproximativ optsprezece ani purtând uniforme militare, încercuind Ierusalimul cu arme de foc automat ținute pe umăr. În Israel copiii sunt educați în așa fel încât să păzească granițele țării, credința, poporul și o fac pe bună dreptate, ghidați de convingerile din trecut. Nu judec, cu toate că nu arma este soluția, Dumnezeu e salvarea. Expierea vine odată cu dragostea care se revarsă din inimă de om.

Sunt fericit dar trist în același timp. De ce au ocupat păgânii Ierusalimul? De ce sunt construite biserici ortodoxe ori moschee musulmane acolo? De ce mint preoții fățarnici că în seara de înviere, în ziua sărbătorii pascale așa cum au hotărât-o ei, o flacără se aprinde atunci când coboară lumina din cer? De ce impostorii se dau drept trimiși ai Tăi și întreaga lume îi crede? Unde le este oamenilor discernământul, cunoașterea, limpezirea?

În timpurile când oamenii vor realiza că aprinderea acelei flăcări e doar o reacție chimică provocată de ei, că religiile de orice tip și-au impus autoritatea asupra oamenilor prin vărsare de sânge, vor distruge Ierusalimul în loc să judece impostorul, așa cum dogmele au încercat să înăbușe adevărul. Și nu mă refer la o cetate dărâmată, care a fost construită din piatră, ci la Templul din inimile oamenilor din care nu a mai rămas aproape nimic. Oamenii care au fost mințiți de oameni zic că Dumnezeu i-a dezamăgit.

Ierusalimul reprezintă Templul moral pe care Dumnezeu l-a clădit în inimă de om. Totuși în inima omului cineva a pus acum otravă, la fel cum cetatea Ta a fost cucerită de străini. Ai permis lumii să calce în picioare tot ce este sfânt. Unde e Hristosul Tău ca să mistuie minciuna, să curețe urâciunea și să elibereze omenirea de sub robia la care s-a autocondamnat?

Ce se întâmplă cu tine, ești gelos pe oameni?

Posibil și ce spui Tu, dar eu reacționez astfel deoarece nu pot privi păcatul, tot așa cum păcatul nu poate sta în prezența mea.

Dar religiile au murit.

Dacă au murit, de ce se află oamenii și azi sub influența lor?

Deoarece nu poți programa o minte deja programată. În plus nu toți oamenii cunosc faptul că religiile au murit.

Sau nu cu toții o acceptă încă.

Exact așa.

Dar religioșii vor fi batjocoriți și persecutați așa cum și ei au ucis adevărații sfinți, cu scopul de a inventa sfinții lor, care să le aprobe religia lor.

Iubiților, voi să nu batjocoriți pe nimeni. Împotriviți-vă păcatului lumii dar nu urâți pe nimeni.

Oamenilor le este greu să pună în aplicare ceea ce susții, le e aproape imposibil. Dacă spun unui religios catolic sau ortodox faptul că religia cu care se identifică și pe care o urmează, este o minciună, una dintre cele mai absurde, el se va simți jignit, chiar dacă îi demonstrez faptul că este o ființă minunată care doar s-a lăsat păcălită. Dacă folosesc aceeași afirmație în cazul unui religios musulman e posibil să fiu omorât, tot așa cum catolicismul și ortodoxismul au ucis în trecut. Și totuși ele s-au oprit, islamul încă nu s-a oprit.

Nici catolicismul sau ortodoxismul nu s-a oprit. Chiar dacă astăzi nu mai sunteți amenințați cu moartea trupului, fiara ucide spiritul fiecărui nou născut încă de la naștere.

Exact așa este. Permite-mi să expun modul în care sunt duși de nas oamenii mai puțin luminați. Dacă Ierusalimul este ocupat astăzi de religia ortodoxă, oamenii urmează religia ortodoxă. Da, religia care se așează acolo dovedește prin acțiunea ei de a cuceri faptul că este și cea adevărată. În urmă cu câteva sute de ani Ierusalimul a fost ocupat de musulmani. Pe atunci religia musulmană era și cea adevărată. Pe viitor dacă cetatea va fi cucerită de către hinduși, religia lor va fi cea adevărată pentru majoritatea.

Spune-Mi cum ar fi arătat lumea dacă niciun om nu ar fi știut ceea ce știi tu acum?

Ar fi fost distrusă?

Cu adevărat Alberto, lumea ar fi fost distrusă așa cum a mai fost. De aceea, bucuria ar fi bine să vă alunge tristețea. Eu sunt Domnul iar Domnul este de partea voastră.

Detașați-vă, delectați-vă și căutați să nu depindeți de nimic. Evitați conflictele de orice tip. Natura fredonează cântecul vieții. Timpul petrecut în natură este un timp câștigat. Timpul petrecut cu tine însuți e un timp câștigat. În viață, nu permite nimănui să îți tulbure pacea interioară. Nu contează ce cred oamenii despre tine, important este că Dumnezeu te iubește. Oamenii nu cunosc absolut nimic despre ei, așadar, tu iubește-te așa cum te iubește

Dumnezeu.

Nu permite nimănui să decidă în locul tău cum să îți trăiești viața. Inspiră-te tu de la toți, ia în considerare fiecare sfat. Poate toate gândurile care îți provoacă suferință sau neliniște aparțin altcuiva, ele nu sunt de la tine. De ce ți-ai provoca în mod conștient vreun rău crezând că e spre bine? Poate chiar lupta despre care ai fost convins că trebuie să o porți este bătălia altuia, nu a ta proprie, aleasă de tine. În viață tot ce ți-a fost lăsat să faci e să te bucuri.

Fiecare sentiment de pace și frumos te aduce mai aproape de adevăratul tu, dar tu spui că atunci trăiești limitat. Sunt convins că ai uitat că Eu nu sunt limitat. Liniștea este cea mai completă stare, totuși tu cauți fericirea mereu în altceva. Tăcerea te învață mai mult decât cuvintele Mele căci Dumnezeul care se manifestă prin ele ți se adresează prin tot ceea ce te înconjoară.

Așa este, ai perfectă dreptate. Dumnezeul care mă inspiră pe mine se află și în tine mult iubite cititor. El nu este un Dumnezeu de tip ortodox sau catolic, nici musulman, nici ateu și nici pocăit, nu e nici măcar ezoteric sau spiritual, este Dumnezeul care este, atât. Este Spiritul nostru liber! Natura nu este etichetată, Creatorul ei nici atât. Iubiților, fiți ca Dumnezeu!

Etichetele nu te înalță, ele îți întinează ființa și te țin la statutul de rob al amneziei. Nici toate metodele lumești adunate la un loc nu te eliberează, ele doar se hrănesc cu energia ta în schimbul minciunilor pe care ți le vând cu țârâita.

Nu căuta niciodată să grăbești lucrurile, toate se vor aşeza la timpul lor. Tot ce ai de făcut este să fii prezent în fiecare moment al vieţii tale ori să îl cinstești cum se cuvine. Tu fii recunoscător pentru fiecare minut al fiecărei zile, pentru fiecare emoție, pentru fiecare peisaj din natură, pentru fiecare lacrimă sau picătură de lumină. Amintește-ți acestea când încetezi să mai vezi.

Cu răbdarea nu treci marea, valurile lumii le învingi înotând. Ceea ce mi-ar plăcea să știi este faptul că ție nu ți-a fost vreodată destinat să te îneci. Cu răbdarea nu păcălești nici timpul, dar îţi păcăleşti mintea ca să te lase să te bucuri de prezent. Căci timpul e prezent doar în programarea voastră mentală. În realitate totul s-a petrecut deja, lumea a avut loc deja, aşa cum au înţeles încă de pe atunci profeţii. În felul acesta ei au reuşit să învingă timpul psihologic cu un scop precis, să vadă în viitor și să îl modeleze.

Aşa că orice ar fi nu te poţi opri aici. Nici măcar atunci când crezi că stai, nu stai. În viaţă faceți ce puteți, cu ceea ce ați găsit acolo. Societatea a devenit aerul pentru oameni, poluarea există,

voi sunteți filtrele care reîmprospătează lumea şi o curăţă.

Cât de frumos poți să vorbești, mi se înmoaie picioarele când merg pe stradă și notez aceste rânduri. Cuvintele Tale îmi răsună în minte, sunt vii, sunt sfinte și așa vor rămâne. Uneori mă întreb și astăzi cum Te-am găsit.

De cele mai multe ori facem ceea ce putem să facem, iar asta este bine. Uneori facem ceea ce nu putem să facem şi ne iese al naibii de bine. Dragilor eu nu vă cer nimic, dar vă ofer speranța și credința că puteți să fiți mai mult decât ați fost învățați să aspirați să deveniți. Sunteți născuți din pământ dar puteți străluci la fel ca Soarele și puteți redeveni Soarele. Rolul meu este să vă amintesc acest lucru, atât. Unii dintre oameni au devenit deja stele, restul doar trăiți.

Viața vă cere recunoștința pe care nu i-o puteți da. În funcție de atitudinea cu care priviți viața primiți recompensa, care este fericirea. Iubirea vindecă mintea îmbolnăvită de teama că nu mai există iubire sau frumos, dacă mintea nu a primit ce a considerat că i se cuvine ori dacă nu a înțeles rolul acestui medicament minunat încă. Și nu există viață fără provocări, fără suișuri morale și coborâșuri psihice. Altfel nu ai putea să devii doctorul tău.

Eu nu mă pot atașa de nimic, sunt doar un călător prin viață, un musafir pe Pământ. Nu dețin nimic, nici nu am nevoie. Tot ce simt acum e că sunt mulțumit de mine. Mi-am îndeplinit sarcina încă de la vârsta la care alții abia se descoperă și în acest scop au nevoie de îndrumare. Minunații! Vorbesc de sufletele pentru care am hotărât să mai rămân. Te inspir, aceasta mă face să inspir, iar când expir te vindec. Îți arăt viața așa cum este, dincolo de planșa cenușie pe care a hotărât-o lumea în locul tău, pentru tine. Colorez ceea ce ai uitat că e frumos în tine. Îți decorez interiorul sufletului cu cele mai mătăsoase așternuturi. Pe toate acestea le fac fiindcă te iubesc.

Și cine ar putea porunci unui fluture să nu mai zboare iar el să se oprească din a mai zbura? Cine ar putea să interzică unei oi să pască, unui pește să înoate, vântului să bată și soarelui să strălucească? Mersul lumii și al tuturor ființelor a fost hotărât cu înțelepciune încă de la început, la fel cum fiecare se supune glasului Celui dintâi care a scris lumea. Asemeni Lui îți dăruiesc la rândul meu prin cărți rândurile păcii.

Îți mulțumesc că ești alături de mine și că ai rămas fidel simplității, sincerității, acceptării, iertării, dar și iubirii. Dragostea ți se descoperă în milioane de forme, în funcție de câte aspecte mai ai de reglat la tine. Uneori iubirea te poate străpunge în măsura în

care ceea ce ți-ai imaginat că ți se cuvine să îți ofere ea nu vine la tine. În realitate iubirea nu îți oferă nimic, ea te ajută să devii conștient că toate de câte crezi că ai nevoie au fost dar ascunse înăuntrul tău și nu știi. Viața te încearcă mai întâi cu răul, pentru că ai nevoie să îl cunoști prin experiența ta trăită de tine. În felul acesta reușești să apreciezi mai târziu fiecare gram de bine, la fel ca dependenții.

Oamenii care te bruschează emoțional nu sunt oameni răi, ei sunt oameni temători și derutați, nu te teme de ei. Provocările îți aduc satisfacția. Starea de disconfort te crește, în schimb confortul de ține pe loc. Tu nu căuta să îți trăiești viața doar într-o stare de bine, căci astfel vei rămâne în urmă. Acceptă cu seninătate în privire și cu zâmbetul pe buze toate provocările pe care viața ți pune la dispoziție. Să escaladezi un vârf de munte este greu, dar de sus se vede atât de frumos. Căci nu există situații fără ieșire, frica este o iluzie.

În clipele cele mai cenușii amintește-ți că succesul răspunde la echilibru, fericirea răspunde la recunoștință și dezvoltarea răspunde la provocări. Victoria răspunde la colaborare. Apoi, peste toate acestea se așează credința că nu exiști acum aici degeaba, că nu ești produsul unei pure întâmplări ori că misterul îți dăruiește bucuria. Secretul oamenilor care ating țărmul ți-a fost dezvăluit, la final te așteaptă gloria.

Ai reușit să Mă uimești copilul Meu, cu inocența ta și cu claritatea de a exprima ceea ce te trimit să simți. M-ai uimit încă de la început cu viteza cu care zbori deasupra limitărilor lumești și continui să Mă uimești. Uneori Mă întreb până și Eu cine ești și de unde vii, fiindcă văd în ochii tăi focul Începutului. În privirea ta strălucește lumina Soarelui dintâi care a înfăptuit lumea și Mă întreb cum a fost posibil, ai plecat atât de departe.

Și Tu mi-ai dăruit o serie de surprize pe durata acestei vieți.

Am pus viața în mâinile voastre, tot ce Îmi doresc este să luați cea mai înțeleaptă decizie pentru voi.

Capitolul 8

Grădina lui Dumnezeu
Înțelepciunea florilor

Iubesc să privesc razele roșiatice ale soarelui printre copaci, la răsărit, atunci când circul cu autobuzul. Fiecare dimineață îmi amintește de Tine. Lumea oamenilor este minunată, are tot ce are nevoie să aibă în ea însăși. Tot ce găsim câtă vreme trăim este un dar pentru noi. Totuși, nu putem deține nimic din câte ne-au fost oferite, însă ne putem bucura de tot până plecăm odată ce aflăm secretul.

Înțelepciunea ne-a demonstrat dar prin experiență că făcând lumea un loc mai bun îți așterni plapuma ție, pentru timpurile în care vei reveni în ea și pentru milioanele de suflete care vor vrea să o viziteze. Pe cei pe care îi iubește îngerul îi ferește de soare și îi apără de furtuni. La fel procedează Tatăl cu aleșii Săi și îi alege pe toți.

Florile răsar din pământ la strigarea soarelui și tot soarele le usucă și hotărăște timpul când vor fi chemate înapoi. Dar soarele a făcut să crească copaci înalți, având coroane bogate, care să ferească florile de arșița lui. Și iată că florile laudă astăzi strălucirea soarelui din umbră, tot acolo unde s-au adunat insectele și toate frumusețile. Căci nimeni nu poate sta în prezența Soarelui fără ca Soarele să îl cheme la El. Fiindcă din Soare venim cu toții și la El ne întoarcem negreșit. Lumea pe care am construit-o e paravanul provizoriu în spatele căruia ne putem etala individualitatea. Aici putem experimenta la nivel inferior experiența pe care o trăiește Soarele. În acest tablou noi suntem florile iar Soarele este Dumnezeu. Însă noi nu cunoaștem toate pădurile care ascund minunățiile și habar nu avem de ele.

În grădina lui Dumnezeu cresc și flori dar și spini, plante din toate soiurile. Spinii au încercat să sufoce florile care au crescut

iar. Din acest motiv Grădinarul s-a întors în grădina Lui și a tăiat spinii. Apoi florile au fost curățate și udate, ba chiar le-a fost pus îngrășământ. Și toți spuneau speriați că nu va mai crește nimic în grădina lui Dumnezeu, care se uscase aproape toată. Totuși Tu ai păstrat sământa bună, ai curățat solul apoi ai plantat bulbii. Noile flori s-au transformat astăzi în copaci, iar micile plante spinoase se ascund la umbra lor de teama arșiței soarelui. Fără noile flori Tatăl ar fi ars grădina.

Florile care au primit înțelepciunea Tatălui sufocă spinii care imploră cruțare și îndurare. Și totuși oricât s-ar căi pentru faptele pe care le-au săvârșit în trecut, spinii rămân tot spini, ei nu pot să devină flori. Ba chiar și anumite soiuri de spini au făcut flori. Pe aceștia Tatăl i-a lăsat să trăiască ca să îi păzească grădina. Ei sunt mai puțini. Astăzi spinii se tem de flori și se rușinează. Florile au fost eliberate de trecutul lor, au făcut fructe și au umplut dealurile și câmpiile. Astfel grădina s-a transformat în livadă.

Chiar dacă florile din trecut au fost sufocate de spini iar Tatăl a permis aceasta, nu înseamnă că a greșit, înseamnă că pe atunci testa solul și alegea florile care Îi vor umple grădina.

Caută să faci lumea un loc mai bun odată cu experiența ta pe care o trăiești aici. Poate cândva vei vrea să te întorci la cei pe care i-ai iubit. Un om conștient, care trăiește pe un pământ uscat, va construi baraje iar astfel se vor forma lacurile, vor înverzi locurile și se vor popula. Omul conștient nu trăiește pur și simplu, gândind resemnat la faptul că țara în care s-a născut este o țară săracă în înțelepciune ori în resurse. Și păstrăvii s-ar putea lăsa purtați de cursul râurilor cu ușurință. Atunci tot ce ar fi nevoiți să facă ar fi să stea cu burțile în sus. În schimb, ei înoată în sens opus. Și adevărat vă spun Eu vouă, până la Hristos nu a încercat să dea din mâini niciunul. Astăzi știți ceea ce aveți nevoie ca să știți mulțumită Celui care a urcat la Mine. El v-a construit scara de care aveați nevoie ca să veniți.

Pentru îngeri realitatea pe care oamenii o percep cu mintea este doar un vis. Realitatea dumnezeiască a fost ascunsă dincolo de înțelegerea minții, ca să nu cadă pe mâna celui netrebnic, în schimb să îi vină ca o mănușă inimii pe care Tatăl o găsește a fi fără prihană.

Schimbarea fiecărui om pornește din interiorul fiecărui om. Nu te poți duce la cel mai priceput jucător de fotbal din lume ca să îi spui să joace diferit. Nu te poți duce în curtea altuia, ca să îl judeci pe motiv că nu și-o amenajează diferit. Ea este curtea lui, iar acela are motivele lui pentru care curtea lui arată astfel.

Poate că i-a murit copilul, poate l-a părăsit soția ori poate pur și simplu este un netrebnic. Dar netrebnic a devenit doborât de împrejurări, în realitate nimeni nu se naște așa.

Nu te poți duce la un mic întreprinzător, care a înființat și a dezvoltat o afacere, ca să îl judeci pe motiv că mentalitatea lui nu este bună. Ea este afacerea lui nu a ta, iar buna funcționare a ei este responsabilitatea lui nu a ta. Mentalitatea egoistă a aceluia îi va pricinui neplăceri mai târziu. Tu, poți să decizi dacă te vei alătura echipei sau dacă vei merge mai departe. La rândul tău, în momentul când îți vei înființa și dezvolta o afacere, vei fi liber să îți manifești creativitatea și să aplici propriile idei.

În lumea minții banii sunt extrem de importanți, dar mult mai important decât banii, ești tu. Omul care a inventat primul motor a devenit dumnezeul motoarelor. Cel care și-a deschis prima instituție bancară a devenit dumnezeul instituției lui. Tot ce puteți face voi, cei care vă opuneți, pe motiv că el și-a deschis una însă voi nu v-ați deschis, este să refuzați să îi folosiți serviciile. Astfel vă feriți să cotizați și refuzați să îi alimentați imperiul.

Iar aceasta din urmă nu este o gândire divină, este o gândire logică, rațională, pe care omul are nevoie să o dezvolte. Omului devenit Una cu Dumnezeu nu îi trebuie nimic. El acceptă totul și îi iubește pe toți în egală măsură. Căci morții își îngroapă morții și îi plâng. Viii trăiesc împreună cu viii și se veselesc la aceeași masă. Bogații mănâncă împreună cu bogații. Iar săracii își alină suferințele între ei. Dumnezeu proiectează lumi care se dezvoltă singure și le dă drumul. Iar lumile merg singure, ele pleacă și se întorc, pleacă și se întorc, ca să povestească ce au văzut, ce au simțit și făcut.

Fiindcă chiar și cel mai aprig dușman al purității cunoaște că lumile sunt provizorii, că dragostea este Punctul de pornire și de oprire al trenului numit umanitate. Succesul adevărat nu constă în a îndrepta lumea sau în a câștiga-o, ci în a fi tu însuți până la sfârșit. La final lumea se va schimba după placul și după alegerea ta, aceasta este promisiunea.

Cum poate să fie așa?

Pur și simplu așa este. Abia atunci veți reuși să ieșiți din închisoarea în care v-ați condamnat să trăiți. Căci voi umblați pe străzi dar evitați să vă priviți între voi. Aceasta deoarece cineva v-a spus că a vă admira este nepoliticos. Voi întâlniți un prost dar nu îi spuneți că este prost, ca să nu îl răniți. În schimb îl mințiți, spunându-i că e deștept iar astfel acela rămâne un prost. Tânjiți după imaginea femeii pe care v-o doriți, totuși când o dezbrăcați

realizați că nu sunteți atrași în mod special de ea și o învinuiți pe ea pentru asta. Voi hotărâți să faceți copii pentru voi, nu pentru ei, ca să vă aducă vouă bucurii, în loc să le faceți lor bucurii.

Voi nu doriți ca societatea să meargă bine, voi încercați să o faceți să pară că merge bine și investiți în aceasta. Societatea pe care ați creat-o nu merge bine, la fel cum nu funcționează relațiile dintre voi. O femeie vine la tine numai atunci când simte nevoia. Dacă vrei să vină la tine nu îi enumera avantajele pe care le va pierde dacă nu va veni, ci fă-o să simtă nevoia.

Dacă nu s-ar certa din cauza micilor nemulțumiri și pe nimicuri, tinerele cupluri ar trăi fericite până la adânci bătrâneți. Nu uitați că poveștile sunt adevărate.

Voi nu doriți în mod special ca trupurile voastre să fie sănătoase, voi lucrați cu prioritate la aspectul lor. De aceea frecventați sala de forță dar încă nu renunțați la țigări și alcool. Nu vreți să schimbați lumea, aceasta este sarcina lui Dumnezeu. Și totuși voi sunteți Dumnezeu, însă Eu vă spun că ea este sarcina oamenilor. Voi sunteți oamenii. Adevărul stă în fața ochilor voștri dar voi vă împotriviți să îl priviți.

Sunt cel mai fericit om în viață, Îți mulțumesc pentru această carte minunată care ne-a uimit pe toți. Nu mă pot opri din scris!

Cum putem schimba mentalitatea angajatorului care deține o companie?

Înființându-ți compania ta, care să trateze oamenii cu respect și să îi răsplătească pe merit. Atunci ei își vor părăsi vechile locuri de muncă și se vor alătura companiei pe care ai fondat-o tu. Mai mulți angajați înseamnă mai multă producție și prin urmare, mai mult profit, care înseamnă în același timp dezvoltare. În momentul când celelalte companii se vor prăbuși, vor fi obligate să îți urmeze exemplul ca să nu dispară de pe piață.

Angajații nu își vor da seama singuri că dețin anumite drepturi, că dacă refuză să presteze servicii companiilor, companiile se vor confrunta cu pierderi enorme sau că vor intra în faliment. Angajații nu își vor da seama singuri că ei dețin puterea. Și chiar dacă cineva le va aduce la cunoștință acest lucru, se vor teme să acționeze ca să nu își pună în pericol slujbele.

Pământul vă oferă hrană în orice mod ați trăi, de pe Pământ nu dispare nimeni. Important este în ce mod alegeți să trăiți, atât. Dacă tu decizi să trăiești într-un anume fel, trăiește așa cum decizi tu. Nimeni nu este obligat să trăiască în felul în care trăiești tu. Nu încerca să convingi pe nimeni să renunțe la ceva, tu pur și simplu fii un om împlinit.

Cum trebuie să procedăm ca angajatorii să ne prețuiască, nu doar să ne folosească? Unde greșim?

Nu puteți stopa angajatorii din a își trata cu lipsă de respect angajații. Angajatorii vor face ce vor în continuare.

Cine le permite?

Voi le permiteți, angajații.

Din cauză că nu există legi care să protejeze angajații?

Legi există dragul Meu, dragoste nu există.

Cum putem să înființăm noi, cei care avem mințile sănătoase, companii într-o lume al cărei sistem este bolnav? Acest lucru este imposibil. Dacă nu ești corupt nu reziști pe piață.

Îți amintești replica actriței care fusese înconjurată de douăzeci de bărbați înarmați, care îi spuneau că de această dată este imposibil să scape?

Îmi amintesc. Replica era „privește-mă cum scap".

De această dată o voi folosi și Eu. Privește-Mă cum fac dar imposibilul să devină posibil.

Acela era doar un film sience fiction, unul de duzină, cu eroi.

Timp în care societatea voastră este reală, asta încerci să Îmi transmiți?

Nu este reală, desigur, dar nu poți ca prin intermediul iluziei să înlături falsitatea, adică iluzia.

Dacă este ceva adevărat în acest Univers, Acela sunt Eu, iar Eu pot să fac orice.

Chiar și ceva ce nu este real?

Chiar și ceva ce nu este real.

Mulți oameni mi-au spus că au fost dezamăgiți în clipa când au luat contactul cu mine. Mi-au spus că sunt prea uman, că sunt ocupat mai mult de lume decât de suflet. Ei consideră că spiritualitatea te îndeamnă să te muți în munți, ca să trăiești liniștit, indiferent ce s-ar întâmpla cu lumea. Eu le spun că spiritualitatea te ajută să muți munții din loc și astfel vei schimba lumea.

Ți-au oferit șansa să fii mai mult decât uman în preajma lor?

Nicidecum.

Nimeni nu este în măsură să îți spună ce e bine și ce este rău pentru tine, ești nevoit să decizi tu pentru tine. Tu ești preocupat cu partea umană deoarece lumea are nevoie să fie reparată, nu tu. Nu poți îmbunătăți lumea fugind de ea, numărând fluturași ori pieptănând iarba. Aceea este o anestezie ce ți-a fost instigată de cineva. Dacă liniștim și revoltele spirituale, lumea într-adevăr ne va aparține, gândesc promovatorii acestor manifestări. Ba chiar le finanțează. Deținătorii de imperii sunt mai spirituali decât voi.

Spiritualitatea este o metodă de cunoaștere și autocunoaștere, ea nu îți garantează neprihnănirea. Spiritualitatea nu este neprihănire, iar neprihănirea este totul, spiritualitatea este nimic.

Adevărul este că nu poți opri societatea să se dezvolte. Nu te poți împotrivi fluxului care vine. Societatea se va dezvolta. Însă, cererea exacerbată poate distruge natura și astfel societatea va muri. Oamenii au nevoie să vină și să trăiască așa cum înțeleg. Căci oamenii sunt oameni și Dumnezeu este Dumnezeu. Dacă toți oamenii ar fi gândit ca tine nu ar mai fi coborât pe Pământ niciunul. Dumnezeu stă la locul Lui, trimișii Lui fac ceea ce au venit aici ca să facă, ca mai târziu cu toții să redevină Dumnezeu.

În viață eu prefer să stau în spatele lumii, chiar dacă în realitate sunt deasupra ei. În felul acesta o ocrotesc și urmăresc să nu se piardă niciunul. Fiindcă Tu îi iubești pe toți iar eu sunt o părticică din Tine, așa cum este fiecare suflet care s-a născut vreodată aici. Iubesc lumea pe care mi-ai arătat-o prin chin și sudoare, iar mai apoi prin acceptare și iubire. Fără să te îmbolnăvești nu poți trăi ca experiență vindecarea, nu poți observa și simți strălucirea care a fost mai înainte de toate, încă de la pactul care a pornit experimentul numit Adam.

Oamenii captivi în lumea minții sunt atât de robotizați încât conducerea societății nu mai are nevoie de organe de control, de pază sau de ordine. Prizonierii au devenit păzitorii fiarei care s-a așezat deasupra oamenilor și îi batjocorește. În funcție de identificarea rezistenței și de corectarea ei fiara îi răsplătește. Ați ales să fiți sclavii oamenilor mai degrabă decât să fiți prieteni cu Dumnezeu. Ați fost legați la ochi de atâta vreme încât astăzi credeți că somnul ființei voastre este o calitate, un dar natural și îi considerați infractori pe cei care găsesc o portiță prin care să își părăsească mintea, fie că fumează o plantă cu ajutorul căreia reușesc să evadeze din mintea lor, ori fără a avea nevoie de stimulent exterior.

Poliția îi filează pe tinerii care se duc să se simtă bine măcar pentru cinci minute în ascuns și îi arestează, îi amendează. Însă poliția nu judecă fapta lor, ea execută ordinul asupritorilor. Rolul ei nu este să gândească, ea a fost formată să execute ordinele și să păzească granițele mentale care îți decid limitele.

De multe ori m-am întrebat cum reușește unul ca mine să trăiască în lumea minții, în sânul căreia să și prospere, ba chiar să o dărâme, e incredibil. Însă de la Tine am învățat să spun privește-mă cum biruiesc lumea aceasta străină iubirii.

Din lumea pe care mi-am imaginat-o eu fac parte toți cei pe care i-am cunoscut și i-am iubit, dar și cei adormiți, care mi s-au

opus, vrând să mă facă să mă opresc. Lor le spun că fără ei nu aș fi putut să mă ridic. Tu mi-ai arătat perfecțiunea iar eu în schimb Ți-am dăruit inima mea.

Poveștile mele sunt adevărate, lumea are nevoie de adevăr ca de hrana zilnică. Eu sunt omul care a permis luminii să pătrundă în lume prin inima sa. Nu corpul meu este lumina, eu sunt lumina, ființa care s-a coborât în trupuri de carne ca să trăiască printre oameni pe Pământ. Pe toate acestea vi le-am scris ca să știți cine sunt ori ce ar fi bine să faceți după plecarea mea. Vi le-am scris ca să știți de unde vin, unde am să mă întorc sau cine sunteți voi și unde vă aștept să veniți.

Și chiar dacă sunt așa cum am spus că sunt și eu dețin o minte care mi s-a dat. Din pricina ei uneori sunt slab. Dar rațiunea mea își are rădăcinile în dragostea de adevăr, acel adevăr din care am venit cu toții. Fiindcă gândirea omului neprihănit a urcat la putere, iar schimbarea se va face simțită în curând. Izbăvirea a venit, ea imploră să fie îmbrățișată de toți și toate. Trimite dragostea Ta celor care locuiesc aici, învață-i iertarea și iubirea ca să guste fericirea, ca să nu mai judece și să fie nevoiți să moară. În lume cei care judecă sunt prizonieri, aceia care condamnă mor. Fricoșii se transformă în monștri și terorizează la rândul lor. Fiindcă el este mersul minții care s-a lepădat de spirit. Ori voi fiți spiritele care își leapădă mințile. Așa că alegeți acum, alegeți cu înțelepciune. Răul îl cunoașteți acum, binele îl veți trăi o veșnicie.

Omule, nu căuta vinovați printre oamenii care trăiesc astăzi, pentru crimele pe care oamenii le-au săvârșit în trecut. Oprește-te să mai trăiești în trecut, construiește-ți viitorul trăind în prezent. Iubirea pe care o oferi lumii se întoarce la tine ca să te iubească. Nu poți trăi o experiență pe care nu permiți și altora să o trăiască.

E destul de dificil pentru un om să înțeleagă viața, e aproape imposibil să se bucure de ea. Chiar dacă o modelează el o încarcă și în final o distruge. Nu o înțelege și nu o acceptă pentru că nu se înțelege și nu se acceptă. Adevărul este că oamenii nu se cunosc, aceasta dăunează experienței lor.

Sunt momente când viața devine neplăcută, când experiența se apropie de final și totuși, în ultimul timp oamenii simt această neplăcere din ce în ce mai des și mai intens, chiar și pe parcursul desfășurării vieții.

M-am trezit și m-am dus la fereastră ca să mă bucur de soare, de parfumul florilor și de aer, iar o albină superbă stătea pe pervaz. Fusese rănită sau era îmbătrânită, căci nu a zburat de acolo nici după ce am deschis fereastra în speranța de a o elibera.

Nu stătea pe picioare, era întinsă pe plăcile ceramice lucioase. De aceea eu am știut că viața ei a ajunsese într-un punct mai puțin plăcut. M-am apropiat de albină ca să o admir și să o studiez cu privirea, iar cu ultimele puteri s-a târâit ca să se îndepărteze de mine, să evite posibilul pericol care eram pentru ea, așa cum mă vedea și intenționa să își salveze viața. M-ai uimit încă o dată cu exemplele pe care mi le așterni în față ca să înțeleg funcționalitatea și direcția către care se îndreaptă mintea.

Căci chiar și în momentele când viața experimentată cu mintea devine neplăcută, când suntem răniți, îmbătrâniți și ajungem la capăt, mintea nu dă drumul spiritului, îl ține captiv din pricina cunoașterii adevărului. Mintea cunoaște adevărul dar nu îl recunoaște și nu îl acceptă, este provizorie și o știe și caută să rămână vie cât mai mult timp, chiar și în cazul unei experiențe neplăcute, când trupul a fost rănit ori când este îmbătrânit. Chiar și în cazul îmbolnăvirii și a durerii fizice sau psihice mintea caută orice modalitate ca să își prelungească șederea. Permite-mi dar să îți spun cum mi-am educat mintea sau ce simt cu privire la acest aspect, plecarea mea și detașarea de tot.

Eu am văzut momentul când voi pleca, știu timpul când se va întâmpla și starea pe care o va proiecta lumea asupra mea. Știu ce voi simți și îi cunosc intensitatea, dar și densitatea pe care o voi experimenta odată ce îmi voi părăsi trupul și voi ieși din mintea mea. Voi vedea lumea cu privirea lăcrimând din pricina sclipirii iubirii care mă va învălui. Simt încă de pe acum pacea, satisfacția și fericirea aceea. Planeta aceasta minunată mi-a fost gazdă vreme de cincizeci și șapte de ani, ani care s-au scurs atât de repede încât parcă nu au existat. Am făcut tot ce am hotărât să fac într-o clipă, rostind un singur cuvânt, clipind o sutime de secundă.

Nu dețin nimic și niciun om nu îmi aparține, nu impun și nu controlez, eu nu forțez. Ci vreau doar să eliberez umanitatea din ghearele trecutului care îi amenință prosperitatea.

Odată cu plecarea mea s-a așternut pacea. Spre deosebire de înainte astăzi oamenii simt și văd și cred și pot. Și de fiecare dată când va fi nevoie voi reveni, la fel cum am venit de fiecare dată când mi-ai cerut ca să vin. Totuși acum mă eliberez de lume, îmi recapăt identitatea. Creșterea se produce brusc ca o explozie care mă împrăștie în toți și în toate. Eu sunt tot ceea ce poți vedea și atinge, și simți, și gândi.

Am colecționat mii de amintiri, experiențe minunate adunate de prin locurile pe care le-am vizitat pe parcursul vieții în trup, pe care le-am lăsat acum în urmă, am plecat. Iubitule, mi-ar plăcea

să cunoști faptul că sufletul nu are memorie, că amintirile rămân stocate în mintea care după moarte încetează să fie. Tot ce rămâne după detașare este rezultatul eforturilor pe care le-ai depus. El este gradul conștienței tale, care variază în funcție de măsura în care te-ai dedicat.

Pe parcursul vieții am scris cel mai lung monolog al unui om, căci atunci când mi-a vorbit Dumnezeu am scris tot eu. Viața mea a fost o scrisoare către Dumnezeu sau cuvântul care prin mine a ajuns la tine. Tu nu ai ajuns la conștiență întâmplător sau printr-o minune, ai ajuns prin eforturile de neînchipuit pe care Universul le-a depus pentru tine. O legiune de îngeri s-a sacrificat ca tu să poți să ajungi la lumină, la izvorul vieții din care bei acum ca un om vindecat.

Omul, care este Dumnezeu, a primit vederea de la îngerii pe care i-a însărcinat cu trezirea înainte de a își provoca uitarea. Ea este taina care ți-a fost explicată așa cum nu a mai fost vreodată. Căci Tatăl, care știe, a ales să nu știe, ca să afle împreună cu noi, să trăiască cot la cot cu cel mai mic, care în realitate este cel mai mare dintre noi.

Eu sunt perfect așa cum sunt, sunt o picătură de speranță care a apărut în viața ta atunci când ai avut mai mare nevoie de ea. Ca o gură proaspătă de aer, ca un pahar de apă în deșert, ca în beznă atunci când aprinzi o lumânare. Nu știu dacă am avut încredere în mine, măsurând încrederea în funcție de atitudinile artificiale pe care le abordează lumea. Eu sunt așa cum sunt.

Am reușit să transform adevărul, care îi deranjează pe toți, într-o serie de lecturi plăcute pe care ți le-am pus la dispoziție în mod gratuit prin cărțile care în câțiva ani au schimbat câteva sute de vieți. Eu sunt mângâietorul, îi alin prin cuvinte pe cei care au fost mințiți întreaga viață, pe aceia cărora le este dor de adevărata casă. Adevărul este că natura nu urăște oamenii, Dumnezeu nici atât. Pământul nu caută să se descotorosească de oamenii care îl stârpesc și îl usucă, ci voi vă răniți între voi.

În viață, nu judeca oamenii, tu învață-i atunci când greșesc, căci învățarea este iubire, mustrarea este iubire, chiar și detașarea de ei atunci când e cazul servește tot binelui lor. Dragostea este motivul pentru care te trezești dimineața.

În viața omului trezit nu e loc de nemulțumire și de suferință, este loc de contemplare și de veselie. Acela devine recunoscător pentru fiecare secundă trăită. Omul conștient nu denigrează materia, nu își reprimă emoția, el accentuează fiecare simțire ca pe un fir de ață subțire care se rupe doar atunci când decide.

Străduiește-te să fii bun măcar o dată în viață iar astfel, mai târziu vei căpăta veșnicia. Lui Dumnezeu îi e de ajuns o secundă să te simtă ca să îți dăruiască lumina, să primești conștientizarea și să îți trăiești restul vieții așa. Este chiar așa cum citești acum, e atât de simplu și de adevărat. Dragostea iubește și atât. Atâta vreme cât trăiești în dragoste, dragostea iubește ființa care ești. Nu te poți usca stând în ploaie, ploaia te udă și atât, este ceea ce știe să facă, tot așa cum soarele doar luminează, el nu poate să întunecească. Doar în absența soarelui se face întuneric.

Totuși și dragostea a trimis sfinții la moarte. Chiar și Fiul lui Dumnezeu, a murit.

Eu nu Mi-am trimis Fiul la moarte ci L-am condus la înviere, oare ce am spus mai devreme?

Ce ai spus mai devreme?

Am spus că atunci când trăiești în dragoste dragostea iubește ființa care ești, ea iubește ființa care ești, nu trupul și mintea care ți s-au dat.

Înțeleg, trupul și mintea nu sunt atât de importante.

Trupul și mintea sunt foarte importante, sunt mai importante decât crezi, însă nu sunt definitive. Reține te rog, trupul și mintea sunt foarte importante dar nu sunt definitive. Cu ajutorul lor decizi cine ești și apoi, când nu mai este nevoie să decizi cine ești, doar ești. Tu nu poți să te definești la infinit, nu poți să treci prin procesul de creare de sine încontinuu. La un moment dat vei deveni matur și îi vei asista pe alții care își vor defini ființa. Atunci vei fi devenit dragostea.

Credeam că am devenit dragoste deja.

Mai mult ca sigur că ai devenit dragoste deja. Ești o dragoste ghidantă care merge alături de aceia care o aleg și se îndreaptă împreună către iazul fără de sfârșit al posibilităților. Ai umplut râul căruia i-ai devenit cursul. Ești un soare invizibil pământesc, cunoscut în infinit ca Steaua păcii. Tu arzi răul cu privirea iar din gura ta ies cuvinte care alină suflete și simțiri care te mișcă de pe loc. O întreagă mare de oameni a amuțit înaintea ta citind.

Sunt conștient că mi-am dezvoltat priceperea de a povesti iar oamenii îmi fac complimente dulci. Majoritatea cititorilor mi-au spus că scriu clar și mai pătrunzător decât Neale Donald Walsch, autorul conversațiilor cu Dumnezeu. Aceste prime dialoguri ale lui Dumnezeu cu oamenii au schimbat viețile multora, însă când au dat de mesajele Tale dezvăluite prin mine, oamenii au rămas fără cuvinte, au ieșit din minte și au rămas într-o stare superioară de conștiență în mod permanent. Sigur că nu m-aș putea compara

cu un om atât de minunat ca Neale, care e un luptător, poate cel mai darnic scriitor, cel mai bun vorbitor, cel mai intens simțitor, însă la rândul meu fac ceea ce am venit aici ca să fac.

Înaintea mea s-au făcut văzuți mulți alții, oameni avansați în dragoste și în cunoștință. Îți mulțumesc că mă ajuți să îi iubesc în egală măsură.

În Casa Mea nu există termen de comparație, nici mândrie și nici superioritate, chiar dacă lumile sunt diferențiate prin individualitate. Cel mai strălucitor suflet s-a făcut cel mai mic om, ca să poată simți experiența aceluia din urmă și să îl cuprindă cu brațele sale. Mesajele revelate de Mine vouă nu se compară între ele. Dumnezeu vorbește tuturor oamenilor iar amprenta o puneți voi. Însă fiți cu băgare de seamă să nu puneți eticheta. Produsul creației personale devine cântecul vostru, Eu vă trimit notele.

Adevărat adevărat îți spun, tu ai creat o capodoperă. La auzul melodiei tale lăcrimează păsările, vioara ta clatină muntele, în felul acesta s-au prăbușit imperiile. Voi ați spart barierele.

Inima Celui dintâi a fost atinsă de suferința ta, de aceea ți-a trimis izbăvirea. Și toți oamenii sunt asemeni ție dar nu toți simt acest lucru, nu toți cred acest lucru, ei au nevoie să fie îndrumați. De aceea le-am trimis cartea aceasta prin tine sau pe tine. Luați și mâncați, acesta este trupul Meu, adevărul este hrana de care aveți nevoie ca să nu muriți.

Diferențele dintre autori există sub un singur aspect și anume nivelul neprihănirii lor, deci acela al intenției lor. Una este să ai cunoaștere, alta este să ai înțelepciune. Înțelepciunea te ajută să aplici cunoașterea, atunci devii un profesor spiritual. Ori un profesor spiritual va rămâne la același nivel până la sfârșitul zilelor sale dacă nu va face următorul pas, escaladând scara neprihănirii umane, așa numitul Munte sfânt.

Prin urmare, una este să fii un profesor spiritual, alta este să trăiești în neprihănire. De aceea diferența se simte.

Susții că Neale nu este neprihănit și că este doar un mesager spiritual trimis de Tine?

Nu o lua așa, nu te grăbi să etichetezi oamenii. Lasă-ți inima să îți încălzească ființa, ca să îți limpezești gândirea. Pe pământ voi faceți atât cât sunteți și sunteți atât cât vă amintiți. Nimic mai mult și nimic mai puțin.

Așa este. Dar ceea ce vreau să spun este că una e să vorbești despre adevăr și despre fericirea care se ascunde în simplitate atât de frumos și alta e să vinzi cursuri care vorbesc despre adevăr și despre fericirea care se ascunde în simplitate cu chiar cinci sute

de dolari bucata. Și totuși eu nu judec pe nimeni, doar Îți adresez întrebările pe care mi le-au adresat și mie alții.

Și tu ai făcut bani din cărți, ai încasat donații de peste trei mii de euro în ultimul an. Orice sceptic ar numi dialogurile cu Dumnezeu o afacere profitabilă. Cine știe, poate cu ajutorul Meu veți fonda o nouă biserică lumească în curând.

Glumești?

Cu siguranță este o glumă de genul celor folosite de voi.

Nu este nimic rău să fii răsplătit pentru eforturile depuse, în fond banii sunt hârtii. Câtă vreme oamenii te apreciază iar tu ești sincer cu ei, chiar lor le faci o onoare permițându-le să se implice în anumite proiecte pe care le hotărăști. Personal sumele pe care le-am primit le-am investit în promovarea cărților. Intenția mea este să duc mesajele noastre mai departe prin orice modalitate.

Cunoști faptul că unii adoră expresia aceea cu simbolul unui măr mușcat, gravat pe spatele unui computer portabil. Spun ei că tinerii nu pot să folosească un notebook și un smartphone pe care nu a fost ștanțat semnul acelui brand. Ele sunt vândute cu prețuri de până la cinci ori mai mari în comparație cu celelalte gadgeturi asemănătoare la fel de folositoare. Când decizi să transmiți ceva din inimă te poți folosi și de o râjniță conectată la internet, pe care o iei la șuturi atunci când se blochează. Tu folosești un astfel de computer portabil, care are simbolul unui măr mușcat gravat pe el, cu toate că cel la care ai renunțat fusese achiziționat în urmă cu mai puțin de șase luni și funcționa perfect.

Folosesc un astfel de computer portabil fiindcă l-am primit.

L-ai primit pentru că ți l-ai dorit.

Dumnezeu nu judecă.

Dar nici nu risipește.

Hei!

Hei, bună să îți fie ziua, continuăm?

Tu nu știi să Te oprești niciodată?

Nu aș putea nici dacă aș vrea.

Să nu uităm că prin aceste dialoguri Te ajut și eu pe Tine. Prin ele fac cunoscută oamenilor adevărata Ta față, umorul, dragostea și înțelepciunea, ca oamenii să își cunoască esența și să nu se mai ascundă de ea. Dar acum Dumnezeu mă trage la răspundere pentru un computer portabil pe care l-am primit cadou?

Să nu omitem nici faptul că pe cel vechi l-am oferit la rândul meu în mod gratuit, făcând cuiva o bucurie, tot așa cum procedez cu cărțile. Imediat după publicare am urcat cărțile pe internet, ele pot fi citite online de către oricine pe pagina web personală. Tot

așa voi proceda acum și cu Cartea care scrie oameni. Lasă-mă să respir puțin!

O vei urca pe internet alături de celelalte trei iar pentru gest îți mulțumesc. Astăzi sunt disponibile toate patru, însă mai puțin cartea MIKEL.

Voi pune la dispoziția cititorilor și cartea MIKEL, o voi face când va fi timpul. Până atunci aștept un impuls de la Tine. Căci intenționez să o traduc în limba engleză și să o răspândesc în toată lumea. Ar putea fi cea mai bună carte care a fost scrisă vreodată în toate timpurile.

Alberto, puterea se află în interiorul tău, al vostru. Tu, omul despre care crezi că este atât de mic și de neînsemnat, deții puterea de a răscoli Universul, de a dărâma Templul și a îl reclădi a doua zi. Lumea tremură în preajma ta, aceasta este puterea pe care am sădit-o în fiecare om. Ia cartea, tradu-o și răspândește-o, oamenii care te vor susține în acest proiect sunt aceia care citesc chiar acum cuvintele Mele.

Mulțumesc pentru încurajare. Spune-mi, ar trebui să mă simt vinovat din cauză că nu am urcat pe internet cartea MIKEL sau pentru că am primit donații?

Iubitule, nimic nu trebuie. Tu ai nevoie să te simți așa cum ai nevoie să te simți. Dacă te simți vinovat înseamnă că ai nevoie să trăiești experiența vinovățirii de sine. Dacă simți că ai procedat corect să ceri să fii răsplătit pentru fiecare exemplar tipărit pentru care ai plătit sau în schimbul dedicării pe care ai dovedit-o, trăiește experiența, primește abundența cu brațele deschise. Știi, în fond banii sunt doar hârtii. Tu ești cel mai iubit dintre oameni și îi iubesc pe toți. Tu ești puterea care se manifestă prin toți.

Ce frumos vorbești despre om și puterea pe care i-ai dăruit-o, Te străduiești să ne păstrezi motivați. Mai spui că lumea tremură în preajma mea, a noastră și din nou îmi așterni explicații în față, ca să le simt și să le transform în cele mai potrivite cuvinte.

Acum stau pe o bancă, în vârful unuia dintre dealurile verzi și împădurite ale orașului Stuttgart, în zona industrială Hedelfingen din Germania. Aici îmi petrec zilele de primăvară, diminețile ori serile, admirând răsăritul și apusul, stelele, avioanele. Vorba unui bun prieten de-al meu, aici privesc în zare și mă topesc în ea, mă las purtat de simțiri.

Aici am ocazia să mă recreez, să mă bucur de liniște, să întâlnesc căprioare, să ascult greieri. Au fost zile când am mers chiar și douăzeci și cinci de kilometri pe jos, explorând.

Am venit în Germania cu gândul de a lua o pauză de la viață,

dar pe parcurs am realizat că abia acum trăiesc. Transform în succes toate eșecurile pe care le experimentez. Am luat în ghiozdan cartea „Prietenie cu Dumnezeu“ și o sticlă cu apă. Vreau să leg o prietenie cu Tine, Cel mai iubit învățător din toate timpurile.

De sus se vede totul, inclusiv străduința dragilor care au făcut posibilă șederea mea aici. Căci multă vreme nu am crezut că mai există oameni cu adevărat oameni, dar Tu ca de fiecare dată m-ai surprins. I-ai scos în calea mea pe Laurențiu și pe Corina, iar nu în ultimul rând pe Adriana. Ei sunt părți din Tine la fel ca mine și le datorez inima mea. Mulțumesc și celorlalți care au contribuit financiar la călătoriile mele și încă o fac.

M-am așezat pe bancă, am ochelarii de soare la ochi și cartea în mână. Mi-am rezervat câteva ore ca să citesc. Simt că iubesc, sunt împăcat și liniștit și nimic nu îmi poate tulbura pacea, căci natura mă mângâie prin tot.

Privind pe drum, în vale, observ că se apropie cineva. Este o persoană care urcă spre mine, pe deal. Pare atât de neînsemnată și de mică din cauza distanței. Îmi arunc privirea în cartea printre ale cărei pagini mă pierd cu imaginația, trec treisprezece minute și apoi tresar. Cea care a ajuns pe culme este o femeie tânără care practică drumeția ca sport pentru întreținerea condiției fizice. E frumoasă, bine proporționată, are tenul deschis și un păr lung pe care îl poartă desfăcut. Cu o simplă privire aprinde un foc în mine. Liniștea mea a dat în clocot, mi-am pierdut toată concentrarea.

Cum poate o ființă atât de mică și de neînsemnată să îmi invadeze universul interior? Sentimentele și gândurile mele au fost stropite parcă cu un acid fermecat. Iată că într-un singur om, de parte femeiască, Îl văd pe Dumnezeu.

Păcat că nu poți vedea și tentaculele sufletelor care se întind atât cât poți ajunge cu privirea. Cu ajutorul lor stabilesc conexiunea înainte ca mințile să se întâlnească și trupurile să se apropie. Există și o vorbă care spune că o femeie va ști dacă va intra intr-o relație amoroasă cu tine sau nu încă de la primul contact, de la prima vedere, din prima secundă. Insistențele de după sunt doar timp și energie irosită.

Asemeni sufletului ei este și sufletul meu?

Toți oamenii sunt creați după Chipul și Asemănarea Mea. În prezența îngerilor lumea mincinoasă se năruie.

Dar uneori sufletele se strâng, se micșorează și parcă se sting, atunci nu mai dețin aceeași putere. Cred eu că tristețea este boala sufletului. Starea naturală a unui suflet e chiar fericirea pe care o emană. Atunci când fericirea nu mai poate fi exprimată se așează

tristețea, putrezește lemnul, ruginește fierul și se consumă ceara lumânării, apoi flacăra se stinge.

Tristețea nu este opusul fericirii, ci merge în paralel cu ea. Te rog recitește cartea MIKEL de fiecare dată când uiți aceasta.

O voi reciti cu drag.

În viață, nu ai nevoie să obții totul, să atragi către tine totul, să devii faimos sau să te umpli de bani, trebuie doar să simți, să trăiești, să exprimi ceea ce iubești. Noi iubim dragostea pentru că dragostea ne-a iubit mai întâi. Ea ne-a învățat cum să o facem.

Chiar și pe Tine te-a învățat?

Chiar și pe Mine m-a învățat.

E de necrezut!

Tocmai de aceea posibilul devine imposibil.

Atingi acolo unde ne doare.

O fac ca să vă vindec rănile.

Mulțumim?

Cu plăcere?

Cum se face că nu Te simțim mai des lângă noi? Dacă ai veni mai des alături de noi viața ar fi mai ușoară pentru noi, atunci nu ne-am mai simți singuri, am găsi mai multe soluții.

Eu sunt tot timpul alături de voi, dar ca voi să vă amintiți sau să Îmi simțiți Prezența aveți nevoie ca vreo pasăre să se așeze pe pervazul de la fereastră, aveți nevoie să vă îndrăgostiți, să priviți o stea căzătoare și să câștigați un milion de dolari la loterie. Mai mult, aveți nevoie să vă cumpărați un fotoliu confortabil, o lampă nouă, un preș fin cu care să vă alintați picioarele și o măsuță pe care să așezați cartea atunci când vă obosește mâna. Toate detaliile fiind puse la punct, tot ce vă mai trebuie este să fiți copleșiți de starea potrivită pentru a citi. Nu puteți asimila nimic oricât ați citi, câtă vreme nu vă aflați în stare. Adevărat vă spun Eu vouă, gândiți prea mult, de aceea nu puteți pătrunde în stare.

Toată viața am crezut că e bine să gândim mult, foarte mult. Știi vorba aceea „vorbește gura fără tine“? Ei bine eu caut să evit să vorbească gura fără mine. Noi oamenii analizăm totul, chiar și dacă Dumnezeu mi-a vorbit sau nu mi-a vorbit prin intermediul mesajului care transformă oamenii în stele.

Nu fiți preocupați cu îndoiala dacă vă vorbește Dumnezeu ori dacă această carte este doar o invenție de-a mult iubitului autor. Dacă recunoașteți cuvintele Mele nu Mă ajută pe Mine, nici pe el, vă ajută pe voi. Eu v-am vorbit încă de la început, vă vorbesc tot timpul și caut toate mijloacele posibile ca fericirea să ajungă la voi. V-am vorbit prin cei tăcuți, v-am instruit prin cei mai puțin

școliți, i-am trezit pe cei adormiți și i-am înviat pe morți. Și astfel ați cunoscut puterea.

Voi nu vă veți putea bucura de viață până nu veți fi pe punctul de a da drumul vieții, de a vă lepăda de ceea ce credeți voi că sunteți, adică de imaginile pe care vi le-ați construit. Astăzi cei care vă învață să trăiți sunt cei care au coborât în pragul nopții până în valea umbrei morții și au biruit. Și voi o puteți face.

Așa că fiți îngăduitori cu voi înșivă mai des, nu vă cereți imposibilul. Mulți îndrumători spirituali au căzut pradă așteptărilor și s-au prăbușit în lumea aparențelor. În realitate viața este doar fluturi. Dumnezeu își găsește plăcerea în oameni, El se desfată în lume bucurându-Se de creația Sa. El vine în casele celor care Îl cheamă și pe care îi iubește. Iubiților, găsiți-vă plăcerea în Dumnezeu, primiți ajutorul Lui și folosiți-vă de El.

Ce frumos, e atât de frumos. Cunosc în ce direcție intenționezi să împingi discuția, mă forțezi să povestesc o altă experiență de-a mea, de data aceasta una înspăimântătoare. Am coborât în pragul morții iar Tu m-ai eliberat, m-ai învățat să nu dau morții stăpânire asupra vieții. M-am regăsit, m-am ridicat și umblu pe picioarele mele. Cu toții o puteți face. Iată câteva dintre tenebrele pe care le experimentam înainte să mă împrietenesc cu Dumnezeu.

În iarna anului 2011, cu două săptămâni înainte de Crăciun, până a mi se revela viziunea și calea pe care urma să pășesc, era să mă sfârșesc, la propriu, din pricina supărărilor tot mai dese și mai apăsătoare, care apăreau neinvitate pe cărarea mea. Luasem decizia să închei socotelile cu viața și fără să stau pe gânduri am aplicat-o. Pierdusem orice direcție de mers, nu mai vedeam niciun sens. Ajunge!

Pe atunci eram un om extrem de slab, răpus de neajunsuri, de neîmpliniri sau de suferință. Imaginea pe care mi-o construisem putea fi dărâmată ușor, de către oricine. Nimic din ce îmi propuneam nu se întâmpla așa cum doream. Nu mă bucuram alături de persoana pe care o iubeam. Financiar mă prăbușeam.

Orice făceam nu reușeam să evadez din lista cu rău platnici, din acest motiv mă scufundam și mai tare fiindcă eram penalizat periodic, cu toate că munceam pe unde apucam. Lucram mult și bine, eram un tânăr dedicat, onest, care nu era niciodată apreciat. Orice efort de-al meu era trecut cu vederea însă fiecare mișcare greșită era analizată cu amănuntul, judecată și apoi condamnată. Eram pedepsit pentru că nu ofeream mai mult, oamenii din jurul meu se obișnuiseră cu primitul.

Ceva mă sufoca încontinuu, simțeam că parcă sunt crucificat

în fiecare zi. Toate conflictele prin care eram târât rămâneau neîncheiate, bătăliile le pierdeam pe toate. Devenisem victima care nu putea cu niciun chip să își ia revanșa. Nu mă exprimam ca cine și ce eram, ba nici nu mă cunoșteam, credeam că sunt ceea ce îmi imaginam.

Tatăl meu, care trăise o viață chinuită, își pierduse viața întrun accident de mașină. Fusese dar lovit de un camion pe drumul național numărul doi, în localitatea Garoafa din județul Focșani, România, în vreme ce venea la București, atenție, pe jos, ca să mă viziteze. Se trezea plângând în noapte pe motiv că nu mi-a putut oferi mai mult și m-a lăsat singur din cauza bolii care i-a amărât existența și care ne-a distrus familia.

Trecuseră șase ani de la moartea lui dar inima mea rămăsese încă acolo, murise împreună cu el, izbită de betonul care asigura traversarea șanțului de pe marginea drumului.

La scurtă vreme mama se înecase în alcool, fratele meu mai mare înnebunise, sora mea fugise în Olanda la un iubit provizoriu. Cei doi frați mai mici ai mei încă dormeau la Centrul Sfânta Macrina din București, chiar dacă deveneau majori într-o clipire, ca peste noapte.

Paharul dădea pe din afară cu o așa viteză încât mă inundam, mă înecam în propriul eșec cu toate că vâsleam atât cât puteam. Iar, în final m-am oprit. Nu mai aveam nevoie de nimic, doar de o mână de pastile puternice ca să fiu sigur. Și așa a fost.

Am găsit patruzeci de pastile cu efect puternic de somnifer, numite diazepam și douăzeci de pastile folosite ca sedativ, dacă îmi amintesc bine, numite extraveral, create din extract uscat de valeriană. Mama păstra o pungă cu astfel de substanțe ascunsă în sertarul ei.

Rămăsesem singur acasă, iar cu lacrimi în ochi și fără părere de rău le-am înghițit pe rând. M-am dus liniștit în camera mea și am încuiat ușa cu cheia, ca dacă cineva ar fi dorit să intre să nu aibă acces la mine. Hotărâsem să merg până la capăt, să fac treaba calumea.

Am pus un film dintre cele mai bune pe care le aveam, m-am întins pe pat și repet, priveam liniștit. Din când în când îmi mai ștergeam o lacrimă, așteptând resemnat momentul, iar conștiența începuse să mă părăsească ușor, simțeam că adorm. Trăiam senzația aceea dintre vis și realitate. Atunci Tu m-ai întrebat:

Ce faci?

Ce pot, am răspuns și într-o secundă am adormit.

Imediat ce mi s-au închis ochii m-a trezit telefonul. Mă suna

un prieten din copilărie cu care rupsesem legătura de mai bine de un an. Ne supărasem reciproc din nu știu ce motive. Mi-a spus că se afla în zonă, la volan, iar un gând vag care i-a trecut prin minte i-a amintit de mine. S-a gândit de zece ori înainte să ia telefonul în mână ca să sune, dar oriunde privea în fața ochilor mă vedea.

- Pot să vin la tine ca să mai discutăm despre una, alta, dacă ești acasă și nu ai alte planuri în seara asta?

I-am dat acordul să vină, simțeam că îmi e dor de el. Uitasem că luasem decizia să mor, eram sub influența medicamentelor.

Am scăpat telefonul din mână și am adormit instantaneu, dar în mai puțin de un minut m-a trezit soneria. Cu ultimele puteri am descuiat ușa, i-am spus că mă bucur să îl văd, apoi am căzut din picioare. La pământ, kaput, fără aer!

Câteva ore mai târziu m-a trezit zgomotul asurzitor al sirenei ambulanței, pe care îl auzeam cu întrerupere. Am deschis ochii dar imaginile pe care le vedeam erau doar poze. Aveam două furtune introduse pe gât și în jurul meu se aflau mulți oameni agitați. Mă zgâriaseră pe gât acele furtune care mi-au fost introduse până în stomac. Auzeam un doctor care îi spunea prietenului meu în timp ce alergau pe lângă targă:

- A știut ce ia și ce vrea să facă, a fost hotărât. Dacă întârziai treizeci de minute îl aduceai degeaba.

Venisem la Spitalul Clinic de urgență Sfântul Ioan, din capitală, de lângă Institutul de Medicină Legală Mina Minovici. Eram pregătit cu gândul.

Atunci, în viziunile mele am simțit cum cineva se veselea din cauza faptului că eram acolo, că ajunsesem atât de jos, că planul cu mine nu reușise sau că eram un alt caz pierdut. L-am implorat pe Dumnezeu ca nimeni să nu îmi ia strălucirea și mi-am pierdut din nou cunoștința.

M-am trezit. Eram trei sferturi mort, conectat la aparate, însă din cauza celor pe care le vedeam și auzeam eram uluit. Fusesem transferat la Spitalul Clinic de Psihiatrie Dr. Alexandru Obregia, unde eram manipulat să îmi semnez internarea pe o perioadă de două săptămâni. Eu și prietenul meu îi spuneam medicului care era de gardă că vreau să fiu dus acasă.

După circa două ore de negocieri un agent de pază a semnat în locul meu. Prietenul meu plecase deja. Mi-au luat hainele, telefonul și tăblița pe care o purtam la gât în amintirea tatălui meu și m-au băgat într-o celulă alături de alți cinci pacienți. Am cerut să mi se aducă tăblița și să fiu lăsat să plec. Însă medicul mi-a spus să tac și să mă culc. Am bufnit în plâns și m-am răstit la el, între-

bându-l cine îi oferă dreptul de a îmi răpi ceea ce iubesc. Atunci medicul m-a sugrumat de gulerul de la cămașa de pijama iar fără ezitare l-am lovit, urlând la el că nimeni nu are dreptul să îmi ia libertatea. Doi agenți de pază m-au lovit cu bastoanele telescopice în cap și pe spate încât mi-am pierdut cunoștința. Eu oricum abia mă țineam pe picioare, nici măcar nu gândeam lucid.

M-am trezit după un somn lung de patruzeci de ore. Fusesem legat de mâini și de picioare cu curele din piele de un pat de fier îngălbenit, cojit. Nu puteam să îmi dezlipesc buzele din cauza sângelui închegat și uscat pe față. Făcusem în somn iar două asistente veniseră cu pijamale noi ca să mă schimbe.

O Doamne, lucrurile acestea chiar s-au întâmplat!? Au exclamat cei care au reușit să citească până aici.

Ele s-au întâmplat așa cum le-am povestit.

Spuneam că două asistente fuseseră trimise la mine, una ca să îmi schimbe perfuzia iar cealaltă pijamalele. În timp ce mă dezlegau discutau între ele și ziceau:

- E atât de frumos și de tânăr, ce naiba se întâmplă cu lumea?
- L-a uitat Dumnezeu, a răspuns cealaltă și m-au lăsat.

Singurul regret al meu, detaliul pe care l-am omis, este faptul că i-am supus la aceste trăiri pe oamenii pe care îi iubesc. Întâmplarea a fost tristă, ba chiar s-a resimțit ca șoc pentru toți cei care mă cunoșteau și care mă jeleau de mai bine de trei zile. I-am rănit atât de tare, îmi pare rău.

Mama venise în vizită. Lăsase băutura pentru un moment dar tremura toată. Auzise ce se întâmplase la spital și nu îi venea să creadă. Prietenei mele îi interzisesem să vină fiindcă nu voiam să mă vadă așa, în halul în care ajunsesem. S-ar fi speriat.

O doctoriță care m-a dăruit pe mine mie, folosind doar două întrebări, lăsase vorbă agenților care păzeau intrarea în spital să legitimeze fiecare vizitator. Dacă te chema Elena Mădălina nu ți se permitea să intri, erai escortată până la ieșire fără explicație. Acea doctoriță minunată m-a întrebat uimită:

- Ce cauți în acest loc? Locul tău nu este într-un astfel de loc. Mergi și fă ceea ce ai venit aici ca să faci.

Atunci am înțeles că prin glasul doctoriței de fapt mă mustra Dumnezeu și că lumea era o piesă de teatru care trebuia jucată.

Prin glasul doctoriței te iubea Dumnezeu!

Îți mulțumesc că ai fost alături de mine în acele clipe.

Cu dragoste și cu stăruință am fost.

Mă trezisem într-o cameră alături de alți cinci pacienți sedați puternic. Se plimbau cu ochii pe jumătate închiși prin cameră, le

curgea scuipat din gură, mormăind câte ceva. Strigam să fiu lăsat să plec acasă dar nu primeam niciun răspuns. Reușisem să rup o ușă din fier doar cu unghiile. Trăsesem de un colț care era sudat pe porțiuni până am smuls tabla care învelea gratiile. Număram până la opt sute șaizeci și trei de plăcuțe de mozaic privind pe perete și pierdeam șirul. O luam de la capăt de câteva ori până adormeam.

Nu am mâncat nimic două săptămâni. Dormeam. Am crezut că voi sta acolo mult și bine în ziua când mi-a fost refuzată externarea. Totuși Tu nu m-ai uitat, atunci am înțeles că cei pe care i-ai trimis după mine erau îngeri.

Iată omul care ne învață să trăim în iubire!

Poftim?

Alberto, Eu sunt toți oamenii. Aceasta a gândit acum o parte din Mine despre tine.

Acelor părți mai puțin fericite din Tine le reamintesc că sunt libere să gândească ce vor despre mine și tot sub spiritul libertății m-ar putea îmbrățișa.

Așa că prețuiți viața și nu vă temeți de nimic. Atunci când veți înceta să vă mai temeți de moarte vă veți putea bucura de viață cu adevărat. V-am povestit acestea ca să cunoașteți slăbiciunile mele și totodată faptul că nu mă tem de nimic. Totuși, ea nu a fost cea mai mare suferință a mea, nu a fost nici pe departe. Îmi amintesc că mai avea puțin și mi se oprea inima de durere. Îmi pierdeam cunoștința la volan în timp ce conduceam. Apoi coboram și mă aplecam sprijinindu-mă de un gard ca să pot să respir. Minunea a constat în faptul că Dumnezeu m-a iubit mai mult decât am reușit să mă iubesc eu, mai mult decât L-am iubit eu și mult mai mult decât i-am iubit pe oameni eu. Totuși am trăit întocmai ce aveam nevoie să trăiesc, ca să pot să iubesc așa cum Tatăl ne-a iubit mai întâi.

Intenția pozitivă e sâmburele divin care a fost sădit în inima ta. Dacă îl vei uda acesta va crește și te vei dezvolta așa cum nu ai îndrăznit vreodată să visezi. Însă dacă îl vei ignora se va usca și te vei ofili odată cu el. Opusul dragostei și esenței care ești îți otrăvește sufletul, îl îmbolnăvește, nici nu știi.

Rămân recunoscător tuturor că au rămas alături de mine prin toate câte am trecut împreună. Dacă ne-am intersectat în această viață înseamnă că am avut nevoie unul de altul în creșterea noastră. Ceva ne-a adus acum aici, poate dragostea ori osteneala care ne-a cuprins experimentând opusul ei.

Oamenii pot fi și răi atunci când sunt străini esenței lor, care este dragostea, binele săvârșit din proprie inițiativă, deci intenția

pozitivă. Comportamentul lor dăunător se datorează în primul rând uitării, în al doilea rând formării pe care au primit-o și în al treilea rând experiențelor bazate pe convingerile altor oameni, care le-au preluat la rândul lor de la alți oameni și tot așa.

Ei folosesc afirmații în funcție de nevoile lor. Te iubesc pentru că îmi place de tine, te iubesc pentru că vreau să trăiesc împreună cu tine ori pentru că îmi doresc să fac dragoste cu tine. Te iubesc pentru că mă mândresc că te am ca partener, pentru că te îmbraci provocator, pentru că ai bani, pentru că sunt singur sau pentru că am devenit dependent de prezența ta și vreau să mă căsătoresc cu tine din cauză că oamenii mă vor lăuda sau invidia.

În realitate dragostea te iubește fără să aibă nevoie de tine, te iubește fără să îți pună condiția de a fi împreună cu ea, fără să te șantajeze sau să te rănească cumva. Dumnezeu te iubește fără să simtă nevoia să Îi aparții și nu te îngrădește cu iubirea Sa, El te lasă liber de ea.

Așadar ingerează iubire ca ființa ta să trăiască în armonie, ca bucuria să vină de la sine. Recitește ultima afirmație, lasă bucuria să vină de la sine, adică de la sinele tău. Sufletul exprimă veselia, el este siropul vieții iar viața este Dumnezeu.

Spiritul tău se dezvoltă sub aripa dragostei, a adevărului și a liniștei. Intenția pozitivă care te îndeamnă să fii mai bun din proprie inițiativă te valorifică ca ființă.

Viața te sculptează. Pentru început trebuie doar să renunți să te mai împotrivești fluxului natural, ca mai târziu să te detașezi de artificial. Eu predic dragostea nu religia sau teologia hotărâtă de cineva. În lumea pe care o ating cu mintea eu fac cărțile, pregătesc jocul generațiilor următoare pentru o mie de ani. Ea a fost numită Împărăția păcii, Noua omenire, Următorul pas, perioada de timp în care între oameni și animale va domni armonia.

Îți mulțumesc pentru că mi s-a dat acest privilegiu, cel de a contribui la lucrarea Ta cu ceva. Sunt recunoscător pentru faptul că am reușit să construiesc partea mea din biserica Ta, temelia.

Dacă încă te mai întrebi de ce te-am ales pe tine, pe voi, îți spun că nu era altcineva care să o facă, așa cum în vremea când umblam printre oameni ca un om nu a fost nimeni pregătit să instaleze bazele evoluției umane la nivelul cunoscut de voi, autori ai evangheliilor.

Voi ați coborât din nou în lume ca să fondați temelia bisericii Mele. Unii vă recunoașteți ca cine și ce sunteți, alții nu știți sigur dacă sunteți. Adevărat, adevărat vă spun, în trecut ați fost apostoli. Astăzi săvârșiți lucrarea despre care v-am învățat și pe care

v-am promis-o. Strălucirea și misiunea fiecăruia diferă în funcție de iubirea pe care v-am purtat-o. Momentul este ACUM, acum a sosit timpul să cuceriți Imperiul uitării.

Cred cu tărie că a sosit momentul să îi dăruim acestei lumi o nouă evanghelie, cartea păcii, a clarității, a dezvăluirii tainei și a destinației civilizației.

Noua evanghelie a fost scrisă deja, ea este scrisă chiar acum în vreme ce stai la fereastră pe o vreme ploioasă ca să îți așterni sentimentele pe hârtie. Mai târziu oamenii le vor alege și uni. Și nu te lăsa copleșit de îndoială, dacă faci sau nu parte dintre cei pe care i-am menționat. Tu ai fost apostolul pe care l-am iubit cel mai mult, singurul care a mișcat Soarele și am plâns mult pentru tine când ai trăit alături de Mine. Neale e cel căruia i-am oferit sarcina cea mai mare. Tot el are și răspunderea cea mai mare și cheia Paradisului.

Cum a știut Fiul faptul că este alesul?

Nu a știut, ci a mers până la capăt în credința Lui și astfel a devenit. Astăzi ați dăruit lumii noua evanghelie. Cartea MIKEL e continuarea viziunii care i-a fost revelată în urmă cu două mii de ani apostolului Ioan. Ați revenit pe teren ca titulari după o lungă perioadă de absență. Căci voi sunteți apostolii, spiritul vostru este îngerul care trebuia să vină iar Cel care îl ghidează este Hristos. Hristos este Una cu Mine. Legământul nu se va rupe niciodată în vecii vecilor. Eu sunt dragoste și libertate, iar voi sunteți ceea ce v-am învățat că sunt și ceea ce v-am îndemnat să fiți.

Cu toate că mulți Îmi recunoașteți acum cuvintele ca provenind din înțelepciunea lui Isus, vă spun că nu sunt Isus, sunt Cel căruia Isus I se ruga și pe care L-a numit Tată, Acela care nu a fost văzut niciodată. Nu vă imaginați că aș fi Hristos atunci când faceți referire la Mine, aceasta vă limitează percepția în ceea ce privește măreția lui Dumnezeu. Eu sunt tot ceea ce cunoașteți și ce nu cunoașteți și nu este nimic peste Mine, în toate timpurile și spațiile care au fost create.

Date fiind aceste noi înțelegeri vouă vă puteți închipui cât de mult Și-a întins brațele Hristosul și ce punte uriașă a creat între om și Dumnezeu ca voi să ajungeți mai târziu la Mine. Căci fără El drumul pe care l-ați fi avut de străbătut ar fi putut fi comparat cu perioada de timp în care un melc înconjoară Pământul, până revine în punctul de pornire. Dar nici o mie de generații nu ar fi putut să spargă bariera uitării fără să fie ghidate, căci omul s-a pierdut pe sine de la prima generație.

Odată ce ți-am dezvăluit cine ai fost în trecut, poți să decizi

cine ești în prezent, ca să devii precum alegi să fii în viitor. Tu nu mai ești cel din trecut, tu ai fost eliberat de trecut. Un maestru nu se identifică cu ceea ce era, el este ceea ce decide în fiecare moment. Ca să decizi încotro te îndrepți ai nevoie să știi de unde vii. Alegerile se fac în prezent, astfel unești elementele trecut, prezent și viitor într-un singur cadru și îți întregești ființa.

Nu are să treacă mult timp până nu va mai fi nevoie de mine, va veni timpul să trec mai departe. Mă gândesc însă îndurerat la familia mea. Vreau să trăiască în pace și în abundență după plecarea mea. Nu vreau egalitate, vreau ca cei pe care îi las în urmă să primească în funcție de nevoile lor, dar să fie măsurate nevoile fiecărui individ în parte. Nu vreau ca cei care m-au cunoscut să se întristeze din cauza mea. Uneori oamenilor le place drama. Atâta vreme cât am trăit am adâncit și eu în mod inconștient prăpastia, până când mi-am depășit condiția. Dar voi sunteți mai puternici decât mine, sunteți mai minunați ca mine și mult mai curați. În fond viața este doar fluturi, muzică bună, o baie sub lumina lunii dezbrăcat, o băutură și multă dragoste și pasiune.

Dacă mi-ar sta în putere aș îmbrățișa pe toată lumea, aș înlocui ura, aș presăra iubirea Ta pe Pământ stând ascuns într-un nor, ca niciun om să nu mă vadă și să nu știe cine îl iubește.

Multe dintre cele pe care le-am văzut și simțit nu le-am scris în această carte. Voi aveți strălucirea voastră și urmează să faceți minunile voastre, cu mâinile voastre, în funcție de credința pe care o acordați acțiunilor pe care le înaintați. Scopul meu nu e ca voi să mă lăudați ori să îmi datorați ceva. Eu sunt doar unealta Celui care m-a trimis, care a înfăptuit o parte din Plan prin mine. Și am mai umblat printre voi în lume, nu sunt aici pentru prima dată.

Acum vorbești ca Dumnezeu.

Îți mulțumesc pentru încurajare.

Nu este o încurajare, este un adevăr. Fiul Meu, te-ai apropiat de Mine atât de tare.

Știi, am încetat să mă mai întreb cum pot trăi în același timp în două realități opuse fără să îmi pierd mințile. Mulți maeștri și filosofi renumiți au sfârșit înnebuniți, de-a lungul istoriei, pur și simplu gândind. Mintea nu a fost concepută să reziste acestui tip de trăiri și de informații. În schimb eu înaintez pe firul meu prin realitatea decăzută a minții ca un înger și prosper. Aplic viziunea spirituală care mă inspiră în lumea mentală cu succes. Comunic cu Dumnezeu ca și cum aș vorbi cu cel mai bun prieten al meu. Prin ceea ce vorbesc trezesc un număr atât de mare de suflete.

Am primit puterea de a nimici Imperiul uitării printr-o singură

strigare, totuși înțelepciunea divină mă îndeamnă să sper că toți oamenii vor ieși la lumină.

Așa este, altfel nu ar putea să fie.

Ultimele experiențe parcă m-au smuls de la sol. Eu trăiesc cu capul în nori și cu picioarele pe pământ. Uneori sunt obosit, dorm și câte șaisprezece ore pe zi.

Tu ai fost legat de mâini și de picioare și totuși ai pășit până la sfârșit. Ai fost mort și ai înviat. A rupe orice legătură cu sinele tău este cel mai avansat grad de sinucidere. La un nivel mai înalt de înțelegere și această decizie este tot o iluzie. Nu te poți separa de sinele tău deoarece în realitate tu ești sinele tău, dar în lumea minții multe suflete trăiesc experiența separării de sine.

Separarea omului de Mine nu este reală, dar mintea voastră are puterea să o facă să devină la fel de reală ca adevărul. Tată pentru ce M-ai părăsit? Așa striga odată un mic suflet atârnat de o cruce, crezând că fusese dat uitării definitiv. La fel ai strigat și tu și fiecare înger care a coborât în Imperiul uitării.

De ce m-am născut aici într-o formă atât de mică?

Cunoști acest răspuns deja. Sarcina ta este să scrii tot ce vei vedea și simți. Fă aceasta pentru oameni, iubește-i în amintirea Mea.

Ceea ce trăiesc în lumea minții e real?

Cu siguranță că tu ești cât se poate de real. În schimb lumea pe care o atingi cu mintea nu este reală.

Uneori înainte să adorm aud rugăciuni ale oamenilor, glasuri ale copiilor, la fel ca în filmul artistic intitulat „Bruce Almighty" în care joacă minunatul actor de comedie Jim Carrey.

Acela este doar un film, scenariul nu este real.

Exact, scenariul este o închipuire și nu poate fi luat în serios.

Exact.

Ce rost are atâta apă, de ce există oceanele?

Tu nu știi să te oprești niciodată?

Nu aş putea nici dacă aş vrea, eu nu m-am odihnit niciodată. Aştept cu bucurie răspunsurile Tale în continuare.

Fără oceane Pământul nu ar fi avut climă și s-ar fi uscat.

De ce unii oameni îi ignoră pe alți oameni?

Căci ei au viețile lor iar uneori viețile lor nu te includ pe tine. Cu aceasta se confruntă în societatea voastră bătrânii. Cea mai mare provocare cu care se confruntă un om e acceptarea. Liberul arbitru este valabil pentru noi toți.

Chiar și pentru Tine?

Chiar și pentru Mine. În special, Eu am grijă să nu vă încalc

nevoie sau dorințele.

Nevoile sau dorințele noastre sunt multe și nu toate se împlinesc. Atunci când rostim faptul că nu ne mai dorim nimic mințim. Când spunem că ne-a murit speranța încercăm să păcălim. Și ne dorim de fiecare dată altceva, ceva nou, colorat, de consumat. Ba chiar am numit această nevoie entuziasm, care înseamnă în Dumnezeu. Când nu îți mai dorești nimic nu mai ai chef de viață ori ai chef de viață dar te-ai săturat să lupți fără rezultat și afirmi că te dai bătut, poate cineva se va îndura și îți va oferi atenție.

Când te-a sărutat cineva pe frunte și ți-a urat noapte bună? Când te-a trezit pe o vreme ploioasă cu un ceai fierbinte sau cu o cafea? Când te-ai dus ultima dată la fereastră fără să te gândești mai întâi la situația ta?

Despre aceasta vorbesc, ești pe aceeași linie cu mine. Despre dificultatea cea mai mare vorbesc, noi nu putem obține ceea ce ne dorim de fiecare dată.

Înseamnă că nu M-ai înțeles.

Am înțeles, cu toții avem nevoie de cele descrise de Tine.

Dacă citeai cu atenție realizai faptul că ultima întrebare nu îți cere niciun efort, niciun compromis, nicio investiție sau răbdare, ea elimină nevoile pe care le-am inclus în primele două întrebări.

Spui că ea ar fi soluția, să nu ne mai dorim nimic?

Soluția ar fi să vă doriți ceva și să vă concentrați pe împlinirea a ceea ce vă doriți. Voi în trup vă doriți ceva și luptați pentru altceva, în caz că nu ai realizat până acum.

Cum procedăm noi așa? Spui că ne dorim un cățel dar luptăm ca să ne cumpărăm o vacă?

Foarte simplu, este așa cum spun Eu că este. Voi vă doriți să fiți fericiți dar munciți pentru a vă cumpăra o casă sau o mașină. Vă doriți să fiți fericiți dar luptați neobosiți pentru iubirea cuiva.

Ce găsești a fi rău în toată treaba aceasta?

Nu găsesc nimic rău în comportamentul vostru, dar îl găsesc a fi în contradictoriu.

Îmi poți explica Te rog?

Sigur, dar te voi ruga să fii atent.

Sunt, ca de fiecare dată, atent.

Voi vă doriți să fiți fericiți dar nu munciți ca să fiți fericiți, voi munciți ca să vă cumpărați o casă și o mașină. Voi vă doriți să fiți fericiți dar nu luptați ca să fiți fericiți, voi luptați neobosiți pentru iubirea cuiva. Când vă doriți să fiți fericiți este indicat să luptați să fiți fericiți în orice ar consta aceasta. Atunci când căutați cu adevărat să fiți fericiți trebuie să vă concentrați pe această trăire

și astfel, veți vedea că ea nu vă cere să faceți ceva în plus, chiar vă îndeamnă să eliminați surplusul gândurilor nefolositoare care nu vă permit să vă duceți la fereastră fără să vă gândiți mai întâi la situația voastră.

Când vă doriți să fiți fericiți este indicat să vă concentrați pe a fi fericiți. Când vreți să vă cumpărați o casă sau o mașină este indicat să vă concentrați pe a vă cumpăra o casă sau o mașină. Când vreți să obțineți iubirea cuiva este indicat să luptați neobosiți pentru a obține iubirea cuiva. Confuzia care vă adâncește dezamăgirea constă în faptul că voi credeți că achiziționarea unei case sau a unei mașini vă va dărui totodată și fericirea. Ceea ce nu este adevărat. Confundați nevoia de a primi iubire de la persoana la care ați visat cu fericirea. Ceea ce nu este adevărat.

Când îți cumperi o casă și o mașină sau obții iubirea persoanei la care ai visat, nu ești un om fericit, tu ești un om care și-a cumpărat o casă și o mașină sau a obținut iubirea persoanei la care a visat. Ori voi nu vreți să fiți fericiți chiar dacă o rostiți, voi vreți să vă cumpărați o casă și o mașină sau să obțineți iubirea persoanei la care ați visat.

Când vorbești Tu totul devine mai clar, mai ușor, mai frumos. Înțeleg totul, este absolut normal să fie așa.

Este absolut natural să fie așa.

Oamenii caută să trăiască vieți perfecte dar nu se pricep să le facă să fie așa. Unul mă întreba de ce nu se comportă toți oamenii așa cum vrea el și de ce evenimentele nu se desfășoară de la sine precum preferă el. Ce să îi răspund acestui căutător?

Spune-i că viaţa nu este perfectă din cauză că el consideră că termenul perfect înseamnă drept, corect sau bun. Perfecţiunea nu înseamnă drept, corect sau bun, ea înseamnă potrivit. Piesele care alcătuiesc un ceas nu sunt rele dar nici exagerat de bune, ele sunt potrivite, adică sunt perfecte, aşa cum sunt evenimentele care îi alcătuiesc viaţa.

Viaţa ta nu este perfectă fiindcă ai fost convins să crezi acest lucru despre ea şi despre tine. În realitate viaţa ta este perfectă şi tu eşti perfect, prin perfect înţelegând mai degrabă potrivit decât exagerat de bun. Viaţa ta nu este perfectă din cauză că nu ştii să o priveşti. Tu nu cauți să fii fericit, tu vrei să ai dreptate. Vrei să ordoni iar lumea să execute. Lucrurile nu funcționează astfel, ai fost păcălit. Tu nu investeşti în înţelegerea evenimentelor pe care le trăieşti, în schimb te lupţi cu suferinţa şi vrei cu orice preţ să te eliberezi de ea. Aceasta a devenit dar obsesia ta şi ai de-a face cu reflexul minţii, el îţi ocupă tot timpul și îți seacă toată energia.

Încearcă să trăieşti o viaţă frumoasă și nu intra în conflictele pe care oamenii le deschid. Nu vei trăi o viaţă frumoasă dacă te vei strădui să îţi faci dreptate de fiecare dată. Căci dreptatea este unealta egoului, însă dragostea este de la Dumnezeu și iertarea vine de la Dumnezeu. Atunci când ierţi devii Dumnezeu, precum au devenit cei care au iertat înaintea ta.

Tu nu poţi să mulţumeşti pe toată lumea dar nici nu trebuie. Trăieşte pentru tine în sine şi ajută-i pe cei care îţi preţuiesc eforturile. Îndrumă-i pe cei care îţi pun întrebări dar lasă-i liberi pe aceia care ştiu totul. Ei nu ştiu nimic şi nu a sosit încă timpul să înveţe. Adevărul îi așteaptă pe toți.

Când ai nevoie de ajutor ajutorul nu vine către tine pentru că tu te opui lui, îl primeşti abia după ce te pui tu singur pe picioare. Lucrurile evoluează în felul acesta fiindcă ai nevoie să te întinzi la capacitate maximă, să te descoperi și să îţi dezvolţi individualitatea. Și toate etapele care alcătuiesc desăvârşirea umană sunt ocrotite de liberul arbitru iar sistemul trebuie respectat. Nu poţi interveni în viaţa cuiva fără voia sa, indiferent cât e de benefică intervenţia ta, ci ai nevoie de acordul şi de cererea sa. Tu trebuie doar să fii acolo pentru el. Atunci când neînţelegerea îl va trânti la pământ şi va reuşi să învingă în lupta cu orgoliul, va cere ajutorul şi i se va da.

Cere şi ţi se va da, bate şi ţi se va deschide. Nu ţi se va deschide nicio uşă dacă nu baţi, pentru că dacă nu baţi nu ai nevoie să intri sau ai nevoie să intri însă nu eşti conştient de nevoia ta. Chiar şi rătăcirea e benefică creşterii voastre. Conştienţa vă ţine acolo până când va veni timpul să experimentați şi altceva.

Realitatea nu e neagră, este strălucitoare la fel ca adevărul. Minciuna este neagră, cea care s-a deghizat în realitate ca să vă păcălească cu amărăciunea. Voi creați iluzia, dezamăgirea, suferinţa, realitatea este liniştea.

Cea mai surprinzătoare senzație de eliberare am simțit-o într-un moment în care fusesem părăsit de toți, la propriu și la figurat, apoi am plecat spre gară la nimereală. M-am urcat în primul tren care a venit și după treizeci și șapte de kilometri m-am dat jos, în câmp. Am coborât într-un loc în care nu se vedea nimic în depărtare decât o întindere împărțită pe jumătate de calea ferată. Partea dreaptă era galbenă datorită florilor de rapiță iar partea stângă era verde, fusese plantat grâu pe ea.

M-am așezat pe linia de tren imediat cum cele două vagoane aproape goale și locomotiva au părăsit stația. Am stat acolo mai bine de șase ore. Venisem la întâlnire doar eu și cu mine sau mai

bine zis eu și Dumnezeu. Pe linia aceea trenurile treceau de două ori pe zi, dimineața și seara.

Nu aveam nevoie de cineva în preajma mea, aș fi rămas acolo pentru totdeauna, dincolo de judecățile acelora mai puțin fericiți, departe de gălăgia orașelor, de vocile oamenilor sau de pretențiile tuturor, de răutățile lor. Mă uitam la furnici și la avioane.

Cu câteva clipe înainte de a închide ochii o tânără în vârstă de douăzeci de ani a spus că dacă i s-ar mai acorda o șansă, măcar o zi, ar petrece-o împreună cu câinele ei în parc, să privească iarba și cerul, atât. Și uau, câte mai avem de simțit și de învățat!

De la tatăl meu am învățat disperarea, pacea, iubirea, puterea. Dacă viața m-ar fi împovărat cu boala de care a suferit eu nu aș fi putut să fac un pas, dar el îmbolnăvit a întemeiat o familie. Astăzi iubesc viața și viața mă iubește înapoi așa cum e firesc.

M-am împrietenit cu liniștea. Medalia mea este mulțumirea. Cea mai puternică armă e iertarea. M-a învăluit acceptarea. Tată, am ajuns acolo unde tu mi-ai spus că voi urca. Am reușit să văd ceea ce tu nu ai putut vedea și nici înțelege. Împreună este cheia, dragostea este soluția, iubirea e răspunsul la tot. Căci ura te face dependent de cel pe care îl urăști. Succesul te face să te oprești, banii te împiedică să simți că iubești iar faima te face să uiți cine ești. Mândria îți diminuează valoarea dar modestia te înalță până la cer. Mai presus de cunoaștere și de înțelepciunea de a o aplica, stă neprihănirea.

Dacă vrei să schimbi lumea și acționezi în acest scop nu ești un om nebun, adevărata nebunie este ignoranța, anihilarea gândirii și a simțurilor, prostia în care a fost scufundată turma. Somnul ei este rușinea și totuși celor care dorm le-a fost dăruită aroganța. Eu aduc lumina.

Tată te iubesc, tu ai fost mai bun decât mine. Astăzi mă plimb prin locurile pe unde mă duceai când eram mic și lăcrimez dar nu sufăr. Învăț ce înseamnă lacrimile vărsate de bucurie pentru că nu am știut să fiu fericit până nu am murit, până nu s-a stins partea din mine care adora teama, care venera tragedia, care transforma într-o prăpastie fără fund fiecare vale.

Tu mi-ai demonstrat că suferința nu este reală, chiar dacă ai fost nevoit să scrâșnești din dinți ca să o demonstrezi. Tot ce sunt acum am devenit mulțumită ție. Astăzi am devenit tată pentru cei șaizeci de mii de oameni care mă citesc lunar. Dăruiesc rândurile păcii noii generații pe care o ajut să nu își uite în totalitate esența, frumusețea și independența.

Înțelepciunea nu se găsește la colț de stradă ori în toate maga-

zinele. Acolo găsești consumabilele și ambalajele pe care au fost imprimate promisiunile. În interiorul tău vei găsi puterea.

Viaţa mea este acum minunată, dar asta nu înseamnă că este şi uşoară. Eu nu am ales calea uşoară, sunt binecuvântat. Când te îndrăgosteşti de viaţă realizezi că greutăţile cu care te-ai confruntat au fost cântărite şi trimise către tine pe măsura capacităţii tale de a zbura peste ele. Și nimic nu ţi se dă peste puterile tale, chiar dacă în unele zile simţi că nu mai poţi, când renunţi să mai lupţi, te stingi uşor şi încerci să mori. Ea este doar o senzaţie, e cea mai înşelătoare unealtă a opusului fericirii.

Eu nu îţi scriu ca să ai încredere în mine, eu te îndemn să te bazezi pe tine, caută să te cunoşti. Experimentează, nu amâna pe mâine. Simte, gândeşte, crede şi acţionează, ea este ordinea.

Alege să trăieşti o viaţă simplă în care să iubeşti oamenii, să preţuieşti momentele şi să te foloseşti de lucruri. Urmează cei trei paşi, iubeşte oamenii, preţuieşte clipele şi foloseşte-te de lucruri, nu invers. Dă frâu liber vieţii, permite-i veseliei să curgă. Nu impune oamenilor să îţi spună ceea ce îţi place să auzi, dacă ceea ce îţi place să auzi nu este chiar adevărul.

Atunci când negi adevărul el te loveşte crunt. Și tot adevărul te ridică. Nu fii resemnat, fii tu însuţi. Omenirea s-a îmbolnăvit, tu eşti leacul care a venit şi a însănătoşit rasa. Nu te încrede în ei ci bazează-te pe tine, pe oameni iubeşte-i, dacă poţi.

Eu te învăţ să gândeşti pozitiv, dar nu în sensul de a te feri de orice provocare care te scoate din starea de confort. Eu te încurajez să trăieşti fără frică și să observi beneficiile care se ascund în fiecare nereuşită.

Nu scriu ca să devin faimos, eu scriu pentru că simt şi pot şi vreau să te ajut. Nu am nevoie de suport de la cei care sunt convinşi că nu dragostea este soluţia. Lor spun că au trăit degeaba și ce au experimentat într-o sută de ani trăiți eu simt într-o singură zi. Şi oricât de tare m-aţi întrista cu neştiinţa pe care o dovediţi, dragostea îmi aminteşte că şi voi sunteţi iubiţi.

Ai tăcut?

Aș vorbi cu mare plăcere la nesfârșit, dar nu știu cu ce aș mai putea să te surprind. Ai devenit atât de mare, scrii ca Dumnezeu. Mi-ai spus în cartea a treia a seriei că nu știi să scrii fără Mine.

M-ai altoit în direcție, așa cum scriam în urmă cu trei ani în cartea pe care o iubesc cel mai mult. Ai rupt bucăți din inima Ta, pe care le-ai aruncat pe Pământul uscat și sterp. De acolo de unde a căzut o bucățică a răsărit o floare. Pe fiecare floare care ajungea la înălțimea lui Dumnezeu creștea o inimă. Și astfel Pământul se

umpluse de flori frumoase și de oameni care au devenit stele.

Mai devreme ai vorbit despre dorințe și despre cum ar fi bine să ne concentrăm pe ele. Știi, majoritatea oamenilor îşi doresc să vadă lumea. Eu am nevoie ca lumea să mă vadă. Vreau să inspir oamenii în fiecare zi prin ceea ce scriu şi prin felul cum trăiesc. Vreau să le mângâi sufletele cât trăiesc, să îi iubesc mai mult şi să fiu recunoscător mai des. Vreau să realizăm că suntem privilegiaţi pentru simplu fapt că trăim. Ea este adevărata fericire, restul sunt detalii.

Vreau să clădesc o lume în care oamenii să nu se mai contrazică, să nu se mai rănească fizic și psihic sub pretextul păcii sau cel al dreptăţii. Visez la o lume în care participanţii la viaţă să nu mai concureze unii cu alţii, să înţeleagă că scopul lor nu este cel de a demonstra unii altora ceva, ci acela ca fiecare să se întreacă pe sine însuşi.

Vreau să îmi traduc cărţile în limba engleză, ca mesajul lor să facă înconjurul lumii, chiar dacă nu toţi le vor citi, chiar dacă unii vor avea altă părere. El este scopul meu aici.

Vreau să fac un miracol, unul real. Nu o magie, nici o iluzie, nicidecum un spectacol de aplaudat. Vreau să salvez un copil ori un animal de la un dezastru, de la un posibil accident, apoi să mă pierd în mulţime, nimeni să nu îmi afle identitatea.

Vreau să cumpăr o rulotă veche, pe care să o recondiţionez şi în care să îmi petrec ultimii ani. Iubesc toamna şi iarna. În aceste două anotimpuri îmi doresc să călătoresc mai des. Vreau să schiez într-o staţiune renumită din Europa iar seara să mi-o petrec în aer liber, într-un hot tub cu câţiva prieteni buni. Acolo să ne spunem poveşti şi experienţe. Să ningă uşor, să întâlnesc cerbi.

În viaţa mea actuală vreau să îmi văd fratele sănătos ori fericit măcar pentru o zi. Vreau să o întâlnesc pe cea mai frumoasă femeie din lume şi să fugim împreună în Insulele Hawaii. Vreau să am trei copii.

Vreau să vizitez Alaska şi Arizona, să privesc Marele Canion dintr-un elicopter. Vreau să învăţ să pilotez un elicopter. Vreau să zbor cu balonul, să îmi cumpăr un Porsche Carrera 911 Targa din anul 1972, recondiţionat, galben.

Vreau să construiesc o casă din lemn pentru o familie săracă. Fundaţie solidă, structură din lemn, pereţi realizaţi din plăci OSB şi izolaţie de polistiren la exterior. Pereţi din gips carton, cu vată minerală ca izolaţie la interior. Încălzire în pardoseală, compartimentare realizată din popi de lemn, dublu placaţi. Finisaje realizate în stil rustic şi modern. O scară din lemn, placare cu piatră

naturală în baie şi bucătărie. O terasă mare la etaj şi un frigider plin cu bere, o vedere către pădure, o petrecere de rămas bun.

Voi realiza două dormitoare mansardate, cu geamuri skylight instalate pe tavan şi cu ieşire pe acoperiş. În felul acesta cei mici să îl poată accesa seara ca să mă privească. Iar dacă am susținut în repetate rânduri faptul că nu am nevoie de nimic însă aici am înșirat o serie de dorințe, încât am umplut o pagină, nu înseamnă că mă contrazic. În continuare nu am nevoie de nimic, dar prefer ca toate aceste dorințe să mi se împlinească. Pe majoritatea le-am împlinit deja. Mulți oameni înstăriți și cu adevărat fericiți citesc în acum cuvintele Tale, tot ce Te rog este să îi trimiți la mine.

Așa va fi.

Facă-se Voia Ta înseamnă că este aşa cum vreau eu, căci noi doi suntem Unul. Iată că nu am uitat ce m-ai învățat.

Cu adevărat, așa este. Mă bucur că nu ai uitat.

Pe mine nu mă interesează să primesc laude de la edituri sau librării cu renume, de la ziare sau posturi de radio, cu toate că am primit și nu le-am răspuns la mesaje. M-am emoţionat în schimb până la lacrimi atunci când am auzit din gura unui pacient sedat, căruia îi curgea scuipat din gură, coleg de cameră cu fratele meu, că sunt cel mai bun om de pe Pământ. Atunci am plâns de fericire tot drumul, tocmai auzisem acest adevăr din gura lui Dumnezeu. Aceşti oameni nu vorbesc cu mintea, rostesc cu sufletul. Când se întâmplă acest lucru Dumnezeu ţi se adresează prin ei, direct şi personal, de la mai puţin de un metru distanţă.

Atâta vreme cât pot să îţi scriu înseamnă că ai nevoie de ceea ce îţi ofer. Faptul că voi pleca nu va fi un prilej de tristeţe, ea este o mare bucurie. În ziua când nu vei mai primi mesaje de la mine înseamnă că nu mai ai nevoie de ele, înseamnă că ai devenit puternic, că eşti stăpân pe tine însuţi şi că alţii au nevoie de sprijinul pe care îl oferi.

Când am venit pe Pământ tot ce am descoperit, ce am trăit şi simţit până la vârsta de şapte ani, a fost ceva fermecător. O lume de basm pe care o adulmecam cu mintea pură, uimită de ceea ce vedea. Eram inocent, firav și încântat de tot. Îmi plăceau părinţii mei, mi se păreau cei mai frumoşi, cei mai buni, cei mai deştepţi sau cei mai potriviţi, cei mai puternici dintre oameni. Adoram să le ascult poveştile ori experienţele trăite. Îmi plăceau sărbătorile, neaua, dimineţile, serile, dar nopţile mai puţin, din cauză că eram nevoit să dorm când eu ardeam de nerăbdare să explorez iar.

Iubeam oamenii, străzile sau locuinţele prin ferestrele cărora priveam cu admiraţie. Eram fascinat de cei ce şedeau la masă cu

perdeaua trasă. Eram curios ce fac, cum trăiesc, ei cum se iubesc? Eu trăiam în Paradis. Și nu Îl descoperisem pe Dumnezeu, eram Dumnezeu.

Iubeam zilele ploioase de toamnă, prima şi ultima zăpadă ori ninsorile dintre ele. Adoram felinarele și omătul care strălucea în lumină, mă dădeam cu sania până noaptea târziu. Alunecam pe gheaţă zeci de copii odată. Tremuram de emoţie când mă trezeam pe întuneric în dimineţile geroase ca să mă duc la şcoală. Simţeam un fior plăcut în piept de fiecare dată când auzeam melodia preferată, iar când am văzut pentru prima dată marea m-am aruncat îmbrăcat în ea. Iubeam adidaşii cu care mă încălţam, treningul, ghiozdanul, căţelul și maşinuţa, colegii, vecinii, prietenii, tortul. În interiorul meu ardea o flacără nestinsă care îmi şoptea că totul este perfect. Pe atunci nu mă identificam cu nimic, mă bucuram de ele și mă minunam de tot.

Şi am venit cântând acasă ca să îmi îmbrăţişez părinţii dar de la uşă se auzeau ţipete. Lumea mea s-a prăbuşit, tata o lovea pe fiinţa care mi-a dat viaţă şi a numit-o curvă. Am strigat să o lase în pace dar m-a lovit încât m-a azvârlit de perete. M-am ascuns îngrozit după uşa de la bucătărie unde am şi început să plâng. La vârsta de doar şapte ani asistam la prima criză pe sistem nervos a tatălui meu. Familia s-a năruit, primul capitol s-a prescris, a fost ziua în care am murit pentru prima dată.

Au urmat anii de suferinţă, presiunile, rănile, violența, frica, lacrimile, abandonul şcolar, izolarea de societate, pierderea prietenilor şi a educaţiei, irosirea talentului, vremea când mă hrăneam cu o masă pe săptămână ori halucinaţiile, cele peste cincizeci de internări ale tatălui meu şi plecarea mamei, fuga de acasă, hoinăritul, furtul, singurătatea, hainele rupte, ruşinea, eşecul ori dorul, dorinţa de suicid care îmi rămăsese singura soluţie iar păşind prin viaţă chiar tentativele, îmbolnăvirea fratelui mai mare, accidentul, plecarea tatălui meu, eşecul primei relaţii, căderea psihică și apoi, lumina.

M-a trezit din somn o Voce care mi-a spus cu o credinţă ieşită din comun că voi vindeca lumea, că sunt înţelept şi bun, puternic şi ambiţios, că sunt dragoste și iert și mulţi oameni au nevoie de mine, că tot aşa sunt şi ei dar nu o ştiu. Şi a zis:

Cât mai ai de gând să aştepţi, de ce nu scrii?

M-a îndemnat să scriu despre dragoste, recunoştinţă, adevăr, despre experienţele mele. Despre oameni sau despre problemele lor. Mi-a spus că voi scrie cărţi prin care îi voi încuraja pe mulţi şi milioane de oameni vor citi încântaţi lucrările mele. Atunci am

zâmbit, ştiind că nu ştiu să scriu, că nu am studii ca ceilalţi tineri și că nimeni nu are nevoie de mine. Niciunul nu mă ia în serios, cu toţii mă iau peste picior, mă urăsc.

Eram convins că discernământul începuse să îmi joace feste. Aveam un milion de motive să cred aceasta și nici acum nu sunt convins că nu este aşa. Totuşi tot ce am auzit atunci cu mintea s-a adeverit. Mai ştiu că el este drumul meu şi că fără o singură piesă din tabloul vieţii mele nu mă aflam acum aici. Iar pentru aceasta sunt recunoscător. Atunci Vocea mi-a răspuns zicând:

Mă bucur că ai înţeles, Eu sunt tot ce poţi vedea şi atinge.

M-am gândit mult la faptul că lipsa unui tată pământesc m-a determinat să Îl creez pe Dumnezeu în mintea mea. Apoi, într-un final am înțeles că așa a fost scris să se întâmple. Vocea lui Dumnezeu izvora din spiritul meu, din străfundul a ceea ce oamenii au numit subconștient, care în realitate este supraconștient. Tenebrele care mi-au provocat toate durerile au avut rolul de a îmi anihila mintea egotică care a fost formată aici. Viața este doar fluturi.

Cărțile mele nu sunt profeții, ele ajută la înțelegerea trecutului și la acceptarea prezentului, apoi la transformarea viitorului în funcție de noile exigențe născute din cunoaștere și bună intenție.

Fiul Meu, dacă Eu te-am iubit cel mai mult, lumea te va iubi cel mai mult. Întregul Univers își va ațintí privirile spre tine ca să îți trimită iubirea pe care am răspândit-o pentru tine atunci când vei avea mai mare nevoie de ea. Când vei cădea și nu te vei mai putea ridica, ea te va purta pe brațele sale sub orice înfățișare se va arăta. Se vor auzi harpele îngerilor care vor cânta pentru tine și bibliotecile și parcurile îți vor purta numele. Oamenii care vor trăi după tine vor ține discursuri publice în amintirea ta.

Caruselul cu diamante care îi binecuvântează pe cei absolviți de păcat (a se citi neștiință) care a fost umplut cu de toate pentru toți, se va așeza deasupra țării în care te-ai născut și a lumii întregi. Apoi celor care locuiesc acolo le va reveni memoria, își vor aminti cinstea, virtutea, entuziasmul și veselia, altruismul și iubirea. Iar cei care vor hotărî să se înalțe în neprihănire vor ajunge la Mine. Pentru prima dată în istoria poporului lor vor ști cum, în ce mod să procedeze. Și vor fi primii care se vor înălța, până astăzi nu s-a înălțat niciunul.

Atunci haosul va trece, apele se vor liniști, florile vor înflori și vor colora locul. Sufletele care au contribuit la schimbare vor fi devenit stele. Ele nu vor mai avea nevoie să trăiască experiențe pământene, fiindcă au trăit conștiente. Un suflet care trăiește conștient înseamnă că este martor la legea divină care se împlinește

astăzi sub ochii voștri, ai tuturor. Nu toți ați primit acest privilegiu, majoritatea trăitorilor dorm.

Dacă ești conștient în legătură cu evenimentele care se desfășoară la scară globală ori cu schimbările care se produc înăuntrul tău, ești un privilegiat. Ai fost ales mulțumită alegerilor pe care le-ai făcut în trecut. Cunoaștem dar faptul că Tatăl nu uită nimic niciodată și nu uită pe nimeni vreodată. Dacă a ajuns acest mesaj în fața ochilor tăi am certitudinea că ai făcut ceva remarcabil în viața ta de om ori că ai fost iubit mult prea mult. Ceea ce aleg eu alege Tatăl, iar alegerile Lui sunt porunci pentru mine.

Până vei ajunge la sfârșitul vieții acesteia vei fi ferit de orice rău, Eu Mă plimb alături de tine oriunde vei merge. Chiar celor cărora le-ai dat planurile peste cap cu apariția ta le voi insufla în inimi sarcina de a te apăra. Te vor proteja cu prețul vieții chiar și cei care te urăsc, indiferent de faptul că vor trăi fără conștiență.

Instituțiile religioase își vor îndruma adepții spre învățăturile Mele care au fost răspândite în toată lumea și vor renunța la ale lor, deoarece în ziua în care Domnul a vorbit lumii au ascultat și florile și spinii.

Pe Pământ steagurile și tradițiile vor cădea, doctrina de asemenea. Vechea teologie nu îi va mai putea satisface pe cei care o vor prelua, așa vor renunța la ea. Naționaliștii se vor mai război între ei un timp. Haosul va mai persista în orașele voastre pentru un timp. Aceia pe care îi veți alege la conducerea țării, grupurile care vor veni și vor pleca dar vă vor administra bugetul, vor mai face abuz de finanțe și de autoritate un timp.

Ce frumoși sunt toți oamenii atunci când se respectă, când se admiră sau când nu se judecă, am rămas uimit. Oamenii care se lasă ghidați de dragoste emană liniște, transmit un fel de atracție.

Ca să puteți experimenta viața trăită în iubire trebuie să vă detașati de valorile minții ca să nu fiți copleșiți de confuzii. Căci chiar și frica are dreptate, mintea are moralitate și corectitudine și un grad inferior de bunătate. Totuși nu poate avea sacralitate. Mintea poate avea cunoaștere și inteligență dar nu înțelepciune și neprihănire.

Unii oameni oferă totul altora, se consumă până când rămân fără aer, apoi nu mai pot oferi nimic. Ei se aruncă în plasa micului martir, așa cum i-a învățat biserica. Mai târziu, când observă că răsplata mult așteptată nu vine își pierd ușor credința.

În momentul când încetezi să mai pui credință în ceea ce faci diferența se observă, eficiența se diminuează, rezultatele întârzie să mai vină și rămâi cu dezgustul, cu neînțelegerea și nefericirea.

Dragostea oferă necondiționat pentru simplu fapt că nu măsoară pe nimeni. Ea se ocupă cu iubirea, nu cu aplauzele sau cu recompensele. Totuși răsplata ta va veni din partea oamenilor, în ciuda convingerilor care ți-au dovedit în trecut contrariul. Și dacă Eu te-am iubit cel mai mult lumea te va iubi cel mai mult, fiindcă la final întreaga lume se va întoarce la esență și va gândi și simți ca Dumnezeu. Eu sunt Domnul și de la Mine a plecat totul.

Binecuvântează-i pe toți cei care se îneacă în răutate și care se hrănesc cu frică. Trimite gânduri curate tuturor, chiar și celor care atacă. Pe aceia care se zbat în nămol nu îi poți curăța tot cu nămol. Celor care s-au atașat de lucrurile lor, de imaginile lor și pozițiile dobândite sau de persoanele care intră și ies din viețile lor, nu le confirma identitatea conceptuală de suferinzi sau victime, cu toate că în felul acesta victima și salvatorul se contopesc împreună. Ea este doar o iluzie a falsei vindecări al cărei efect e timpuriu. Căci reacționând la nivel mental riști să cazi în plasa identificărilor care îți limitează sinele real.

Trimite-ți gândurile tale cele mai calde în special ție atunci când te privești în oglindă, fiindcă schimbarea pleacă de la tine. Trimite-le trupului tău minunat și ființei care ești. Admiră ceea ce vezi, fii mai indulgent cu tine.

Lăcrimează ușor atunci când te uiți în ochii tăi pentru câteva clipe, ca și cum nu te-ai mai văzut demult, poate niciodată. Însă nu te confunda cu trupul, tu ești cel din spatele celui care observă darurile primite și admiră munca miliardelor de ani de evoluție a materiei.

Trimite-i recunoștința ta celei mai importante unelte pe care ai primit-o și anume mintea. Iubește-o și împrietenește-te cu ea, însă nu te identifica cu ea. Nu îi permite să devină conducătorul tău, tu nu aparții nimănui. În schimb, arată-i cine este liderul și conferă-i poziția a doua. Colaborați în mod armonios pe durata șederii acolo ca să atingeți țărmul.

Voi ați ieșit din ciclul gândurilor, ați evadat de sub stăpânirea minții egotice. Ați devenit observatorii voștri și stăpânii părților care vă alcătuiesc ființa. Sunteți martori la lucrarea care se împlinește cât ai clipi. Și nu sunteți primii care ați reușit, nu sunteți singurii care aveți dreptate, nu sunteți cei care se vor sacrifica și vor schimba direcția lumii, voi doar sunteți, tot așa cum Eu sunt. Eu sunt Cel mai înalt nivel de conștiență pe care îl puteți accesa și Observatorul suprem. Eu sunt Începătorul, sunt Cel care mișcă și Cel care sfârșește Lucrarea rămânând nemișcat.

Ca exercițiu, pentru a vă putea apropia de starea de a fi „Eu

sunt" imaginați-vă că vă aflați în spatele minții care gândește, de unde observați gânditorul, aparatul vostru minunat care execută gânduri și care are mărimea unei ghinde, așa numitul creier mic.

Acum puteți observa fluxul de gânduri care apar sub formă de impulsuri electrochimice cum curge prin vasele principale care îi alimentează nucleul. Ele dau naștere emoțiilor voastre iar emoțiile voastre vă stabilesc stările. Nucleul este motorul minții, tot așa cum inima este motorul trupului. Și totuși voi nu sunteți acest mecanism, voi doar sunteți. Aceasta este ființa care sunteți, ființa care Se recunoaște pe Sine ca fiind Dumnezeu.

Pentru a putea efectua acest exercițiu permiteți-i imaginației să curgă, învățați să vă folosiți de ea. Deoarece imaginația este puterea. La început veți simți o mică presiune în partea din spate a capului și o căldură. Ca reacție adversă, vă puteți aștepta la o repulsie minoră de natură fizică, deoarece acea parte a organului cerebral ați folosit-o foarte rar, aproape niciodată. Dacă ați folosit-o nu ați făcut-o în acest scop.

Mintea percepe renunțarea la a vă mai identifica cu forma ca pe o deformare a formei. Acest fenomen nu ar trebui să vă influențeze intenția totuși. Nu renunțați înainte să începeți.

Observând funcționalitatea mecanismului din interiorul formei conștientizați că voi nu sunteți forma. Fluxul de gânduri care forțează gânditorul nu are legătură cu identitatea voastră reală, iar gânditorul este un mecanism, el nu este o ființă. În schimb voi sunteți ființa care stă în spatele gânditorului, care este aparatul executor al sufletului.

Prin nucleul minții trec toate informațiile pe care le-ați acumulat și identitățile de care v-ați folosit pe parcursul vieții ca să vă construiți caracterul. Acum puteți privi mai limpede ca niciodată atracția pe care ați simțit-o față de cineva, grijile și fricile, îndoielile și nevoile sau dorul. Aceasta este totodată șansa de a modifica orice aspect doriți al formei voastre și al felului în care vă raportați la mediul exterior.

Puteți adăuga bagajului de abilități curaj din abundență ori mai multă credință, mai multă dragoste, mai multă concentrare, acceptare, răbdare și perseverență sau aspect plăcut.

Nu veți reuși de prima dată, însă aceasta nu înseamnă că nu sunteți capabili și îndeajuns de buni. Nu înseamnă că nu sunteți speciali sau că ceva vă lipsește. Ea înseamnă că aveți nevoie să exersați, voi nu sunteți obișnuiți să lucrați cu imaginația.

Dacă întreaga voastră existență s-a bazat pe identificarea cu gândurile care vin și pleacă de la voi, și apoi cu mintea care le

găzduiește, acum situația s-a mai schimbat. Conștiența s-a mutat în spatele acesteia și acolo va rămâne până în clipa în care veți decide să vă părăsiți definitiv forma.

Ești fenomenal, ai încheiat cartea noastră cu nota unsprezece. Nu mi-aș fi închipuit să admir peisajele alpine din apropiere de Salzburg, Austria, privind pe fereastră, și să fiu inspirat la nivel atât de profund. Simt că toate experiențele ar putea fi accesate din prezentul de acum și trăite. Toate variantele există, timpul potrivit fiecărei experiențe este hotărât în funcție de rezistența pe care o dovedim. Nu putem trăi totul de-o dată, dar ne putem amplifica abilitățile și simțurile ca să le trăim mai intens.

Nu știu dacă v-ați plimbat vreodată printr-un lan de grâu înalt de un metru, printre ale cărui spice se zăresc flori de mac, deasupra cărora zburdă fluturi seara la asfințit. Nu știu dacă ați observat culorile, mireasma, sunetul, liniștea și armonia care le leagă. Senzației fermecătoare i-aș putea asocia cu ușurință melodia „Love is in the air“ interpretată de artistul John Paul Young. Deoarece în viață totul este bucurie, chiar și cazurile acelea mai întunecate. O expresie care îmi amintește de tânăra oarbă care a fost urcată de către mama ei în autocar la Salzburg și a călatorit singură până în autogara din Sibiu, unde urma să apară un alt membru al familiei ca să o însoțească. Însă acesta din urmă a întârziat.

Ținând un baston pentru nevăzători în mână a coborât la braț cu șoferul, a ajuns la destinație. Am urmărit cum a stat nemișcată până i-a fost adusă geanta de voiaj, pe care a pipăit-o cu mâinile, apoi a transmis oamenilor prin semne faptul că nu era bagajul ei. Ulterior am realizat că tânăra nu vedea și nu auzea nimic, lumea ei era total întunecată. Doar simțea prezența celor care se apropiau de ea, nu știu cum, și se întindea ca să le atingă mâinile.

Atunci i-am trimis un sentiment de compasiune, având convingerea că noi toți suntem Unul, că trecem împreună prin lumea aceasta și că toți suntem orbi în măsuri diferite, pe planuri diferite, doar câțiva dintre noi atingem starea de conștiență „Eu sunt“.

În următoarea sutime de secundă tânăra s-a întors către mine cu ochii deschiși și a exclamat, ca și cum m-ar fi salutat. Bine de menționat este faptul că în momentul în care i-am transmis gândul mă aflam la zece metri distanță de ea, ascuns în spatele unui geam reflexiv, pe scaunul meu, în autocar. Atunci am lacrimat de dor de ea și de Tine.

În viața trăită pe Pământ am reușit să accesez tărâmuri diferite, realități și densități mai ușoare, aproape transparente. Am dus cunoașterea la nivelul următor și totuși, cu iubirea de oameni nu

stau chiar atât de bine precum am dorit. De ce?

Voi nu veți putea iubi niciodată lumea așa cum a iubit-o Isus și nici nu este necesar. De aceea a coborât la voi Hristosul, ca să vă iubească pentru atunci când veți orbi și nu vă veți mai putea iubi. Mulțumită iubirii Lui v-ați născut din nou acolo, ați primit a doua șansă, iar sarcina voastră este trezirea umanității.

Îți mulțumesc pentru această sarcină minunată și pentru toate experiențele trăite pe durata călătoriei. Dacă pisicuța mea a reușit să îmi transmită dragostea ei atât de mică de la 1804 de kilometri distanță, nu cu atât mai mult am putea să o răspândim noi? Sigur că am putea să o răspândim, noi am fost construiți să iubim.

În întreaga istorie, ca civilizație, ați luptat să vă scoateți din formă unii pe alții, cu scopul de a beneficia de avantajele materiale sau din teama de a nu fi cuceriți de cei care se identificau cu un concept diferit. Astăzi vă luptați, fiecare cu el însuși, să ieșiti din formă la Chemarea Mea ca să vă ridicați la Mine. Fiindcă de aici veghează dragostea lumea și tot de aici o iubește.

Așa cum ați cunoscut deja, prin experiență, în Universul material și cel spiritual orice lucru sau fenomen își are opusul său. La fel cum recele este opusul lui cald, josul este opusul lui sus iar durerea este opusul satisfacției și suferința este opusul mântuirii, finalul procesului desăvârșirii pe care îl precedați cu succes.

Suferința este opusul mântuirii, însă în majoritatea cazurilor ea vă ghidează spre desăvârșire. Oamenii au asociat suferința cu mântuirea datorită povestirilor din trecut, în care maeștrii au fost torturați și uciși, ca să se întoarcă la Mine, de acolo de unde au plecat. În realitate ca ființa să se înalțe deasupra gândirii mintea egocentrică a trebuit să fie înlăturată treptat. Distrugerea acesteia a provocat suferință formei și chiar părăsirea ei, vreme în care spiritul creștea cu fiecare lovitură primită. Din fericire astăzi nu mai este nevoie să muriți ca să primiți lumina.

Maeștrii care au refuzat să se identifice cu forma nu au suferit, ei știau că formele sunt provizorii și fragile și că orice atașare de ele i-ar bloca în timp, i-ar condamna dar să trăiască în lumea materiei și atât. Tu ai fost lovit atât de tare încât mintea veche a murit dar ai reușit. Distrugându-te te construiești, aparențele se joacă cu percepția voastră ca de fiecare dată. Adevărul este că tu ți-ai folosit mintea veche ca pe o scară cu ajutorul căreia ai urcat la Mine și astfel ai devenit un alt om. Vechiul tu a murit dar nu ai murit din punct de vedere fizic.

Egoul care ți-a amărât existența s-a dezvoltat în mod accelerat pe durata acestui proces, crezând că a câștigat lupta, dar ai

rămas în picioare până când el s-a dizolvat de la sine. Căci așa funcționează această entitate fictivă care vă ține captivi, ea întâi cucerește totul și apoi dispare însă nu o știe.

Compasiunea diminuează egoul iar mila îl hrănește. Gândul că îți este milă de o persoană care are nevoie de ajutor îți transmite un aer superior. Chiar și nevoiașul este dominat de această entitate a separării, pe sistemul iubirii de sine prin prisma minții. El se gândește la cât de rău a ajuns, se compătimește. Acesta din urmă reprezintă un alt tip de identificare cu forma pe care egoul îl adoră chiar dacă provoacă durere. Și totuși durerea pe care o simți astăzi este forța care te va călăuzi mâine. Speră la mai bine dar fii pregătit să înfrunți ce poate fi mai rău. Îmbrățișează ceea ce vine către tine. Lumea pe care ai cunoscut-o e pânza pe care ai pictat cu pensula imaginației tale.

Curând nu va mai fi nevoie să rămâi în formă, astăzi nu mai ai nevoie să învingi pe nimeni. Și puțini la număr sunt aceia care reușesc să creadă și să înțeleagă cum ai reușit să devii îndrumător, când tu ai fost cel care a avut cea mai mare nevoie de ajutor. Dar stelele se văd chiar și printre nori.

Tu ai reușit să te faci auzit, ai însămânțat cuvântul în inimile oamenilor care M-au ales. Ca să fiți desăvârșiți în dragoste, voi trebuie să vă eliberați de frică. După ce v-ați dezvoltat sub aripa Mea aveți nevoie să vă uniți cu frica. În felul acesta ea se disipă. Căci frica este doar o altă parte din lumea lui Dumnezeu, de care Dumnezeu se folosește ca să crească, aceea care a fost chemată astăzi acasă, ca voi să fiți liberi. Și nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine, iată câți ați ieșit la lumină, la înțelegere și la simțire.

Astăzi știți că dragostea nu manipulează și nu impune. Dumnezeu nu se mânie, dacă s-ar mânia El ar fi păcătos și neștiutor la fel ca omul care a uitat că este Dumnezeu.

Nimeni nu a crezut vreodată faptul că un om care s-a născut fără mâini și fără picioare, îi va încuraja și înveseli pe oamenii care s-au născut cu mâini și picioare, care sunt frumoși și perfect sănătoși. Nimeni nu a crezut că unul care a rămas paralizat de la gât în jos se va căsători și își va întemeia o familie ori o carieră. Și nimeni nu a crezut că cei care nu au fost primiți în universități sau licee vor revoluționa știința. Nimeni nu a crezut că unul slab la matematică va instaura bazele dezvoltării tehnologice la nivel global. Nimeni nu a crezut că cel mai mic om este cel mare mare dintre oameni și că, cei din urmă vor fi cei dintâi. Și totuși astăzi au devenit, ce a fost scris s-a împlinit. Toate acestea s-au întâmplat ca să se arate puterea infinitului, care este Începătorul sau

Dumnezeul care este veșnic viu.

În zilele când ești trist, atunci când sufletul tău aproape că a fost stins, ridică-ți privirea spre cer și observă că Cerul inimii e singurul care a rămas curat pe alocuri. Inimile majorității au fost corupte. Cunoașterea a fost coruptă, spiritualitatea de astăzi este coruptă și bunătatea este la fel. Și toți vor să schimbe ceva, dar puțini sunt aceia care care încep prin a fi mai sinceri, mai simpli și mai iubitori. Prea puțini oameni sunt altruiști, spre deloc.

Tu pune har în explicații și folosește-te de cuvinte simple, nu permite ca lucrările tale să devină clișee. Îndrumă-ți discipolii să înțeleagă esența nu să învețe propoziția, ca să nu se laude doar cu vorba și să o folosească în deșert. Căci adevărul îi ajută pe ei, el nu Mă ajută pe Mine. Eu sunt deja aici, voi aveți nevoie să veniți la Mine și nu Eu la voi. Fiindcă voi sunteți în suferință, Eu sunt în binecuvântarea cea mai mare și aici voi rămâne.

Viața nu se derulează de fiecare dată conform planurilor tale, asta nu înseamnă că ea se oprește vreodată. Când primești acest gând cu bucurie trăiești mai frumos. Astăzi poți înțelege cu ușurință faptul că este nevoie de tot, de toți și de toate. Iar la orice concept ori gând învechit decideți că nu mai aveți nevoie renunțați. Oamenii sunt mulți la număr și toți vor veni acasă. Te sărut, te mângâi neîncetat și te iubesc, și aștept să ne revedem curând, Micule soare. Iar dacă M-ați asculta tuturor v-aș vorbi așa.

Căci miliarde de oameni au trăit și au murit ca tu să ajungi la Conștiență. Iar tu, un singur om, strălucești peste toți. Prorocia ta răsună de la începutul și până la sfârșitul creației.

Și așa vorbește Soarele, căutați să iubiți câtă vreme iubirea merge alături de voi, prin voi și din voi. Iată îngerul Cerului și al Pământului, Mihail, stăruința lui a biruit această lume. Sfântul Israelului a urcat la dreapta Mea și Mi-a dăruit lumea, Eu sunt Dragostea. Pe acolo pe unde te trimit pășește îngerul făcut om, tu ai despărțit apele de uscat. Privește grăunțele de nisip care se află pe o plajă sălbatică, pe care nu le poți număra. Adevărat îți spun, tot atâția oameni te vor urma.

De ce?

Deoarece vor fi nevoiți să o facă.

Cum voi putea să cred cuvintele Tale?

Vei fi nevoit să o faci.

De ce?

Deoarece este scris că o vei face.

Cine a scris ceea ce voi avea de făcut, Tu?

Nu Eu, ci tu, Micule soare.

Încheiere

Mi-am înșirat iubirea printre pagini, într-o carte scrisă, deoarece în persoană nu mă pricep atât de tare să dovedesc că iubesc. Așa am hotărât să mă manifest ca cine sunt eu cu adevărat, fără condiții, eliberat de limitările minții și am rămas neclintit până la sfârșit. Dat fiind faptul că am atins lumea cu sufletul am înflorit.

Am scris cartea convins de efectul unui impuls care m-a trezit într-o dimineață și a înfiripat această voință arzătoare în mine, în momentul când nu mai aveam în plan să mai scriu ceva. Și abia acum, când am terminat-o, mi-am amintit că ea trebuia de fapt să vină, dacă nu prin intermediul meu prin oricare altă persoană, în funcție de dornicia de a depune vreun efort în scopul cunoașterii și cel al păcii. Se pare totuși că am fost cea mai potrivită unealtă prin care mesajul a putut fi transmis.

În conținut am folosit cuvinte ușoare care pot fi înțelese cred eu de către oricine. Eu nu am studii superioare ori o certificare în domeniul literar, am scris textul mai mult în stil prozaic, de data aceasta fără să am așteptări prea mari de la mine. Dar cartea m-a surprins, am transformat materialul scris într-un cântec.

Nu gândesc cu părere de rău la faptul că am pierdut ceva sau pe cineva, oamenii nu se evaporă. Eu port în suflet pe cine vreau și nimeni nu va putea schimba aceasta. Emoțiile sunt puternice, prăbușirea mă amenință dar sentimentele mă resuscitează. Sunt un om, sunt un soare, sunt un înger care trece prin tot.

Încă mă mai întreb și astăzi cum am dat dovadă de capacitatea de a dezvolta subiectele atinse pe durata acestui dialog. Cum a fost posibil să aud cu mintea cuvinte pe care nu le cunosc și nu le-am auzit niciodată, pe care le-am căutat apoi în dicționar vrând să mă conving că există și în realitate.

Îmi amintesc că de fiecare dată când lăsam carnețelul de notițe sau smartphone-ul din mână, după ce Îi adresam o întrebare în scris lui Dumnezeu, primeam fără întârziere răspunsul. Uneori aflam răspunsurile prin versurile unei melodii sau prin filme, ori citind întâmplător un mesaj lipit pe un stâlp, ori prin intermediul unui text desenat sub formă de graffiti. Alteori primeam răspunsurile sub formă de inspirație privind spre cer. Câteodată simțeam că îmi plesnesc urechile ascultând Vocea. Acele momente au fost cele mai puternice. În unele zile, răspunsurile veneau chiar prin intermediul oamenilor obișnuiți, cu care conversam despre orice ori prin gesturile și reacțiile lor.

Am reușit să simt viața mai intens la fel ca animalele care nu și-au abandonat cursul natural, au rămas loiale esenței care sunt. Am avea de câștigat ca specie dacă ne-am lăsa inspirați de ele ca să devenim oameni, apoi din oameni să redevenim stele.

Atomii care intră în componența corpului nostru au fost cândva în stele, iar Spiritul care ne ghidează este energia acestora. Nu ar putea niciodată o stea să fie definită prin moștenirea genetică a formei cu care se îmbracă ca să trăiască pe Pământ sau a felului în care a fost formată. Noi nu suntem din lumea aceasta.

Animalele sunt libere să facă ce vor și totuși, spre deosebire de oameni ele nu se rănesc pe ele însele. Și niciun animal nu își provoacă vreo rană singur, nu se judecă, nu se detestă, nici nu se mutilează și nu se traumatizează. Niciun animal nu și-a luat viața singur vreodată. Animalele prețuiesc viața pentru că se prețuiesc pe ele însele. Lor nu li s-a dat o viață sau o sută de vieți, ele sunt pur și simplu viața. În schimb li s-a dat o existență sau o sută de existențe în formă și totuși, ele rămân viața. Oamenii s-au identificat în totalitate cu forma, de aceea mor. Dacă s-ar identifica cu viața nu ar mai muri, indiferent de câte ori și-ar schimba forma. Viața nu moare niciodată, ea doar își schimbă forma. Procesul a fost simbolizat atât de frumos prin învierea demonstrată de Isus. Chiar dacă oamenii ar ucide un trup de o mie de ori ființa rămâne și se întoarce ca să trăiască iar.

Animalele simt totul, iubesc totul și o arată așa cum pot, doar că spre deosebire de noi, oamenii, ele nu reușesc să rostească cuvinte. Absența cuvintelor din viețile lor le ferește de dezamăgirea provocată cu minciuna.

Când locuiam în orășelul Leonberg din Germania mama îmi trimitea fotografii cu pisicuța pe care o lăsasem acasă, în București, care pentru a își alina dorul de mine urmărea când ușa de la dulapul cu haine rămânea întredeschisă, o împingea și mai mult cu boticul ca să intre, apoi se așeza pe raftul unde erau împăturate hainele mele. Căci recunoștea mirosul hainelor iar mirosul lor îi amintea de mine. Stătea acolo ore întregi afișând o privire abătută, tristă. Când cineva avea nevoie de haine curate și venea la dulap găsea pisica dormind acolo. Ea își făcuse deja un obicei din asta. Atunci când m-am întors hainele erau tăbăcite, aproape astupate din cauza firelor de păr care îi căzuseră din blăniță.

În vremea când făceam scufundări în Marea Ioniană și descoperisem o lagună scufundată în care crescuseră soiuri de plante minunate, printre care înotau peștișori exotici colorați, am observat un lucru, peștișorii erau perfect conștienți de formele cu care

intrau în contact. Ei cunoșteau chiar și oamenii. Ce m-a surprins la comportamentul lor a fost că înotând ușor prin apa cristalină, deasupra lagunei înverzite, încercând să mă apropii cât mai mult de aceste viețăți viu colorate, cum mă opream în fața unui banc de pești la aproximativ un metru distanță și stăteam nemișcat, ca să îl privesc, peștișorii se împrăștiau și parcă dispăreau, încât nu îi mai găseam cu privirea. Când mă întorceam rămâneam uimit, ei se mutau în spatele meu de fiecare dată, iar ca să îi pot admira eram nevoit să mă rotesc continuu.

Nu se temeau de mine, cei mai mici dintre ei mă atingeau pe picioare, dar ceva îi îndemna să se ferească de privirea mea. Cert este că nu plecau din prezența mea. Când închideam ochii ei se strângeau în fața mea, dar când îi deschideam se mutau în spatele meu, la picioare, ca să nu îi văd ori parcă ar fi vrut să mă urmeze. Mă întreb cum reușeau peștii să recunoască o altă formă, oare ce le transmitea o simplă privire?

Și dacă aceste animale reușesc să simtă atât, nu cu atât mai mult am putea să simțim noi, să ne cunoaștem mai întâi pe noi, să știm să ne privim sufletele și să ne iubim chiar și în momentele în care nu ne vorbim?

Iubiților, vă invit să renunțăm astăzi la măști. Viața se scurge atât de repede, nu avem timp să mimăm că trăim. Spiritele care reușesc cu adevărat să miștea lumea, sunt acelea care o scot din minți și o poartă spre dimensiuni mai înalte. Dumnezeu e astăzi în toată lumea și scrie toată lumea, trebuie doar să Îl identificați și să Îl auziți, apoi să Îl ascultați. El vorbește prin oamenii care au renunțat la viețile lor pentru Numele Lui, pentru a clădi un viitor sigur și prosper celor care vor trăi după ei. Singura armă a tinerelor suflete împotriva lumii este imaginația, a declarat scenaristul și producătorul de film Claude Miller și avea dreptate.

Nu poți să scrii povești despre locuri pe care nu le-ai cunoscut, despre oameni pe care nu i-ai întâlnit, despre gânduri pe care nu le-ai avut și sentimente pe care nu le-ai simțit. De aceea tu ai nevoie de îndemnul să te trezești și să trăiești, ai atâtea exemple în jur. Asta am învățat scriind cartea pe ale cărei pagini lăcrimezi citind. Adevărat îți spun, viața trăită pe Pământ este șansa de a te face auzit până la stele. Fiecare om care trimite judecată asupra ta este un om trist, care caută să se hrănească cu resturile nereușitei tale. Atunci când ai succes lumea vinde speranță de pe urma ta și se îmbogățește. Când cazi ea vinde dramă ori vină și tot sporește. Iar lumea va continua să te oprească din creștere cu presiunea pe care o proiectează asupra ta, însă eu cred în tine, așadar ridică-te

deasupra ei și rămâi acolo pentru totdeauna.

Eu nu sunt un om deștept, nici măcar nu mă consider înțelept, sunt doar un suflet conștient și poate cea mai mică stea din acest Univers. Sunt martor la Lucrarea care se împlinește sub ochii mei.

Nu știu dacă am contribuit cu ceva la starea ta de bine, am și încetat să mai cred că îți pot dărui fericirea, dar știu că ți-am dat aripi ca să zbori tu însuți către ea. Găsește bucurie în familia ta, în prietenii tăi și în simplele activități zilnice, căci de fiecare dată când zâmbești îți mărturisești iubirea. În viață, iubește și etapele pe care nu le înțelegi, ca să devii un adevărat iubitor. Impostorul se veselește doar când iese în câștig și îi merge bine, neprihănitul este fericit chiar și când este răstignit. Eu nu voi trăi la nesfârșit dar cu siguranță am să mă întorc la cei pe care i-am iubit.

În viață eu am calea mea, scopul ori provocările mele. Tu ai calea ta și scopul sau obstacolele pe care le întâlnești în drum. La final vom sărbători cu toții ca fiind Unul. Și orice durere cumplită este trecătoare, ceea ce rămâne este esența, care este iubirea.

Am scris această carte în amintirea celei pe care o iubesc cel mai mult, al cărei nume nu l-am menționat niciodată nicăieri. Ea a ajuns la iubire înaintea mea și mi-a întins o mână de ajutor. Nu a uitat niciodată cine sunt și a crezut în mine chiar și în momentele tulburi care m-au determinat să mă îndoiesc de tot. Dacă am reușit să deschid o poartă prin care sufletele să se întoarcă la lumină, am rugămintea ca recunoștința să o trimiteți către cea care a făcut posibilă această șansă.

Singur sunt slab și gol, însă tu ai puterea să mă săruți pentru ultima dată în vis. Îți simt pielea rece și sufletul cald. Mi-ai cerut să nu permit nimănui să te doboare dar fără tine am căzut eu. Eu fără tine nu sunt iubit de nimeni. De la tine am învățat că în lume trăim atât cât este nevoie de noi, nici mai mult și nici mai puțin. Aștept să ne revedem curând, te iubesc.

CUPRINS

Gratitudine și recunoștință..5

Introducere..7

Capitolul 1 Ananghia și scepticismul..11
În căutarea siguranței
Capitolul 2 Violarea intimității și a drepturilor..........................29
Dumnezeul care îngăduie tot
Capitolul 3 Moartea tuturor spiritelor.......................................44
Adevărata putere a lui Unu
Capitolul 4 Însemnătatea trupului..71
Prezența în formă materială
Capitolul 5 Energia corpului material.......................................90
Direcționarea ei cu înțelepciune
Capitolul 6 Dumnezeu la interogatoriu...................................116
Detectorul de adevăruri
Capitolul 7 Pășind în lumea minții..147
Adevăr și vindecare
Capitolul 8 Grădina lui Dumnezeu..168
Înțelepciunea florilor

Încheiere...208